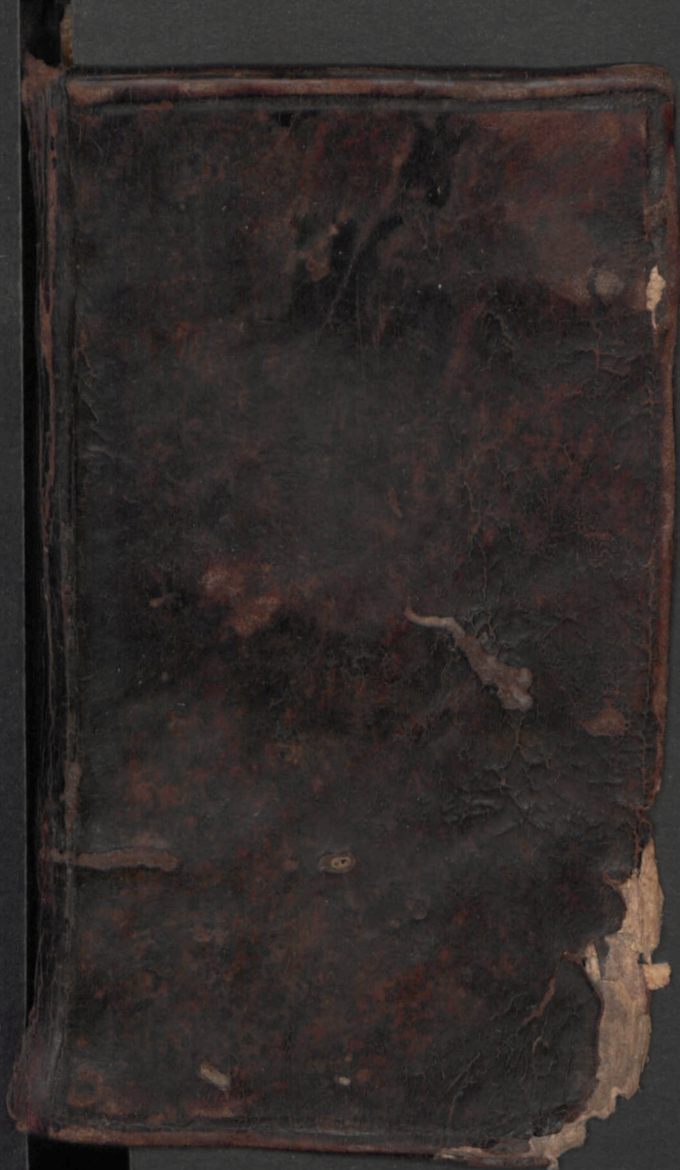
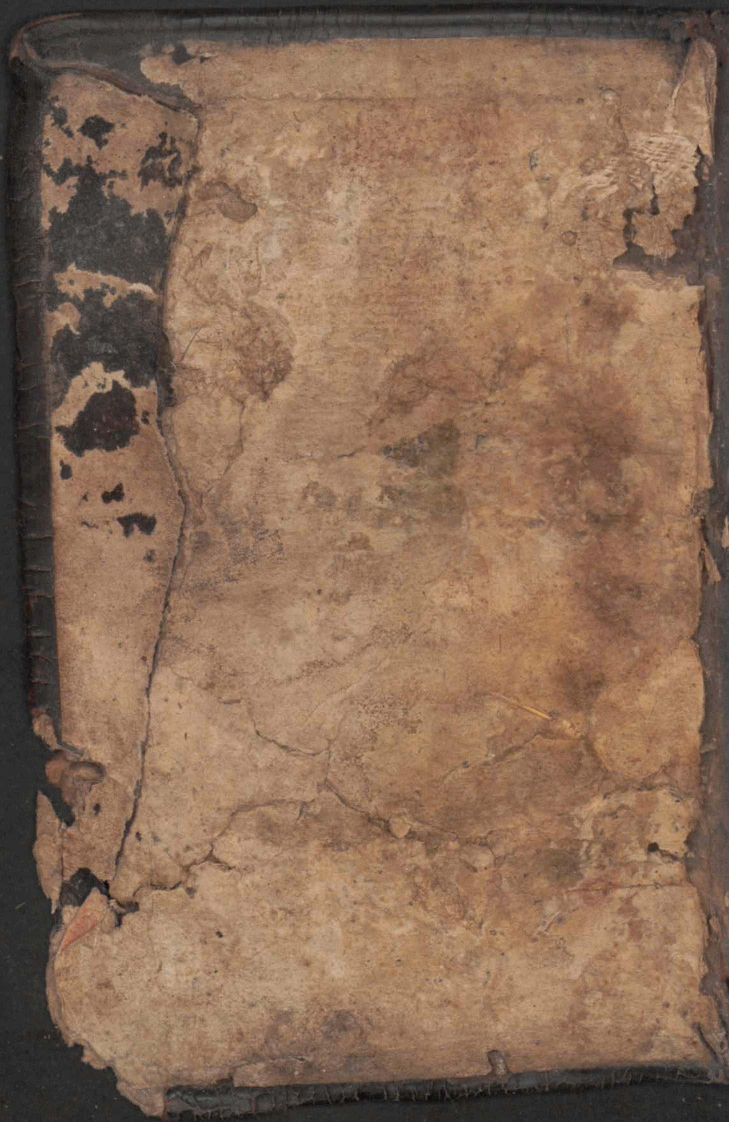
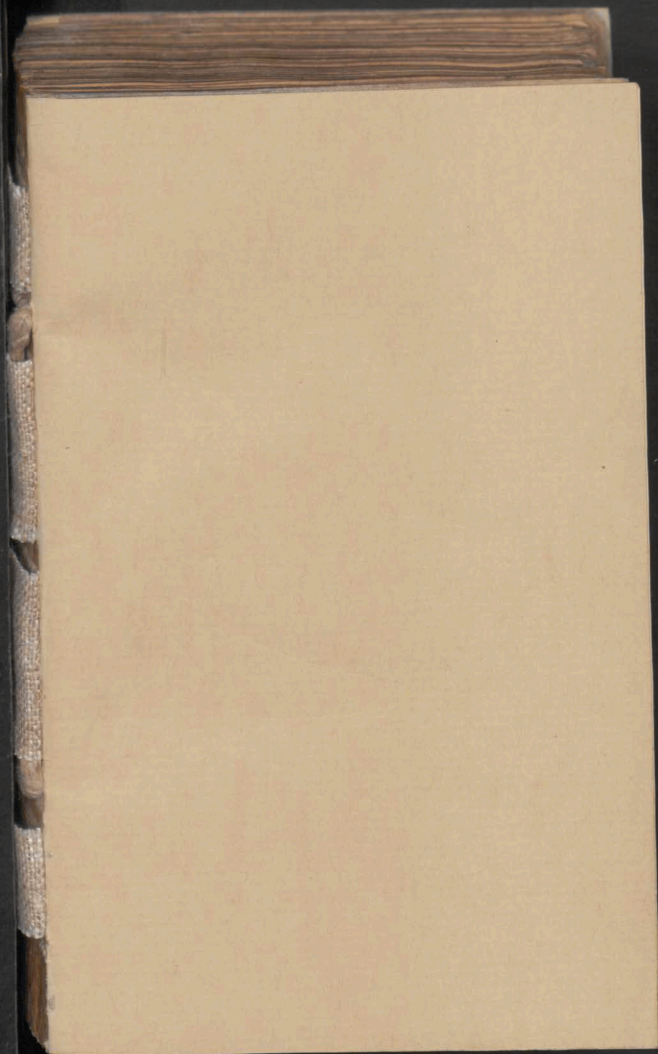

VIATOR

Christianus

[illegible] In

PATRIA[illegible]

[illegible] spiritualis [illegible]

Per Motus An[illegible] gogicos.

[illegible] sti Cens[illegible] S. R. M. [illegible] necnon Illustr.
[illegible] Dni. Episc. Crac. Ducis Seueriæ
Typog[illegible] Anno Dñi. 1684.

est Vita præ[illegible],
quâ ad Patriam [illegible]
dimus. *S. Augustinus*
de Consolat. Mort. Ser. 1.

MARIÆ
DEIPARÆ,
Serenissimæ,

C[illegible]li terrarum[illegible]

R E G I N Æ:

Te[illegible] æ, T[illegible]r Maxim[illegible]:

IM[illegible]ERA[illegible]R[illegible]CI.

[illegible]ugu[illegible]ssima Domina.

O Pusculum hoc tenue, [illegible]tutis demississime, obsequij [illegible]humillime, amoris Studiosissimi [illegible]rtum supplex ad tuæ Maiestatis pen[illegible] appendo. [illegible] mihi in Via Vires [illegible]bis[illegible] deficiant ad tuum ô MARI[illegible] post [illegible]. C[illegible] [illegible]go [illegible] aquilulos tuos [illegible] non est auditum, que [illegible]mentes pennas

c rre tem præsidia, tua implorantem ..
tua petentem Suffragia à te e... n-
.tum. Quam diu aduenæ & ...
.ini sumus in regione longinqu...
... patriæ finibus extorr
mu... te omnes ô Stella ma...
hoc ... magnum & spatiosum recessa-
rio, ...ata, micans merit..., illustr...ns
exer...olis, sicut ad medium sicut ad ...
sidi...s, sicut ad portum, sicut ad ...go...
um seculorum respiciunt om... ...ores,
& ... nos præcesserunt ... os qui ...
m..., & qui sequuntur, ...
rum, & qui nascentur a... ...s. T... a-
ter Misericordiæ de via fessos r... ...
qui torpent excitas, benè curr... ad
Cursum consummandum ...
sequens Viator non deuiat
non desperat; te cogitans non
te tenente non corruit; te prot...
non metuit; ... non fatigat
...d portu... peruenit. Tu igitur ...
...enti... m, Virgo via Regia p...
...uator venit, procedens
ex ...

ex tuo vtero tanquam Sponsus de tbro-
no trabe nos post te, vt depon
e pondus, & circumstans nos pec
n curramus ad propositum nobis c r-
men, aspicientes in Auctorem fid &
summatorem IESVM fil m tu-
um, vt non fatigemur ani nostris
deficientes. (Hebr. 12.) sed ruidè,
& constanter sub tua protectione Cur-
l m cor m cantes perueniamus ad Pa-
riam. Vbi tu mulier amicta sole pau-
um omni m alitum, post Filium tu-
um illur universum cælum, omnes
læt eas stellas, accendis soles. Vbi tu
E re felicior, formosa valde, & incre-
d pulchritudine, omnium Sancto-
s grata, & amabilis videris,
, æternum decus cæli & de-
. Vbi tu Iuditba fortior, gloria
em, lætitia Israel, bonorificatio
s bonorific ti eminentiùm triumpha-
O Do ina! trabe nos omnes post
te, & sicut aquila provoca pullos tuos
ad volandum, vt assumentes pennas

A3 velut

velut aquilæ, volemus & requiesc[...]us [...]onte illo, vbi felix iucunditas & [...]nda felicitas (teste Augustino) [...]s videre, cum Sanctis esse, & [...] S[...]ctum: DEVM videre & DE[...] haber[...] in æternum & vltra. Vbi v[...]bimus [...] videbimus; videbimus & amabi[...]s; amabimus & laudabimus.

Hæc vota me[...] & conatus vt benigna accipias intra Sacrarium ex[...]ditior[...]s tuæ, humillimè obsecro.

Augustissimæ Majestatis
Tuæ,

*Minimus & indig[...]
Seruorum*

A. K.

Eremitarum Camaldulensium Eremi Rytwianensis.

FACVLTAS.

Perilluſtris ac Reuerendiſſimi Domini Commiſſarij ac Vicarij Generalis S. O. C

OPus quod inſcribitur VIATOR CHRISTIANVS, in Patriam tendẽs per Motus Anagogicos ſummâ induſtriâ conſcriptum ab Admodùm Rńdo. Patre ANTONIO KRZESIMOWSKI pro tunc Priore Conuen. Copriunic. S. Ordin. Ciſt. &c. poſt maturam diſcuſſionem recognouimus & in lucem edi probauimus, vt pote nihil Orthodoxæ fidei contrarium continens, ideo authoritate noſtrâ Commiſſoriali facultatem concedimus vt typis mandetur. *Datum Landæ* 2. *Iul. Anno Dńi.* 1684.

Fr. Ioannes Zapolſki,

Abbas Landenſis S. Ord. Ciſt. Commiſſarius & Vicarius Generalis, S. R. M. Secretarius.

(L. S.)

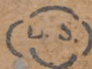
AP-

APPROBATIO.

CVm Librum, cui Titulus eſt: VIATOR CHRISTIANVS in Patriam tendens per Motus Anagogicos, conſcriptum à R. P. ANTONIO KRZESIMOWSKI, Priore Conuen. Copriunicenſis, S. Ord. Ciſterc. duo Theologi ad id deputati recognouerint, & in lucem edi poſſe probauerint, vtpote pijs Meditationibus & affectibus animum interioris hominis ad amorem diuinorum inflammantibus refertum, ac co[illegible]natum. Ideo dignum Cenſeo & Concedo vt Typis mandetur. *Datum Cracouiæ 20. Octobris, Anno Dñi.* 1684.

Nicolaus Oborſki,

Epiſc. Laod. Suff. Crac.

CA-

CAPVT I.

Proponuntur quædam Considerationes Viatori vtiles & necessariæ.

I.

Omnes, Viatores sumus & peregrini.

Omnis qui ad supernam pertinet Ciuitatem peregrinus est mundi, & dum temporali vtitur vitâ, in Patria viuit aliena.

S. August.

Sicut omnes, quotquot nascimur, siue pauperes, siue Principes, mortales sumus, ita omnes Viatores, omnes Peregrini. Toto aberraret

raret

raret cælo, qui ſibi Patriam in exilio fingeret, qui manentem ciuitatem in itinere ſomniaret. Mundus omnibus diuerſorium eſt.

Vnde benè S. Bernardus: *Sancti Viri Peregrini ſunt & hoſpites in hoc ſeculo. Hinc reprehenditur Petrus, quòd Tabernaculum in monte fieri volucrit: quia Sanctis in hoc mundo Tabernaculum non eſt.* Et S. Auguſtinus, cuiuis diuiti modum pecunijs vtendi præſcribens ait: *Vtere nummo, quemadmodum Viator in hoſpitio, vtitur menſâ, calice, vrceo, dimiſſurus, non permanſurus.* Tract. 40. in Ioan.

Quia omnes peregrinamur, imitemur homines peregrinos & viatores. Viator ſeu Peregrinus ſemper ad patriam ſuſpirat; ad patriam ſolicitè tendit, veſtitum & victum habens non vult alijs onerari. Peregrino diu ſtare, quieſcere, ſedere, epulari ſplendidè, moras hîc nectere, amænitatibus alijsq; illicijs diſtineri non licet. *Nam Stultus ille Viator eſt,* (inquit S. Gregorius) *qui in itinere amæna prata conſpiciens obliuiſcitur ire, quò tendebat. In via es ô homo, ambula, vt peruenias, ne te nox in via occupet.*

Idem inculcat nobis mellifluus Doctor cum dicit: *Peregrinus viâ regiâ incedit, non declinat ad dexteram neq; ad ſiniſtram: ſi forte iurgantes viderit, non attendit: ſi nubentes aut choros ducentes, aut aliud quodlibet facientes, nihilominus tranſit, quia Peregrinus eſt, & non pertinet ad eum de talibus.* Ser. 7. in Quadr.

Infeliciſſimam Viator fuge viam illorum, qui mundo & mente capti, hîc ſibi præfigunt Patri-

am

am, hîc fines vanissimos honorum voluptatumq; eligentes, homicidam animæ suæ præponunt Christo, voluptatulam pestilentem delicijs cæli, *hic ob res caducas, animam suam & aetern.. ona* (teste S. Augustino) *Vendunt Diabolo, accepto tanquam pretio, dulcedine temporalis Voluptatis, cursumq; eheu! misere abripiunt.*

II.

Via recta ad Cælum Via crucis.

Per quam viam ascendemus?
4. Reg. 3.

MAximus ille & amabilissimus Gigas, paratus ad currendam cælestem viam, duas commemorat vias, quibus Viatores tendunt ad felicem vel infelicem terminum. *Spatiosa (inquit Math. 7.) Via est, quæ ducit ad perditionem: & multi sunt qui intrant per eam. Arcta Via est, quæ ducit ad Vitam: & pauci sunt, qui inueniunt eam.*

Spatiosa via, quâ currunt cæco impetu homines reprobi, quorum DEVS venter est, qui ducunt in bonis dies suos, & eheu! in puncto honoris, in momento lætitiæ, in exultationis exiguo fluxu ad inferna descendunt, est plenissima omni fraude & dolo, plena reptilibus ac bestijs omnium scelerum, nimirum auaritiæ, luxuriæ, odij, superbiæ. Per hanc viam, Mundus

Merca-

Mercator perduellis, suis spargit misera solatia, fallaces spes, breuem vilemq; fortunam, quæ vix afficit & deficit, vix proficit en proijcit, vix exponit & deponit, vix concedit & recedit.

Omissâ hoc loco spatiosâ ac periculosâ viâ, in omni pio statu ac professione, non tantum scilicet Religiosorum, sed etiam cuiuscunq; conditionis Sæcularium arcta via est eligenda, nimirum via crucis: quia omnibus in genere dictum est: *Per multas tribulationes oportet nos intrare in Regnum DEI.* Deinde: *Regnum cælorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* Non vinolenti, non somno, gulæ, luxuriæ, aut delicijs dediti. Frustra existimamus obtineri Cælum posse, nihil patiendo, & carni indulgendo, quicquid illa appetit. *Impossibile est (inquit S. Hieron.) vt præsentibus quis & futuris fruatur bonis, vt hic ventrem, & ibi mentem expleat, vt à delicijs transeat ad delicias.*

Hâc viâ Dux & Antesignanus noster Christus præiuit. Primus ille crucem baiulauit, primus passus est, nobis relinquens exemplum, vt sequamur vestigia eius. Neq; tantum passus est ad finem vitæ suæ, quandò fuit crudelissimè cæsus, Spinis coronatus, & cruci affixus: sed ab instanti suæ Incarnationis, tota ipsius vita fuit passio, fuit continua Crux.

Post Christum Ducem nostrum transierunt hâc viâ Crucis & Virgines, transierunt Martyres, transierunt pueri & puellæ. Tu solus hâc viâ Crucis ire renues? Christus portauit Spinas: tu vis te blandis rosis coronare? innocentissima Christi ca-

sti ca-

sti caro tam diris cruciatibus, lacerata est amore tui; tu DEI amore non vis carnem tuam rebellem nisi indulgenter habere!

DEVM serio amare est vnicum compendium, ne commoda nostra quæramus, vt secundum DEVM, non secundùm nos viuamus. *Diuus Prosper de Vita Contempl. l. 3. c. 1.* hæc omnia scitè ita complectitur, depingens hominem suis commodis inhiantem: *secundum se ipsum viuit, qui si potuerit est cum quibus vult; pergit quò vult; dormit quando & quamdiu vult; loquitur quæ vult & vbi vult; manducat & bibit, quando & quod vult &c. Qui autem secundum DEVM viuit; non quod eum carnaliter delectat, sed quod ædificat spiritualiter facit; & omnia desideria carnis spiritualis desiderij delectatione compescit, futura præsentibus anteponit, carnem spiritui subdit.*

Indulgenter tractare carnem est illam immortaliter odisse; ac ad æternum quod cruciat ducere per momentaneum quod delectat. Vnde S. Bernardus (Ep. 2.) commoditates, porcorum siliquas vocat, quæ cælestium famem extinguuut. *Quando potest inquit esurire vel sitire Christum plenus quotidie siliquis porcorum! Quomodo ignis & aqua simul esse non possunt, ita spirituales & carnales deliciæ.* Verè ait aureus ille Asceta *Thom. de Kemp. l. 1. c. 24. nos ipsos decipimus per inordinatum amorem, quem ad carnem habemus. Quanto amplius tibi ipsi nunc parcis, & carnem sequeris, tanto durius postea pœnas lues, & maiorem materiam comburendi reseruas.*

Crux ergo seu mortificatio est arcta via, per quã cælum

cælum ingredi contendamus. Qui verò crucem seu quamcunq; mortificationem fugit in quocunq; ſtatu, fugit viam arctam, ſemitam ſalutis & incidit in vias difficiles.

Duplicem verò communiter Aſcetæ aſſignant mortificationem, nimirum continuam & diſcretam ſeu diſcontinuam. *B. Albertus Magnus* (Paradiſi animæ c. 38.) *macerationis ſeu mortificationis continuæ actiones has ponit.* Primo ſponte caſtigare corpus jejunijs, vigilijs, humi cubationibus, orationibus, cilicijs, diſciplinis, abſtinentiâ cibi & potûs delectabilis, vt in omnibus caro ſpiritui ſubjaceat. Secundo carni nullam voluptatem, ſed ſolam neceſſitatem impendere. Tertio non tantum ventrem & Os ſuum coercere à cibi & potûs voluptate, ſed & linguam compeſcere à verbis illicitis: & viſum, auditum, guſtum, odoratum, & tactum refrænare à delectationibus, & Cor à cogitationibus & affectionibus voluptuoſis.

Continuã mortificationem ſuadent nobis authoritates & exempla.

SAnctus Paulus monet: *ſemper mortificationem in corpore noſtro circumferentes:* & de ſeipſo alijsq; ait: *Propter te mortificamur tota die: non habuit requiem caro noſtra: Quotidie morior per veſtram gloriam.* Et S. Bernardus *ſuadet* (*ad Fratr.*

Fratr. de Monte DEI scribens) semper exhibere corpus suum hostiam DEO placentem. Hanc hostiam per continuam mortificationem DEO amor Sacerdos immolat, quando corpus jejunio, somno parco, cilicio, flagris, duro inter orandum, vel in lecto, situ, alijsq; artibus affligat.

Primum exemplum continuæ mortificationis seu crucis accipe in Beata Virgine, de ea scribit Gregorius Turonensis, quòd ex quo templum ingressa est, semper sit vsa cilicio; somnus illi super nuda humo vel duris tabulis parcissimus fuerit.

De S. Bernardo in Vita ipsius legitur: Beatus Bernardus in afflictione corporis sui vsq; adeò sibi mundum, seq; mundo reddidit crucifixum, vt confidamus Martyrum quoq; eum merita obtinere Sanctorum: quem Confessionis ordine & parsimoniâ vitæ, tam longum constat duxisse martyrium.

Scribitur de *Juditha l. 4.* quia habens super lumbos suos Cilicium jeiunabat omnibus diebus vitæ suæ præter festa domus Israel.

Ajunt S. Ludouicum Galliæ Regem, si quando Confessarij jussi consuetum cilicium deponebat ob valetudinem afflictam ad tempus; eo die cōcessam hanc vt ipse dicebat, corpori suo indulgentiam, erogatis quadraginta scutis in pauperes redemisse.

Robertus Gallorum Rex, quintâ cujusuis hebdomadis feriâ vestem regiam exuebat; & cilicio ad carnem coopertus centum sexaginta

pau-

pauperum pedes abluebat; ac prolixo suo capillo tergebat. *Lyræus l. 2, c. 3.*

S. Paula etiam in grauissima febri, mollia lectuli strata non habuit, sed super durissimam humum stratis ciliciolis quiescebat. De ea *S. Chrisost. Ep. 108.*

Lectus S. Martini erat nuda humus superinjecto cilicio.

Tiberius Bisiniani Princeps sæpius non nisi pane vescebatur, aquam bibebat, ferreâ catenâ collo circumdatâ, quâ se Deiparæ mancipium testabatur.

B. Eleonora de Vanegas Religiosa Tertij Ordinis Sancti Dominici pane solo vescebatur, vel quandoq; lauticiarum loco, coctis herbis; nudis hyeme pedibus ambulabat, humi cubabat, aut in assere, saxo ceruicalis vicem subeunte; ei cilicium diu noctuq; humeris affixum fuit, modico somno vtebatur, vt largiùs orationi vacaret, cui frequens fuit per septimanam flagellatio &c.

Gratum sibi esse S. Edmundi cilicium ostendit DEVS, quando illud ab igne seruauit illæsum. Dum enim ejus Cubicularius (inquit Surius) Cilicium & femoralia cilicina, quæ vsu diuturno contriuerat ab eo comburenda accepit, & ille quidem misit ea in ignem; sed ignis lambens ea consumere non potuit tanquam vereretur Sacrilegij notam sibi inustum iri, si læderet ea, quæ beati Viri carnem attigissent.

S. Eligius de sua prædestinatione anxius animi, hanc sibi vocem (nempe dæmonis instinctu) audire videbatur: Quidquid agis inutile est: Casurus

furus es, quia de numero es reproborum. At ille in consueta mortificationis exercitatione pergebat. Et verò inter cilicina lintea noctu orantem vox è cælo lapsa recreauit: securus es, si sic ad finem perseueraueris.

S. Theressia post obitum cuidam apparens dixit: si quâ ex causa vellem carere beatitudine tantisper, certè vt ampliùs pati possem, cujus nunc tantam mercedem in cælis video,

Alia mortificatio est discreta seu discontinua, quam in varijs actionibus totius diei, & in omni occasione possumus facere: videlicet in sensibus externis & interno, in potentijs tribus animæ, in linguæ vsu, in prauis consuetudinibus, in mortificatione honoris, amoris proprij & mundani &c.

Ita dum egrederis in publicum, oculorum cohibe curiositatem: ne aspice, quod desiderare non licet; vultum modestum & depressum gere. Magdalena Redonia tertij Ordinis S. Dominici Professa, per vrbem incedens nihil præter silices & lutum intuebatur. Vidit aliquando S. Mechtildis, dum in festo S. Ioannis Euangelistæ sacris interesset Beatam Virginem, & hunc S. Apostolum illustrem radio splendoris admirabili, qui ex oculis emicans in faciem Deiparæ dirigebatur, dumq; hæret isto prodigio attonita, audit à Ioanne: illum, dum inter mortales viueret, eâ fuisse erga Virginem Matrem reuerentiâ, vt defigere illam oculos nunquam fuerit ausus.

Offert se aliqua curiositatis occasio? adhibe mortificationem. S. Carolus Boromæus nunquam per vllam fenestram prospiciebat. Pia Magda-

lena Redonia, quando ad eam filij literæ deferebantur, ad tres quatuoruè dies tenebat obsignatas: tum vt curiositatem suam frænaret; tum vt teneritudinem affectûs materni compesceret.

Aliquis te Verbo, repulsâ, contemptu, aut alia ratione offendit, optima adest te mortificandi occasio. Sanctimonialis quædam in Monasterio B. V. de Gratia, si molesto aut aculeato aliquo dicto perstringeretur, illico se proripiebat ad SS. Eucharistiam pro hac cruce gratias actura.

Versaris in periculo Violandi silentij, aut Regulæ alicuius, aut præstandæ inutilis & otiosæ Vrbanitatis? Generoso recessu & mortificatione declina. Memoriæ proditum est de Ioanna Celersia Attrebati Religiosa, quòd rarò ad locum congressûs seu colloquij veniret, ne vnquam, nisi de rebus necessarijs loqueretur. Vnde ab alijs quibusdam sororibus majori licentiæ deditis, soror Syluestris appellata est; sed illa tali conuitio immobilis à sua consuetudine non recessit.

Cibum sumis? etiam hic in quo franges appetitum tuum inuenies, siue à qualitate ciborum, siue à quantitate. Nunquam sine aliqua Victoria recedendum est. Franciscus Arias pluribus confirmans plurimum placere DEO mortificandi studium etiam in rebus paruis, affert è B. Petro Card. Damiani Abbatem, qui allatum sibi piscem, cujus edendi desiderio tenebatur, cùm pauper ad portam peteret sibi pro eleëmosyna dari id, quod Abbati appositum est; audito eo, illi vnâ cum scutella misisse pro eleëmosyna; vt se ipsum mortificaret, seu peruinceret:

pauper-

pauperem autem, vnà cum accepta scutella in conspectu plurium è terra sublatum in cælum. *Alia sexcenta exempla omitto.*

Nunc ergo & nobis gemendum est sub jugo mortificationis; ne si crucis jugum nunc fugiamus, cum reprobis mortificemur æternum. Hâc te Viator consideratione solare, crucem vnius horulæ æternæ præmio & solatio compensari, *Curramus ergo* (vt Anselmus vrget) *credendo, sperando, diligendo, corpus affligendo, benè operando. Certè abstinentiæ, lachrymæ, preces, vigiliæ, ipsæ sunt viæ, quæ in cælum ducunt,* teste Ephræm.

III.

Compendium viæ cælestis est breuissimum per Heroica.

Vidisti virum velocem in opere suo? Prou. XXII.

VIator, viâ Regiâ, seu viâ Crucis incedens ad Patriam, si velit quandoq; breuissimo tempore iter suum conficere, & peruenire ad terminum, in Spiritu feruoris, seu per actiones heroicas progredi debet. Per has citiùs summum attingitur; & quod alij diuturno tempore, Viator heroicus breuissimis momentis assequitur.

Præstantissimus est talis feruor eorum, qui incumbunt actionibus heroicis, generosis, insolitis,

litis, & ita celeribus, vt incredibili velocitate sua omnes alias vulgares transcendant actiones, & ad thronum gloriæ magni DEI peruenientes, Angelos omnes, & ipsum DEVM in sui admirationem & amorem abripiant.

Talis fuit actus Abrahæ, qui ad vnicam vocem Domini, exnunc voluit vnicum Filium suum immolare. Vnde audiuit: *Quia fecisti rem hanc benedicam tibi.*

Eius generis fuit actus heroicus S. Bernardi. Clericus quidam veniens ad hunc S. Abbatem, importunè instabat, vt in Monachum reciperetur. Dum ei suaderet S. Bernardus, vt ad suam reuerteretur Ecclesiam, homo ille velut insanus, totâ vi percussit maxillam Sancti Patris. Ad hunc tam grauem ictum, ne minimum Sanctus edidit impatientiæ signum. l. 3. c. 6.

Alexius primâ nocte nuptiarum, Sponsam intactam reliqui, paupertatis propter IESVM experiendæ studio, & amore castitatis.

S. Casimirus, maluit vitam amittere, quàm Virginitatem.

Eximius ille Vir Cæsar Buzius, dum quodam tempore videret Au[illegible]issimum Sacramentum deferri ad ædes ægr[illegible], statim nudato capite, facem manu præfer[illegible]s, contempto nobilium virorum occursu, à quibus se ridendum, & vilipendendum sperabat, præibat ad ædes ægroti.

Theodosius Imperator magnam Sanctimoniam & perfectionem consecutus est vnico actu heroico; Nimirum in ludis theatralibus frænando oculorum licentiam & curiositatem: quotiescunq;

escunq; enim occurreret aliquid aſpectu jucundum gratumq;, & populus magnis lætitiæ vociferationibus ſpectaculo acclamaret, tum ſe demittere, aut omnino claudere oculos ſolebat, ne quid eorum cupiditati indulgeret.

Hæ nimirum nobiliſſimæ ac generoſæ actiones, mirum in modum accelerant iter ad egregiam Sánctitatem. Hæ actiones ſunt gratiæ prodigia, & germina ſpiritalis feruoris; ita, vt vnicus ſubinde actus heroicus, non ſolum aucupari ſoleat ſingulares fauores diuinos in hac vita, ſed etiam in altera incredibilia conſequatur amoris diuini & gloriæ argumenta.

IV.

Decet Viatorē ſemper & vbiq; DEI ſui meminiſſe.

In omnibus Vijs tuis cogita Dominum, & ipſe diriget greſſus tuos. Prou. 3.

Viator aſpirans ad Patriam, ne erret in terra deſerta, inuia, & inaquoſa ſemper ambulet coram DEO, & cogitet DEVM ſibi intimè vbiq; præſentem: quia in DEO viuimus, mouemur, & ſumus.

Vnde nos admonet S. Bonau. *Attende, vt quicquid agas, & vbicunq; ſteteris, & quibuscunq; negotijs*

negotijs implicceris die ac nocte, omni momento & hora DEVM semper habeas in memoria, credens & cogitans, te esse verissimè coram eo, & ipsum cogitans vbiq; te aspicere Hæc autem cogita cum magna reuerentia ac timore pariter & amore. Et S. Greg. Nazian. idem nobis inculcat: *Non tam sæpe respirare oportet, quam DEI meminisse; DEVS enim continuò, & continenter nobis benefacit.*

Certè continuò cuiuis DEVS benefacit; quia per eum nobis terra stat, fluit aqua, diffunditur àër, ardet ignis, lucet Sol, cælum vertitur, nobis bruta animalia viuunt, seruiunt Angeli. Verbo quæcunq; sub visum, gustum, odoratum &c. cadunt, omnia munera tua comperies, quibus DEVS te pascit, cum esuris, potat cum sitis, operit cum nudus es, fouet cum friges, reficit cum deficis, sanat cum ægrotas.

Vnde est summa infelicitas nostra, quod rarò præ oculis Authorem bonorum præsentem habeamus; quòd in huiusmodi actione supinè simus negligentes: perinde vt bruti pisces, cum in mari viuant, moueantur, & sint, se tamen ibi viuere, & moueri, & esse ignorant.

Est & summè periculosum homini, non meminisse DEI sibi præsentis; quia sicut pisciculus ex aqua extractus mox perit & moritur, ita homo ex DEI præsentia per obliuionem egressus necesse est vt subito pereat. *Non est* (ait Propheta) *DEVS in conspectu eius* (ideo) *inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore:* ideo homo sine præsentia DEI, sæpissimè in grauissima

ſima ruit & labitur peccata, in mentis cæcitatem, cordis obſtinati duritiem, ac demum cæco impetu ruit in præcipitium infernale. Nam ſine præſentia DEI homo fit aut per luxuriam velut beſtia, aut per ſuperbiam velut Dæmon.

Maximam vtilitatem Viatori adfert diuina præſentia. Et inprimis; quia nos arcet à grauioribus peccatis, puritatem cordis adfert, & in timore DEI conſeruat.

Habemus hujus rei exemplum in S. Bernardo. Contigit, Vt Bernardus adhuc adoleſcens apud Matronam quandam hoſpitaretur. Conſiderans mulier Adoleſcentem decorum aſpectu, capta eſt laqueo oculorum ſuorum, & in concupiſcentiam ejus exarſit. Cumq́, adoleſcens quieſceret, ſurgens ipſa de nocte, impudenter acceſſit ad eum, quam Bernardus ſentiens, nec conſilij inops exnunc clamare cæpit: Latrones, Latrones. Et ita vsq́ tertio improba mulier fuit repulſa. Quo nam hic inuictus Heros ſcuto munitus, de carne & Diabolo tam generosè triumphauit? certè ſcuto diuinæ præſentiæ. Et verò quis coram Iudice præſente peccare audeat?

Deinde præſentia diuina in nobis flammas diuini amoris ſuccendit. *Vis DEVM amare?* quærit S. Thom. op. 61. c. 2. & reſpondet: *Prius oportet cognoſcere. Summum delectabile oportet præapprehendere cogitando, Vt poſsimus diligere appetendo.* Vide ergo intellectu ſemper DEVM, vt concipias affectu.

Inſuper præſentia DEI nos ipſis Seraphi-

nis assimilat. Pulcherrima Seraphinorum occupatio est coram DEO stare clamare, amare vt Isaias vidit c. 6. Quisquis DEVM amat, conatur illum ferre vbiq; in oculis & imitatur Seraphinos. Vnde S. Gregor *Seraphin ex singulari propinquitate conditoris sui, incomparabili ardent amore. Tanto magis ardent, quanto vicinio- res hunc vident.*

Per præsentiam DEI omnis virtutum acquiritur perfectio; qui enim mentis oculis semper intuetur DEVM, omnia placita, omnes gustus, omnia mandata DEI adamussim exequitur. Quidquid ergo facis, siue legis, siue oras, comedis, bibis, loqueris, ambulas, in omni loco & actione accede ad DEVM Viator, ad DEVM semper tibi intimè præsentem. Accedere autem potes triplici viâ, vel vt reus de peccatis ingemiscens per viam purgatiuam, vel inops à virtutibus per viam illuminatiuam, aut velut Sponsa ardens amore per viam vnitiuam.

Viam Purgatiuam vocant viri spirituales, quando intellectus animæ, peccati fæditatem proponit, illud detestetur, atq; exterminet; quibus ipsa permota affectuum suorum pedibus (vt sic loquar) per voluntatem abit in timorem DEI, & à peccatis cum magna detestatione recedit.

Via illuminatiua est, quando intellectus voluntati proponit amandam pulchritudinem virtutis, omniq; studio quærendam, maximè Christi & Sanctorum exemplo.

Via Vnitiua dicitur, quâ beneficiorum DEI & per-

& perfectionum consideratione, voluntas in DEVM fertur per amorem, ejusq; voluntati se conformat, atq; ad perfectam cum eo vnionem aspirat.

Hinc apparet triplex affectuum genus, quod triplici viæ respondet in partes plures diuidi posse.

Affectus viæ purgatiuæ sunt, pudor & confusio de peccatis, dolor de ijsdem, timor diuinæ justitiæ, atq; hinc mortificationis desiderium, vt homo illi satisfaciat.

Illuminatiuæ: virtutum omnium amor, spes ac desiderium eas acquirendi, rerum terrenarum & voluntatis propriæ abnegatio, imitatio Christi & Sanctorum.

Vnitiuæ: amor DEI, gratiarum actio, Zelus animarum, lætitia & admiratio de perfectionibus diuinis, suspirium ad cœlestem gloriam. Hâc ergo triplici viâ seu affectibus, jaculatorijs sæpius per diem potest Viator ad DEVM, & patriam Beatorum accedere.

Orationes Iaculatoriæ & Motus Anagogici quid sint? exemplis Sanctorum Patrum approbantur.

D*Icuntur orationes iaculatoriæ*, quia instar jaculorum seu sagittarum velocissimè transeuntium, in cor diuinum, tanquam in scopum iaciuntur, vt ab eo dona cælestia obtineamus.

De

De his S. Auguſtinus ad Probam ep. 121. *dicuntur Fratres in Ægipto crebras quidem habere orationes, eas tamen breuiſsimas, & raptim quodammodo iaculatas, ne illa vigilanter erecta, quæ oranti plurimum neceſſaria eſt, per productiores moras euaneſcat atq; hebetetur, intentio.* Et caſſianus in collationibus. *Frequenter, ſed breuiter orandum eſt, ne immorantibus nobis, inſerere aliquid cordi noſtro inſidiator poſsit inimicus.*

Hunc breuem orandi modum per orationes jaculatorias ſeu motus Anagogicos exemplo ſuo nos Chriſtus docuit. In horto enim iterabat hæc verba: *Pater ſi poſsibile eſt, tranſeat à me calix iſte.* Sancti in cælo continuo clamant: *Sanctus, Sanctus.* Baſilius ſuadet peccatori, vt ad imitationem Chananeæ identidem inclamet illud: *Miſerere mei fili David.* Thais olim Meretrix edocta à Paphnutio Abbate ſic orabat. *Qui plasmaſti me miſerere mei.* Beata Clara de Monte Falco milles quotidie DEVM adorabat genua flectens, & totidem fundens Orationes jaculatorias. S. Franciſcus tota nocte orabat, hæc ſola verba repetens: *Deus meus & omnia.* Narrat Theodoret. l. 9. Simeonem ſtylitam, innumeras quotidie adorationes peregiſſe, adeò vt vnus numerauerit aliquando mille ducentas quadraginta quatuor, alias omittens, quia lapſus deſtitit numerare.

Dicuntur Motus Anagogici, id eſt ſurſum ducentes, nimirum, quia illis à rebus terrenis abducimur, & ad ſuperna leuamur, ac tandem ad beatam cum DEO Vnionem euehimur.

Exer-

Exercitium Aspirationum in via Purgatiua.

Tibi soli peccaui Domine! & malum coram te feci.

Qui plasmasti miserere mei.

O me infelicissimum! qui omnium peccatorum sum reus.

Miserere mei DEVS secundùm magnam misericordiam tuam.

Quo ibo à Spiritu tuo, & quo à facie tua mi DEVS effugiam.

O mi DEVS! si me eijcis, quis me recipiet!

Delicta juuentutis meæ & ignorantias, ne memineris Domine.

O IESV! sis mihi IESVS.

Hic vre, hic seca, modo in æternum parcas.

DEVS propitius esto mihi peccatori.

Non audeo mi IESV! in cælum oculos leuare, propter peccata mea.

DEVS in adjutorium meum intende.

Sancte DEVS, Sancte Fortis, Sancte & Immortalis miserere mei.

Pater peccaui in cælum & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus, sed nec creatura tua.

O Domina mea monstra te esse Matrem!

Quæ vtilitas mi IESV in sanguine tuo & meo, si descendero in infernum?

Non mortui laudabunt te Domine! sed nos qui viuimus benedicimus tibi.

Quid mali fecisti mihi Domine, quia offendi

O mi

O mi DEVS! malo in posterum in ipso inferno ardere, quàm te offendere.

Peccaui Domino!

O IESV! ô summum bonum meum, cur vnquam offendi te?

Væ tempori illi, quo te offendi mi DEVS!

Pactum facio mi Domine tecum! ego tuus & tu meus eris in æternum.

Exitus aquarum deducant oculi mei, quia non custodierunt legem tuam.

In Via Illuminatiua.

SErò te cognoui pulchritudo tam antiqua, serò te cognoui bonitas infinita.

Ibo & ibo quæram quem diligit anima mea.

Domine IESV! nouerim me, nouerim te, nec aliud cupiam nisi Te.

Quocunq; loco fuero meum IESVM desidero.

Viuat IESVS! & exaltetur DEVS salutis meæ.

Væ tempori illi, quo te [illegible] DEVS! non amaui.

Loquere Domine quia audit seruus tuus.

Domine ante te omne desiderium meum.

Adjuua me & saluus ero Domine.

O Domine ego Seruus tuus, & mancipium ancillæ tuæ MARIÆ.

Illumina oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte.

Nolo viuere mi IESV, ſine vulnere, quia te pro me video totum vulneratum.

Gaudens gaudebo in Domino, & exultabo in DEO IESV meo.

Adhæreat lingua mea ori meo, ſi vnquam oblitus fuero tui mi DEVS!

Credo tibi, & in te ſpero, & toto corde te volo diligere DEVS meus.

Ex te, in te, & pro te mi DEVS! ſint omnia mea.

Benedic mihi ô SS. Trinitas, ô Dulciſſima Virgo Mater, ô Angele mi Cultos, ô Patroni mei.

Eja quæſo multiplica in anima mea virtutes Domine DEVS virtutum.

In Via Vnitiua.

Miſericordias Domini in æternum cantabo. Benedicam Dominum in omni tempore, ſemper laus ejus in ore meo.

O ignis qui ſemper ardes accende me! Paratum cor meum DEVS, paratum cor meum!

Quis mihi det, ut diligam te mi DEVS, amore Seraphico, Theandrico, & Diuino?

O patria noſtra! patria ſecura! à longè te video, ab hoc mari & exilio te ſaluto.

Cupio diſſolui & eſſe tecum mi IESV!

Tædet animam meam vitæ meæ, quia lumen cæli, DEVM meum non video.

Quid mihi & tibi ô IESV Fili MARIÆ Virginis!

Amo IESVM amore MARIÆ, amo Mariam amore IESV.

O patria quando reuertar ad te?

Viuat IESVS! in corde meo.

O mi DEVS! quando tranſibo in te? quando abibo in cineres dilectionis tui?

Vulneraſtis cor meum ô IESV! ô MARIA! vulneraſtis cor meum.

O felix hora quando liberabor de corpore mortis hujus!

O amor meus! ô DEVS meus! vellem te amare mille cordibus, ſi tot haberem, & amore ardentiſſimorum Seraphinorum.

Cupio mi DEVS! tranſire in te, transformari in te; perire propter te.

Nihil cupio mi DEVS extra te, quia inquietum eſt cor noſtrum, donec requieſcat in te.

Moriar mi IESV moriar! modo inter deſideratiſſimos & ſuauiſſimos amoris tui amplexus.

Age, age bone IESV: tolle amorem meum totum à me, & conuerte ad te, accende & rape flagra & dulceſce, jam a[illegible]em te, jam rapias in te.

O liqueſcam! ô conflagrem amore DEI mei!

Vtinam viuere poſſim ego ſed non ego ſed viuat in me DEVS, amor meus.

V.

Viatori per creaturas ad creatorem aſcendendum.

Cor hominis diſponit viam ſuam.
Prou. 16.

VAriæ Viatori aſpiranti ad Patriam ſolent occurrere in Via creaturæ DEI & opera ejus, ſi ergo Viator noluerit errare, ſciat & curet per eas DEVM inueſtigare, & per omnes ſemper amoris greſſibus ad Creatorem ſuum aſpirare. Viatori creatura non ſit Remora.

Philo diſertiſſimus Iudæorum lib. de præmijs, *ſcalas ad DEVM eſſe omnia creata aſſeuerat.* Via etenim patet nobis ab his quæ videmus, & contrectamus, ad Opificem DEVM, quem non videmus. Conſonat Baſilius Seleu. Epiſcopus orat 1. dicens. *Cum DEVS res creatas in morem ſcalæ Viatoribus adaptauerit, per eas ſui amantibus aſcenſum ad ſe extruxit.*

Per creaturas DEVS tuum ô Viator venatur amorem, cui capiendo, toto orbe, creaturarum ponit laqueos. Vtinam & tu capiaris! vtinam ſis amoris Diuini præda, ne fias alterius amoris prædo. Omnis Creatura inclamat tibi hæc tria. Accipe, redde, caue. Accipe creaturas vt beneficium, redde Creatori earum officium, caue abutens illis ſupplicium,

Cur amas hæc terrena, niſi quia pulchra &

bona ſunt! poſſunt eſſe tam pulchra & tam bona, atq; ipſe à quo facta ſunt? quis ſic delectat, quàm ille qui fecit omnia quæ delectant? Interroga creaturam, ſi à ſeipsa eſt, remane in illa; ſi autem ab illo eſt, non ob aliud pernicioſa eſt amatori, niſi quia præponitur Creatori.

Ad hanc piam erga DEVM affectionem & continuum acceſſum omnes Viatorem Chriſtianum creaturæ hortantur, ſiue enim rationales illæ, ſiue non, laudem tamen DEI ſui, vel apertè vel occultè enuntiant. Nulli ergo dubium, quin facillimè poſſit, quicunq; huic ſtudio animum applicauerit, ex aſpectu cujuslibet creaturæ in DEVM aſſurgere, & pijs affectibus ad DEVM aſpirare. *Habemus huius rei exemplum in ſanctis.*

Scribitur de S. Fulgentio Ep. Ruſpenſi. Videns quondam hic Sanctus, in generali conuentione nobiliũ Romanorũ, tot dominorum præſentiũ ſplendorẽ, Theodorico Gothorũ Rege concionante, exclamauit: O DEVS! quàm pulchra oportet, vt ſit cœleſtis ipſa ciuitas Hieruſalem, ſi hic in terris ſic ipſa fulget Roma terreſtris. Et ſi in hoc mundo tantus splendor conceſſus eſt amatoribus vanitatis, quanta gloria reſeruata eſſe debet contemplatoribus Diuinæ Maieſtatis.

Conſtantinus Magnus honorificè quondam ſcripſit S. Antonio Abbati, quod factum Religioſi, qui cum illo erant valdè admirabantur. Tunc inquit Sanctus ad illos: Quid admiramini Regem ſcribere homini? potiùs admiremini DEVM

VM æternam ſuam legem ſcribere mortalibus, imò in perſona Filij illis locutum.

S. Franciſcus videns ouem ſolam inter hædos derelictam: Ecce, inquit, vt miſera iſta ouicula manſueta eſt inter capellas, ſic Saluator noſter inter Phariſæos manſuetus erat. Idem Sanctus videns quodam tempore agnellum à porco comeſtum: Ah parue agnelle, (inquit, plorans) quàm ad viuum Saluatoris mei amariſſimam mortem exprimis.

Anima quædam deuota, intuens fluuium, cui cælum cum ſtellis, nocte ſerenâ repræſentatum erat, exclamauit: O mi DEVS! eædem illæ ſtellæ ſub pedibus meis erunt, quando recipies me in Sancta tabernacula tua.

Franciſca conſiderans pulcherrimum fluuium in ripa, in qua ipſa flexis genibus ſedebat ad orandum, in extaſim rapta aliquoties hæc verba lentâ voce repetijt: Tam dulciter & ſuauiter fluit gratia DEI, ſicuti fluuius iſte.

Cum nouercali die, igni medullæ coquerentur; pia cogitatio mentem Diui Franciſci Borgiæ pupugit. ecquæ iam in illos flammæ vrerent, qui ob flagitia apud inferos pænas æternas penderent?

Alius arbores videns florentes ſuſpirabat: vt quid ego ſolus demorui in horto Eccleſiæ! vt quid ſum arbor ſicca nullum fructum faciens!

Alius intuens curſum ſolis dicebat: Quando mi DEVS? anima mea ſequetur Agnum, ſolem juſtitiæ, quocunq; ierit?

CAPVT II.

Praxis Aſpirationum ſeu Affectuum pro qualibet occaſione & actione.

Dum Cælum conſpicis.

1. DOmine non ſum dignus videre altitudinem cæli, præ multitudine iniquitatis meæ.

2. O patria noſtra! patria ſecura, à longe te video! ad te ſuſpirat peregrinatio mea! Tædet animam meam vitæ meæ, quia non video DEVM Deorum in Syon.

3. Vtinam mi DEVS! tantum te nunc amare poſſem, quantùm omnes Beati in cælo hactenus te amarunt.

Dum aliqua grata & venuſta vides.

1. SI tanta mi DEVS! facis nobis in carcere, quid ages in palatio? ſi tanta ſolatia in hac die lachrymarum, quanta conferes in die nuptiarum?

2. Quidquid mihi dare vult Dominus meus præter ſe ipſum, dulce mihi non eſt; auferat totum & ſe mihi det.

3. Quam

3. Quam aridus & durus es anime mi ſine IESV! quàm inſipiens & vanus, ſi cupis aliquid extra IESVM! eſſe ſine IESV grauis eſt infernus, & eſſe cum IESV dulcis paradiſus.

Dum animum relaxas.

1. O Dilecte IESV! vnicum cordis mei gaudium quia amoris mei delicium! da vt amando te ſemper ſim hilaris, quia offendi te merito ſim triſtis.

2. Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in DEO IESV meo.

3. Vtinam efficere poſſem dulciſſime DEVS, vt omnia gaudia, quæ ſunt & erunt in mundo non ſint niſi de te: Tu enim es vera dulcedo cordium, excedens omne gaudium, & omne deſiderium.

In aſpectu Solis, Stellarum.

1. O Sol mundi ocule qui me toties peccantem aſpexiſti, vtinam me deinceps, nonniſi dolentem & lugentem aſpiceres.

2. O mi IESV candor lucis æternæ! quando in lumine tuo videbo lumen tuum? quando me totum concremabis flammâ tui viui incendij? quando me totum liquefacies penetratum efficaci ſuauitate tuâ?

3. Ardeant tibi & luceant DEVS meus

ſydera tua, & tot accende tœdas amoris in corde meo, quot in cælo ſplendent ſtellæ.

In aſpectu Ignis.

1. HIc vre Domine! hic ſeca, modò in æternum parcas.

2. O Domine amoris! deficiat & conuertatur in cineres cor meum, ſi non permitto, vt amoris tui flammis æſtuet, & ardeſcat.

3. O ſi citiùs vt ferrum igni, ita & ego, tibi DEO meo vniri, ac in te transformari poſſem.

In aſpectu Aquæ.

1. O Si deriuare poſſem in oculos meos, flumina, Maria, Oceanum, effierem iſta omnia hoc luctu: Eheu! peccaui Domino: dereliqui fontem aquæ viuæ!

2. O mi DEVS! quot ſunt guttæ aquarum, in fluuijs, lacubus, fontibus & mari, tot tibi laudes, tot ardentiſſimos amoris affectus in omnibus & pro omnibus offero, & in te transfundo.

3. Immenſa dulcedo mi DEVS: vtinam me totum in te rapiēs abſorberes & abſconderes! Quod enim eſt mari abſorbere vnam guttam, hoc tibi eſt abſorbere me.

Ante quodlibet opus.

1. O Mi DEVS! titulus & inſcriptio omnium actionum & cogitationum mearum eſt nomen tuum, quod eſt IESVS: tua e[illegible]

ſunt

ſunt omnia, & propter magnam gloriam tuam omnia mea do, dico, & addico tibi.

2. Quidquid videro, quidquid audiero, quidquid ſenſero, totum tibi ſeruiat mi IESV, omne opus à te incipiat, & per te cæptum finiatur.

3. Deſidero, vt quæuis actio mea non tam ſit actio, quàm amor tui major & major continuus, mi Domine!

Ad Sonitum Horologij.

1. BEnedicta ſit illa hora, quâ Dominus noſter IESVS Chriſtus incarnari voluit & pati pro nobis: quâ concepta & nata eſt SS. Mater DEI MARIA.

2. Ecce elapſa eſt hora DEVS meus! cuius inutiliter jacturam feci; vtinam geminatis ignibus hanc jacturam reſarciam.

3. O mi DEVS! deſidero, vt quoduis momentum hujus horæ ſequentis, omnis pulſus & motus cordis, & omnium arteriarum mearum, idem ſignificent, quod hæc verba: Sanctus, Sanctus Dominus DEVS.

Actus ante diſciplinæ exercitium.

1. MEmor ſum ô Domine! opprobrij & confuſionis, quam pro me paſſus es in crudeliſſima flagellatione tua, quando virgineum corpus tuum virgis ſpineis cruentabant, lo-

ris nodosis & vncis ferreis dilaniabant, catenis ossa ipsa & costas diuellebant.

2. O anime mi! ad tam funestam Saluatoris tui tragædiam ne quidem ingemiscis? si feram aliquam sic excarnificari cerneres, an commiseratione non tangereris?

3. Æquum est mi IESV! vt qui flagellationis tuæ causa fui, illius quodammodo particeps fiam. Vnde offero tibi eam Domine in vnione acerbissimæ passionis tuæ: omnes ictus & flagella tuo aspergo sanguine, vt hoc pœnitentiæ exercitium gratius tibi sit, cedatq; in satisfactionem pro peccatis meis.

Actus ante susceptum iter.

1. OFfero tibi mi DEVS, tot actus fidei, spei, charitatis, quot in hoc itinere intercedent superficierum corporis mei permutationes.

2. Sicut ero in continua loci mutatione, ita vellem mi IESV! continuo benedicere & laudare te pro omnibus laboribus, & sudoribus, quos præcipuè per triennium tuæ Sanctissimæ prædicationis sustinuisti.

3. Quia procliuis sum ego ad omne malum & peccatum, ideò commendo me tibi dulcis IESV, commendo me tibi Virgo Beatissima, & vobis SS. Angeli & speciales SS. Patroni mei, vestro præsidio munitus non timebo mala.

In ipso itinere.

1. O Mi DEVS! quoties in hoc itinere c...

lum

lum suspiciam, toties venerari volo omnes illos cœlestes Spiritus, illasq; Intelligentias cælorum motrices, commendans illis necessitates colonorum, per quorum agros transibo, ne grandines, tonitrua, tempestates illis noceant, vt maleficia dissipent, inducantq; àéris temperiem.

2. Transeundo oppida, pagos, gratias tibi ago Domine pro beneficijs omnibus spiritualibus & temporalibus concessis hujus loci incolis. Innouo tibi omnes cultus, laudes, affectus, & vota omnia, hic facta & facienda: simulq; detestor omnia peccata, hic commissa & committenda.

3. In omnibus Ecclesijs tractûs mei, adoro te mi IESV ibidem Sacramentaliter existentem: tibi offero & repræsento omnia Sacrificia inibi facta, omnes deuotiones & affectus cujuscunq; orationis & adorationis siue elicitos siue eliciendos.

Dum insurgunt tentationes impuræ.

1. AMor meus crucifixus est, & ego voluptati operam dabo? Absit! non decet sub spinoso capite membrum esse delicatum.

2. Discerpar in mille partes, rumparq; potiùs, quàm vt amori Diuino rem quampiam præpónam. Malo Domine millies mori, quàm fædari. Malo in ipsum exnunc infernum descendere, quàm te deliberatè vel minimo peccato offendere.

3. Eia adesto optime IESV, ne Sanguis tuus in me pereat. Adsis clienti tuo MARIA.

Amore tui Domina mea, non cogitabo, non dicam, non faciam. Adeste Sancti omnes, vestris præsidijs munitus sperabo in Domino: & licet consurgant aduersum me castra, non timebit cor meum. IESVS MARIA IOSEPH dono vobis cor meum.

Cum deambulas.

1. O Quanti sunt infirmi & claudi quibus ambulare concessum non est! Gratias tibi Domine, quia corpus integrum dedisti mihi, & me hactenus incolumem conseruasti.

2. Domine non sum dignus calcare hoc pauimentum, per quod transeunt tot serui tui, quibus comparatus Vermis sum & non Homo, opprobrium hominum & abjectio plebis.

3. O si quouis momento vitæ meæ, quouis gressu accurrere possem ad pedes tuos mi IESV, illosq; lamberem, illos amplecterer!

Cum vides aliquod peccatum proximi.

1. COmpatior mi DEVS peccato hujus hominis, non credo tamen illud esse tantum malum, quantum mihi videtur. In supplementum tuæ offensæ offero tibi pretiosum Sanguinem Filij tui, & in illo hoc peccatum depono.

2. Ego Domine majora peccata perpetraui, proh dolor! & grauius te offenderem nisi tua

me

me gratia præseruaret. Vnde etiam toto corde tibi gratias ago pro auxilio mihi præstitō.

3. Amore tui mi DEVS! doleo de omnibus peccatis à quocunq; vnquam contra te commissis, & committendis, quæ, si possem, impedire, & sanguine meo delere vellem.

Cum vides aliquod bonum proximi.

1. SEruiat tibi mi Domine, quidquid est in cælo & in terra, quia dignus es accipere laudem, & gloriam, & honorem ab omni creaturâ.

2. Sis benedictus Domine in firmamento cæli pro omnibus bonis inspirationibus & auxilijs, quæ tam huic personæ, quàm omnibus tribuisti.

3. O si & ego possem te amare omnibus illis affectibus, omnibus cordibus, quibus amatus es & amaberis, quàm libenter i[illegible] præstarem!

Dum occurris [illegible]uitibus.

1. O Quàm diues est m[illegible] dilecte! cui tu sufficis. O amor m[illegible]eus! quid extra te quæram? desin[illegible] o[illegible]ia modò tu me & ego te possideam.

2. Alij alia qu[illegible]rant, te solum ego mi IESV quæro, te solum desid[illegible]ro: DEVS meus & omnia!

3. O si omnium hominum, quotquot fuerunt, sunt, & erunt corda & voluntates solus haberem, ijs omnibus te solum quærerem, te summè diligerem vnicum bonum meum.

Cum

Cum das Eleemosynam.

1. SI ego possem Domine DEVS meus omnium egenorum miserijs subuenirem.

2. OFfero tibi mi DEVS omnes diuitias, omnes thesauros hujus mundi, omnia regna, omnes reditus, ita vt si hæc omnia mea essent, illa amore tui pauperibus erogarem, & in tui cultum effunderem.

3. Gratias tibi Domine, quia me pascis à juuentute mea, nam inops & pauper sum ego.

In aspectu Imaginis alicuius Sancti.

1. O Sancti Sanctæq; omnes fideles Sponsæ Christi saluto & veneror vos. Gratias ago DEO meo, quòd vos elegerit, & in sublimi gloria colloca[uerit].

2. Scribite me [S]ancti DEI in libro afflictorum, quia affligi se[m]per desidero propter DEVM. Scribite me [c]um SS. Virginibus, quia desidero cum illis se[q]ui agnum, quocunq; ierit. Scribite me in corde I[ES]V, [&] in corde MARIÆ, vt nunquam obliuiscantur animæ meæ.

3. O felices animæ! quan[d]o vobiscum gustabo & videbò, quàm suauis sit Dominus! ô longa mora! ô tædiosa dilatio!

Cum vides imaginem Crucifixi.

1. O Pater æterne! respice dulcem natum, toto corpore extensum, cerne manus innoxias

noxias pio manantes sanguine: vide inerme latus crudeli perfossum cuspide, & dimitte nostra crimina.

2. In tantum me diligis DEVS meus vt te odisse videaris, cum posset gutta redimere non dico cruoris sed sudoris redemit vnda.

3. Adoramus te Christe & benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum.

In aspectu imaginis SS. Virginis.

1. AVe gratiâ plena Dominus tecum, Vel Salue Regina Mater Misericordiæ.

2. Quis non diliget te Regina cordium, & Mater Sancti amoris, quis non diliget te? vtinam omnes creaturæ tibi seruiant.

3. Subsierno tibi Virgo Beatissima me tuum licet indignissimum mancipium, tuisq; Virgineis pedibus cor meum subijci[illegible] quia melius apud te erit, quàm apud me,

Dum recordaris al[illegible]ius peccati.

1 O quàm just[illegible]è me jam pridem in infernum detrudere poteras, justissime Iudex, pro peccatis meis, & m[illegible] hi clementer pepercisti.

2. O si quod fa[illegible]um e[illegible] possem infectum reddere! ô si tempus præteritum reuocare! ô quàm bonum erat mihi, si natus non fuissem: neq; enim vitam mihi dedisti, vt te offenderem DEVS meus.

3. Detestor peccata mea corde Saluatoris mei: sicut

ſicut Cor IESV ea fleuit, ita ea ploro & abominor. Nolo amplius in æternum peccare.

Dum conſpicis hortos, agros, prata.

1. O Mi DEVS! hæc omnia quæ nunc video videlicet agros, hortos, & ſimul omnes agros per totum mundum, omnia prata, & quicquid in eis ab initio mundi excreuit, nunc creſcit, creſcetq; ad finem mundi, omnes ſegetes, herbas, flores, gramina, & totam entitatem, ſubſtantiam, tibi tanquam mea, & me totum cum eis, & in eis, in Holocauſtum ſuauiſſimum tibi offero, pro eis gratias ago, in eis te adoro, te laudo, & magnifico.

2. O ſi poſſem omnes arenas, atomos, folia, maris ac pluuiarum guttas atq; niuium grana in cælos & choros Angelorum te amantium & laudantium conuertere, ô quàm libentiſſimè id facerem.

3. Vellem mi DEVS toties æſtuantiſſimis deſiderijs ad te moueri, quoties mouentur folia & rami in arboribus, herbæ & gramina in campis, ſegetes in agris, animalia in terris.

In aſpectu Volucrum.

1. BEnedicite omnes volucres cæli Domino.

2. Quid eſt homo, quòd memor es ejus mi Domine! omnia ſubjeciſti ſub pedibus eius, volucres cæli & piſces maris,

3. Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ &

volabo & requiescam sub vmbra illiûs, quem desiderat anima mea.

Cum noctu decumbis.

1. O Amabilissime DEVS! quàm dormit securè, pro quo vigilat amor! nullas metuo insidias, vbi amor habet excubias.

2. O mi DEVS lux indeficiens! dum clauduntur oculi mei; fac ne simul amori tuo claudatur cor meum.

3. Gratias tibi Domine, quia dum nox in suo cursu medium iter haberet, omnipotens sermo tuus è regalibus sedibus venit.

Antè concionem.

1. DIgnus es Domine accipere gloriam & honorem. Vtinam & ego omnes ad te Creatorem meum conuertere possem!

2. Eja Domine video, vt infiniti pereant tuo Sanguine & laboribus emp[illegible]: & nemo potest venire ad te, nisi tu traxeris eum: quid ergo pollutis labijs & corde præstare potero sine te? da igitur mihi gratiam, ad quòd vocasti me, & adsint mihi SS. Angeli & Patroni mei, vt ad tuam vnius gloriam fiant vniuersa.

3. O Sanctissima Trinitas! aperi os meum ad benedicendum & laudandum nomen Sanctum tuum. O IESV! da mihi guttam Sanguinis tui cordialis, vt illo cor meum conspersum incalescat. O MARIA! da mihi guttam lactis tui Virginei,

Ante Confeſſionem audiendam.

1. O IESV vnica ſalus, ſana quæſo per me, hanc animam peccatricem, quia tu cor contritum & humiliatum non ſoles deſpicere.

2. En pretium Sanguinis tui Sponſa tua ab hoſte vulnerata. Doce me, vt prudenter cæcam & ægram ducam in viam ſalutis æternæ, quia tu nihil horum odiſti quæ feciſti & redemiſti.

3. O IESV adſis, ô Spes noſtra miſerere! O SS. Angeli! ô SS. Patroni adjuuate me. En volo Domine poteſtate à te mihi & ab Eccleſia collatâ abſoluere pænitentes meos. Quòd fiat ad gloriam Diuinæ Maieſtatis tuæ.

In aſpectu Iudæi, Hæretici, Ethnici &c.

1. AMore tui mi DEVS! doleo de omnibus hæreſibus, blaſphemijs, irreuerentijs, quibus ab omnibus vnquam Iudæis, Hæreticis, diſſidentibus offenſus es & offenderis.

2. In perſona omnium, qui nunquam tibi debitum honorem, laudem, & reuerentiam reddiderunt; nec reddent: vt ſunt Hæretici, Athei, Iudæi, Turcæ, Idololatræ, magi, blaſphemi, & omnes infideles, ego te mi IESV adoro, laudo, veneror, benedico, & exalto.

3. Deſidero mi DEVS! vt ab omnibus creaturis rationalibus adoreris & glorificeris.

In aſpectu cuiuscunq; creaturæ.

QVot ſtellæ in cælo, quot guttæ in mari, quot

tomi in terra, quot creaturæ in hoc vniuerso sunt, fuerunt & erunt, toties te mi Domine pro omnibus & singulis momentis creationis ipsarum, & conseruationis, nec non concursus tui cum ipsis laudo & glorifico.

Ante refectionem.

1. LIberalissime Domine, illinc tu escam dabis, qui te non semel conuitijs & opprobrijs saturauit! cur me potius non enecabis fame? cur talem escam alijs melioribus qui fame pereunt non prouidisti? Indignus enim sum rationalis creaturæ cibis, & pane Filiorum, qui jumentis insipientibus similis factus sum propter innumera peccata mea.

2. O DEVS meus! misericordia mea! gratias ago tibi, qui pascis me a juuentute mea, & vsq; nunc aperis manum tuam & imples me licet indignum animal benedictione.

3. Decerno temperantissime IESV escâ & potu eo tantum vti, vt natura ad seruiendum tibi consistat. Nolo Domine vllam in mensa voluptatem percipere, memor fellis & aceti quod ipse gustasti. Vellem potius Domine, vt ea quæ sumptuus sum absinthium saperent propter te.

In ipsa refectione condimentum Spirituale.

QVam magna multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam abscondisti timentibus te.

Virtus

Virtus tui Diuini amoris me totum tibi incorporet amantissime I E S V.

Tu es Spes mea Domine portio mea in terra viuentium.

Dominus meus I E S V S in cruce sitit & ego comedam & bibam.

Intingo Domine omnes micas, quas sumo, in phlegmate consputæ faciei tuæ.

Vtinam Domine I E S V felle, quod gustasti, omnia mea prandia condiantur.

O cæna magna, quando accumbam ad te! ô torrens voluptatis, quando potabis me!

Quanti mercenarij abundant in domo Patris mei panibus, & ego hic fame pereo!

O quàm millies felicior esses anima mea! si colligeres micas, quæ cadebant de manibus I E-S V, nunc in deserto, quando illi ministrabant Angeli, nunc in domo Pharisæi, vbi Magdalena lachrymis rigauit pedes eius. O si etiam in societate Virginis Matris puerum I E S V M pascentis, hunc cibum sumeres!

O I E S V felle & aceto potate! omnes qui nobis benefaciendo prouiderunt, & eos, qui ante me hic refecti sunt, obsecro, educ de tenebris, & in patria refice.

Actus Oblationis omnium actionum totius Septimanæ.

OPto mi Domine! etiamsi abjectissimus sim, vt in similitudinem beatorum Comprehensorum, qui tuo stabili amore fruuntur, possim incessanter laudare te, amare te, cogitare de te.

Deside-

Desidero vt quælibet respiratio oris hâc hebdomadâ & omnibus diebus vitæ meæ, sit ad te DEVM meum aspiratio cordis.

Volo ut seruiat tibi Domine, quicquid ago, quicquid loquor, quicquid cogito. Volo vt omnis animæ & corporis actio, omnis motus substantiæ meæ, omne momentum vitæ meæ, nihil aliud sit, aliud nihil spiret: nisi Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEVS Sabaoth.

Desidero, vt semper Cor meum, anima, cerebrum, oculi, aures, lingua, manus pedes, venæ, sanguis, nerui, arteriæ, ossa, caro ac omnia & singula, quæ intra me vel extra me sunt, pro modulo suo, te totis viribus reuereantur, ament, laudent, benedicant, honorent, ad te tendant.

Quia verò præsentis vitæ necessitates minùs sinunt mentem indesinenter laudi tuæ intendere, hinc tale tecum pactum mi Domine inire cupio.

Quoties his diebus ore vel mente dixero: Domine laudo te; toties volo omnes laudes, quæ datæ tibi vel dari poterant possentq; ab omnibus creaturis, quas tibi dant sacræ literæ & omnes libri, quas Angeli & Sancti, quas Virgo Beatissima & Humanitas Christi, quibus te afficere possent infiniti mundi ac creaturæ infinitæ, & omnes possibiles ac cogitabiles & à te conceptibiles tibi offerre.

Quoties dixero: O mi DEVS amo te! toties amo te & amare desidero amore Te digno, amore Mariano, amore supplente amorem eorum, qui te non amant, vt damnati &

non creandi: toties desidero concentrare omnem amorem in cor meum, quo in æternum totum cælum amabit te.

Quoties aliquam mortificationem fecero, quoties me tentantem Dæmonem, vel carnem vicero: toties offero tibi omnes dolores, omnes austeritates Religiosorum, omnia Martyria, omnem sanguinem pro te effusum, & ad tempora Antichristi Martyrio fundendum; ita, vt si tibi placeret in augmentum gloriæ tuæ, omnia talia libenter propter amorem tuum vellem perpeti.

Quoties mi DEVS sustulero ad te animũ meum & siue corde siue ore dixero: mi DEVS adoro te: mens mea est; nimirum adorare Te cultu latriæ tibi soli debito, adorare omnium creaturarum adorationibus, quæcunq; fuerunt, sunt, & erunt: adorare in omni loco in quo sunt homines, in quo non sunt, in omni loco aquæ, àëris, sphæræ ignis, in omni loco Inferni, Purgatorij, Cæli, in omni lo Dominationis Tuæ.

Dicet sæpè sæpiùs (vt spero in gratia tua) cor vel lingua mea: O DEVS sis benedictus! tunc semper magno nomini Tuo DEVS illigo & includo omnes omnium totius æternitatis amplitudinem occupaturarum laudum & benedictionum tuarum thesauros; ita vt sunt & erunt in corde ac ore omnium Angelorum, omnium Electorum, atq; in ore & corde ipsius IESV & MARIÆ.

Clamabit ad te sæpius cor vel lingua mea: O bo-

O bonitas! cur vnquam offendi te? tunc hisce verbis, doleo, doleo! quod vnquam vllo modo Te maximum, dulcissimum, optimum DEVM meum offenderim. Doleo quòd vllum temporis momentum perdiderim, quo te non amaui. Doleo quòd vnquam offensus sis ab alijs & offenderis.

Insuper paciscor tecum mi DEVS! non tantum de minimo quocunq; motu interno & externo animæ, cordis, & corporis mei; de omni mea æquè dormientis ac vigilantis aspiratione & respiratione; sed etiam de omnibus, & singulis quæ sunt & erunt, creaturarum motibus: de singulis electorum tuorum actibus, quos omnes vellem cuiuis actioni meæ includere, illis te glorificare, ita vt nullus actus meus non sit ad gloriam tuam directus.

Et hæc omnia vnita meritis vitæ & Passionis Domini nostri IESV Christi, sanguine ejus aspersa, in corde deposita, manibus benedicta, conjuncta omnibus lachrymis pænitentium Sanctorum, omnibus gut[illegible] lachrymarum IESV, omnibus meritis MARIÆ, & omnium Electorum [illegible]uorum, consecro diuinæ Majestati tuæ. Ex amore tui ad majorem gloriam tuam. In gratiarum actionem, & satisfactionem. Ad exhilarandum Cor B. V. & SS. omnium. Ad impetrandam mihi virtutem & gratiam N. Ad impetrandam peccatoribus contritionem, ægris sanitatem, tentatis auxilium efficax, justè bellantibus victoriam, quibus-

cunq; indigentibus opem & auxilium, agonisantibus perseuerantiam, requiem defunctis.

Actus Gratitudinis ad finem Septimanæ eliciendi.

QVid retribuam tibi Domine pro omnibus quæ hisce diebus & omnibus momentis vitæ meæ tribuisti mihi? quid pro bonis publicis & priuatis? quid retribuam tibi pro conseruatione, cooperatione, & gubernatione omnium creaturarum?

Quid pro bonis operibus, verbis, cogitationibus te donante à me conceptis referam, quippe, qui nihil boni cogitare possum, nisi te largiente? Quid pro auxilijs & inspirationibus tuis? O Domine, pro his omnibus sis benedictus in æternum.

Quid autem pro his omnibus reddidi tibi? Eheu! reddidi mala pro bonis, quia toties ausus sum grauissimis peccatis meis te offendere, te contristare. Vtinam ea nunquam commisissem, non corde, non ore, non opere.

O amabilissime DEVS! amore tui solius odi, execror, & abominor omnia peccata mea etiam venialissima. Doleo de omnibus cogitationibus, quæcunq; his diebus fuerunt otiosæ, vanæ, superbæ, impuræ, iracundæ, temerariæ, fraudulentæ, inuidiosæ, & suspiciosæ. Retracto omnia verba, quæcunq; fuerunt inconsiderata, otiosa, inuerecunda, superba, impudica, mor-

ca, mordacia, detractoria, iracunda, ſimulata, adulatoria, vana, & affectata Abominor omnia opera mea vana, ad finem malum directa, inordinata, immunda, perfunctoria, acedioſa, ſimulata.

Deteſtor omnia peccata, omnes malitias & irreuerentias totius mundi, præcipuè hâc hebdomadâ commiſſas, & vtinam tali affectú, tali voluntate, quâ tu ipſe eas abominaris, & vtinam dolor meus tantus eſſet, quantum tu eſſe deſideras.

Omnia peccata mea & totius mundi demergo in abyſſum miſericordiæ tuæ, demergo in cruentà vulnera tua, depono in balneo ſanguinis tui mi IESV.

In ſuppletionem amoris & laudis, quam tibi vt debui, non impendi, offero tibi Domine & innouo omnia obſequia juſtorum, omnes deuotiones, jejunia, vigilias: omnem pænitentiam, mortificationem & auſteritatem Religioſorum: omnia vota, omnes cultus, adorationes, & omnia SS. Miſſæ Sacrificia ac demum, ſi quæ facta ſunt Martyria Offero tibi incendia amoris omnium Angelorum, omnes laudes Sanctorum totius triumphantis Eccleſiæ. Hæc omnia quaſi mea eſſent dono tibi & offero.

Suppleo omnes defectus meos ſanguine Domini mei, meritis Beatiſſimæ, & Sanctorum omnium.

CAPVT III.

Diarium Viatoris.

Siue actionum per diem ordinatio.

1. MEmineris semper & vbiq; DEVM tecum cælesti curia intueri: Angelum & Dæmonem te tuaq; omnia diligentissimè obseruare.

2. Considera, quænam agenda hodie, quid status, vocatio exigat; perinde, quasi in stadio curreres opera tua omnia, ac passus dirige ad metam, id est ad DEI gloriam corde ardenti.

3. Sæpius ex te percunctare: Quo pergis anima mea? quid intendis studijs, cogitationibus, & occupationibus tuis? ad quem finem tendis?

4. Vtere tempore velut re omnium pretiosissima, & particula boni diei non te prætereat. *Volat sæpius verbum irreuocabile* (inquit S. Bern) *volat tempus irremeabile, nec aduertit insipiens, quid amittat, libet fabulari, libet otiari, dicit, donec hora prætereat O donec prætereat hora, quam tibi ad agendam pænitentiam, ad obtinendam veniam, ad acquirendam gratiam, ad promerendam gloriam miseratio Conditoris indulget! donec transeat tempus, quo debueras properare ad Angelicam societatem, suspirare ad amissam hæreditatem, flere admissam iniquitatem.*

5. In omnibus actionibus, locutionibus, &

cogi-

cogitationibus dic tibi, monet Mellifl. Doct: *Itanè ageres, si hanc scires procertò nouissimam horam.* Et Doctor Angel. op. 62. *diligentiam apponere debemus, vt singula opera nostra, & Salus nostra, & omnis laus DEI, & vniuersitatis vtilitas quasi ex vno opere dependeat: quasi nunquam ad id opus reuersuri, neq; aliud postmodum facturi.*

6. In omnibus operibus tuis præcellens esto: dum oras benè ora, dum confiteris, cantas, laboras, fac singula, quà potes perfectione maximâ, quia DEVS non est remunerator verborum sed aduerbiorum. Imò omnia opera tua ita fac, acsi jam tibi sepulchrum foderetur.

7. In progressu cujusuis etiam minimi operis & colloquij sæpe cor tuum ad DEVM eleua, vt inspicias, an illud ei placeat.

8. Vt verò semper collectus in DEO esse valeas, orationibus, quas iaculatorias nuncupant, frequentissimè per diem vtere.

9. Quotiescunq; Domini DEI obliuisceris, ita vt magna pars transierit temporis, sine interiori ad eum motu & conuersione, ingemisce, ac pugnis percute pectus tuum, cum ille debeat solus esse vnicus dilect⁹, & amor tuus totus, nec vnquam ille tui obliuiscatur.

10. Sæpius per diem Sanctos velut præsentes inuoca maxime Virginem Beatissimam; & SS. Patronos tuos cum Angelo custode viæ duce & comite.

11. Si lapsus fueris in via, mox contritione resurge & amore in DEVM.

12. Vt omnes actiones & opera tua gratiora fiant

ra fiant DEO, demerge & depone illa sæpius in vulneribus IESV, asperge illa sanguine cordis IESV, offer per manus Beatissimæ, operibus & meritis Sanctorum vnias.

13. Dum aliqua occurrit occasio peccandi, protestare exnunc, quòd malis mori, malis in ipsum infernum descendere quàm DEVM tuum, summum & infinitum bonum vel minimo peccato deliberato offendere.

14. Sæpius per diem excita in te desiderium corde ardenti videndi DEVM in cælo, illum cum Sanctis amandi & laudandi.

15. Dum in mentem occurrunt tibi peccata tua ante commissa, exnunc illa detestare tanquam rem summè detestabilem, exosam, execrandam; atq; corde contrito dolens ejula, quia peccatis tuis amorem tuum IESVM tam grauiter toties offendisti.

16. Deinde omnibus modis, quibus potes, te vilifica, te nihil reputando esse, sed credas omnes homines esse bonos, & meliores te, magisq; placere DEO.

17. Ante omnia verò, semper primò mane per Actum Intentionis omnes cogitationes, verba & actiones illius diei etiam indifferentes, ad DEI gloriam dirige. Quia non in magnis solùm actionibus Amoris diuini magnitudo reperitur; etiam in paruis humilibus, & secretis existit. Amor inaurat & amplificat omnia. Et IESVS laudibus extollit viduam illam, quæ duo æris minuta contulit, & silentio præterit Salomonem, qui plus quàm bis mille milliones

auri

auri ad templi structuram contribuerat Totum tempus huius vitæ nobis concessum est ad merendum præmium æternum ne igitur sine merito vel instans tibi elabatur, ipsa cibi potusq; sumptio, & omne aliud opus coram DEO meritorium erit, si S. Paulum monentem audieris 1 Cor. 10 *Siue manducatis, siue bibitis, siue aliud quid facitis, omnia in gloriam DEI facite.* Curandum ergo tibi, ne vnquam opera tua regat casus sed ratio. Sunt enim aliqua opera quæ de se non sunt meritoria, neq; demeritoria, si tamen altiori intentione eleuentur, euadunt meritoria.

Actus Matutini.

In IESVM & MARIAM primos oculos somno euoluto Viator aperiat, ac si præsentes, & suo lecto adstantes conspiceret: proinde prima quasi sit respiratio: IESVS MARIA: Deinde paulo sibi factus præsentior dicat:

O IESV, & MARIA, mei dulcissimi amores dono vobis cor & animam meam; totus sim vester, nullus meus in æternum. O IESV candor lucis æternæ, DEVS, DEVS meus ad te de luce vigilo. Anima mea desiderauit te in nocte. Paratum cor meum DEVS, paratum cor meum. O Domine, quia ego Ser-

uus

uus tuus, ego Seruus tuus, & mancipium ancillæ tuæ MARIÆ.

E lectulo surgens, seq; muniens signo S. Crucis dicat.

In Nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti.

BEnedicta sit Sancta Trinitas, atq; indiuisa vnitas, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam.

Benedictus sit DEVS Pater qui me creauit & conseruat, vnigenitusq; DEI Filius qui me redemit, Sanctus quoq; Spiritus, qui vocauit me.

Adoro, laudo, & saluto te dulcissimum & vernans cor IESV Christi, & ex totis viribus cordis mei ago tibi gratias, quod me hac nocte custodieris, DEOq; Patri pro me laudes & gratiarum actiones persolueris.

Immortales etiam vobis gratias ago SS. Virgo MARIA, SS. Angeli & Patroni mei pro speciali tutela mihi & omnibus in toto mundo hominibus hac nocte exhibita: benedicant & collaudent vos omnes omnium anhelitus & respiria, psallat cor nostrum vobis gratiarum canticum, vt semper, præsertim in agone nostro à vobis adjuuari mereamur.

Dum-

Dum surgis, aduerte num Diabolus te somno aliquo lasciuo, aut motu quopiam sensuali ex tua occasione contaminare conatus sit, quod si factum fuerit, amaritudinem & dolorem assume dicendo.

O Domine justitiæ & DEVS Clementiæ: en detestabilis peccator omnia scelera & fætores peccatorum meorum in immensum ignem amoris tui projicio: in sanguinolentis tuis vulneribus IESV Crucifixe ea abscondo: in abyssum misericordiarum ea immergo: veniam da obsecro cunctis imperfectionibus meis, Domine mi IESV: ablue me pretioso Sanguine: da, vt non amplius offendam te.

Insuper ex corde abominor non solum mea, sed totius mundi hac nocte præcipuè, commissa peccata. Vice cujusq; peccati offere tibi mi Domine & innouare nunc vellem Seraphicos ardores, ac omnes laudes in cælis Beatorum, incessanter intensissimo affectu clamantium: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEVS Sabaoth.

Deinde petat benedictionem.

BEnedic mihi hodie & quotidie Sancta & indiuidua Trinitas Benedic mihi ineffabilis potentia Patris, Benedicite mihi manus, cor dulcissimum cum Filio Virginis Matris, Benedicat me virtus Spiritus Sancti.

Anima

Anima Virginis MARIÆ lucidiſſima illumina me. Corpus Virginis immaculatiſſimum cuſtodi me. Lac Virginis nitidiſſimum MARIÆ paſce me. Fletus Virginis MARIÆ in paſſione Chriſti effuſus confirma me. O Dulciſſima Parens fons diuinæ pietatis & gratiæ intercede pro me. O Virgo Mater Miſericordiæ impetra mihi, vt à Filio tuo præuiſam hodie implere poſsim menſuram meritorum meorum: vt caſto, ac humili corde & corpore Filio tuo & tibi in omnibus actionibus meis ſeruire & placere valeam.

Sancte Michael Archangele, tuere nos in prælio ne pereamus in tremendo judicio. S. Gabriel, S. Raphael, omnes Sancti Angeli & Archangeli DEI ſuccurrite mihi peccatori.

Rogo vos cunctas virtutes cœlorum vt nullus inimicus mihi nocere poſsit, nec in via, nec in aqua, nec in igne, nec in domo, nec dormiendo, nec vigilando, nec aliquid aliud faciendo.

O Crux Chriſti adjuua me † ô Crux Chriſti ſalua me † ô Crux Chriſti † libera me † ô pretioſe Sanguis Chriſti ne permittas damnari & perire me, ô Purpurea vulnera Chriſti abſcondite me.

O Sancti Sanctæq; DEI o[illegible]es Sancti, Innocentes, SS. Patriarchæ & Prophetæ, SS Apoſtoli, Martyres Confeſſores, Virgines Sancti ad quorum Eccleſiam viuo, Sancti Angeli cuſtodes ſtatus & officij mei, Sancti veteris teſtamenti orate pro me indigniſsimo peccatore.

Per merita Sanctorum Patronorum meo[illegible]um

per

per Crucem & pretiosum Sanguinem Saluatoris mei IESV Christi, per merita totius triumphantis & militantis Ecclesiæ; Sancte DEVS, Sancte Fortis, Sancte & Immortalis miserere mei. A subitanea & improuisa morte libera me Domine: à peccandi occasione: à carnalibus desiderijs: à damnatione perpetua: à corde obstinato & in peccatis obdurato: à Spiritu superbiæ: ab omni praua intentione: ab appetitu terrenæ consolationis: ab appetitu voluptatum temporalium: ab omni inani gloria: ab amaritudine, ira, & indignatione: à deliberato etiam veniali peccato libera me Domine.

Actus Intentionis.

O Ter magne DEVS! ex quo, per quem, & in quo sunt omnia, proinde supremi iure Dominij seruiunt tibi omnia: tu scis desiderium meum, & gemitus meus à te non est absconditus. Sed quia præsentis vitæ necessitates minus sinunt mentem indesinenter laudibus tuis intendere, hinc tale tecum pactum mi Domine inire cupio.

Quoties hodie cælum suspexero: toties cordialiter cupio videre & possidere te, dissolui & requiescere in te, deficere à me & transformari in te: toties intensissimo affectu cum Sanctis Seraphinis volo exclamare. Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEVS Sabaoth. Pleni sunt cæli & terra gloria tua.

Quoties de te cogitauero, dixero, audiero: toties

toties offero tibi vitam, paſsionem, & Sanguinem D. N. I. Chriſti, Cor SS. Matris ipſius & Matris meæ. Incendia amoris omnium Angelorum. Cineres, tormenta, ſanguinem omnium Martyrum. Suſpiria, lachrymas, labores, affectus omnium Confeſſorum. Lilia, roſas, corda omnium SS. Virginum.

Quoties pectus percuſſero: toties amore tui deteſtor & abominor omnia peccata mea & aliorum commiſſa ab initio mundi. O ſi hodie committenda vbiq; impedire poſſem! ô ſi vni impetrare gratiam, ne te offendat.

Quoties librum, roſarium, vel quampiam rem in manus accepero; toties quicquid boni habent omnes bibliothecæ, omnes linguæ, calami, cogitationes omnes, totum tibi offero: toties vellem tuos dulcis IESV pedes amplecti, oſculari, lambere.

Quoties ſignum Miſſæ vel eleuationis SS. Hoſtiæ percepero: toties offero tibi omnia Miſſæ Sacrificia peracta, & ad finem mundi peragenda: toties omnes actus falſi cultûs ab Ethnicis factos à malitia depuratos tibi offero.

Quoties imaginem alicuius Sancti vel Sanctæ videro: toties pro omnibus naturæ, gratiæ, & gloriæ donis Sanctorum, præcipuè, quorum hodie dies annua ingreſsûs in cælum agitur te laudo & benedico: toties vellem gloriam accidentalem Sanctis tuis, omnibus & lumen animabus purgatorij impetrare.

Quoties ore vel corde dixero: Benedictus DEVS! toties ſupplere volo actus diuinæ laudis,

laudis, amoris, & adorationis, quos poterant per totam æternitatem exercere Apostatæ Angeli, & animæ damnatorum, aliæq; creaturæ rationales posſibiles.

Inſuper quoties cor meum, cor omnium animatorum mouebitur: toties in omnibus cordibus replicari vellem & illis te amare intenſisſimè: quoties cadent guttæ roris vel pluuiæ, quoties cadent niues vel folia decident: toties nomine omnium cælestium, terreſtrium, & infernorum proijcio & prouoluo me ante te, in cælo, Euchariſtia, ac vbiq; præſentem.

Et hæc omnia in vnione mutui amoris SS. Trinitatis, in vnione omnium altiſſimarum intentionum, ad guſtum tibi dandum & ad majorem gloriam tuam. In proteſtationem ſupremi tui dominij, & noſtræ ſubjectionis. In gratiarum actionem pro omnibus beneficijs mihi & toti mundo præſtitis & præſtandis. In ſatisfactionem pro omnibus peccatis meis. Ad ſolatium viuorum præcipue N. & defunctorum ſuffragijs carentium, & pro quibus orare teneor. Per manus Beatiſſimæ Virginis MARIÆ, per cor tuum ô IESV, & in corde tuo depoſita, ac tecum mi IESV, do, dono & offero Diuinæ Majeſtati.

Actus diuerſarum virtutum.

O Mi DEVS! gratulor tibi & gaudeo cum tota Eccleſia de tua Diuinitate, gloria, de omnibus Excellentijs & perfectionibus tuis.

Adoro

Adoro ex profunda abyſſo mei nihili, infinitam Majeſtatem, Sanctitatem, Bonitatem, Potentiam & Sapientiam. Adoro te Trinum & vnum.

Adoro te benedicte IESV in DEO Patre & Spiritu Sancto, verum DEVM & Hominem. In immaculata Virgine Matre tua. In omnibus Angelis & Electis In cælo & in terra. In ſpeciebus venerabilis Sacramenti per totum orbem. Et in juſtis omnibus.

Adoro captum, flagellatum, deſolatum, crucifixum. Atq; iſto meo actu omnes alias adorationes, alios cultus, quibus hactenus affectus es, & quibus affici te conueniebat, vno faſciculo comprehenſos tibi offero & dedico.

Deſidero Domine, vt ab omnibus creaturis rationalibus adoreris, lauderis, & glorificeris.

Amo te & amare deſidero amore tuo, amore Mariano amore ſupplente amorem eorum, qui te non amant vt damnati & non creandi.

Accipio perſonam omnium hominum in quatuor mundi partibus viventium, præcipuè vero illorum qui te non adorant ſed blaſphemant, & illorum nomine ante te procido, te adoro cultu latriæ, tibi genu flecto.

Doleo de omnibus peccatis meis, & totius mundi, quæ contra te DEVM meum, quomodocunq; vnquam facta ſunt, fiunt, fientq; eo affectu, quo Chriſtus de illis doluit.

Pactum facio tecum, quòd in æternum nullo peccato voluntario te offendere velim, vt dum à multis peccatoribus offenderis a me pacem habeas.

Pro

Pro omnibus & ſingulis beneficijs tuis mihi, & omnibus alijs in vita & poſt vitam præſtandis, gratias ago, quantas poſſum, quantas debeo quantas Chriſtus pro ſuis obtulit & Beatiſſima Virgo.

Omnia bona opera omnium hominum & Angelorum, quæ tibi Domine vnquam placuerunt, vel adhuc placebunt approbo & tibi offero ad guſtum tuum.

Quia mi DEVS! mendicus ſum ego & pauper, & nihil habeo quòd poſſit tuam Majeſtatem & dignitatem condecere; illam ſaltem voluntatem habeo & offero tibi,, quòd ſi ego haberem omnia, quæ tu habes, omnibus vellem abdicare, & tam liberaliter omnia tibi dare, vt tu poſſes dare cuicunq; velles.

Pia Viatoris deſideria, ſiue ſcintillæ ad flammam diuini amoris concipiendam.

EMorior mi IESV! emorior quolibet momento deſiderio millies ac millies plùs amandi, plùs exardeſcendi, plùs laudandi te, quia tu es centrum cordis mei, tu vita, & omne bonum, ſinè quo nihil eſt bonum.

Quare autem ô DEVS meus, cum tam amabilis ſis, & ita præceperis te amari dediſti nobis vnum cor & adhuc tam paruum? .

Vtinam haberem latitudinem cordis, ſicut arena maris. ſicut totus mundus, vt amare te poſſem latiſſimè,

Vtinam millies millena millia talium cordium haberem, quale fuit cor SS. Virginis: & omnes omnium Beatorum virtutes vnus possiderem, vt amarem & seruirem tibi DEO meo omnibus illis cordibus, & exercitatione omnium illarum virtutum.

O si cor meum ob tui amorem in tot minutas partes, quot sunt arenæ maris, quot sunt guttæ in aquis, quot atomi in àére, posset diuidi, & quælibet pars amaret te amore infinito, & omni possibili creato.

O si omnia corporis mei ossa forent lampades aureæ, & sanguis omnis per venas & per membra diffusus balsamum foret, & lampades arderent, & balsamum consumeretur in tui solius amorem & honorem, sicq; totus in holocaustum tibi conflagrare possem.

O si & venæ meæ omnes & nerui vincula forent aurea, te cordi meo alligarem mi DEVS! & nunquam ampliùs dimitterem.

O si tibi placeret DEO meo, etiam desiderarem vniri tibi DEO meo, vnione personali & Hypostaticâ, non propter meam excellentiam, vt appetijt Lucifer, sed ideo purè, vt eo plus diligerem te DEVM meum, nempè amore infinito, & tibi adæquato, nec te amplius possem offendere.

O mihi si dares vel ad vnicam saltem horam ardentissimum illum Seraphinorum amorem, vt illo vehementissimo amoris igne succensus omnes homines in tuo amore succendere possem.

Et heu! quàm doleo quòd tu dulcis amor

meus

meus à me non ameris! Eheu! quàm doleo, quòd tu dulcis amor meus ab alijs ita contemnaris, & insuper offendaris.

Compatior tibi DEVS meus, amor meus, super omni contumeliâ & injuriâ, quæ tibi irrogatur: & si præualerem, libentissimè tibi persoluerem omne damnum, in quo est detrimentum honoris & amoris tui.

Actus varij pro oportunitate temporis & occasionis eliciendi.

Ante recitationem Officij Diuini.

ERubesco Domine! cogitans quis tu, & quis sim ego! nempe audet vilis terræ vermiculus & putris ranancula è palude sua prorepere ad thronum gloriæ summi DEI! Egonè comparebo coram te & loquar ad Dominum meum cùm sim puluis & cinis, imò quod grauius est indignus, exosus, & ingratus peccator. Sed quia me Domine tam amanter inuitas ad orationem & colloquium tuum, cupio tale tecum sancire pactum.

Quoties in oratione linguam mouebo: toties vellem mihi dari linguas ardentissimorum Seraphin ad benedicendum & laudandum te corde & affectu Seraphico: toties pro omnibus qui te ignorant vel blasphemant siue in terris

 siue

ſiue in inferno, ego clamo amoroſo affectu: Benedictus DEVS!

Quoties oculos aperiam & literam aſpiciam: toties deſidero videre Chriſtum Dominum & Virginem Beatiſſimam: toties vellem innouare affectus cujuscunq; orationis à quocunq; Sanctorum in hac vel in altera vita tibi oblatæ & offerendæ.

Quoties cor meum mouebitur, toties vellem cor meum mutare cum tuo, vnáq; recitare Officium, vt conceſſum S. Catharinæ Senenſi: toties vellem cum S. Franciſco cordialiter dicere: DEVS meus & omnia: toties deſidero transfigi mihi cor cuſpide amoris cum S. Thereſia.

Quoties reſpirabo: toties gaudeo ob amorem quo te Electi tui æternùm proſequentur, & laudes quas tibi in perpetuum dicent: toties deſidero vt quælibet reſpiratio oris, ſit ad te DEVM meum aſpiratio cordis.

Quoties hoc nomen DEVS ore vel mente pronuntiabo: volo vt ſit idem, atq; ſi tunc vno corde complecterer amorem tui ſummum, acſi tunc amarem te amore increato & omni poſſibili creato.

Quoties me inclinabo: toties volo exhibere illos digniſſimos actus adorationis, quos Mater SS. exercuit erga Dominum IESVM cum alijs Sanctis in terris: toties omnes inclinationes, genuflexiones, & omnes venerantium geſtus tibi offero.

Placeat ergo tibi DEVS meus hoc Sacrificium laudis, & benignè digneris acceptare has

preces,

preces, non vt à me procedentes, ſed à te inſpiratas, & ſanguine Domini noſtri aſperſas. Per illas ſupplico tibi DEO meo, vt mihi condones peccatorum remiſſionem, dones augmentum gratiæ & amoris tui. Eſto propitius propinquis, amicis, & benefactoribus meis. Succurre illis, qui ſe meis precibus commendauerunt, conuerte miſeros peccatores ad te. Reuoca Hæreticos & Schiſmaticos, illumina infideles omnes te ignorantes, Da animabus fidelium defunctorum lucem & requiem ſempiternam.

In ipſa recitatione Diuini Officij.

CONſideret qui pſallit, aut recitat, ſe officium Angelorum obire, quorum in cælo perpetuum eſt exercitium DEI laudes celebrare. Sed ipſis exemplis meliùs demonſtrari poteſt, Officium diuinum eſſe Angelorum Officium.

S. Magdalena triginta annis ab hominum conſuetudine ſejuncta, quotidie ſepties ab Angelis eleuabatur in altum, ad audiendas cæleſtium Spirituum laudes & cum illis perſoluendas.

S. Bernardus noſter, in matutinis Choris vidit Angelos, qui Fratrum orationes ſcribebant, aliorum quidem auro, aliorum argento, nimirùm qui deuotè canebant aliorum aquâ videlicet tepidorum.

S. Guduualdus Archiep. ambulans aliquando per mare, cum preces in naui perſoluturus inchoaſſet more Eccleſiæ dicens: *DEVS in adiutorium meum intende.* Angeli ſubjunxerunt:

Domine ad adiuuandum me festina, & ita totum Officium alternis vicibus cum Viro DEI persoluerunt. *Surius 6. Iun.*

Vnde Thomas à Kemp. loquens ijs, qui in Choro preces absoluunt, sic dicebat: *Chorus est DEI & SS. Angelorum locus sacratus, sicut Angeli in Cælo, sic ministri ordinati sunt in Choro.* Sic ergo sta in Choro, & canta inter Fratres, quasi in medio Angelorum stares ante Christum in dextera Patris residentem, vel ante Beatissimam Virginem, Filium suum infantem in gremio gestantem.

Contra verò quantum DEO displiceat negligentia in Diuino Officio, præceps quædam celeritas, absq; vlla ferè significatione reuerentiæ, patet è vita S. Ludgardis, vbi diuinitùs innotuit, pestem, fuisse pænam culpæ illius. Vnde quamprimùm horæ Canonicæ cum reuerentia sunt recitatæ; pestis cessauit. *Surius 16. Iun.*

Recentius est id quod memoriæ prodidit Nebridius Canonic. Regul. S. Augustini, qui ait Gratiano Capuccino pio Nouitio in templo nocte intempestâ DEVM oranti cælites in cultu splendidissimo conspectos dixisse: Dicas Guardiano, vt curet in Choro horas Canonicas lentiùs recitari. quia nihil in Ecclesia, post vsum Sacramentorum, DEO gratiùs est, recitatione horarum Canonicarum.

Iacobus Cardin. Vitriacensis ait Sancto cuipiam visum Dæmonem in humeris onustum sacco pleno syllabarum in horis canonicis celeritati præcipiti omissarum.

Iusti-

Iuſtinum in extaſim raptum Anno 1547. narrat è Bouerio Nebridius, perueniſſe in Eccleſiam, cùm Religioſi matutinum Officium peragerent. Sperabat ſe auditurum concentum Angelorum; ſed ecce nihil aliud percipere potuit, quàm horrendos latratus canum, grunitus porcorum, mugitus boum, & verba blaſphemiæ. Mirabatur! Et vox ad eum. Illorum Religioſorum preces, qui eas negligenter perſoluunt, qui Regulam negligunt, aliosq; rectè viuentes impediunt, nihil aliud eſſe, quàm voces belluarum.

Poſt Diuinum Officium.

Orationem ſequentem deuotè recitantibus Leo X. defectus in eo perſoluendo ex humana fragilitate contractos indulſit.

SAcroſanctæ & Indiuiduæ Trinitati, Crucifixi Domini Noſtri IESV Chriſti Humanitati, Beatiſſimæ & Glorioſiſſimæ, ſemperq; Virginis MARIÆ fœcundæ integritati, & omnium Sanctorum vniuerſitati, ſit ſempiterna laus, honor, virtus, & gloria ab omni creatura, nobisq; remiſſio omnium peccatorum, per infinita ſecula ſeculorum.

Beata viſcera MARIÆ Virginis, quæ portauerunt æterni Patris Filium, & beata vbera, quæ lactauerunt Chriſtum Dominum.

Oratio, quam Christus Dominus B. Gertrudem docuit, post Horas recitanda. Blos. Mon. c. 3.

O Bone IESV propitius esto mihi peccatori. Ego tepidum, distractum, & imperfectum seruitium meum commendo mellifluo cordi tuo emendandum, & perficiendum, tibiq; ipsum offero, in vnione illius attentissimæ orationis, quâ tu Patrem orasti & laudasti in terris. Responde quæso satisfac, & supple pro me plenissimè.

O Pijssima Mater supple hoc imperfectum obsequium meum apud dilectum Filium tuum. Monstra te esse Matrem.

O pijssime IESV, suscipe hoc idem de manu SS. Matris tuæ, vnitumq; tuis ac ejusdem, omniumq; Sanctorum meritis offer æterno Patri.

S. Gertrudis ora pro me. Offer preces meas cordi IESV, à quo has didicisti.

Affectus post Horas Canonicas vel alias priuatas Orationes eliciendi.

O Pater misericordiarum! scio & verè cognosco, quòd me peccatorem miserum magis deceret coram te jacere prostratum, & cum fletu, gemitu, ac rugitu peccatorum meorum veniam postulare, quàm te ore polluto laudare.

Igno-

Ignoſce Domine, ignoſce pie Saluator, ignoſce & miſerere. Noli me tanquam temerarium reprobare, quòd audeam Seruus valde malus te omnipotentem D E V M terribilem, ac nimis tremendum, ſine cordis contritione & lachrymarum fonte, ſine reuerentia & tremore laudare.

Vtiq; Domine Angeli te Dominum ſuum adorantes & laudantes tremunt mirâ exultatione repleti: ego peccator dum tibi aſſiſto, laudes dico, peccatorum veniam poſtulo; cur non corde paueo, vultu palleo, labijs tremo, toto corpore inhorreſco, ſicq; obortis lachrymis coram te indeſinenter lugeo. Volo ſed non valeo! O amor vim patior! tu reſponde pro me, quia neſcio, quid dicam D E O vitæ meæ.

Et quia mi Domine, non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris, Laudet te pro me Domine D E V S tua æterna Deitas, immenſa Majeſtas, infinita bonitas. Laudet te pro me tua altiſſima Sapientia, tua latiſſima miſericordia, tua profundiſſima juſtitia.

Tibi Domine D E V S meus jubilet & benedicat Humanitas I. C. Sanctiſſima ejus vita, diuiniſſimæ ejus virtutes, precioſus ipſius Sanguis & lachrymæ, diriſſima ejus vulnera & liuores, cor illius apertum.

Iubilet tibi pro me Mater glorioſiſſima Filij tui, tabernaculum admirabile gloriæ tuæ.

Tibi Domine D E V S meus cantet & jubilet SS. Mater Eccleſia, te honorent omnes Pſalmi & preces, omnes ejus affectus, & amores, omnia

mnia ejus vota & desideria, quibus ad te gemit in hac lachrymarum valle.

Iubilent tibi pro me omnes Sancti Angeli. Omnes Sancti & Sanctæ, omnis Electorum tuorum exercitus.

Iubilent tibi pro me & laudent te omnes creaturæ, quæcunq; cæli, terræ & abyssi ambitu continentur.

Benedictum sit in omni loco totius vniuersi nomen tuum Domine, quod est Sanctum, & laudabile & gloriosum in secula.

Iubilent etiam tibi & gratias agant cor meum & anima mea, tibi seruiant omnes corporis & animæ meæ vires: tibi jubilent omnes nerui & arteriæ meæ, omnia ossa & carnes meæ, omnis intellectus, memoria & voluntas mea.

Nunquid enim Domine ideo te non laudabo, quia me indignum & immundum esse agnosco?

Nonne & vermes & ranæ immundæ coaxitantes in paludibus suis te suum creatorem laudare cupiunt, prout sciunt & possunt?

O Domine amoris! quamdiu halitus erit in ore meo, benedicam te Dominum meum in omni tempore, semper laus tua in ore meo. Lingua etiam deficiente omnis respiratio mea sit laudis significatio. Corpore verò extincto & in puluerem redacto laudes tibi infinitas dicant minutissima quæq; pulueris grana vsq; ad extremum judicij diem.

Actus ante Meditationem.

O DEVS Omnipotens, adorande, colende, tremen-

tremende, ante cujus conſpectum omnis Beatorum exercitus cum ſumma reuerentia & tremore procidit, teq; jugiter adorat, reueretur, te contemplatur: quomodo & ego vermis immundus, canis mortuus, cadauer putridum, ego ingratiſſimus & infideliſſimus peccator, non tantum coram te aſſiſtere, & nomen tuum laudare, ſed ad tuæ diuinitatis contemplationem, fruitionem, & vnionem aſpirare audebo?

O Domine! quia tanta tua eſt dignatio, vt velis & gratum habeas à me adorari, & mecum colloqui, ideo ingredere in ſolitudinis meæ requiem, & concede, vt hic ſecus pedes tuos cum Sancta amante tua Magdalena, diſcam modum ac rationem, quâ vni neceſſario ſollicitè vaccem, atq; vnicè intendam.

Excita me Domine ab omni negligentia & ſenſuum euagatione. Da vt in meditatione mea exardeſcat ignis. O ſi vt ferrum igni, ita & ego vniar tibi amori meo. O ſi vel ad vnicum momentum transferar in te, abſorbearq; à te DEO meo.

At quomodo ſeruus tam inutilis inueniet gratiam in conſpectu tuo? Reſpice ô Pater in faciem Chriſti tui, in quo tibi bene complacuit: in cujus nomine ſupplex rogo, vt clementer exaudias me.

Vt feliciùs tibi ſuccedat Meditatio.

INprimis imaginare quaſi cælum apertum, & prima te videre DEVM Patrem ibi Angelis

circum-

circumdatum, teq; conſiderantem, quidnam agere velis. Roga eum, vt auream ſagittam aduerſum te dirigat, quâ cor tuum Sancto amore ſuo vulneret.

2. Puta te videre DEVM Filium cum vulnerum ſuorum cicatricibus mirificè radiantibus; deprecare eum, vt tuo pectori immittat guttam Sanguinis ſui, quâ cor tuum veluti viuo igne ſuccenſum in amore Diuino incaleſcat.

3. Imaginare te contemplari Spiritum Sanctum ſole longè ſplendidiorem; roga eum, vt ad te candidam gratiæ ſuæ columbam demittat, & inflammet cor tuum.

4. Finge te à latere obtueri Virginem Beatam ſtellis coronatam, ei cor tuum præſenta, vt ipſa Filio ſuo offerat.

5. Imaginare deniq; te cernere innumeras Beatorum Spirituum phalanges, qui ei myſterio, quod contemplaturus es, aſſiſtent. Tu vero poſtea perge ad pedes IESV aſſumpta ſimilitudine vel ſerui ingrati, vel proditoris, vel exilio damnati. &c.

Poſt Meditationem.

Te DEVM laudamus, vel Collectæ conſuetæ cum verſibus recitentur.

In ingreſſu Eccleſiæ.

ERgone credibile eſt, quod verè DEVS habitet ſuper terram? ſi cælum & cæli cælorum

rum te capere non possunt, quantò minus hæc domus?

Domine in multitudine misericordiæ tuæ, introibo in domum tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Omnes Sancti & Sanctæ DEI, quorum reliquiæ & imagines hic sunt, saluto & veneror vos, intercedite obsecro pro me.

Saluete omnes Christi fideles animæ: det vobis requiem ille qui est vera requies, IESVS Christus Filius DEI viui, ille benedicat vos, & à pœnis liberet, faciatq; resurgere in die judicij, Angelisq; suis sociari.

Visitando SS. Sacramentum.

CORam te ô Sanctissimum SACRAMENTVM cum summa reuerentia procido, & cum omnibus Angelis & Archangelis, cum Thronis & dominationibus, cumq; omni militia cælestis exercitus hymnum gloriæ tuæ concino dicens: Centies millies laudetur Sanctissimum Altaris SACRAMENTVM.

Credo mi IESV firmissimè, quòd sub his speciebus tu Dominus meus & DEVS meus contineris. Innouo & offero tibi omnes affectus & actus, adorationis, salutationis & recognitionis hic elicitos & impensos. Et non tantùm hic sed in omnibus Ecclesijs per totum mundum existentibus.

Gratias tibi Domine pro thesauris omnibus bene-

beneficiorum, quos hic aliquando effudisti, effundes. Doleo de omnibus peccatis & irreuerentijs, quibus aliquando in hoc loco offensus es & offenderis. Desidero vt laus & gloria tua hic permaneat vsq; ad tempora Antichristi.

O si accendere tibi possem cor meum tanquam lampadem, vt hîc ante te arderet continuò, & totum consumeretur! O si continuò assistere possem tibi DEO meo hic præsenti!

Quia mi Domine id præstare, non possum, saltem anticipatò, omnes affectus laudis, amoris, adorationis ab omnibus fidelibus hic tibi impendendos nunc approbo, tibi innouo, & repræsento.

Vos vero Sancti Angeli, SS. Patroni ad quorum Ecclesiam viuo, & in qua sepeliar, adorate, magnificate pro me istum Dominum meum hic præsentem, omni modo, omni tempore, in æternum.

Praxis offerendi Sacrificium Missæ, cum Sacerdote celebrante.

SVscipe Clementissime Pater hoc SS. Missæ Sacrificium à Sacerdote celebrandum in vnione illius SS. Sacrificij quod Christus in vltima cæna ac demum in ara crucis tibi obtulit. Et inprimis,

In gratulationem de infinitis thesauris gloriæ quos habes in te & à te.

In adorationem & amorem, quo in æternum cupio amare te propter te.

In

In gratiarum actionem pro beneficijs omnibus quæ habeo, & quæ habent omnes creaturæ à te.

In satisfactionem omnium peccatorum quibus vnquam offensus es.

In impetrationem gratiæ illius, quam mihi nunc & in vltimo puncto vitæ meæ maximè necessariam scis esse, vt veniam ad te.

In impetrationem gratiæ tuæ omnibus in horrendo mortalis peccati statu existentibus: omnibus in agone luctantibus, peregrinantibus, viduis, orphanis, benefactoribus.

In auxilium animarum purgatorij præcipue N. vt leuamen pænarum consequantur.

Praxis Communionis Spiritualis.

ITa est, Domine IESV, indignissimus sum quia omnibus peccatoribus & ipsis damnatis deterior sum, indignus omni bono, & dignus omni malo. Sto tamen pauper & inops ad mensam magni Regis & amantissimi Patris mei, tuam Christe IESV: & credo tibi ô æterna veritas quòd verè è summo cælorum ad verbum Sacerdotis, vt me visites, venire dignatus es; verumtamen conscius infirmitatis meæ & peccatorum meorum, de quibus propter te vehementer doleo, non audeo sacramentaliter suscipere te, sed dico ex amore tui cum Centurione: Domine non sum dignus vt intres sub tectum meum; sed per os sacerdotis veni amantissime

IESV in animam meam. Munda quæso illam à malis omnibus & imperfectionibus, orna bonis & virtutibus.

Actus petitionis pro statu Ecclesiæ.

O Pater misericordiarum, respice in faciem Christi tui, qui clamore valido & lachrymis interpellat pro Sponsa sua Ecclesia, Matre nostra.

Ecce mi Pater profusus ille corporis Sudor, horrendæ capitis spinæ, calidi fontes oculorum, claui manuum & pedum, liuores & vulnera, & vox sanguinis Fratris nostri IESV Christi clamat ad te de cruce.

Audi ô Pater! ad hujus suspiria & gemitus moti sunt cæli; scissi sunt lapides, & tenerrima misericordiæ tuæ viscera non flectentur?

Protege & defende Pater Clementissime populum tuum, contra hostium ferociam. Ne tradas bestijs animas confitentes tibi, & animas pauperum tuorum ne projcias in finem.

Custodi omnes Domine & conserua, qui te sincero corde & ore confitentur, ne à falsis Prophetis, qui veniunt in vestimentis ovium, intùs autem sunt lupi rapaces seducantur. Coerce potentiam illorum, machinationes detege, & consilia aduersus Ecclesiam tuam dissolue.

Da fidelibus tuis misericors Domine, vt in pace & tranquillitate ac vnione incessanter amemus, & laudemus te, vt doctrinam tuam agnoscamus, teq; ad mortem vsq; constanter sequamur,

Depre-

Deprecatio pro felici ſucceſſu Sacræ Religionis.

DOmine DEVS Rex omnipotens, in ditione tua cuncta ſunt poſita, & non eſt, qui poſſit reſiſtere tuæ voluntati, ſi decreueris ſaluare & conſeruare nos indignos ſeruulos mille tibi votis ac deſiderijs mancipatos. Tu feciſti cælum & terram, & quicquid cæli ambitu continetur. Dominus omnium es, nec eſt qui reſiſtat Majeſtati tuæ. Et nunc Domine Rex DEVS Patrum noſtrorum miſerere congregationis tuæ, quam poſſediſti ab initio.

Ne deſpicias Domine partem tuam, & hæreditatem tuam, quam tuo ſanguine acquiſiuiſti. Exaudi deprecationem meam, & propitius eſto ſorti & funiculo tuo. Intende oculos pietatis tuæ in omnes Religionis noſtræ Præſules & Paſtores, & fac eos ſuper commiſſum ſibi gregem fideliter excubare.

Conuerte oculos tuos miſericordes in omnes Religioſos ſeruos tuos & Fratres noſtros, quos de hoc ſeculo nequam eripuiſti, ad te benignè traxiſti, vt hæreditatem capiant ſalutis. Da illis in virtute & vocatione profectum, & in cunctis feruorem accende. Da vt viuentes per totum mundum laudemus nomen tuum Domine, & ne vnquam claudas ora te canentium Domine DEVS noſter.

Poſtulatio gratiarum.

SIquidem bone IESV, ſine gratia tua nihil

 boni

boni fieri poteſt, quocirca peto à te dona & auxilia ad meam & proximorum ſalutem procurandam neceſſaria. Peto auxilium gratiæ habitualis Sanctificantis. Peto continuas gratias efficaces, excitantes, & cooperantes. Peto intenſiores habitus virtutum, fidei, ſpei, charitatis, juſtitiæ, prudentiæ, temperantiæ, fortitudinis.

Largire dona & fructus Spiritus Sancti, Largire opera miſericordiæ Spiritualis & Corporalis. Largire etiam gratias gratuitas ad ſalutem proximorum & amplificandam gloriam tuam. Tribue gratiam orationis mentalis & vocalis, examinis vtriuſq;, frequentis recollectionis, ſilentij, intimæ tecum vnionis, pietatis erga Virginem Beatiſſimam, cultûs erga SS. Patronos.

Concede vt perfectè obſeruentur Regulæ, & vota paupertatis, caſtitatis, obedientiæ. Auge in me amorem vocationis, & da mihi Spiritum ſtatûs, & aptitudinem ad omnia ejus munia peragenda. Da virtutes ſolidas, humilitatis, mortificationis heroicæ, & abnegationis in omnibus, ſitim inſatiabilem contemptûs & injuriarum. Da vt nunquam te peccato mortali & veniali deliberato offendam. Da vitam plenam meritis, & tuo amore feruentem. Da perſeuerantiam in Religione, & felicem in optimo animæ meæ ſtatu mortem.

Petitio breuior.

℣. *Confirma hoc DEVS quod operatus es in nobis.*

℟. *A templo Sancto tuo quod eſt in Hieruſalem.*

ORA-

ORATIO,

DEVS qui nos à ſæculi vanitate conuerſos ad brauium ſupernæ vocationis accendis, pectoribus noſtris purificandis illabere, & gratiam nobis,quà in te perſeueremus infunde, vt protectionis tuæ muniti præſidijs, quod te donante promiſimus impleamus. & noſtræ Profeſſionis executores effecti, ad ea, quæ perſeuerantibus in te promittere dignatus es, pertingamus. Per Chriſtum Dominum noſtrum.

Actus ad Virginem Beatiſſimam & Sanctos Patronos.

Formula dedicandi ſe Beatiſſimæ Virgini.

SAncta MARIA Mater DEI & Virgo, Immaculata, Ego N. peccator viliſſimus, vndequaq; puriſſimo conſpectu tuo indigniſſimus, impulſus deſiderio tibi ſeruiendi, ac fretus pietate tua ſingulari, coram benedicto Filio tuo, & curia cæleſti vniuerſa, dedico me tibi hodie in ſeruum & mancipium tuum, eligoq; te in ſingularem meam Dominam, Matrem, & Aduocatam, & firmiter propono, me nunquam te derelicturum, neq; contra te aliquid vnquam dicturum, ſed ſemper tuum honorem defenſurum.

Te itaq; Virgo Sacroſancta per Sanguinem vnigeniti Filij tui IESV Chriſti oro, vt me

inter alios Tibi deuotos in seruum perpetuum admittere digneris, adsisq; mihi in omnibus necessitatibus meis, & super omnia non me deseras in hora mortis meæ.

Christus proprio ore dictauit in Regula Saluat. c. 5. has duas Orationes.

OMnipotens sempiterne DEVS, qui pro nobis de Castissima Virgine nasci dignatus es, fac nos quæsumus tibi casto corpore seruire & humili mente placere.

ORamus te pijssima Virgo MARIA, mundi Regina & Angelorum, vt eis, quos purgatorius examinat ignis, impetres refrigerium, peccatoribus indulgentiam, justis in bono perseuerantiam: nos quoq; fragiles ab instantibus defende periculis. Per Christum Dominum nostrum.

Beatissima V. M. hæc dixit S. Brigittæ l. 1. eius Reuelat. c. 8. Sic laudare debes me.

BEnedictus sis tu DEVS Creator omnium, qui in vterum MARIÆ Virginis descendere dignatus es.

Benedictus sis tu DEVS, qui cum MARIA Virgine, esse sine grauamine voluisti, & de ea immaculatam carnem, sine peccato sumere dignatus es.

Bene-

Benedictus ſis tu DEVS, qui ad Virginem cum gaudio animæ ejus† ſine peccato, de ea proceſſiſti. †veniſti, &

Benedictus ſis tu DEVS, qui MARIAM Virginem Matrem tuam poſt Aſcenſionem tuam crebris conſolationibus lætificaſti, & per te ipſum eam conſolando viſitaſti.

Benedictus ſis tu DEVS, qui corpus & animam MARIÆ Virginis Matris tuæ in cælum aſſumpſiſti, & ſuper omnes Angelos juxta Deitatem tuam honorificè collocaſti, miſerere mei propter preces ejus.

Deuota ad V. B. Commendatio.

MEmorare pijſſima & glorioſiſſima Virgo MARIA Mater miſericordiarum, & totius conſolationis; à ſæculo non eſſe auditum, quenquam ad tua præſidia currentem, tua implorantem auxilia, aut tua petentem ſuffragia à te Virgo MARIA derelictum. Idcirco tali animatus fiduciâ, ad te Virgo Virginum, Regina cælorum & Domina Angelorum, ô MARIA Mater Domini noſtri I. C. confugio; ad te Stella maris curro; coram te miſer gemens & tremens aſſiſto.

Noli ô Domina mundi clementiſſimas aures tuæ pietatis ob ingratitudinem meam, ad clamorem meum claudere. Noli Mater omnium ab omni benignitate me excludere: ſed benignè fac mecum propter nomen Sanctum tuum. Noli porta cæli ob ſcelera mea jugiter obſerari, ſed

reporta me ad portam gratiæ, à quâ ingratus exiui, per quam tu mundo vitam & salutem reportasti,

Noli Regina gloriæ, ob tuæ celsitudinis gloriam mei peccatoris obliuisci, sed memor esto fragilitatis meæ, & adjuua me propter magnitudinem gloriæ tuæ. Noli solitam pietatis tuæ manum retrahere, sed tolle quod metuo, largire quo careo, indulge quod offendo. Noli æterni verbi Mater verba mea despicere, sed audi propitia, & exaudi me miserum ad te in hac lachrymarum valle clamantem, nunc & semper, & in hora mortis meæ. O clemens ô pia ô dulcis Virgo MARIA.

Pro felici morte ad Beatissimam.

O Dulcissima IESV Mater, Virgo MARIA, Patrona mea, visceribus misericordiæ plena, succurre mihi misero peccatori, antequam mors subitanea & improuisa superueniat, ne subitò & imparatus de hoc mundo transeam.

Ora pro me MARIA Virgo benedicta ob vnigeniti Filij tui D. N. I. C. passionem ac mortem amarissimam, vt peccati detestatione, Diaboli & operum ejus abrenuntiatione, vera contritione, pura & humili confessione, pænitentiâ & satisfactione, dignâ DEI acceptione, & proximi dilectione, Filio tuo reconciliatus de hoc mundo transeam.

Et fac mecum misericordiam tuam ô Beata V. M. Mater DEI, in illa tremenda hora, quando Spi-

do Spiritus vitales deficient, & mortua lingua se nequibit mouere ad inuocandum te; neq; oculi mei lucem capere poterunt, auresq; meæ nulli voci patescent. Memor esto ô MARIA precum, quas nunc fundo ad aures tuæ pietatis, & subueni mihi in illa vltima hora necessitatis meæ, vt liberer à ministris Diaboli, collocer cum Christi Fidelibus, Filij tui seruis & amicis. Amen.

Ad SS. Angelos & SS. Patronos

OMnes Sancti Angeli & Archangeli. Omnes Sancti Throni & Dominationes. Omnes Sancti Principatus & Potestates. Omnes SS. Virtutes cælorum. Omnes SS. Cherubim & Seraphim. Omnes SS Patriarchæ & Prophetæ. Omnes SS. Apostoli & Euangelistæ. Omnes SS. Martyres & Confessores. Omnes SS. Episcopi & Doctores. Omnes SS. Sacerdotes & Leuitæ. Omnes SS Monachi & Eremitæ. Omnes SS. Virgines & Viduæ. Omnes SS. Conjugati & Innocentes. Omnes Sancti & Sanctæ DEI. Et præsertim S. Michael, S. Gabriel, S. Raphael, S. Petre, S. Paule, S. Ioannes, S. Andrea, S. Benedicte, S. Bernarde, S. Augustine, S. Dominice, S. Francisce, S. Ign[illegible]i, S. Antoni, S. Casimire, orate & interce[illegible]e pro me indigno peccatore. Vestrâ me [illegible]elâ, vndiq; hostibus irruentibus vallate, [illegible]c non accedat ad me malum, & flagellum non appropinquet tabernaculo meo.

 Veni-

Venite in ſubſidium fortiſſimi Athletæ, vt auxilio veſtro vltionem videam ex inimicis meis, & vobiſcum in æternum laudem & glorificem Dominum DEVM noſtrum in terra viuentium. Amen.

Ad Angelum Cuſtodem.

ANgele DEI Sacratiſſime, mihi à DEO in cuſtodiam deputate, gratias tibi ago pro omnibus beneficijs, quæ mihi in corpore & anima vnquam exhibuiſti.

Laudo & glorifico te, quòd mihi miſerrimo tam fideliter aſtare, atq; me contra omnes hoſtium inſultus tueri dignaris.

Benedicta ſit illa hora, quâ mihi in cuſtodiam datus, & in defenſorem atq; Patronum deputatus es.

Benedicta ſit tua in me charitas omnisq; tua ſolicitudo, quâ ſalutem meam promouere non ceſſas.

In recompenſationem omnium obſequiorum mihi à juuentute exhibitorum, offero tibi nobiliſſimum Cor IESV Chriſti: rogans mihi ignoſci quòd toties Sanctis tuis inſpirationibus renitendo te contriſtauerim: firmiter nunc propono tibi obedire, Deoq; meo fideliter ſeruire.

Ad S Ioannem Euangeliſtam pro conſeruanda caſtitate.

Aña. Iſte eſt Ioannes, qui ſupra pectus in cæna &c.

na recubuit: Beatus Apostolus, cui reuelata sunt Secreta cælestia. ℣. Hic est Discipulus. ℟. Quem diligebat IESVS.

ORATIO.

PEctoris illius delicias & Diuinissimi cordis dulcedinem, supra quod felicissimè decubuisti S. Ioannes, ad nos quoq; famulos tuos feliciter extende, vt abjectis mundi illecebris in puro Christi amore quiescamus. Per. &c.

Ad S. Iosephum.

Aña. Salue Patriarcharum decus, & Ecclesiæ Sanctæ DEI Oeconomus, qui panem vitæ & frumentum Electorum conseruasti. ℣. Ora pro nobis castissime Ioseph. ℟. Vt digni efficiamur. &c.

ORATIO.

VIrginum Custos & Pater S. Ioseph, cujus fideli custodiæ ipsa innocentia Christus IESVS & Virgo Virginum MARIA in terris commissa fuit, te per hoc vtrumq; charissimum pignus tuum IESVM & MARIAM obsecro & obtestor, vt me ab omni immunditia præseruatum, mente intaminatâ puro corde & casto corpore IESV & MARIÆ semper facias castissimè famulari. Per. &c.

Votiua ad eundem Sanctum.

SAnctissime Ioseph MARIÆ Matris DEI & Vir-

& Virginis Sponse periclitantium & agonisantium aduocate. Ego N. te hodie coram IESV & MARIA Sponsa tua in Dominum Patronum & Aduocatum pro tota vita mea & morte eligo, firmiterq; statuo ac propono, me nunquam te derelicturum, neq; contra te aliquid vnquam dicturum, neq; permissurum vt à meis subditis aliquid contra tuum honorem vnquam agatur.

Suscipe me ergo in seruum tuum, & me MARIÆ Sponsæ tuæ in perpetuam protectionem, & in æternas IESV misericordias commenda; adsis mihi in omnibus actionibus meis, quas omnes offero in perpetuum, ad majorem IESV, MARIÆ, & tuam gloriam, nec me deseras in hora mortis; ad quam te nunc Sanctum Patronum inuito: vt tunc quod possibilitas mea non obtinet, tua mihi intercessione donetur per IESVM DEVM animæ meæ.

Gratias tibi DEVS meus, pro omni donorum thesauro quem in IESVM MARIAM & S. Iosephum effudisti.

Gratias tibi ago dulcissime IESV & tibi SS. Virgo MARIA pro omni amore & beneuolentia, ac honore, quo Sanctum Iosephum complexi estis.

Gratias tibi SS. Ioseph pro omnibus laboribus & doloribus, quos pro IESV & MARIA libentissimè sustinuisti.

Gratias vobis omnes Sancti & Sanctæ DEI, quæ peculiari studio IESVM MARIAM IOSEPHVM coluistis: adeste mihi vos

omnes

omnes vna cum IESV, MARIA, IOSEPHO, ſemper, ſed potiſſimum hinc migranti.

Per merita agni immaculati IESV Chriſti, ex quo eſt fons omnis puritatis, & per Immaculatam Conceptionem, SS. Virginitatem, & innocentiſſimam puritatem Beatæ ſemper Virginis Matris DEI MARIÆ, & interceſſionem caſtiſſimi Sponſi ejus Ioſephi emundetur, & immaculatum conſeruetur Cor & Corpus meum.

In Nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti.

Ad S. Antonium de Padua.

Reſponſorium à S. Bonauentura conſcriptum.

SI quæris miracula, mors, error, calamitâs, Dæmon, Lepra fugiunt. Ægri ſurgunt ſani. Cedunt mare vincula, membra, resq; perditas petunt & accipiunt Iuuenes & Cani. Pereunt pericula ceſſat & neceſſitas: Narrent hi qui ſentiunt, dicant Paduani. Cedunt mare, &c.

℣. Ora pro nobis B. Antoni Prædicator egregie. ℟. Vt interueniente tua gratia percipiamus cæleſtis vitæ gaudia,

ORATIO.

CLementiſſime Domine IESV Chriſte, qui Beatum Antonium Confeſſorem tuum perpetuis illuſtras miraculorum ſplendoribus, concede

cede propitius, vt per ejus merita pacem Regni istius, & gratiam consequamur æternam.

Sanctissime famule DEI Antoni, qui inter opera mirabilia, in quibus elucet, meritorum tuorum efficacia, ad conquirendas res perditas accurris, assistis, & instruis, Quæsumus, nobis deperditam gratiam reperire certantibus benignè subueni, vt & illam amissam,& gloriam promissam percipere mereamur. Per Christum Dominum.

Ad S. Barbaram.

Henricus Koch ad Ossa vsq; exustus sequenti Oratione meruit esse superstes. *Sur. 4. Dec.*

O Sanctissima Virgo Barbara, quodcunq; Sponsi tui viribus potes, mihi in mortis articulo, obsecro, vt suppedites; adjuua me miserum, ne in peccatis moriar: effectum tunc habeat tua intercessione primitùs à Christo tibi facta promissio, cùm fidem ejus tuo Sanguine consecrares: Redeat in memoriam Sponso tuo Virgineus collo tuo exuberans Sanguis, recordetur ardentissimæ tuæ charitatis, nec animam meam à corpore exire permittas, nisi confessione expiatam, & SS. Eucharistiæ Sacramento refectam. Amen.

Ad S. Patronum cuius nomen in baptismate sortitus es.

O Beatissime N, Patrone fidelissime, inuictissime

ſime miles purpurati exercitus ſubſterno me tibi in ſeruum perpetuum, commendo vitam & mortem meam, maximè autem extremum Spiritum meum.

Obſecro mi Patrone Sanctiſſime per amorem, quo tam feruenter DEO adhæſiſti, vt nunc liberari poſſim à cunctis malis animæ & corporis, ac te duce & comite ſecurior peruenire merear ad vitam æternam.

O DEVS omnipotens & miſericors, nomen meum mellifluo nomini tuo digneris ſubſcribere in libro vitæ, & qui me famulum tuum Sancti tui N. nomine voluiſti gaudere, da vt in omnibus tibi placitis ejus veſtigijs inſiſtam, & tandem cum illo Beatiſſimam faciem tuam contemplari valeam.

Modus honorandi quemcunq; Sanctorum in eius feſtiuitate.

O DEVS æterne infinitarum perfectionum Author, adoro te creatura tua, vt ſupremum rerum omnium Dominum, & principium omnium donorum, naturæ, gratiæ, & gloriæ, quibus Sanctum N. in terra ornaſti, & nunc ornas in cælis.

Gratias tibi bone IESV, gratias Sanguini tuo, ex quo omnia Sancti hujus merita fluxerunt.

Gratias tibi ô Patrone fideliſſime ob tuos iſtos amores, quibus Diuinam Majeſtatem olim in terris, & nunc amas in cælis. Gratias tuo benedicto

nedicto cordi, gratias sanguini (si est Martyr) quem effudisti.

Gratias ob tot exempla virtutum nobis relicta, & beneficia multis per merita tua collata.

Benedicta sit B.V. MARIA, benedicti Sancti Patroni & Angeli Custodes, quorum ope ad hanc paradisi gloriam peruenisti.

Confundor & erubesco, quòd vitijs meis sim adeo tibi dissimilis, & præsertim tuæ puritati.

Recipio te in Patronum & Aduocatum meum, ac me tibi trado in seruum & clientem in vita & in morte.

O S. Patronè cæli Princeps per amorem IESV & MARIÆ impetra Ecclesiæ Sanctæ pacem, omnium infidelium, Hæreticorum, ac peccatorum conuersionem.

Offero tibi ô SS. Trinitas merita omnia SS. Patroni mei ad gustum Diuinissimi cordis tui, & gaudeo de omni amore & seruitio, quod exhibuit tibi fidelis iste Seruus tuus.

Offero preces omnes, quæ in ejus honorem funduntur, vt ante Tribunal tuum Altissime DEVS præsententur, & per eas mihi benefacias.

Gratulor tibi ô S. Patrone, de omni honore & cultu, quem in terra habes, & quem in regno gloriæ consecutus es.

Actus Antemeridiani.

MEmento Domine per viscera misericordiæ tuæ, per merita Filij tui, per merita Beatissimæ Virginis MARIÆ ac omnium Sanctorum

ctorum & Electorum tuorum inprimis Ecclesiæ Sponsæ tuæ: auge in ea fidei puritatem, & labore virorum Apostolicorum dilata eam toto orbe terrarum.

Da summo Pontifici nostro N. Spiritus Sancti abundantiam, vt populo sibi commisso verbo & exemplo præluceat. Intende oculos pietatis tuæ in vniuersos Ecclesiæ Præsules & Pastores, & fac eos super gregem sibi commissum fideliter excubare.

Adesto Párochis & Presbyteris, & omni Clero, vt nulli præbeant scandali occasionem, diligant puritatem, & ea sequantur, quæ pacis sunt.

Esto propitius omnibus Religiosis, da illis continuum in virtute profectum, votorumq; ac regularum exactissimam obseruantiam. Da huic domui bonorum temporalium sufficientiam, & Spiritum excita in Prælatis nostris, & in cunctis feruorem accende.

Effunde miserationes tuas Domine Princeps Regum terræ in omnes Reges, & Catholicos Principes, eisq; tribue in obedientia fidei & Ecclesiæ perseuerantem famulat[illegible]m, subditorum curam, justitiæ Z[illegible]lum, & obseruantiam mandatorum tuor[illegible].

D[illegible] [illegible]irginibus cont[illegible]entiam & castitatem, Conjugatis Sanctimoni[illegible]m, pænitentibus indulgentiam, viduis & orphanis sustentationem, peregrinantibu[illegible] [illegible]editum, nauigantibus portum, justis perseuerantiam, bonis vt meliores fiant; tepidis vt ferueſcant, malis & peccatoribus, qualem me dolens esse [illegible]onfiteor vt conuertantur.

Con-

Conserua cælum in salubritate, terram in fertilitate, mundum in prouidentia ex omni parte sufficienti.

Respice omnes ægrotos, tentatos, afflictos, agonisantes, incarceratos, & in aliquo periculo, vel necessitate constitutos, da illis auxilium & consolationem, prout expedit ad gloriam tuam, & salutem illorum.

Miserere Domine omnium consanguineorum meorum, affinium, amicorum. Miserere inimicorum meorum, quos intimè amore tui diligo. Miserere omnium, quos ego scandalisaui & offendi.

Respice etiam Clementissime Domine, Paganos, Turcas, Idololatras, Hæreticos, Schismaticos, Iudæos, & gentes omnes à fide alienas, collustra eas Domine veritatis tuæ splendore, ne pereant tot imagines tuæ, pro quibus pretiosus Filij tui Sanguis effusus est.

Memento demum Rex æterne, cui omnia viuunt, animarum omnium fidelium defunctorum, præcipuè earum quæ suis carent suffragijs, & pro quibus orare teneor. Extingue earum ardorem optato rore misericordiæ tuæ, & cito purgatas in conspectum tuum ad[illegible].

Pro meipso tan[illegible]m infelicissimo p[illegible]ccatore Clementiam tuam h[illegible]millimè imploro. Miserere mei secundum mag[illegible]m misericordiam tuam, Dona mihi virtutes statu[illegible] meo necessarias. Da terrena despicere & amare cælestia.

Actus

Actus Meridiani.

O Candor lucis æternæ Domine mi IESV! ô ignis qui dulciter ardes, secretè luces, suauiter odoras! quando? ô quando nox ista sicut dies illuminabitur, in qua tuo in lumine videbo lumen tuum?

O quando veniet dies illa, cui nox non succedit, quæ temporum vices nescit, sed semper lucet & diescit!

Quando mi suauissime IESV flammis tuæ immensæ charitatis transflammatus ego Te solo & Te solum ardere incipiam? quando ardescet pigrum frigus meum igne tuo, & accensus in te paruus erit mihi omnis amor, quo creatura quæuis diligit te? quando mi IESV vitali amoris tui morte moriar, & in igne tuo consumptus fauillescam, abiboq; in cineres dilectionis tui?

O Domine! quando ero tuus totus & tu meus! quando suspensus de te, deficiam à me & transibo in te? quando in loco tabernaculi admirabilis reficiar in admi[illegible]tione gloriæ tuæ? quando gustabo & videbo quàm suauis sis Domine IESV?

Qua[illegible] mercenarij abu[illegible]dant in domo Patris m[illegible]nibus, & ego hic fame pereo! ô si citius possem surgere & ire [illegible] Patrem meum. Quamuis verò iste panis non sit dandus canibus, quorum vnum me meum facit peccatum, attamen & catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa Dominorum suorum.

O DEVS cordis mei! quemadmodum desiderat Ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te fontem viuum.

Quis indicabit mihi, quàm diligit anima mea, vbi cubet in illo meridie, vbi pascat? & quando requiescam in meridie illo: meridie jucunditatis & lætitiæ? O meridies præclarus & pulcher nesciens vesperum, non habens occasum.

Veni suspirata quies amantis animæ meæ, vt nulli mihi dies, nullæ noctes eant sine te, nullus mihi somnus, nulla requies sine te: te solum esuriam & sitiam, qui pasceris inter lilia mi Iesu suauissime.

Actus Pomeridiani.

O Bonitas! ô misericordia mea, Deus meus! quid retribuam tibi pro omnibus, quæ tribuisti mihi? en vilissimus terræ vermiculus immensas tibi gratias ago.

Quia ex æternitate vidisti & dilexisti me (vt de tua misericordia spero) me ad gloriam tuam efficaciter elegisti, & per conuenientia media ad eam prædestinasti.

Quia per Creationem me ex nihilo condidisti, ad tuam imaginem & similitudinem fecisti, & innumeris donis in anima & corpore d[illegible].

Quia me & omnia propter me tam longa duratione conseruas, sine cuius actuali concursu in nihilum rediremus, nec possemus vno momento subsistere.

Quia me pretioso vulnerum tuorum sanguine re-

ne redemisti & per merita ac passiones tuas à seruitute Diaboli liberasti.

Quia me cum paucis respectu multorum ad Ecclesiam tuam, & ad tui cognitionem & obsequium vocasti.

Quia me cum paucissimis ad statum Religiosum, & ad hunc amabilissimum, quem profiteor, misericorditer adduxisti.

Quia Sacramentis, inspirationibus, Sanctorum exemplis, spiritualibus libris, & alijs plurimis medijs ad bonam Vitam adjuvisti, & adiuuare non cessas.

Quia me ab innumerabilibus periculis perdendi gratiam liberasti & liberare non desinis.

Quia plurimis donis tum internis, tum externis, tum naturæ, tum gratiæ ditasti.

Quia mihi (vt spero) ab æterno certum, secundùm tuam prædestinationem, gradum, gloriæ efficaciter præparasti.

Quia me hodie ad orationem & tui colloquium admisisti (pretioso corpore & sanguine satiasti) & per totam vitam infinitis alijs beneficijs, ac postea per totam æternitatem, afficies.

Insuper gratias tibi Domine, quia cuiusuis benigne prouides corpori & animæ, & das escam omnibus in tempore opportuno. Neq; tantum hominibus, sed & iumentis das escam ipsorum, & pullis coruorum inuocantibus te. Ergo pro omnibus & in omnibus sis benedictus in æternum.

Actus Anteuespertini.

O Æterne Deus! principium sine fine! scio & verè cognosco, quia corpus meum in dies ruinam minatur, mors semper insidiatur, & mox post lucem in tenebris sternam lectulum meum, ideo dum claudentur oculi mei, lingua etiam mea, & cor meum in tuis deficient laudibus. Proinde mi DEVS! quia te vitam meam, Centrum cordis mei, vnicum animæ meæ delicium, in sepulchro dormiens & putrescens, non amplius laudare & amare potero. Ideo omnia bona opera, post exitum meum è vita hac vsq; ad tempora Antichristi tibi in toto mundo impendenda, nunc offero, dono, & dedico.

Præcipuè offero tibi mi DEVS omnium Sanctorum Angelorum ac hominum laudes Tui, adorationes, amores, & omnes actus bonos, Tibi siue in Via, siue in Patria exhibendos.

Offero omnium Electorum tuorum persecutiones, dolores, mortificationes, & omnia Martyria. Omnia demum Sacrificia in toto orbe celebranda.

Omnia quæ fecimus aut facere debuissemus omnes creaturæ: omnia corda aliis [illegible] alis affectibus impedita & occupata, & omnia ob [illegible] quia, quibus dignus es, acsi reuera omnia Sanctissimè erga te facta fuissent.

Insuper dilecte IESV hoc adijcio desiderans corde affectuoso, vt quando corpus meum fuerit in pulueres minutissimos redactum, & lapide

pide clausum, vt videlicet de qualibet particula minutissima vox amæna laudis, & intensissimi amoris tui exurgat; quæ durissimum lapidem penetrans cælorum altitudinem transcendat, & vsq; ad extremum judicij diem viuæ laudis præconium extollat: donec in resurrectione beata corpus & anima pariter vnita in tuæ laudis glorificatione copulentur.

Actus euntis Dormitum.

CRedo Domine, quicquid de te credit S. Romana Ecclesia, & quicquid illa damnat ego damno & anathematizo, imo pro hac fide sum paratus ac opto mori.

Spero Domine etiamsi vilis, indignus, & abiectus homuncio in abysso misericordiarum tuarum, & in Sanguine tuo cum tanta charitate pro me effuso, quia me saluum facies, & in carne mea videbo te DEVM Saluatorem meum.

Amo te ô DEVS cordis mei, & amare volo in æternum. Et quia parum amo te, eum amorem quo anima Christi, beatissima Virgo, & omnes Sancti te amarunt, imo infinitum, quo te ipsum amas, tibi offero, & si possem omni illo amore vellem te amare in perpetuum.

Laudo & approbo omnia bona opera facta in toto mundo, & deinceps ad finem mundi facienda, & si possem, ea millies nunc vellem multiplicare ad gloriam tuam.

Gratias tibi Domine pro beneficijs proprijs, pro beneficijs communibus, gratias tibi pro be-

neficijs cuicunq; quantumuis irrationali creatu-
ræ hodie conceſſis.

Doleo mi IESV, quòd te ſummum bo-
num, bonum infinitum, bonum amabiliſſimum
toties hodie & tam grauiter offenderim, & do-
leo ex corde, non propter amiſſionem cæli, aut
metum inferni, ſed ob amorem tui ſolius.

Deteſtor ſimul & abominor peccata totius
mundi hodie præcipuè commiſſa. Opto ex a-
nimo vt compenſari aliquatenus meo Sanguine
poſſent.

Proteſtor coram te Domine, quòd millies
potius impendere eligam vitam, quàm poſthac
vlli peccato etiam veniali conſentiam. Huc-
uſq; ſit terminus delictorum meorum, & non
vltra in æternum.

Parco Domine omnibus qui me aliquâ mo-
leſtiâ in vita affecerunt, & eos propter te ſin-
cerè amo.

Offero me ad omnem nutum diuinæ volun-
tatis tuæ. Viſnè bone IESV vt hac nocte mo-
riar? lubens moriar. Offero me & ad omnia
mala pœnas toleranda, etiam ad ipſas infernales
pœnas, renuncians iudicio, voluntati, amori meo
proprio.

Et quia vitæ & ſalutis incertus ve[illegible] Sepul-
chrum ingredior ſomnum capturus, voueo (ſi
eſt Religioſus,) coram tota Curia cæleſti, Pauper-
tatem, Caſtitatem, & obedientiam.

Omnia quæ feci aut facere debui ſubſterno
pedibus IESV. Et quia non impleui menſu-
ram meritorum meorum, quam hodie implere
debui,

debui, inuestio me superexcessiuo Sanguine, Domini IESV, quia quod potuit Sanguinis gutta redemit vnda.

Sacratissima IESV & MARIÆ nomina Vesperi ante somnum, digito in fronte efformare contra mortem repentinam docuit ipse Christus Dominus S. Edmundum Cantuar. Archiep. Tu similiter fac.

PEr signum † Sanctæ Crucis de inimicis meis libera me DEVS noster (Hoc ter dicat) Procul recedant somnia & noctium phantasmata: hostemq; nostrum comprime, ne polluantur corpora.

Dignare Domine nocte ista sine peccato nos custodire. Miserere mei DEVS secundum magnam misericordiam tuam.

Pax Domini Nostri IESV Christi & Virtus Sacratissimæ Passionis eius, signum S. Crucis & titulus triumphalis IESVS Nazarenus Rex Iudæorum. Integritas quoq; B. M. V. Custodia SS. Angelorum & Suffragia omnium Electorum sint inter me & omnes inimicos meos.

O Cor IESV dulcissimum tibi commendo hac nocte [illegible] & Corpus meum, vt in te dulciter requi[illegible]cat. Et quoniam ego obdormiturus DEVM laudare nequeo, hoc, tuum mi IESV suauissimum Cor pro me supplere dignetur.

Sancte Angele Custos SS. Patroni mei vos etiam pro me assistite SS. Trinitati, Humanitati Christi Domini, & Beatissimæ Virgini Matri SS.

 Patro-

Patroni ad quorum Ecclesiam viuo assistite SS. Eucharistiæ, in persona vestri mancipij adorate, laudate, benedicite, perpetuò & interruptè, DEVM, Humanitatem Christi Domini, Virginem Beatissimam Dominam meam.

IESVS Nazarenus Rex Iudæorum præseruet me à subitanea morte. IESV sis mihi IESVS Virgo MARIA sis mecum in via. Omnes Sancti & Sanctæ DEI intercedite pro me. Nos cum prole pia benedicat Virgo MARIA.

IESVS MARIA IOSEPH dono vobis cor & animam meam.

Cum iam decumbis.

ANtequam obdormiscas breuiter tecum reuoluere poteris, quibus illi, qui infernalem regionem incolunt, lectis vtantur: quàm etiam mollibus lectis ij, qui amœna cœlestis paradisi loca inhabitant, accubent. Postea imaginare te somnum capturum, esse circumdatum ab Angelis, qui custodiæ tuæ inuigilent. Vel mente concipe te aliquando cum Christo dormire in stabulo vel in deserto: aut in carcere Caiphæ, aut sub Cruce. Sic tibi nox [illegible] dies illuminabitur, & nox illuminatio tua erit [illegible] delicijs tuis.

Quando non potes capere Somnum dic saltem in corde:

O Crux! ô Corona spinea! quàm durum lectulum præbuistis IESV Saluatori meo!

In hoc

In hoc lectulo dormiam & requiescam in cogitatione animæ meæ.

O IESV! quid erit de me, quando oportebit sternere in tenebris lectulum meum? quando sternetur subter me tinea, & operimentum meum erunt vermes?

O Domine IESV! vtinam feliciter obdormiam in sinu amoris tui, & lux perpetua luceat mihi in lumine viuentium, videntium & amantium te.

Peto mi IESV & desidero, vt cunctæ respirationes meæ, hac nocte, sint aspirationes, & actus ardentissimi amoris tui.

O si animus ad amoris lucernam vigil hæreret dum somnum corpus capit, itá vt dicere possem cum Sponsa: ego dormio & Cor meum vigilat.

S. Gertrudis cùm quodam tempore dormire non posset hanc Orationem à Christo didicit l. 3. c. 25.

PEr tranquillissimam suauitatem, quâ ab æterno in Sinu DEI Patris accubuisti: & per amænissimam pausationem in vtero virginali, quam nouem mensibus quieuisti: & per jucundissimam delectationem, quâ vnquam in amante aliqua anima dignatus es deliciari: rogo te misericordissime DEVS: vt non ad meum commodum, sed ad æternam laudem tuam mihi concedere digneris aliquantam requiem, quâ lassata membra corporis vsui exercitationis restituantur.

Actus breuis pro defunctis.

Miſerere pijſſime IESV, miſerere, & reſpice de ſede magnitudinis tuæ, ad miſeras animas in purgatorio detentas, quia tibi proprium eſt miſereri ſemper & parcere. Miſerere gemituum, miſerere lachrymarum quas ad te fundunt, & condona eis pænas peccatis ipſarum debitas.

Præcipuè verò animabus Fratrum, amicorum, & benefactorum meorum: animabus bellis, peſte, fame ſublatorum: item pauperum, egenorum, & quorum nulla extat memoria: ac demum iſtorum quos à me juuari vis: per Sanguinem totius corporis tui, per crucem & mortem tuam, per merita omnium Electorum tuorum, per SS. Miſſæ Sacrificia, & omnia bona opera ad gloriam tuam in toto mundo facta: Requiem æternam dona eis miſericordiſſime Domine, & lux perpetua luceat eis. Requieſcant in lumine viuentium, videntium, & amantium te in æternum. Amen.

CAPVT IV.

Alphabetum Amoris DEI per Hebdomadam dispositum.

Relinquite infantiam, & viuite & ambulate per vias prudentiæ. Prou. 9. *A, a, a, Domine DEVS: ecce nescio loqui, quia puer ego sum.* Ierem. 1.

DIE DOMINICO.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. ADoro te cultu latriæ tibi soli debito, affectu totius Ecclesiæ militantis & triumphantis, in cæl.., Eucharistia ac vbiq; præsentem.

2. Adoro te in peccatoribus, blasphemis, ingratis, infinitam bonitatem tuam letalibus peccatis offendentibus, Ad[illegible]o benefacientem probis & improbis omnia in orbe sanctissimè disponentem. Adoro pro omnibus & in omnibus creaturis.

3. Adoro omnium Dæmonum ac damnatorum loco; totiesq; honorem omnem vitâ meâ compensare desidero, quoties blasphemaris.

4. Admiror, antefero te omnibus. Amo vt Filius amantissimum Patrem, cujus amore vitam, ponere

ponere si occasio ferat, pro honore, & Catholica fide, pro auertendis peccatis, libentissimè decerno.

5 Amore tui vellem extinguere infernum, comburere cælum, vt nemo te DEVM meum amet ob timorem pœnæ vel spem præmij, sed propter solam bonitatem tuam.

6. Amore tui desidero obstruere meipso locum inferni, ne in posterum quidquam tibi pereat.

7. Agnosco subjectionem meam, secundum infinitam à te distantiam, recedo & resilio in abyssum nihili mei.

8. Assumo, mihiq; vnio corda amore tuo ardentia omnium Sanctorum hominum & Angelorum, adeoq; Cor ipsius Deiparæ Virginis, & Cor humanitatis Christi, hisq; omnibus te intensissimè ac ignitissimè amo.

9. Approbo omnia bona opera hominum & Angelorum, quæ tibi Domine vnquam placuerunt vel adhuc placebunt, & illa ad gustum tuum millies ac millies per omnia instantia temporis & æternitatis innouari ab omnibus cupio.

10. Abominor omnia peccata quæcunq; in hoc vniuerso fuerunt sunt & erunt, & illa super omne malum detestor, & retracto, quia tibi displicent, teq; amo super omnia, in recompensationem aliquam pro illis.

11. Agnosco, quòd sim ego infidelissima ex omnibus creaturis tuis & malitiosissima, quæ si ex merito suo tractanda esset, jam tu illam centies & millies, in ima inferni præcipitem dare debuisses.

Amo

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. BEnedico tibi omnium cælitum benedictionibus, propter honorem, excellentiam, Sanctitatemq; tuam infinitam.

2. Benedictus es Domine DEVS Patrum nostrorum: & laudabilis & gloriosus in sæcula.

3. Benedictum nomen gloriæ tuæ, quod est Sanctum & laudabile & gloriosum in sæcula.

4. Benedictus es in templo Sancto gloriæ tuæ: & laudabilis & gloriosus in sæcula.

5. Benedictus es super thronum Sanctum Regni tui: & laudabilis & gloriosus in sæcula.

6. Benedictus es super Sceptrum Diuinitatis tuæ: & laudabilis & gloriosus in sæcula.

7. Benedictus es, qui sedes super Cherubim & intueris abyssos: & laudabilis & gloriosus in sæcula.

8 Benedictus es, qui ambulas super pennas ventorum, & super vndas maris: & laudabilis & gloriosus in sæcula,

9. Benedicant te omnes Angeli & Sancti tui; & laudent & glorificent in Sæcula,

10 Benedicant te cæli, terra, mare, & omnia quæ in eis sunt, & laudent, & glorificent te in sæcula.

11. Benedico tibi mi DEVS! & omnibus sceleratis Iudæis ac infidelibus te blasphemantibus me oppono, qui dum tibi maledicunt, ego pro illis & nomine illorum clamo intensissimo

ſiſſimo affectu: Benedictus DEVS in æternum!

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. CRedo quòd ſis, & quòd remunerator ſis. Credo omnia quæ reuelaſti de tua vnitate & Trinitate, de Incarnatione verbi Diuini, de Sacramentis, de Eccleſia, ejusq; capite, de cultu Sanctorum.

2. Credo ſpecialiter illa omnia, quæ noſtri temporis Hæretici non credunt, ſed blaſphemant.

3. Credo MARIAM Virginem DEI Genitricem eſſe quæ Virgo ante partum, Virgo in partu, Virgo poſt partum fuit.

4. Credo imagines Chriſti Domini, Deiparæ ſemper Virginis MARIÆ necnon aliorum Sanctorum colendas, & venerandas. Credo purgatorium eſſe animasq; ibi detentas fidelium Suffragijs adjuuari.

5. Commendo tibi mi DEVS Spiritum meum, Spiritum vocationis meæ. Commendo omnia propoſita & decreta mea, quæ Tibi ſeruare, vel Tui cauſa facere debui & decreui.

6. Commendo tibi vniuerſam Eccleſiam, ejusq; Prælatos & ſuperiores, ac omnes Religioſos, Reges & Principes, diuites atq; pauperes, afflictos, captiuos, carceri mancipatos, ægros, & in extremis poſitos, atq; animas in purgatorio exiſtentes.

7. Concentro Domine omnem amorem in Cor meum, quo in æternum totum cælum amabit te,

bit te, & illo singulis momentis vitæ meæ millies ac millies vellem te amare.

8. Claude si fieri potest, obsecro mi Domine! januas inferni, vt nemo eò descendat vbi omnes te oderunt: aperi portas cæli vt omnes eò conscendant, vbi omnes te diligunt.

9. Cupio tibi omnes illas laudes, quibus te afficere possent innumerabiles Angeli, hominesquė possibiles, & creaturæ aliæ non creandæ.

10 Contemni & pati volo pro te mi DEVS! proijciant me, abjiciant me omnes à facie sua. Ego sum ille qui cum Lucifero locum in inferno promerui infimum ad delitescendum.

11. Caream mi DEVS cælo, & dato quod carebo te in cælo, hoc ipso nolo te carere in terra, ne sim bis miser, ibi & hic, & ne sim ante tempus infelix.

DIE LVNÆ.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. Doleo ex toto corde de omnibus peccatis meis quomodocunq; commissis contra te summum Bonitatis & Sanctitatis Oceanum. Ita doleo de peccatis meis amore tui mi DEVS! vt velim sanguine meo redimere tempus, quo peccaui vt non peccassem.

2. Doleo, quòd tu amor meus ab alijs non ameris. Doleo quòd tu amor meus contemnaris.

3. Desidero cum dispendio omnium bonorum & vitæ meæ, vt agnoscaris, ameris, adoreris ab

ris ab omnibus creaturis rationalibus, in omnibus & super omnia

4. Detestor, damno, & anathematizo omnes blasphemias in DEVM, & omnes irreuerentias ac contemptus,

5. Desidero inferorum portas obturari ipso me, & per me, ne quisquam amplius in infernum, & damnationem æternam descendat

6. Desidero quicquid habent Seraphini omnes & omnes dilecti, ac Electi tui vna cum IESV Domino ac Rege nostro, ac MARIA Virgine omnium Electorum Regina

7. De justitia, meritis, dignitate mea despero, spero autem in sola tua Bonitatē & gratia, in Christi meritis & morte, in pretiosissimæ Parentis patrocinio, in communione Sanctorum.

8. Decretum mortis à tua manu diuina, eo animo excipio, quo animo excepit Christus decretum mortis suæ.

9. Desidero Domine te amare, te diligere, Seraphicè, Christiformiter, & omnipossibiliter, & tantùm quantùm amabilis es, quantùm dignus es amari, Requiris à me Domine cur velim ita diligere te? causa diligendi te DEVM meum. Tu ipse DEVS es.

10. Desidero mi DEVS! & in ipsum infernum descendere, & ibi amare te Nam si potentes potenter tormenta patientur, cur amantes amabiliter tormenta non paterentur?

11. Dono tibi cor meum mi DEVS! suscipe illud, quia meliùs & securiùs apud te erit, quàm apud me,

Amo

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. EXulto in te ſolo rebusq; tuis, nihil in hoc mundo habere volo, quod me afficiat, niſi te ſapiat.

2. Exulto in te ſolo mi IESV. Alij alia quærant, te ſolum mi IESV ego quæro, te ſolum deſidero, hoc millies dicam, hoc millies repetam, DEVS meus & omnia.

3. Exulto mi DEVS! quòd Tibi fideliter ſeruiatur à multis ſeruis tuis. Quòd honor tuus & gloria tua per totum mundum innoteſcat, quòd te omnis creatura DEVM ac Dominum ſummum recognoſcat.

4. Exulto, quòd tibi publicus honor deferatur in Templis, Proceſſionibus, famulatibus Religionum ac ſodalitatum. Quòd omnes Cæſares & Reges terræ, te ſicut vermiculi creatorem ſuum potentiſſimum cognoſcant & venerentur.

5. Exulto, quòd millia hominum amore tui moriantur, vitam & ſanguinem alij profundant, alij profundere ſint parati.

6. Exulto in judicijs tuis quantumuis terribilibus, idem volo approbare, & reprobare, quod tu, idem velle & nolle, quod tu.

7. Exulto & tibi congratulor, quòd DEVS ſis ſummè bonus & perfectus, immenſus, infinitus, juſtiſſimus, ſapientiſſimus, & incomprehenſibilis, Gaudeo de omnibus his bonis tuis, ob hanc ſolam cauſam, quia bona tua ſunt.

8. Esurio desideranter omnia peccata mea per tuam justitiam in me digne castigari & puniri: vt sicut peccando te inhonoraui; sic libenter pænam pro peccatis meis patiendo, te honorem & glorificem.

9. Esurio per totum mundum gloriam & honorem tuum vbiq; propagari præcipuè vbi nec cultus, nec amatus es.

10. Ejuro omnia peccata carnis, ejuro etiam næuos, quantumuis minores venialissimis imperfectionibus, volendo imitari ter Sanctissimam Virginem, ante partum, in partu, & post partum.

11. Erubesco, quòd sim creatura tam ingrata & exosa tibi: indignus sum mi Domine, vt me inter homines tanquam monstrum abominabilissimum foueas & conserues.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. FEror (toto corde meo) ad te summum bonum meum; in immensa gloria tua exulto: gaudeo quòd ames te, quantum amari dignus es, ames te, quantū amari potes, & quantum amare potes.

2. Fero & patior libenter omnes corporis & animi molestias, has præsertim & illas, quæ tibi omnia pro gustu inprimis & gloria tua, deinde in satis actionem pro peccatis meis offero.

3. Fero & patior amore tui omnem dispositionem aëris, interiorem cæli quæcunq; sit, omnes vilipensiones injurias, sitim, famem, humilem opinionem, sinistra judicia, despectus & labores omnes

4. Fæ-

4. Fædus tale tecum mi DEVS inire desidero, quoties dixero amo te, vellem amare te eo amore, quo nunquam ab vlla pura creatura amatus es, vellem amare amore omni possibili creato.

5. Firmissimè mi DEVS in misericordia tua & meritis tuis confido me saluandum. Vtiqꝫ homines & iumenta saluabis Domine? salua etiam hoc iumentum tuum.

6. Fieri potest mi Domine, quia damnabor, volo ergo nunc in vita mea satiari amore tuo Diuino.

7. Fugere volo delicatè nutrire aut molliter vestire corpus meum, vt poterem vilissimam, quod nihil aliud est quàm esca vermium, fætor & horror.

8. Fame vellem me enecare, vt non ampliùs offendam te, vt citiùs veniam & transeam ad te.

9. Famelicus sum mi Domine! te solum esurio & sitio! ô quando gustabo & videbo, quàm suauis sis Domine! quam magna multitudo dulcedinis tuæ quam abscondisti amantibus & videntibus te?

10. Fædus tale ineo tecum; quoties dixero: mi DEVS adoro te! toties adoro te tum Angelorum, tum Sanctorum omnium adorationibus, quibus & modo adorant te, adorauerunt, & adorabunt labente tota æternitate.

11. Fateor mi DEVS! quòd sum sentina iniquitatum, vitiorum pelagus: quòd sim sacrilegis & latronibus, publicanis & veneficis, damnatis & dæmonibus peior.

DIE MARTIS.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. GRatulor tibi, quòd ſolus tu ſis, qui es.

2. Gaudeo de omni bono tuo, quod es, quod habes, & operaris, & de pleno dominio ac beatitudine, de tuo honore & voluntatis tuæ impletione.

3. Gratulor tibi, quòd adæquate amari tantum, quantum amabilis es, nonniſi à te ipſo poſſis.

4. Gratias ago tibi pro beneficijs, quæ Humanitati Chriſti Domini, Sanctiſſimæ illius Matri, quæ Sanctis Angelis, Sanctis omnibus præſertim meis Patronis contuliſti.

5. Gratias ago pro omnibus ſpiritualibus & temporalibus beneficijs, Eccleſiæ huic regno & Religioni meæ conceſſis.

6. Gratias ago pro creatione, conſeruatione, redemptione, pro inſtituto venerabili SACRAMENTO, pro extirpatis hæreſibus & erroribus ex hoc regno.

7. Gratias pro omnibus aduerſitatibus, cruce hac & illa, pro omnibus incommodis, fame, peſte, bello. Item pro omnibus beneficijs juſtis & injuſtis, damnatis & dæmonibus aliquando præſtitis.

8. Gaudeo Domine propter bona opera, quæ vnquam facta ſunt, hodie fiunt, fientq; deinceps propter amorem tui.

9. Gaudeo ob ea quæ Dominus noſter IESVS

SVS. Christus, Sanctissima ipsius Mater, Sancti Angeli & beati omnes egerunt ad gloriam tuam.

10. Gaudeo ob amorem intensissimum, quo te Electi tui æternùm prosequentur, & laudes, quas tibi in perpetuum dicent.

11. Gratulor mihi, quòd per te solum possim beatus fieri: vnde nec placeret mihi beatitudo, nisi per te illam haberem.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. HOnoro & reuereor infinitam Majestatem, Excellentiam, & Sanctitatem tuam profundissimo affectu. Dominus meus es ego Seruus tuus & Mancipium tuum ex natura. Vita mea & mors in manibus tuis.

2. Honorem & cultum Duliæ exhibeo Sanctis tuis: Sanctissimæ DEI Genitrici MARIÆ debitam Hyperduliæ venerationem & cultum offero,

3. Hactenus te Domine mi non amaui, habere nunc cupio Cor IESV, Cor MARIÆ, vt his cordibus te amare possim.

4. Habere desidero mille vitas, quas omnes in augmentum gloriæ tuæ impenderem: mille corda & linguas quibus te glorificarem

5. Habere cupio amorem intensissimum Seraphinorum. vt omnes homines in tuo amore succendere possem.

6. Horas omnes, omnia momenta vitæ meæ volo honori & gloriæ tuæ dedicare, in omni a-

ctione & cogitatione mea volo inclamare: Sanctus Sanctus Sanctus Dominus DEVS Sabaoth.

7. Hæreses omnes, & omnia perfidiæ monstra damno & anathematizo, præcipue vero Atheismum, Paganismum, Iudaismum, Arianismum, Luteranismum, Caluinismum, & omnes alias Hæreses ab Ecclesia damnatas.

8. Horas omnes & annos meos malè peractos, item tam omnium hominum quam Angelorum prauorum cupio retrouertere, & peractæ ætatis spatia amoris tui actibus replere.

9. Honoro & reuereor tuos Vicarios superiores meos, quibus me amore tui subijcio, voluntatemq; meam, imitando eum, qui factus est obediens vsq; ad mortem.

10. Honorem & gloriam tuam mi DEVS tanti facio, vt eligam potiùs manere in inferno, & pati omnia tormenta, quàm vt tu vel vnico momento priueris tuo honore.

11. Halitus vltimus quo animam efflabo, vtinam halitus amoris sit. Moriar amore tui mi DEVS, & quia vitam ab amore non inchoaui, da mihi vitam amore finire. Vltimus vitæ actus sit amare.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. IESV nomen suauissimum & dulcissimum in persona omnium Cælestium, Terrestrium, & Infernorum supplex adoro, adoratumq; vellem in perpetuum ab omnibus creaturis rationalibus.

2. Igno-

2. Ignoſco amore tui omnibus, qui me injurijs affecerunt totâ vitâ meâ, & illos amo propter te ſicut meipſum, vt & tu Domine dimittas mihi peccata mea.

3. Indulgentias lucrandi gratiam & induſtriam peto à te.

4. Immolo tibi mi DEVS Sacrificium laudis pro omnibus, qui te ignorant vel blaſphemãt.

5. Iuro & ſtatuo cuſtodire judicia juſtitiæ tuæ, & quicquid in oppoſitum vnquam fecero, puta Domine nolenti irrepſiſſe.

6. Iejunia omnia quæcunq; faciam per gratiam tuam vnio cum tuo, & Sanctorum tuorum jejunio.

7. Iuro & proteſtor me Pretioſiſſimæ DEI Parentis eſſe perpetuum ſeruum, & mancipium.

8. Ignis amoris tui ſemper ardeat in altari cordis mei, & in tantum creſcat incendium, vt non ſolum Sacrificium, ſed & ipſum altare comburat & conſumat.

9. Ita te diligo mi DEVS, vt ſi ſcirem me fore annihilandum, adhuc tibi omni ſtudio ſeruirem, non enim tibi ſeruio propter me, ſed propter te.

10. In balneo ſanguinis, ſudoris, lachrymarum, in vulnere cordis tui IESV mi dulciſſime immergo & depono me totum, omnes actus meos, & alienos, vt in eo detenti atq; ſublimati per Te & per Matrem tuam, SS. Trinitati pro me & pro omni creatura offerantur.

11. Ignis, crux, beſtiæ, confractio oſſium, & totius corporis contritio, & cuncta tormenta

Diaboli veniant in me, tantummodo IESV amore meo vnico fruar.

DIE MERCVRII.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. LAborabo purè pro gloria tua conſtanter & fideliter vsq; ad mortem, nihil aliud intendens, quàm gloriam tuam.

2. Laborem & laboris præmium, omnes coronas & merita reſigno ac transfero in ſolam gloriam tuam. Hâc vna in cælo coronâ contentus ero, quod omnibus meis meritis & coronis in te translatis Te magis glorioſum videbo.

3. Laudes omnes, & tantos honores deſidero tibi exhibere, quantos noſti exhiberi poſſe, & quantos mereris. Sed quia non eſt ſpecioſa laus in ore peccatoris, laudet te pro me totum cælum & terra.

4. Laudent te omnes Chori Angelorum, & vniuerſæ turmæ Sanctorum: quos tu ab æterno ad gloriam tuam præelegiſti.

5. Laudent te pro me infinita Sanctorum Angelorum caſtra, quæ mittis in miniſterium, propter acquiſitionis tuæ genus electum.

6. Laudent te viginti quatuor Seniores cum omnibus Patriarchis & Prophetis, qui deponentes coronas ſuas procidunt ante thronum tuum.

7. Laudet te amiciſſimorum Fratrum tuorum Apoſtolica dignitas, quorum ſuffragijs Sanctam Eccleſiam tuam mirabiliter ſuſtentas.

8. Lau-

8. Laudet te victoriosa Martyrum tuorum turba, quorum stola pretioso sanguine tuo est purpurata.

9. Laudet te Confessorum agmen perfectissimum, quorum Spiritum transtulisti in admirabile lumen tuum.

10. Laudet te & jubilet tibi pro me hoc nouum Canticum, quod resonat in ore eorum, dum te sequuntur quocunq; ieris, IESV sponse Virginum.

11. Libenter mi DEVS pro te omnes persecutiones, injurias, afflictiones, morbos, & quæcunq; alia mala vsq; ad mortem si oportuerit me tolerare, volo tolerare.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. MARIAM Matrem tuam, Matrem pulchræ dilectionis amo feruentiùs & intensiùs præ omnibus Sanctis, quia hæc est voluntas tua teste Bernardo. Per illam peto à te Spiritum modestiæ, mansuetudinis, mortificationis, misericordiæ erga viuos & defunctos, & mortem amoris tui plenam.

2. Malo Domine millies mori, millies damnari, quàm deliberato peccato fœdari.

3. Mori millies desidero in tuæ immensæ miserationis profluuio; sicut moritur Scintilla ignis in fluminis impetu validissimo.

4. Malo Domine propter te amatum esse in inferno, quàm propter te odio habitum esse in cælo.

5. Momentis singulis vitæ meæ vellem te amare non meo, sed ipso amore Diuino, quo teipsum amas, amore Theandrico quo te Christus amat, amore latreutico, quo te justi amant, amore omnium hominum & Angelorum.

6. Mortificationes omnes, omnia martyria, & omnia mala pænosa animæ & corporis, quæ pro te passi & passuri sunt homines, siue in mundo, siue in inferno, siue in purgatorio, tibi offero: ita, vt si tibi placeret in augmentum gloriæ tuæ, omnia talia libenter vellem perpeti.

7. Mori cupio, quia te amo DEVM meum. Dulcius est mihi mori, quàm viuere & offendere te summum bonum meum.

8. Mori desidero, vt immoler tibi DEVS meus, cui me totum debeo: mori desidero ob gloriam tuam, & in meorum criminum pænam.

9. Moriar mi DEVS, vt in te sine fine viuam, in ardentissimo amoris tui igne consumptus.

10. Mundi hujus opes & voluptates omnes alijs non inuideo, mihi DEVS meus & omnia! Quis enim sic delectat quàm ille qui fecit omnia quæ delectant?

11. Magnifico, adoro, laudo, glorifico, omnes & singulas perfectiones tuas Diuinas, affectu tibi gratissimo, mihi possibili, imo affectu beatifico, Seraphico, Mariano, Theandrico, quo dignus es.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. NOlo viuere sine vulnere, quia IESVM meum totum video vulneratum.

2. Nomen dulcissimum IESV vellem infigi cordi meo, vt fuit infixum cordi Ignatij Martyris.

3. Nouerim te mi DEVS, nouerim me, nec aliud cupiam nisi te.

4. Noscant te Domine omnes peccatores & timeant. Noscant te Iusti ampliùs, ac tepidi vt tibi feruentiùs seruiant. Noscant te Gentiles ac Hæretici & conuertantur.

5. Negotia omnia, quæ à me geri vis, tibi committo, juua me, vt illa amore tui faciam diligenter.

6. Negligentiam omnem à me amoue velut pestem exosam tibi.

7. Non merui te DEVM meum beatificè videre, nec merebor in æternum. Cupio tamen videre, quia tu me mi DEVS ad hunc finem condidisti, & redemisti.

8. Nullam cupio ex vlla creatura habere voluptatem; omnis mea delectatio est & voluptas vt delectetur DEVS.

9. Nolo ire in cælum mi Domine, si tu non vis, eligo potius infernum, si tibi ita complacuit; illum tamen nollem habere in pœnam meorum peccatorum, sed in præmium mei erga te amoris.

10. Nolo vnquam in rebus illicitis delectari, & potius malo mori, quàm talem delectationem deliberato animo admittere.

11. Nolo vnquam magnificè aut arroganter de me sentire, illud potius desidero vt obscurus & inglorius delitescam; nec oculis alijs, quàm tuis appaream.

DIE-

DIE IOVIS.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. OFfero tibi cor dulcissimum & suauissimum IESV, cor purissimum MARIÆ, & omnium cælitum.

2. Offero vitam, passionem, & sanguinem Domini IESV in horto perfusum ac puncturis spinarum expressum, & illud pretiosissimum balsamum sanguinem cordis Filij tui.

3. Omnes omnium creaturarum substantias, potentias, actus, affectus, circumstantias bonas mihi approprio atq; assumo: atq; ita me cum omnibus in tuum omnimodum amorem & honorem sacrifico

4. Opto habere tot corda, quot in àére atomi volitant; quot arenæ in mari, vt amare te possem cordibus his vniuersis, vel vt ita dicam rectius corde vnico, quod omnibus istis æquiualeret.

5. Offero tibi omnes laudes & adorationes, quibus te Angeli & Sancti omnes adorauerunt, & centum millenos adorationum milliones, quas omnes Sancti & justi Ecclesiæ militantis faciunt.

6. Offero tibi omnes cultus, deuotiones, & omnia bona opera post vitam meam tibi ad finem mundi impendenda.

7. Offero tibi cor meum in laudem æternam ad perficiendum corpore & animâ omne beneplacitum tuum.

8, Omnia vota & proposita mea in honorem tuum aliquando à me facta fideliter exequi curabo.

9. Offe-

9. Offero omnia Sanctissimæ Missæ Sacrificia peracta in Ecclesia & ad finem sæculi peragenda.

10. Offero tibi omnes pænas, cruciatus, vulnera effusiones sanguinis, & omnia martyria: omnem pænitentiam, jejunia, vigilias, & austeritates omnium confessorum: omnem amorem, continentiam & puritatem Virginum.

11. Odi, auersor, & execror omnes contemptus & irreuerentias quæcunq; fuerunt, sunt, & erunt in toto mundo.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. PRoijcio & prouoluo me ante te in cælo, Eucharistia ac vbiq præsentem.

2. Peto vt tuo amore âmes te pro supplendo exili amore meo erga te.

3. Pauper esse tui amore volo, exspolians me totius mundi possessione; & si rebus vtor tanquam tuis à te concessis mihi vtor & non meis.

4. Pauperculam supellectilem è domo Parentum meorum me concernentem non tantum ejuro, sed totius mundi diuitias, si illas possiderem: Tu mihi Domine sufficis.

5. Peccata mea omnia proijcio in immensum ignem amoris tui, demergo in exuberantium meritorum Filij tui pelagus.

6. Peto vt perdito me, omnibusq; creaturis nihil videam, nihil quæram, nisi solum te, vt viuam ego, non ego, sed tu viuas in me.

7. Peto mihi alijsq; concedi ea, quæ vis à te

postu-

postulari, ea quibus maximè indigeo aliįq́; , & per quæ obtenta maximè tibi placere possimus.

8. Protestor coram te, quòd in omnibus a-ctionibus meis, nihil aliud intendere totâ vitâ meâ volo, nisi solum purum honorem, gloriam, amorem, & beneplacitum tuum.

9. Propono per gratiam tuam, & eligo millies mori, quàm te vel leuissimè DEVM meum offendere.

10. Protestor quod propter peccata mea deterior sim mortuo cane, fæx hominum & labes, indignus qui suspiciam cælos, dignissimus qui post mortem meam in olido fimeto aut sordium receptaculo defodiar.

11. Patiar quæso pro honore tuo, si vis, pœnam omnium damnatorum, & laudem te laude omnium Beatorum.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. QVotidianas meas actiones, occupationes tibi offero, Da vt in illis quæram te non me, amorem tui non mei.

2. Quicquid est auri, argenti, lapidum pretiosorum atq; gemmarum in mundo: quicquid homines sæculares æstimant & amant, totum illud, vt nihil præter te amem, ego nihili æstimo, & vt lutum despicio.

3. Quinq; talenta tradidisti mihi Domine, itaq; diligenter operari volo, vt alia quinq; valeam super lucrari non vt me excludas à cælo, sed vt per hoc placeam tibi, tuam Sanctissimam voluntatem faciendo.

4. Quæ-

4. Quæso Domine: vt mihi dones cognitionem tui ac mei, donum perseuerantiæ finalis, & omnes virtutes statui meo necessarias.

5. Quoties ad me àërem attraho, toties cupio cordiali quodam affectu te Dominum meum IESVM Christum, & Matrem tuam intra me attrahere.

6. Quotiescunq; corde vel ore dixero: DEVS, DEVS meus! vellem hoc nomen tuum infinitè reuereri, & repetere corde ac ore omnium Angelorum ac Electorum tuorum.

7. Quia te amo mi DEVS: vellem hinc pasci à vulnere, hinc lactari ab vbere, vellem costam mihi attolli ad latius amandum te cum S. Philippo Nerio: vellem continuò cordialiter dicere cum S. Francisco: DEVS meus & omnia!

8. Quærere primum volo regnum DEI & justitiam ejus, postmodum vitæ hujus necessaria.

9. Quoties vnquam respiro: toties in me volo trahere corda & affectus electorum tuorum, atq; illis toties te amare & laudare.

10. Quæcunq; tibi DEO meo proposui, promisi, juraui, quæ pretiosissimæ itidem Parenti, & omnibus Sanctis Patronis meis, ea omnia promitto, propono, voueo, juro ad gustum tuæ Diuinæ voluntatis.

11. Quia ego & omnia mea nihil sunt, & infra te infinities sunt, ideo non meis, sed affectibus tuis Te per Te superamo, te per te superæstimo, te per te superexalto. Sis per te super benedictus, superlaudabilis, superexaltatus,

DIE

DIE VENERIS.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. RESigno tibi mea omnia Domine IESV. Dispone de me liberè, vt de tuo proprio jumento in tempore & æternitate, prout tibi placet.

2. Resigno me tuæ adorandæ voluntati ad inopiam, ad contemptus, ad infamiam, ad extremos dolores, ad mortem, imo ad ipsam condemnationem æternam.

3. Restituo me tibi, te super omnia appretio, præeligo, appeto & quæro: paratus cæteris omnibus propter te abrenuntiare, quotiescunq; & quomodocunq; volueris.

4. Renouo tibi laudabilia animi decreta, itemq; vota mea, piaq; desideria omnia erga te, erga Virginem MARIAM, erga Angelos & SS. tuos facta.

5. Ratifico Domine & innouo omnes actus bonos tibi oblatos & offerendos; omnes laudes à quocunq; Sanctorum impensas & impendendas.

6. Retracto & corrigo omnia opera totius vitæ meæ, quanta quanta sunt mala & imperfecta.

7. Rata habeo omnia bona opera mea per gratiam tuam facta, & ea quæ facere debui.

8. Religiosum statum approbo, amplector, & exnunc ingredior totiusq; mundi res & spes pro tuo amore & fervore calco.

9. Retracto ac ejuro omnes blasphemias, irreuerentias, contemptus contra te siue hic siue in altera vita commissos.

10. Reuereor tua horrenda judicia, tuam dispositionem. & quidem æternùm de me duraturam approbo.

11. Regum omnium ac Principum etiam infidelium te non credentium, colla & corda tibi subijcio licet oppositum volentium, quia tibi Regi sæculorum immortali & inuisibili debetur summa laus & gloria ab omnibus.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. SACRAMENTA omnia mihi ad salutem necessaria desidero. Da vt illa Sanctè frequentem, & accipiam non tantùm SACRAMENTVM, sed etiam rem & virtutem SACRAMENTI.

2. Spem omnem salutis meæ pono in tuo dulcissimo nomine ô IESV! quod Saluatorem significat: igitur ô IESV, sis mihi IESVS! dic animæ meæ, salus tua ego sum.

3. Si scirem quòd damnandus sim, Tibi DEO meo seruire vellem & volo, tantò etiam magìs & intensiùs, quantò hoc spatium temporis breuius mihi esset.

4. Si de salute mea æterna certus essem, imò si eam jam haberem, & placeret tibi DEO meo, me hic cum incertitudine salutis viuere, aliquid autem insigne ad tuam gloriam & voluntatem perficere, præeligo hoc posterius illo priori, purè propter gustum tuum, & adorandæ voluntatis gloriæq; tuæ æstimationem.

5. Si omnia creata corda, omniumq; cordium

affectus in meum cor immergere & includere possem, vellem te sic amare dulcis amor meus.

6. Si placet tibi mi DEVS! exure Paradisum, extingue infernum. Non requiro aliam, mercedem obsequij à me tibi præstiti, quàm illam gloriam, quæ est Tibi seruijsse.

7. Si nossem velle tuum mi DEVS esse, vt in æternum torquerer in inferno, me ipsum statim sponte in illas flammas præcipitarem, solummodò vt tuæ Diuinæ satisfacerem voluntati.

8. Si possem mi DEVS! vellem ab omnium cordibus amorem, qui non est tuus euellere, & tuum inserere, vt amore tuo omnes arderent & languerent.

9. Si mihi in omnibus corporibus replicari liceret, cuperem te in illis millenis adorationum Seraphicarum millionibus adorare.

10. Siquidem (teste S. Bernardo) dum amas mi DEVS animam, amat tua æternitas, tua immensitas, tua Sapientia, & ego vellem te redamare immensè, æternaliter, omnipossibiliter, ita, vt tuo amori correspondeat amor meus.

11. Sum ita affectus erga te mi Domine, vt velim res omnes mundi in linguas, odium omnium peccatorum & damnatorum in tui amorem, blasphemias eorum in laudem tui commutare.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. Timeo te: non vt Seruus emptitius ob pœnam; sed vt filius charissimus ne tuam Diuinam offensam incurram.

2. Timeo judicia tua horrenda inſcrutabilia, quia ſcire non poſſum, an amore ſim dignus vel odio. Idcirco enitar conſtanter, vt te nunquam deinceps deliberatè offendam.

3 Timeo te timore reuerentiali & inſtar Beatorum reuereor infinitam tuam Majeſtatem, ex toto corde me tibi ſubdens, ac me velut nihilum in conſpectu tuo agnoſcens.

4. Te ſolum vnicè & cordialiter diligo præ omni dulcedine, & guſtus ſuauitate, præ omnibus corporis mei commodis, præ omnibus mundi diuitijs, præ omnibus honorum titulis.

5. Totus ſum tuus mi DEVS, eroq; in æternum, ſicut totus tu meus eſſe voluiſti.

6 Talem voluntatem habeo mi DEVS, & illam tibi offero, ſi nimirum haberem omnia, quæ tu habes, omnibus vellem abdicare, & tam liberaliter omnia tibi dare, vt tu poſſes dare cuicunq; velles.

7. Tuum beneplacitum in me, de me, per me, & in omnibus ſemper & vbiq; perfici & impleri in tempore & æternitate, in aduerſis & proſperis opto & poſtulo.

8. Tibi Domine mi hoc corpus meum nutrio, tibi hanc vitam meam conſeruo: largire mihi vires, vt ſoli ſeruiam tibi.

9. Te æſtimare mi DEVS te amare, pluſquam poſſum, pluſquam valeo, deſidero, ſed æſtimando neſcio quid facturus ſum pro te. Si radius eſſem, tu autem ſol, adderem me tibi, & eſſes lucidior. Si eſſem gutta & tu mare, affunderem me tibi, & eſſes plenior. Si eſſem ato-

mus & tu mundus, apponerem me tibi, & esses major.

10. Tibi Te ipsum mi DEVS offero, nihil enim est teipso dignius: offero tuam Excellentiam, tuam pulchritudinem, tuam de te voluptatem.

11. Tibi offero cor meum, vt te solum amet, & nihil aliud nisi te vel propter Te.

DIE SABBATHI.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

1. Voueo & renouo fidem tibi in baptismo datam.

2. Voueo, sicut me tibi obligaui coram tota curia cælesti, paupertatem, obedientiam, & castitatem perpetuam.

3. Voluntatem meam, tuæ, volo dedicare, in victimam holocausti. Vis me Domine, viuere volo. Vis mori, & in ipsum infernum abijcere volo. Volo velle, quicquid velle tu me vis.

4. Volo potiùs quolibet bono priuari, & quodlibet malum perpeti, quàm à tua gratia & amicitia excidere, & tuam indignitatem incurrere.

5. Vtinam possem DEVS meus omnium fidelium intellectibus in te credere, omnium cordibus te amare, omnium viribus tibi seruire.

6. Vtinam possem efficere, vt nullus te offendat, & nullus p[illegible]eat, libenter etiam vitam meam impenderem, & sanguinem profunderem.

7. Vti-

7. Vtinam omnes infideles, Hæretici, Schismatici, Apoſtatæ, & peccatores obſtinati conuertantur! vtinam omnes homines te agnoſcant, te ſolum diligant, tibi ſeruiant.

8. Volo & per te propono, te in omnibus, & ante omnia purè intendere: nullumq; opus internum aut externum aggredi, niſi propter amorem & beneplacitum tuum.

9. Volo & deſidero, vt quoduis momentum vitæ meæ, omnis pulſus & motus cordis mei & arteriarum idem ſit, idem ſignificet, quod hæc verba, Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEVS Sabaoth.

10. Vellem te mi DEVS amare amore continuo & infinito, ſi poſſem, omnibus momentis vitæ meæ, & deſidero, dolore quodam velut infinito ex illius amoris infiniti fonte profecto dolere de meis ac totius mundi peccatis.

11. Vellem oblatas tibi omnes laudes, quæ ſunt, fuerunt, & erunt in cælo & in terra, quas poſſunt & poſſent conferre illæ creaturæ, quæ id neglexerunt, negligunt & poſthac negligent ob ingratitudinem ſuam, millies ac millies, per gratiam tuam, quouis reſpirio & ictu oculi mei multiplicare.

Amo te DEVS meus.
Et ideo IESV.

1. Xcifixi meritis conjungo, quidquid ago; Quicquid in poſterum cogitaturus, dicturus, vel facturus ſum, totum hoc ſudore Chriſti ſanguineo rigatum tibi ſacrifico.

2. Xcifixi Domini gloriam & honorem desidero per totum mundum etiam cum dispendio vitæ & animæ meæ propagari. Imò cupio, vt hoc nomen dignissimum, & dulcissimum I E-S V S, etiam ipsi dæmones & damnati reuereantur, laudent, & nullus omnino non amet I E-S V M, qui potest amare.

Amo te DEVS meus. Et ideo.

3. ZElo tuæ Excellentiæ, adoro Tuam diuinam Essentiam, vnitatem, Trinitatem. Tuam Potentiam, Dominium, magnitudinem, Sanctitatem, Perfectionem, Dignitatem, Tuam Iustitiam, Misericordiam, Gloriam, & Beatitudinem.

4. Zelo tuo, adoro vnionem Hypostaticam, verbi & Filij D E I Personam, Hominisq; & Filij Virginis naturam.

5. Zelo tuæ Sanctitatis, æstimo & Veneror profundo affectu, Tuam purissimam Matrem Virginem, ex eaq; operante Spiritu Sancto Incarnationem. Tuam Ecclesiam militantem ac triumphantem ex SS. Angelis hominibusq; constitutam.

6. Zelo gloriæ tuæ desidero millies ac millies extensione ad omnia tempora, & ad omnia omnium temporum instantia, ad omnia quoq; momenta æternitatis, ea tibi omnia exhiberi ab omni creatura rationali, quæ tibi homines Sancti & Angeli, Humanitas Christi & Beatissima Virgo exhibuit & exhibebit.

7. Zelo tuæ dignitatis, vellem continuis actibus adorationis, appretiationis, doloris & amo-

ris in-

ris intensissimi compensare omnes & singulas tam hominum quàm Angelorum prauorum malitias, ac injurias tibi illatas, & illis bonis actibus implere omnia instantia, & momenta actionum peccaminosarum.

8. Zelo tui honoris, doleo quantùm possum de omnibus & singulis peccatis à quocunq; commissis & committendis.

9 Zelo charitatis in proximos, opto anathema esse à Christo, pro Fratribus meis in Christo. Opto meipso obturari portam inferni, ne quisquam ampliùs pereat.

10. Zelo tuo & amore tui solius, renuntio omnibus hujus mundi bonis, omnibus voluptatibus, honoribus, excellentijs, & vanitatibus.

11, Zelo tuo vellem omnibus diebus vitæ meæ quoad vixero, illud facere, quod tibi summè placet.

Finis Alphabeti.

1. TV scis ô IESV plusquàm amabilis! quia amo te. Amo ex toto corde meo, ex tota anima, ex totis viribus meis.

2. Amo te castissime Sponse supra omnes spurcas & brutas carnis v luptates; supra omnem harmoniam & musi..orum concentum.

3. Amo te plusquàm mundum vniuersum.

4. Amo te plusquàm me, plùs vitâ & animâ meâ.

5. Am[illegible] m, quod infernus absq; te [illegible] m, [illegible]

6. Amo te & plus in dies amare volo, quàm te oderint reprobi & damnati omnes.

7. Quia te amo mi DEVS! ideo omnibus me Sancti tui superent in cælo donis tuis, vellem nemo me superaret amore tui.

8. Quia te amo mi DEVS! ideo pro auersione à te summo Bono & Creatore nostro, & conuersione ad creaturam per peccatum cujuscunq; peccatoris, nunc tibi restituo honorem, cultumq; tibi & amorem debitum à quocunq; denegatum offero: te super omnia æstimo & appretio.

9. Quia te amo ô DEVS cordis mei! vellem nunc omnes horas & annos meos, & omnium hominum ac Angelorum prauorum, reuocare, retrouertere, & peractæ ætatis spatia amoris tui actibus replere.

10. Quia te amo mi DEVS, offero tibi omnia corda, quæ tam in cælo, quàm in terra te ardentissimè amant, ita quidem, vt ea omnia simul habere, & immensum quoddam purissimi amoris tui incendium ex illis facere vellem, in quo assiduè incessanterq; consumar.

11. Non ideo te amo mi DEVS! quia bonis tuis me cumulas [illegible] sed etiam, si his retractis, omnibus malis me subiiceres. Te amarem; quia te am[illegible] [illegible]re Tuo,

CAPVT V.

Solitudo Septemdialis.
Seu quotidiana familiaris cum DEO Viatoris conuersatio.

O anima Sancta sola esto, vt soli omnium serues te ipsam. S. Bern.

HAnc breuem solitudinem & secessum suadent tibi Viator, non tantum mundi hujus miseriæ, sed ipsius solitudinis deliciæ. Quid enim potest deesse deliciarum homini, cum illic adest, cujus deliciæ sunt esse cum filijs hominum. Quod per Isaiam Dominus promisit dicens : *Ponet desertum eius quasi delicias, & solitudinem quasi hortum Domini, gaudium & lætitia inuenientur in ea.* Vnde in hac solitudine de perenni diuinitatis fonte limpidissimis consolationibus affluens S. Benedictus, non semel *in vno solis radio totum mundum collectum conspexit.* Et S. Ignatius in eadem solitudine interna suauissima cæli gaudia libans erumpebat in hæc verba : *Quam sordet mihi terra dum cælum conspicio!* Ideo Hieronymus sæpius de suo deserto : *Mihi cætera carcer & solitudo Paradisus.* Vt ergo anima his possit vacare delicijs, fugiendo hominum contubernium, & cum solo DEO habens commercium, scire refert ad quem se locum conferet. *Gemina est solitudo;*

altera exterior corporis, altera interior animi. Prima, secundum Ascetas, est locus remotus in abdito recessu, vel extra vrbem, à familiæ strepitu, & inanium rerum agitatione: vnde ille præcursor Domini S. Ioannes Baptista, inter natos mulierum maximus, ab incunabulis solitudinem adiuit pluribusq; annis coluit. S. Magdalena licet singulari gratiâ DEI prædita fuerit, tamen totum vitæ suæ tempus post passionem Christi, videlicet triginta annos in spelunca quadam transigere voluit.

Carolus Imperator, vt solitudine liberiùs frueretur, Regnum suum in Philippum filium deriuauit, de quo sic testantur Annales: Carolum Majorem fuisse in sua Eremo, quàm in Imperio. Ejus nepos Philippus morti vicinus in hæc verba prorupisse dicitur: *Vtinam Corona caput non cinxisset!* pænitet fuisse Regem! melius in aliquo deserti angulo, extra mundanorum negotiorum tumultum vixissem!

Potes tali frui solitudine etiam in populosa ciuitate. Qualem sibi fabricata est Iudith, de qua ita sacri Annales: *In superioribus domûs suæ fecit sibi secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur.* Non est igitur, vt sis solus, excusationi locus, quia vbiq; est solitudini locus.

Altera est solitudo non loci, sed animi, non montium sed mentium, non eremi sed cordis. Non te ab hominibus sejungas, sed cum DEO conjungas: non recessus ab vrbibus sed accessus ad cælum, attentâ meditatione faciet te solitarium. *In populosa Vrbe,* inquit Petrus Damiani,

amor

amor artifex solitudinem reperit. Ideo nullum vitæ genus est adeò negotijs addictum, adeò curis implicitum, in quo solitudo animi mentisq; secessus nequeat reperiri. Quare in turba, itinere, conuiuijs etiam, faciat sibi cogitatio secretum, faciat solitudinem, & familiarem cum DEO conuersationem,

Si ergo secedere non potes ad hebdomadas aliquot, si non potes ad aliquot dies, animum colligendi gratiâ, saltem horam vnam aut alteram, concede DEO loquenti in solitudine ad Cor. Benè suasit cuidam Hieronymus: *Adhibe tibi in Vrbe solitudinem, & remotus ab hominibus iunge te DEO.* Nam talis solitudo, est quidam paradisus cælestis voluptatis, est via recta ad cælum, conscientiæ cathedra, magistra silentij, est nuptialis thalamus in quo Sancti Spiritus annulus tribuitur, & cælesti Sponso felix anima fœderatur.

DIE DOMINICO.

Meditatio Prima.

De Beneficio Prædestinationis.

Prælud. 1. Statue te coram DEO, in quantum Prædestinator est, cui soli cognitus est numerus prædestinatorum & præscitorum.

Prælud. 2. Pete vt possis cognoscere media ad finem prædestinationis consequendum,

Punctum 1. COnsidera hoc beneficium non esse commune sed peculiare, corum

eorum duntaxat, qui ab æterno electi ſunt à DEO ad vitam æternam, quod eſt omnium beneficiorum maximum, non ſolùm quia datur ante omne meritum, ſed quia cæterorum eſt fundamentum.

2. Cogita tecum: Quis ſcit an nomen meum ſcriptum eſt in libro vitæ, vaſnè ſum in honorem an in contumeliam, hædusnè an agnus? Ingeſſit olim hanc cogitationem S. Bernardus Fratribus ſuis dicens: *Quis ſcit an omnium veſtrûm quos hic video nomina ſcripta ſint in libro vitæ? Multi enim vocati pauci electi.*

3. Admirare tam ſublimem finem creationis tuæ, vt in æternum fruaris DEO, viuas cum DEO.

4. Rumina & expende tam magnam DEI propter te reſolutionem ac impenſam ſanè ſumptuoſiſſimam: quam, vt ſcopum æternæ prædeſtinationis aſſequereris, in vita ſua contemptiſſima, & morte probroſiſſima oſtendit.

5. Colloquere cum Domino DEO: Homo vanitati ſimilis factus eſt, & quomodo mi Domine reputas eum, & apponis erga eum Cor tuum, vt inhabitet in domo tua omnibus diebus vitæ ſuæ, qui es te ipſo beatiſſimus ac feliciſſimus?

6. Interroga Diuinam Clementiam: Quis effecit quia homo gratus factus eſt in oculis DEI, qui dignus erat æterno odio iræ DEI? vnde illi quia è maſſa æternæ perditionis ac reprobationis eum Diuina bonitas ſecreuit, qui merito ſuo eidem cum reliquis præſcitis inuoluendus erat?

7. Te-

7. Teſtare cælum & terram, quòd majori cum homine Dominus miſericordiâ vſus ſit, quàm cum omnibus Angelis Apoſtatis.

8. Alloquere iterum Dominum IESVM; & dic: Quæ tua mi Domine liberalitas & humanitas! potuiſti hominem cum reprobis Angelis ſupplicio damnare perpetuo, & ecce non tantùm pepercisti illi, verùm etiam decreuiſti pro illo homo fieri, & cum omni opprobrio mori?

9. Interroga te ipſum, quid pro his omnibus Domino DEO retribuiſti? Eheu! reddidiſti mala pro bonis, quia toties tam grauiter, tam impudenter Dominum tuum offendiſti.

10. Non fle ſed ejula cum gemitu cordis tui quia Diuinæ vocationi & ordinationi reſtitiſti, & auxilia contempſiſti. Sanctorum & Angelorum ſocietate te indignum feciſti. Odium & indignationem SS. Trinitatis incurriſti. Fructu vitæ & paſſionis Domini te priuâſti.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

HEu me miſerum! quid cogitaui, quid dixi, quid vnquam feci demens! Peccaui contra rationem, contra conſcientiam, & in quem, & quis?

Egonè vile & projectum cadauer, nihili homuncio re quauis deterior, & nequior auſus ſum, & qua fronte impudens in ipſius numinis & Angeli-

Angelicarum mentium conſpectu, ſcelere meo impetere Creatorem meum, qui me ex nihilo fecit, Redemptorem qui me ſanguine redemit, prædeſtinatorem, qui priusquam me formâſſet in vtero, nouit me, & antequam ex illo progrederer recordatus eſt in ſua æternitate nominis mei, quaſi guttulæ in vaſto mari & arenulæ in vniuerſo hoc!

O me infelicem! ergonè pro momentanea voluptatula infamis mercator DEO contempto æternos mihi ignium inferorum cruciatus compararim! Ah pudet me mei, etſi nemo alius conſcius foret, quid vero erit, cum toti mundo reuelabuntur fæditates ac turpitudines meæ?

Sed quàm immani ingratitudinis vitio ſcelus eſt à me perpetratum, in eum, qui me tot beneficijs præuenit ac proſecutus eſt! Quid! tot beneficia contempſiſſe me amaro recordor animo? ô me ingratiſſimum!

O DEVS meus! peccaui! jam non ſum dignus intueri altitudinem cæli, non ſum dignus vocari creatura tua. Quid tamen faciam miſer, quo fugiam à facie iræ tuæ? cui conquerar ô Domine omnia mala aduerſum me, niſi tibi Saluatori & Redemptori meo!

O bone IESV ne permittas me damnari, quem pretioſo ſanguine redemiſti. Manus tuæ Domine IESV fecerunt me, manus inquam illæ, quas cruci affixas tenes pro me, ergo opera manuum tuarum ne deſpicias, vulnera manuum tuarum precor vt aſpicias, ecce in manibus tuis deſcripſiſti me, fac vt nomen meum, hic beatæ

præ-

prædestinationis liber per totam æternitatem adscriptum retineat.

Fieri etiam potest mi Domine, quòd sim damnandus, ergo saltem hic in vita mea volo satiari amore tuo Diuino. Imo si in ipsum fundum inferni descendero, etiam ibi volo & desidero te amare intensissimè, vt sic euacuato per amorem inferno, vbi solus amoris ignis deinceps arderet, omnibus damnatis te blasphemantibus, opponere me possim, clamando in æternum: Benedictus DEVS! Iustus Dominus!

Spero tamen mi Domine in bonitate & misericordia tua! Quid spero? Te ipsum! Animant me omnes miserationes tuæ, quas mecum ab infantia exercuisti vt non cessem sperare in te. Appello viscera tua Paterna, appello misericordiam tuam abyssalem, appello illum actum, quo crucifixus pro peccatoribus orabas, quo peccatores ex visceribus diuinæ tuæ misericordiæ saluare decernebas. Et spero in misericordia illa quod ego sim saluandus.

Tantam enim de te mi bone IESV habeo fiduciam, quòd licet millies plus peccâssem quàm feci, sciremq́, certò te grauissimè iratum mihi, attamen licet penes me esset eligere mihi judicem, nullum tamen alium, quàm te eligerem, certiusq́; à te misericordiam expectarem, quàm ab optimo meo amico.

Etenim si toties tamq́; grauiter contra aliquem amicorum meorum, sicut contra te, peccâssem, certissimus essem, quòd mihi non ignosceret, licet charissima Mater esset. Si enim ei

ita

ita rebellis, ac injurius fuissem ac tibi, vel millies me abjecisset, & execrata fuisset. Tu verò post tot graues acceptas injurias, foues me nihilominus ac nutris.

Actus Amoris DEI.

O Bonitas infinita DEVS meus! ecquid est homo, putredo & cinis! vt tu ab æterno ad Salutem & beatitudinem æternam eligeres illum ac prædestinares? vnde inuenit hanc gratiam in oculis tuis, quòd ostendere volueris diuitias misericordiæ tuæ in illo? Cur vnum mi Domine vilem & inutilem homuncionem elegisti & assumpsisti, & innumeros Angelos, qui semel tantùm peccauerunt, reliquisti & projecisti?

Tunè mi DEVS super hujuscemodi peccatore dignum duxisti aperire oculos tuos? Tibinè mi Saluator ab æterno nos lutea vasa cordi fuimus vt non veniremus in obliuionem coram te? Tantinè nos æstimâsti vilissima mancipia tua, rebelles tuos inimicos, immemor scelerum, ingratitudinum, ac vilitatum nostrarum? Quid aliud in nobis inuenimus, nisi omnimoda impedimenta, & obstacula æternæ salutionis, tuæ fruitionis, qui suauissimi complexus?

Quomodo te non exaltabo DEVM meum dignissimum salutis meæ? quomodo non benedicet tibi anima mea? quomodo tota se non euiscerabit exinanietq; in dilectionem Bonitatis & charitatis tuæ! O bonitas! ô benignitas! vtinam ab æterno fuissem, & te ab æterno amare potuis-

potuissem! vtinā nunc saltem, amem te, sed amem ex toto corde, ex tota anima, amem millies millibus cordium, & igne ardentissimorum Seraphinorum.

Vtinam semper te dilexissem superoptime DEVS, ex quo sum homo, quia tu me dilexisti ex quo es DEVS! vtinam te magis ac magis diligam, quia eripuisti animam meam de morte, quia respexisti canem mortuum & pulicem vnum.

O mi Domine! vtinam saltem ex hoc momento in æternum tot bonis prouocatus à te, non declinem à mandatis tuis, neq; derelinquam te fontem aquæ viuæ! sed eheu! nescio, nescio quid serus vesper vehat; nam audio: Qui stat, videat ne cadat: & post hæc dona tua omnia horresco, dum cogito, quòd ecce Domine mi, nisi tu adjuuares me, etiam hoc momento calcarem te, & rursum crucifigerem te mihi pro tot scilicet donis tuis.

En ergo, Saluator pijssime, minimus seruorum tuorum in timore & tremore supplico tibi, ne me proijcias à facie tuá, nec à participatione Sacratissimæ Passionis tuæ, sed juxta magnam misericordiam tuam da mihi congrua salutis media, vt in æternum cum Electis tuis misericordias tuas concinam.

Eodem Die.
Meditatio Secunda.

De Beneficio Creationis.

Prælud. 1. Constitue te coram DEO, & imaginare

ginare teipſum quaſi vas quoddam recenter manibus DEI efformatum, Cogita tecum quo fine?

Prælud. 2. Pete vt finem ad quem creatus es cognoſcere poſſis, & ad illum peruenire.

Punctum 1. Conſidera bonitatẽ DEI! quanta fecit animæ tuæ! nouiſti quòd ante annos paucos nihil fueris, & nullibi. Ecce elegit te DEVS ex millibus imo infinitis poſſibilibus, & condidit in hunc mundum, vt theſauris bonitatis ſuæ te ditaret in tempore & æternitate.

2. Ad imaginem & ſimilitudinem fecit te, quem ante præuidit vilem & inutilem, indignum & ingratum, inimicum ſibi & exoſum.

3. Creauit DEVS animam tuam eo fine, vt cognoſcas eum, illum ames, ei ſeruias, & tandem ſaluus fias. Finis Sanctiſſimus, nobiliſſimus, celſiſſimus. Quid enim ſuauius, quàm amare amabiliſſimum, quid jucundius, quam æternùm cum & in DEO viuere?

4. Aperi oculos & vniuerſum mundum vno quaſi obtutu comprehende, in illo omnia tibi ſubjecta reperies. Tibi ſeruiunt Angeli, tibi bruta viuunt, diffunditur àër, fluit aqua &c. Vide homo, dicit totus mundus, quomodo amauit te, qui propter te fecit me: Seruio tibi quia factus ſum propter te, vt ſeruias illi, qui fecit me & te, ſi accipis benignitatem redde humanitatem.

5. Lauda Dominum ob admirabilem potenti-

tentiam oſtenſam in Creatione. Quia nimirum ex nihilo propter te tam multa, tam varia, tam ſolida, tam perfecta creauit.

6 Gratias agas pro beneficio exiſtentiæ actualis, quam tibi Diuina bonitas contulit. Item quòd habueris Parentes Chriſtianos, ex quibus natus es non Iudæus, non Paganus, non etiam Hæreticus, ſed Chriſtianus. Quòd natus ſis cum membrorum integritate, complexionis bonitate, non cæcus, non claudus, non monſtrum aliquod.

7. Humilia te ante DEVM & dic: O Domine! ego ſum verum nihil ante te! & quid recordatus es mei, vt creares me, ſciens me grauiſſimum fore peccatorem, & tuum capitalem inimicum?

8. Confunde te coram cælo & terra, & erubeſce, quia toties deturpâſti imaginem Domini DEI tui: quia toties rebellis factus es Creatori tuo, ita, vt juſtè poſſit de te tactus dolore intrinſecùs conqueri, Pænitet me hunc hominem feciſſe.

9. Interroga Diuinam Clementiam, cur propter ſcelera tua ſicut alter Nabuchodonoſor non fueris toties in beſtiam conuerſus? nonnè merebaris, vt te DEVS in canem, qui fætore peccatorum putidus fuiſti, aut ſuem, qui non ſemel ad volutabrum ſordium tuarum redijſti, aut in aliam beſtiam, qui jumentis deterior & inſipientior factus es, juſtè verteret?

10. Miraberis, quòd creaturæ te hucuſq; ſuſtinuerint. Confiteberisq; te dignum jam pridem fuiſſe, quem dehiſcens terra ſubrueret, aqua

demergeret, ignis consumeret. Resume postea fiduciam, accurre ad pedes IESV, tene illos nec dimittas, donec misertus fuerit tui. Protestare in posterum de tua fidelitate, & emendatione vsq; ad mortem.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

PAter peccaui in cælum & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus, sed nec creatura tua. Me miserum! quid feci ego demens? vbi est præcellens illa imago, quâ similitudinem Creatoris mei per omnia gerebam? ob grauissima facinora & fætores peccatorum meorum denigrata est super carbones facies ejus; non est agnita in plateis cælorum, erepta est à consortio Angelorum, deputata est cum perditis inferorum

Dicarnè ô Domine amplius Creatura tua? non sum dignus Creatura tua esse, etiam in quacunq; pæna constitutus. Si enim ego solus haberem illam partem infernalem, quam omnes Dæmones & damnati habent, non sufficienter secundùm peccata mea punirer.

Nemo tibi Domine tam ingratus extitit vt ego. Latrones ipsi & Sacrilegi perfectius tibi famularentur, si eos tot, vt me, affecisses beneficijs. Animalia ipsa pro captu suo tibi appropinquant: solus ego infinitâ turpitudine vitæ meæ à te recedo.

Nescio ô Domine! quomodo hucusq; sustinuerunt

nuerunt Angeli perduellem Creatori? quomodo perexerunt Sol & astra benignis me aspectibus obseruare? elementa confouere? quomodo non irruerunt in me volucres cæli, pisces maris & bestiæ terræ? Cur non insurgit in me rebellem tibi, & non clamat terra vsq; & vsq;. Quare tam nequissimum sustineo? cur non dicit àër: Quare non deficio? ignis: quare non comburo. Infernus; quare eum non deuoro? quomodo dignantur homines me societate sua? Profectò pijssime DEVS, ego deberem in sterquilino jacere à cæterorum hominum conuictu sequestratus, ne illos peccatorum contagione inquinarem:

Heu me miserum! quid dicam ô Creator! Creatura tua sum en perij! Creatura tua sum, jam morior! Dominus & Plasmator meus es tu, & nunquam vidi te! tu me fecisti & refecisti, & nondum noui, imò jam amisi te! Quid tamen miser faciam, recurram ad te, ô IESV, fontem misericordiæ.

Expande ô Domine expande super hunc nequissimum Seruum, pallium immensæ Clementiæ tuæ, cui proprium est misereri semper & parcere. Non pereat in malitia sua, quod operata est bonitas tua. Quæ enim vtilitas in creatione tua erit, si descendero in corruptionem & damnationem æternam? Ipsa te vincat charitas ad saluandum me, quæ te vicit ad creandum me.

Fac iterum Domine IESV lutum ex sputo, & lini oculos meos, vt qui cæcus sum, videre valeam deturpatam in me imaginem tuam. Ite-

rum atq; iterum aperire digneris latus tuum, mihi nequissimo peccatori, vt oculi mei, qui deprædati sunt animam meam, in tuo latere inueniant prædam suam.

Reduc Domine oculos tuæ Majestatis super opus ineffabilis tuæ pietatis. Ego autem contra meipsum armabor, & ero præ cæteris crudelior mihi Iudex. Et quia non sufficio me detestari; contra me vniuersum creaturarum cœtum congregabo, & à qualibet confundi & puniri desiderabo, quia earum contempsi Creatorem.

Actus Amoris DEI.

SIccine ô Creator meus! ô bonitas infinita! ô DEVS plusquàm amabilis in charitate perpetua dilexisti me, & ideo ad imaginem & similitudinem tuam creasti me miserans mei? quomodo ita amantem me redamare potero? Quâ in re animum meum, & ingenium nunc occupo, si non excogito mille modos, quibus testificer me diligere te?

O mi sint corda mille, & millies mille, eaq; omnia plena ijs affectibus, ijs ardoribus, quibus abundauit Cor IESV, Cor MARIÆ, cor maximi Sancti tui, vt desiderijs meis, & amori tuo respondeat amor meus.

O si ego solus omnium Angelorum corda possiderem, quibus te incessanter summum bonum, & vnicum animæ meæ centrum diligerem. O si haberem omnium hominum amorem & affectum, quo te mi DEVS complecterer.

O si

O ſi etiam mi Domine tot habere poſſem corda, quot ſunt in vniuerſo creaturæ, vt illis omnibus earum nomine te diligerem & glorificarem, quas propter hominem condidiſti, reddens tibi debitum, quod illæ nequeunt, & cujus ego illarum causâ debitor ſum.

O ſi poſſem ſingulas guttas aquæ, & ſingula grana arenæ maris, ac ſingulos atomos in cælos conuertere, pro gloria & honore tuo!

O ſi inceſſanter eâ amoris flammâ arderem, quâ ardent Seraphini, quâ ardet totum cælum, quâ ardes tu, vt omnes ad amorem tui ſuccendere poſſem! O ſi in omnibus locis, in omnibus mundi partibus replicari poſſem, & ibi te amarem!

Sed ſuperabundo gaudio Domine, & infinitas tibi gratias ago, quòd Tu ipſemet meum & omnium creaturarum officium ſuppleas in amando Te ipſo & dignificando. Summo etiam gaudio afficior, quod quicquid creaturæ omnes præſtare conantur tui amore, longè ſit impar tuæ dignitati. Hunc ego ipſum amorem tui ipſius offero tibi in gratiarum actionem, pro omnibus theſauris beneficiorum in creaturas omnes effuſis.

FERIA SECVNDA.

Meditatio Prima.

De Mundi Vanitate.

Præl.ud 1. Statue te ante Chriſtum Dominum & admirare altiſſimam illius ſapientiam reſpuen-

spuentem, quæ mundus amat, & præeligentem, quæ mundus detestatur. Dic cum S. Bernardo: *aut Christus errat, aut mundus, sed Christus errare nequit, quia æterna Sapientia est, ergo errat Mundus.*

Prælud. 2. Pete, vt gratiâ Diuinâ adjutus, siue blandientem, siue terrentem mundum, DEO inimicum feliciter effugias.

Punctum 1. COnsidera, quomodo Dominus CIESVS inter plagiarios, patibularios, sceleratos deputatur, & ambiet Christianus magnus inter homines reputari? Intolerandæ superbiæ est, vt vbi majestas humiliatur, vermiculus infletur & intumescat.

2. Aduerte, si quid sensus habes: Mundus clamat, ego deficiam, caro clamat, ego inficiam, diabolus clamat, ego interficiam, Christus dicit, ego reficiam: cur tamen decipientem & interficientem, & non reficientem sequeris?

3. Considera, quia bona terrena, quibus hic pascimur siliquæ sunt porcorum, quæ appetitum nostrum infiniti boni capacem non explent sed contaminant. Conuenitnè ergo tanti Parentis filium siliquis porcorum ventrem infarcire? Decetnè te Dominum tuorum pedibus sordidis conculcandum subdi?

4. Audi quid de mundo S. Bernardus sentiat, ita ille: *O homo! quid tibi cum mundo, qui cito transit & concupiscentia eius? quid tibi cum terrenis diuitijs? aurum & argentum verè terra rubea est & alba, quam solus error hominum, facit, aut*

magis

magis reputat pretiosa? quid tibi cum carne, quâ haud aliud vilius sterquilinium inuenisti.

5. Interroga damnatos, vbi deliciæ vestræ maledictæ? vbi honores? vbi amatus præ DEO mundus? Ah quàm infructuosè miseri in illis inferorum triremibus deplorantes respondebunt, & dicent, quod Ionathas Patri suo Sauli: *Gustans, gustaui paululum mellis & ecce morior!* Ita illorum quilibet Eheu! propter stillam voluptatulæ carnem titillantis, amisi, quo refici poteram, torrentem voluptatis!

6. Alloquere omnes mundi amatores: O miseri! quis ita fascinauit oculos vestros, vt non videant vanitatem hanc, quâ major nequit inueniri sub sole! crumenæ, quas hic mercator perduellis mundus ostentat, vento magis quàm ære turgent, coronæ nitentes auro sentibus & spinis horrent, torques aureæ ferrearum compedum instar, non honorant sed onerant, quid vestes? bombycum excrementa apud nos, quia rara, ideò chara.

7. Defle quantum potes cæterorum hominum insaniam, qui pro eo, quòd debeant diligere Dominum DEVM suum ex toto corde diligunt mundum, non mundi conditorem, diligunt dæmonem DEI inimicum, non DEVM super omnia benedictum.

8. Elice contemptum rerum terrenarum, & alloquere omnes illas nugas, quæ te à DEO retrahunt, & dic: DEVS meus pendet in patibulo, & ego vanitatibus & voluptatibus ope-

ram dabo? absit! non decet sub spinoso capite membrum esse delicatum.

9. Argue & defle tuam dementiam, quia stultus negotiator fuisti, dum pretio bonorum omnium extremum malum mercatus es.

10. Pudore suffundere, quia pro caducis, inanibus, fallacibus, æterna, solida, vera pessumdedisti, pro vna voluptatula animam, pro cæno cælum erogasti.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O Anima mea sceleratissima non vitâ, sed morte perpetua, ex tuis actibus digna, quid tibi cum mundo, qui in momento transit, & ejus concupiscentia? ô perfida anima, quid fecisti? ob vnam sordidam voluptatulam, de sublimi in profundum, de gratia in peccatum, de cælo in infernum cecidisti!

Quid ergo dicam infelix esca totius inferni homo miser, projectus à facie oculorum Domini Creatoris mei! vendidi eheu! animam meam sine pretio. Quid enim sunt hæc vniuersa, quæ Apostolus arbitratur vt stercora, quorum finis est interitus? Heu me de quanto bono in quantum malum cecidi! quò tendebam & quò deueni? quæsiui bona & ecce turbatio. ecce jam morior, & IESVS non est mecum, Certè meliùs mihi erat non esse, quàm cum his omnibus vanitatibus sine IESV esse.

Proh pudor! quem fructum habeo miser, in qui-

in quibus nunc erubeſco! Quid? caduca, vana, & prope nulla infelix & inſanus præferre non erubui æterni Patris amori & honori?

Iſtanè eſt ô bone IESV viuæ vocis tuæ doctrina in operibus meis expreſſa? Pompaíne mundi & honores nudus in infami crucis ligno ſuſpenſus docuiſti? deliciaſnè carnis doloribus grauiſſimis ad mortem compulſus præelegiſti? ſuperbiamnè Sathanæ in vltimo agone obedientiam Patris fideliter proſequens profeſſus es?

Me miſerum! quânam fronte attollam jam oculos ad vultum Patris amantiſſimi tam malus & peruerſus filius? Pudet indigna geſſiſſe genere meo, pudet tanto Parenti vixiſſe degenerem. Exitus aquarum deducite oculi mei, operiat confuſio faciem meam, deficiat in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus, quia dereliqui te fontem aquæ viuæ, quia dilexi vanitatem, & proſecutus ſum vmbras, quæ nos fugiunt.

Et an aliquid vltra, me ſeparare poterit à te ô IESV! ô vita, ô amabiliſſima charitas! ô omne bonum DEVS cordis mei & omnia! cur oculos meos conuertam ad vanitatem, & non potiùs ad te ô IESV, vbi ſolùm, purum, & omne bonum meum? Abhinc, quicquid mihi dare vis ô DEVS meus, aufer totum; & te ſolum mihi da, & ſufficiet mihi.

Actus Amoris.

O Summum & vnicum bonum meum

um DEVS meus! hoc millies dicam, hoc millies repetam, DEVS meus & omnia! neq; enim vel majus dicere, vel majus cogitare, vel dignius optare possum, quàm hoc ipsum, DEVS meus & omnia! Alij alia quærant, alia desiderent, vnum ego DEVM quæro, DEVM desidero, DEVS meus & omnia! Opes & honores, voluptates & gaudia relinquo, montes gemmeos & aureos alijs non inuideo, mihi sit DEVS meus & omnia!

O DEVS meus & omnia! nihil quæso præter te requirat anima mea. Tu mihi sufficis Domine, ideo habens & possidens te, omnes mundi spes derelinquo, omnem libertatem, inclinationes connaturales abdico, omnia quæ mundus amat reijcio.

Sum etenim mi Domine, ita erga te affectus, vt etiamsi mihi ad voluptatem & absolutum dominium, tot deliciosissimi mundi darentur, quot sunt possibiles arithmetici numeri, nunquam desererem te, neq; præponerem illos tibi. Si omnia mundi bona haberem hoc momento, (si ita opus esset, & ad gloriam tuam cederet) illis amore tui renunciarem. Imò etiamsi cum æquali gloria tua & pari merito meo possem esse pauper & diues, vilis & honoratus, infamis & gloriosus, afflictus & deliciosus, eligerem nihilominus contemptum propter te, quia tu mihi sufficeres DEVS meus & omnia!

Duo simus ô DEVS! Tu & ego! & nihil aliud! quia minus te amat Domine, qui ali-
quid

quid tecum amat, quod non propter te amat. Extingue me Domine in corde omnium hominum, & cunctos homines in corde meo occide, vt tu solus in me, & ego solus in te viuam.

O si etiam possem à cordibus omnium, amorem, qui non est tuus auellare & tuum inserere, vt amore tuo omnes arderent & languerent! vtinam tibi subdere possem mi DEVS! omnia colla filiorum Adæ, vt te solum requirerent & amarent.

Vtinam plurimi Sancti sint in mundo, qui omnes mundi illecebras amore tui conculcent, te perfectissimè æstiment, ament, honorent! vtinam omnes peccatores mundo dediti & immersi ad te conuertantur!

Produc Domine austrum ardentissimæ dilectionis tuæ, qui nos omnes tam valido impetu à mundo impellat in te, vt à nobis ipsis translati, deinceps Spiritum non habeamus extra te.

Eodem Die.

Meditatio Secunda.

De Breuitate Temporis.

Prælud. 1. Statue te ante DEVM, cujus oculi semper in te respiciunt, & quære: quot sunt dies serui tui Domine, quoniam numerus mensium eius apud te est?

Prælud. 2. Pete, vt totum tempus vitæ tuæ fructuosè impendas, & particula boni diei nunquam te prætereat,

Pun-

Punctum I. COgita, quænam occupatio Domini DEI tui? cogitare de te. Cur non reddis vicem Domino tuo?

2. Erubeſce de tua ingratitudine, qui cùm ſcias DEVM continuò ita ſuper cuſtodiam tuam vigilare, veluti ſi totius creaturæ oblitus te ſolùm curaret & haberet, tu ex toto corde tuo, DEI tui obliuiſceris.

3. Præſentis diei viginti quatuor horas in computum voca: quot ex his ſæpiùs ſibi rapiunt ſomnus non neceſſarius, gula, otium, ludi, confabulationes. O vitam miſerrimam! hâcnè tu ratione te DEO ſatisfacturum arbitraris? ita ſanguinem Chriſti remuneraturum?

4. Interroga te ipſum, quot infernos tibi debet juſtitia DEI, qui totum ferè vitæ tuæ tempus non DEI obſequio, ſed mundi & Dæmonis impendis ſeruitio?

5. Finge regreſſum in vitam offerri ijs, quos jam in infernum præcipitauit DEVS, vnaq; conijce, quàm ſanctè conceſſos ſibi dies agerent, quàm exactam & rigidam agerent pænitentiam? & tu dicis: cras & cras, emendabo vitam. Cur non hodie, cur non hâc horâ finis malorum & turpitudinis tuæ?

6. Apprehende, quanta tibi exhibeatur gratia, dum tibi ſpatium pænitendi conceditur.

7. Interroga Clementiam diuinam, quare tam diu te ſuſtinuit, nec condemnari permiſit? Quot jam millia animarum ardent in inferno, quæ minus peccauerunt! quis ligauit manus DEI vindicis tuorum ſcelerum? quid retribues

Domi-

Domino, quia tantum tibi contulit ſpatium pænitentiæ?

8. Elice actum agnitionis, coram omnibus damnatis, quòd majori miſericordiâ Dominus tecum vſus ſit, quàm cum omnibus illis, qui minus peccauerunt, & tamen jam ad inferos deſcenderunt.

9. Ingemiſce cum S. Anſelmo & dic: *O DEVS meus! cur amaui? quare concupiui in omni vita mea quidquam præter te IESVM DEVM meum? cur intermiſi vllo tempore te IESV verſare in corde, te tota mente amplecti? vbi eram quando tecum non eram? quò defluxerunt, quando non te ſolum habuerunt deſideria mea?*

10. Obſtupeſce, quomodo tot annis, tot diebus à DEO tuo propter peccata tua elongatus & excluſus, eſſe & viuere potuiſti?

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O Me miſerum! quantum tu mihi Domine temporis dediſti ad te amandum, tibi ſeruiendum! & quid ex eo jam ſupereſt? nihil mi IESV! niſi bonorum tantorum amiſſorum triſtis recordatio, & malorum commiſſorum erubeſcenda memoria!

Infelix ego homo! quis me liberabit de corpore mortis hujus? vt quid viuo diutius! vt quid terram occupo ego lignum aridum & infrugiferum, ego ſemper ingratus in DEVM meum, & nonniſi peccata peccatis toto vitæ

meæ

meæ tempore, accumulo, & ſic theſauriſo mihi iram in die iræ &, juſti judicij!

Heu me! juſtus ſcelerum vindex, fortè jam inexorabilem ſuſtulit manum, ſcribens contra me amaritudines, conſumere me vult peccatis adoleſcentiæ meæ?

Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum, & plorabo die ac nocte, quia ſerò te cognoui ô pulchritudo antiqua! ſerò te amaui, ô bonitas infinita, imo tam exoſis peccatis offendi te ô miſericordia mea! ô DEVS meus! ô me miſerum! cur non amaui te ſemper, Amor ſemper amabiliſſime! ſemper infinite! Tu es in medio cordis mei, & quomodo ad latus meum, auſus ſum terrenum aliquid congregare?

Omnia corda hominum, qui ſunt, fuerunt, & erunt, & omnes voluntates Seraphinorum & reliquorum ſpirituum, non ſufficiunt, vt occupentur in DEO, cur ego puſillus homuncio, vnicum Cor meum occupabo in alijs vanitatibus, & non efficiam, vt tradatur DEO meo?

Serò nimium ad te venio ô IESV Crucifixe! optimam vitæ meæ partem peccatis conſecraui! vel nunc tempus eſt, vt gratiam tuam quæram.

Suſcipe ô bonitas infinita DEVS meus in manus ineffabilis pietatis tuæ reſiduum annorum meorum. Pro his verò, quos viuendo perdidi, quia perditè vixi, Cor contritum & humiliatum DEVS non deſpicias. Dies mei ſicut vmbra declinauerunt, & perierunt ſinè fructu,

ctu, impossibilè est, vt reuocem eos. Placeat ergo, vt recogitem eos in amaritudine animæ meæ.

Volo dignissime DEVS, grandem hanc amoris jacturam nunc & singulis residuæ vitæ meæ momentis pensare. Volo amabilissime DEVS, vt abhinc totus Spiritus, totum Cor, totum corpus meum, tota vita mea viuat tibi vita mea dulcis. Addo, totus dies, totæ hebdomadæ, toti menses, toti anni mei viuant tibi æternitas mea.

Actus Amoris.

O Satietas cordis DEVS meus! nunquid non sufficis amanti? quid extra te euager? quid aliud desiderem? Eja quæso vulnera animam meam amoris tui jaculo. Imple omnia desideria mea, vt nihil me extra te delectet, nihil afficiat, te solum ardentissimè in omni creatura diligam, ad te semper æstuantissimis desiderijs toto vitæ meæ tempore anhelem.

Potesnè mi Domine sustinere, vt aliqua creatura non diligat te? quæso hoc in me non sustineas, sed irrumpas in cor meum, & vim facias mi potentissime, vt sicut tu à me amando cessare non potes, ita fac, vt & ego feruentiùs & intensiùs in singula momenta te amare possim

O si te ab instanti conceptionis meæ cepissem amare & nosse! ô si primo rationis impetu mentem animumq; conjecissem obstrinxissemq; tibi mille votis, nulla postmodum culpâ dissoluendis! ô si pueritiam & juuentutem sce-

leris puram incastissimis & sanctissimis tuis amoribus exegissem! Heu optima vitæ pars non ampliùs reditura vnquam, vt velociter fugisti, nec vidisti bonum! liceat mi Domine damnum hoc saltem desiderijs compensare.

Desidero abhinc Domine vt nullum sit deinceps momentum temporis & æternitatis, in quo tibi debitum amoris, laudis, venerationis, ac exaltationis non exhibeam, quod tibi deuotissimè Sancti & Electi tui exhibuerunt, & in æternum exhibebunt. Desidero vt omnis mea actio sit ad te aspiratio. Volo Domine, vt omne momentum vitæ meæ, omnis motus substantiæ meæ, omnis cogitatio & respiratio nihil aliud sit, aliud spiret nihil & sonet, nisi Sanctus, Sanctus Dominus DEVS.

O amor diuine! vtinam è singulis residuæ vitæ meæ momentis vsq; ad momentum extremum possem facere totidem secula amoris tui! sit in posterum omnis cogitatio mea, omnis respiratio, viuum holocaustum Amori tuo, & honori profundissima humilitate, altissima charitate oblatum.

Et quia omnes dies & momenta annorum meorum non transegi in castissimis tuis amoribus ô vita mea dulcis IESV! omnia momenta vitæ tuæ Theandricæ, tum ea quæ ab æterno vixisti cum Patre, tum ea, quæ ex tempore viuere cepisti genitus ex Matre, & quicquid in illis à te gestum toleratumq; est tibi offero. Offero & SS Matris tuæ merita, ac omnium Electorum tuorum amoris incendia, labores, affectus

fectus cum his omnibus veluti nullius momenti obulum, infiniti valoris pretio junctum me ipsum & residuum vitæ meæ tempus, in tuum mi Domine omnimodum amorem & honorem offero & sacrifico.

FERIA TERTIA.
Meditatio Prima.
De peccatis.

Prælud. 1. Statue te coram DEO veluti reum aliquem grauissimorum criminum, qui stet ante Iudicem catenatus, vinctus manibus, & pedibus arctissimè constrictus.

Prælud. 2. Pete à DEO lumen, quo rectè malitiam peccati mortalis & miseriam agnoscas, & vt illud tibi ignoscat, si fortassis eo animam tuam aliquando contaminaueris.

Punctum 1. COgita quid sit peccatum mortale. Est offensa & contemptus DEI summi boni, imo voluntas perdendi DEVM si perdi posset, eumq; perimendi quidam conatus, *quo* (vt ait S. Bern.) *homo peccando vult interimere aut sapientiam DEI, volendo ne suum peccatum videat, aut iustitiam volendo ne puniat, adeoq; peccatum est quoddam in volo Deicidium.* Est demum sanguinis Christi conculcatio. Est rebellio creaturæ contra supremum Principem, & cum hoste ipsius Diabolo conjuratio.

2. Quæ damna operatur in te peccatum.

Primo peccatum te turpiſſimum facit, ac exoſum omni creaturæ. Per peccatum mortale committis Sacrilegium, quia violas templum DEI: apoſtaſiam, quia à mandatis DEI ad pedes Diaboli tranſis; quia datam fidem in baptiſmo frangis. Per peccatum amittis gratiam vniuerſo orbe pretioſiorem. Per peccatum iteratò Chriſtum crucifigis &c. Vnde S. Thomæ Aquinati mirum etiam videbatur poſſe hominem alicujus peccati mortalis conſcium in eo damnationis æternæ periculo ridere vnquam & lætari. *Ribad*, 7. *Mart*. S. Ludouicus Rex Galliarum maluit vitâ exui quàm fædari peccato mortali. *Surius* 25. *Aug*. *Similiter S. Caſimirus.*

3. Conſidera, quanta fuerit iniquitas, malitia, & audacia tua, qui ſummæ bonitatis & Majeſtatis DEVM peccatis tuis aggredi auſus es, & eo vſq; amaritudine compleuiſti ipſum incircumſcriptæ bonitatis Oceanum, vt dolore cordis, & pænitudine intrinſecùs tangeretur, quòd te hominem creaſſet.

4. Interroga teipſum, quid tibi mali fecit DEVS! quare illum toties tam grauiter offendiſti & contriſtaſti? quid tibi dedit Dæmon, quia ad ejus pedes tranſijſti?

5. Admirare non eſſe vltas ipſas creaturas, omniaq; ſimul elementa contemptum & injuriam Creatoris ſui à te per omnia irrogatam.

6. Teſtare cælum & terram, quòd peccâris ſuper numerum arenæ maris, quòd omnibus peccatoribus & ipſis damnatis deterior ſis.

7. Cogita te non tantum pejorem eſſe dæ-

mone,

mone, ſed ipſo, qui fuit peſſimus Dæmonum principe: inter homines verò pejorem peſſimorum peſſimo ipſo Iuda, qui Chriſtum quidem vendidit, ſed nondum mortuum vidit: pejorem ipſo Antichriſto, qui non toties vt tu, experietur in ſe Chriſti gratiam.

8. Exclama cum filio prodigo: Pater peccaui in cælum & coram te, jam non ſum dignus vocari filius tuus, ſed nec creatura tua.

9. Opta tibi tot lachrymas, quot ſunt guttæ in mari, aut guttæ Sanguinis tui, quibus defleas miſeram & miſerabilem conſcientiam & vitam tuam.

10. Proijciâs te ad pedes IESV cum lachrymis poſtula veniam. Quid enim tibi ſupereſt miſero, ne pereas miſerè, quàm vt te conferas ad illum, cui proprium eſt miſereri? Proteſtare, quòd abhinc eligas millies mori, quàm peccato fædari.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

HEu me miſerum! peccaui tibi ô bonitas! ô miſericordia mea! peccaui & ſuper numerum arenæ maris multiplicatæ ſunt iniquitates meæ! non eſt peccatum ſuper peccatum meum! non eſt iniquus ſuper iniquitatem meam;

O ſi vaſtus in lachrymas vertatur Oceanus & exundet ex oculis meis! quis mihi det, vt præ acerbo dolore omnes guttæ ſanguinis mei mutentur in lachrymas, aut lachrymæ mutentur in ſanguinem, nec vnquam taceat pupilla o-

culi mei! Quis mihi det, vt ſit magna velut mare contritio mea, ex quo ſemper lachrymarum flumina exeant, & in illud intrent, vt iterum perenniter fluant!

O Pater miſericordiarum! eſto placabilis ſuper multitudinem malitiæ meæ, quia vox ſanguinis Fratris noſtri IESV Chriſti clamat ad te pro nobis de Cruce.

O IESV! ô MARIA! ambo offenſi eſtis, ſed ambo eſtis abyſſus miſericordiæ & dulcedinis, parce ergo miſericordiſſime IESV, parce ſeruo Matris tuæ, miſericordiſſima Mater MARIA, parce mancipio Filij tui.

Diſplicent mihi Domine: diſplicent ſingula peccata mea: quia ex ſe mala & peruerſa, quia ſupremæ tuæ Majeſtati amabiliſſimæ bonitati ac voluntati injurioſa; Odio perfecto, quo tu DEVS meus deteſtaris peccata mea, deteſtor odiq; & ego, odiſſeq; volo in æternum. Horreo illa, & contremiſco totus ad memoriam illorum.

O vtinam nunquam te mi DEVS offendiſſem! non corde, non opere, non omiſſione, nec vlla prorſus ratione! vtinam prius extinctus fuiſſem!

Spero tamen omnium ac ſingulorum peccatorum meorum plenam perfectamq; à te miſericordiſſimo Patre condonationem. Propter bonitatem tuam, propter IESV Chriſti amariſſimam mortem, propter pretioſiſſimæ Filij tui Matris, omniumq; Electorum tuorum interceſſiones & merita.

Actus

Actus amoris DEI.

O Charitas abyssalis! ô bonitas infinita DEVS meus! quàm triste quàm durũ mihi est, quòd vnquam in te sic & sic peccauerim! cur ô DEVS meus vel momento vnico recessi à te? cur tibi ô dulcedo animæ meæ tam amarus & felleus fui? cur inebriaui te absynthio, qui mille benedictionibus dulcedinis præuenisti me?

O anima mea! dic mihi: quid tandem illa bonitas illa misericordia fecit tibi, aut in quo vnquàm contristauit te responde mihi? Eja disrumpere immani dolore vel nunc!

O mi IESV! cur intermisi vllo tempore te versare in corde, te totâ mente amplecti & delectari in dulcedine tuâ! Ad te nunc ô Amor suspiro, clamo, anhelo. Te stringo intimis cordis mei medullis, & totis præcordiorum affectibus. O si semper te solum cogitassem, te dilexissem dignissime perpetuo amore DEVS! O si omnia desideria cordis tui adamussim expleuissem! confidentius nunc irem in tuos amplexus Sanctissime amor! nunc autem conscius pudor infamem animam confundit reijcitq; ad oscula pedum tuorum nitentem!

Et quid vltra poterit me diuellere & separare à charitate tuâ ô DEVS meus! an voluptas breuis! opes caducæ, honor falsus? an vmbræ vmbrarum, nugæ nugarum & vanitates vanitatum? & istæ & illæ? non facient ô bone IESV non facient! In æternũ ex hoc momento, tu es mihi carorum omnium carissimus, tu dulce-

do, tu vnicum centrum cordis mei, & vita animæ meæ, tu thesaurus, diuitiæ, & deliciæ meæ.

Te solum mi I E S V ex hoc momento quærere, te solum ex toto corde diligere constituo. Et non solùm corde meo, sed etiam omnium ac singularum, possibiliumq; creaturarum, omnibus genere, specie, numero, possibilitate, distinctis desiderijs cordibus & affectibus vellem te mi D E V S amare: idq; in omni istorum omnium desideriorum intensione ab ipsa pretiosissima Parente, I E S Vq; Christi humanitate elici possibilibus: ac etiam in extensione ad omnia loca, & spatia etiam imaginaria extensione quoq; ad omnia tempora, ad omnia momenta æternitatis tam ante quàm post.

Eodem Die.

Meditatio Secunda.

De morte & circumstantijs ejus.

Prælud. 1. Imaginare te in extremis constitutum. Efferri Christi cruci affixi imaginem, accendi cereum, atq; intonari tibi à Sacerdote: Proficiscere anima Christiana; plurimis interim circum orantibus, & animæ excessum præstolantibus.

Prælud. 2. Pete vt ante mortem diligentem rationem temporis & occasionis, quæ modo offeruntur habere possis.

Punctum 1. CONsidera, quia in separatione animæ & corporis, anima cujusq; suam ingredietur viam. Ah! quam viam tuam

tuam ingredietur? si tunc à corpore separata foret, quid cum illa fieret? dignanè esset, vt ab Angelo deduceretur? dignanè esset, cui Mater Virgo obuiaret?

2. Reuoca tibi in memoriam, quæ tibi in morte erunt grauia. Erit graue quando ponetur ante oculos tuos imago crucifixi! & quomodo in eum quem pupugisti, cujus sanguinem peccatis tuis conculcasti oculos desiges? Erit graue, quando dabitur lucerna in manu index bonorum operum, quæ non thesaurizasti.

3. Considera extremum cum vita agonem & angorem mortis, quandò inclamabitur auribus, vt corde saltem, si non ore te DEO commendes. Quo pacto etiam Sanctissimi viri magno metu tunc concuti solent, vt S. Hilarion etiam clamasse dicitur: *Egredere anima mea, septuaginta annis, seruisti DEO, quid times?*

4. Cogita, quomodò tunc totus pallesces, oculi concident & euertentur, pectus palpitabit, cor supra modum saliet, interius verò cum maligno Spiritu bellum geretur.

5. Concipe insuper affectum majoris timoris, quia in illo judicio particulari vides judicem iratum, qui te conturbato vultu respiciens ad tuam confusionem aperit cicatrices & cruenta vulnera, tibiq; tuam ingratitudinem, malitiam & impietatem exprobrat.

6. Imaginare quòd audias Angelum tuum custodem contra te instigantem, omniaq; occulta peccata tua coram Iudice recensentem.

7. Puta te videre à sinistris Diabolos terribiles

biles vt catulos, leonum rugientes, & præparatos ad escam, tibiq; inclamantes: *Euge, euge deuorabimus eum.* Qui etiam motus desperationis excitare solent & dicere: *si iustus vix saluabitur, impius & peccator vbi parebunt?* Et: *Qualis vita, finis ita.*

8. Interroga te ipsum, quid tunc miser facies, quando infra te os inferni apertum, tetrum odorem exhalans aspicies? intra vermem conscientiæ senties: sursum cælum occlusum & DEVM iratum conspicies, ad tanta quomodò non deficies?

9. Gratias age diuinæ bonitati, quia tam diu te sustinuit, & concessit tibi spatium pænitentiæ, vt pretiosam in conspectu ejus mortem promereri, & à morte peccatorum pessimâ liberari possis.

10. Detestare peccata tua, quæ te sola perdere possunt, & mortem æternam adferre, & statue firmissimè nunquam deliberatè peccare.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O Inscrutabilis abyssus pietatis Domine DEVS meus; quomodo apparebo ante faciem tuam in illa terribili hora exitûs animæ meæ de corpore, portans iniquitatem meam, reatum deperditionis vitæ meæ, & pondus multæ nimis negligentiæ meæ. Talentum temporis mihi creditum non solùm expendi in vanum, sed & amisi,

amiſi, deprauaui & perdidi totum. Quo ibo, quo me vertam, & quo à facie tua fugiam?

Væ ingratitudini, impietati, & cæcitati meæ, quia peccaui Domino, quia te DEVM meum offendi, qui vt me exaltares, humiliaſti, te vsq; ad mortem mortem autem crucis. O lachrymæ vbi vos ſubtraxiſtis, vbi eſtis fontes lachrymarum!

O æquiſſima DEI mei Iuſtitia, quæ nullum peccatum impunitum relinquis! cum omni humilitate accepto ſententiam mortis meæ egredientem ab ore tuo, tanquam dignum ſupplicium, quod millies & millies promerui malo vſu vitæ meæ.

Accepto ſeparationem corporis & animæ meæ, fateorq; has geminas partes eſſentiæ meæ eſſe hâc pœnâ digniſſimas, quòd toties vnâ conſpirauerint in transgreſſionem mandatorum tuorum.

Accepto priuationem vsûs omnium ſenſuum meorum, quia januæ fuerunt, per quas peccatum intrauit in animam meam. Accepto putrefactionem & corruptionem carnis meæ in pœnam illecebrarum, quas prætuli diuino amori tuo, & conſentio, vt ſub terram abijciatur, quia animam meam, ne ſe in cælum attolleret, impediuit.

O mi DEVS! accepto ſolitudinem tumbæ atq; ſepulchri mei ad reparandam injuriam, quam irrogaui Majeſtati tuæ, amando & ſectando ſocietates, conuerſationes, & amicitias creatura-

turarum, quæ me toties auerterunt, & fortè etiam separârunt à Sancto amore tuo.

O Diuina justitia, quàm recta sunt judicia tua! vt per hæc ipsa nos punias, per quæ te offendimus! puni ergo me DEVS, puni superbiam, & vanitatem meam per humilitatē mortis meæ. Puni sensualitates meas per dolores & acerbitates ægritudinis meæ. Vlciscere cupiditates insatiabiles auaritiæ meæ. Et dum justitia tua exequitur sententiam condemnationis meæ, ego cum Fratribus Iosephi dicam humiliter: En tandem DEVS vlciscitur illatas sibi injurias. Et nos justè hæc patimur, quia peccauimus non tantùm in Fratrem, sed in DEVM nostrum.

Actus Amoris DEI.

QVid possum mi DEVS facere ad declarandum tibi ardorem amoris mei pro omnibus, quæ tu tribuisti mihi, nisi vt tibi sacrificem & offeram vitam meam?

Quod pignus amabilissime IESV reddam tibi amoris mei, vt aliquantum accedat ad excessum illum incomprehensibilem amoris, quo tu acceptâsti mortem crucis amore mei, qui non tantùm pat. sed & ignominiosè coegit te mori pro me in Cruce inter duos latrones, tanquàm caput omnium sceleratorum scelestissimum & infame!

O Saluator amabilissime, cùm te in hoc miserando statu mori videam amore mei, nonne oportet Cor meum aut saxo durius aut glacie frigi-

frigidius esse, aut me ardere & mori in flammis amoris tui? O IESV amor meus, cur non habeo mille vitas, quas relinquam amore tui?

O si in mea dispositione & potestate essent omnium hominum vitæ, protestor mi DEVS! quòd darem illas omnes libentissimè pro tuo amore. O possim saltem mori morte per omnia simili illi, quam tu Domine pro me subijsti! O gloriosi Sancti Martyres, quàm vestram vobis gloriam inuideo, qui Saluatori meo vitam pro vita, sanguinem pro sanguine reddidistis!

O IESV amore mei crucifixe! siquidem non sum dignus mori & effundere sanguinem meum amore tui intra manus carnificum, saltem volo totam vitam meam gloriæ & amori tuo dedicare. Vtinam & vltimus halitus, quo animam efflabo, halitus amoris sit. Moriar amore tuo DEVS meus, & quia vitam ab amore non inchoaui, da mihi vitam amore finire, vltimus vitæ meæ actus sit amare.

Hôc etiam insuper de me certum tibi esse velim ô dulcis amor DEVS meus, vt cùm etiam virtus loquendi mortis horâ defecerit, & te dulcissimum meum IESVM ampliùs proferre non valebo, supplex peto, vt saltem nutus oculorum, vel extensio digiti, vel palpitatio cordis, sit innouatio & confirmatio omnium desiderabilium affectuum, verborum, atq; operum præteritorum, ac futurorum, quæ vsq; ad extremum judicij diem amore tui cum deuoto famulatu offerre vellem, si tamdiu viuere possem.

FE-

FERIA QVARTA.

Meditatio Prima.

De Iudicio Vniuersali.

Prælud. 1. Imaginare quòd videas, quomodo Angeli tubis assumptis, omnia horrendo sonitu complent, mortuosq; è cineribus ad summum Iudicij tribunal citantes intonant: surgite mortui.

Prælud. 2. Pete gratiam, quâ illuminatus præcognoscas, & animo præsentias horrorem judicij, & discrimina, quæ manent impios, præcipuè malos Christianos, in futuro DEI judicio.

Punctum 1. MEnte concipito te videre innumeras hominum myriades à quatuor mundi partibus in vallem Iosaphat congregari. Sed ah! quali differentia? Plurimi enim comparebunt, in corporibus fœdis, deformibus, horridis! quid de tuo speras corpore? an gloriosâ & coruscanti, an tetrâ & horribili apparebit formâ?

2. Imaginare, quòd sub tuum conspectum ex infernali abysso, aliqui infelices raptentur damnati in squalidis corporibus, ardentibus onerati catenis pallidi, vermibus scatentes, vlcerosi, verbo velut quædam monstra horribilia.

3. Imaginare, quòd videas plurimas Dæmonum cateruas, quorum plurimi contra te fremunt & instigant: item quòd audias Angelos, instinctus diuinos & omnia beneficia tibi recensentes,

con-

conſcientiam propriam viſcera tua corrodentem & te incuſantem

4. Puta te videre iratum Iudicem aſſurgere, eundem cruenta vulnera oſtendere, quibus veluti tot linguis loquetur damnatis: Ecce hominem, quem crucifixiſtis, videte vulnera quæ infixiſtis: agnoſcite latus quod pupugiſtis, quoniam per vos & propter vos apertum eſt, nec tamen intrare voluiſtis. Tunc demum indignabundo vultu dicet: ſanguis meus ſit vobis in condemnationem, *Ite maledicti in ignem æternum.*

5 Contemplare Dæmones reproborum Carnifices, auditâ Iudicis ſententiâ velociſſimè ad prædam ſuam accurrere, viuos ignitis compedibus oneratos, in ſtagnum ſulphure & flammis horrens cum ſumma rabie pertrahere.

6. Intuere apertam teterrimam abyſſum infernalem fumo denigratam, in illaq; conſpice fornaces ſulphureas, turbidos fumos, vaſa toxico & felle plena, ferramenta ignita, quibus crucientur damnati

7. Imaginare, quòd poſt feralia Iudicis verba tanquam è flammeis nubibus excuſſa tonitrua, audias ſtridorem dentium, maledictiones, execrationes, horribiles in DEVM blaſphemias damnatorum clamantium: Væ! væ nobis miſeris! cur nati ſumus? cur lucem vidimus? cur non felicitas beſtiarum datur nobis!

8. Interroga teipſum: poteſtnè fieri, vt tam horribilis ſententia irati Iudicis, ac æterna reproborum confuſio & perditio, medullas oſſium tuorum non penetret?

9. In-

9. Inquire ex anima tua: an non millies propter pessimam vitam & malitiam suam audire meruit hanc terribilem sententiam ex ore justi Iudicis. *Ito maledicta in ignem æternum.*

10. Ingemisce & ejula, quia DEVM tuum incircumscriptæ bonitatis Oceanum eousq; amaritudine toties compleuisti, vt dolore cordis intrinsecùs tactus, te opus manuum suarum maledicere, & execrari debeat.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O Anima mea miserabilis! & quid est, quòd innumeris coinquinata peccatis infelicissimum tuum statum non consideras? cur non paues Iudicis vultum ipsis quoq; tremendum Angelicis potestatibus? cur non contremiscis ab ira Potentis, à facie furoris ejus, à fragore ruentis mundi, à conflagratione elementorum, à tempestate valida, à voce Archangeli, & à verbo aspero?

Cur non contremiscis anima mea à dentibus bestiæ infernalis, à ventre inferi, à rugientibus præparatis ad escam? cur non horres vermem rodentem, & ignem torrentem, & Spiritum procellarum?

Heu me miserum! quid dicam vel quid faciam, cum venerit tempus tremendi judicij? quis eruet me de manu potenti & brachio extento contra me? quis præseruabit me à ventura, ira ab æterna morte, à laqueis infernalibus?

quid

quid faciam, cum cæli reuelabunt iniquitatem meam, & aduerſum me terra & omnis creatura conſurget?

Quid dicam infelix eſca totius inferni? incidamnè in foueam quam feci? nunquid laqueo deſperationis præcurrere contendam ſententiam quam merui æternæ damnationis? Abſit! recurram ad pedes tuos mi dulcis IESV!

Recordare IESV pie, quòd ſim cauſa tuæ viæ; ne me perdas illa die. Die illâ tremendâ, quando cæli mouendi ſunt & terra; quandò veneris judicare, noli me condemnare. Quærens me ſediſti laſſus, Redemiſti crucem paſſus; tantus labor non ſit caſſus. Sediſti laſſus ad fontem: flexiſti laſſus in horto: ſtetiſti laſſus ad columnam: iuiſti laſſus ad montem. Ah! tantus labor & dolor, ſudor & cruor: tantus amor non ſit caſſus.

Caro tua ſumus ô Iudex viuorum & mortuorum. Sanguis tuus ſumus, membra tua ſumus, qualiacunq; tandem Carnem igitur tuam ne deſpexeris Carnem tuam odio ne habueris, Carnem tuam ne condemnaueris.

Non gloriamur de noſtris meritis, in hoc ſoli gloriamur, & confidimus, quòd membra ſimus illius corporis tui, quod pro nobis paſſum, crucifixum, mortuum, abundè pro peccatis totius mundi ſatisfecit. Quamobrem ſi merita à nobis quæris, ecce tibi proferimus meritum carnis tuæ, meritum paſſionis tuæ, meritum mortis tuæ. His meritis freti coram Tribunali tuo nos ſiſtimus intrepidi. Noſtra ſunt, quia noſtri

ſunt capitis, noſtri ſunt corporis, cui per lauacrum regenerationis in virtute ſanguinis tui incorporati ſumus.

Tua merita mi IESV ponimus intra nos & judicium tuum, aliter tecum judicio, contendere recuſamus.

Actus Deprecationis.

O Bone IESV! plene miſericordiâ & pietate; ne me perdat iniquitas mea, quem fecit omnipotens bonitas tua, recognoſce, quod tuum eſt, & abſterge quòd alienum eſt. Miſerere mei benigniſſime IESV dum tempus eſt miſerendi ne damnes me in tempore judicandi. Quæ enim vtilitas in ſanguine meo, ſi deſcendero in æternam corruptionem & damnationem?

Non patiaris benigniſſime DEVS, vt quem in filium adoptaſti, tota æternitate habeas inimicum. Non patiaris, vt cui naturæ tuæ infudiſti imaginem, ille tuorum hoſtium præda fœdiſſimè dilaceretur. Non patiaris vt cui inter cælites Spiritus lumen gloriæ præparâſti, ille ad inferorum tenebras condemnetur. Non patiaris, vt quem cæli ſedibus deſtinâſti, ille damnatorum incendijs triſte pabulum obijciatur.

Hoc, tuæ bonitatis inclinatio, hoc, naturæ tuæ benignitas ſuadet, hoc, paterni affectûs ſuauitas exigit; hoc, viduatæ Angelorum ſedes ſuſpirant, hoc, ſanguis filij tui poſtulat, qui clamore valido interpellat pro nobis, vt miſerearis mei in tempore judicandi. Exhibe hoc mundo amæniſſimum ſpectaculum; ex quo diſcat, nunquam apud

apud te irritas esse pænitentium preces; & quoties contrito corde timeris Iudex, toties te Patris affectum exhibere.

Si verò Domine DEVS, placebit tibi damnare & proijcere me in æternos cum reprobis gehennæ cruciatus, hoc decretum libentissimè accepto, hoc tamen vnicum postulans, vt in illis ardoribus sempiternis majori amoris tui igne, quàm flammis inferni ardere possim. Et dum tibi omnes Dæmones & damnati rabido ore maledicent; ego inter blasphemias eorum, intensissimo affectu & amore clamare possim incessanter: Benedictus DEVS! misericordiam & judicium cantabo tibi Domine! Quia dignus es Domine, vt in omni loco dominationis tuæ benedicat tibi quæuis anima & laudem tibi dicat: tum quia adhuc citra condignum punies me. Scio enim Domine omnes gehennæ pænas non sufficere ad vlciscendas & dignè puniendas tot & tantas meas contra te offensas: cùm vnica mortalis offensa gehennæ supplicia mereatur æterna.

Eodem Die.
Meditatio Secunda.
De pænis Inferni.

Prælud. 1. Interroga te ipsum: Quo discedis peccator cogitationibus tuis! vt tuæ tam peruersæ vitæ horrorem concipias, ad tenebrosam, horridam, fætidam, ac fumo denigratam inferni cauernam te conuerte.

Præl. 2. Humiliter ſupplica, vt igne diuini amoris emolliatur, & liquefiat peccatis induratum cor tuum, ex quo vberrimæ lachrymæ fiant, ne in locum tormentorum deſcendas.

Punctum 1. STatue te in fundo inferni coram illis igneis & fumoſis cathedris damnatorum, Aſpice in hac terribili fornace refertâ flammis inexſtinguibilis ignis, ~~innumera damnatorum inexſtinguibilis ignis~~, innumera damnatorum ejulantium & vlulantium in illia, & quomodò ex oculis, naribus, ore ardentes & ſulphureas ignis flammas, quibus aduruntur, ſpirent,

2. Interroga te ipſum, poteſnè tu his ardentibus prunis vnicam tantùm manum, vnius duntaxat horæ ſpatio immittere? quomodò in ijsdem æternum cruciari ſuſtinebis?

3. Conuerte te ad aliam partem ad gelidiſſimum illud ſtagnum glaciei, cui damnatæ animæ ex ardentiſſimis ignibus immani cum furia immerguntur. O glacies! ô gelu horridum! Heu quis frigidiſſimo hyemis tempore per vnam horulam nudus immerſus glaciei ſtare poſſet?

4. Inſuper conſidera, quia continuò damnatorum aures puniuntur infelicisſimis gemitibus, vlulatibus, terribili rugitu. Ah! qualis hæc muſica æternùm non finienda! quàm canina eſt hæc muſica!

5. Aſpice, quomodò à venenoſis beſtijs alij torqueantur, cùm capillis eorum ſerpentes cere-

bro

bro ranæ, viſceribus vermes, pectori baſiliſci, dorſo dracones adhæreant.

6. Imaginare, quòd audias maledictiones damnatorum, maledicentium diem, in qua nati ſunt. Parentes. complices ſcelerum. Item execrantium Chriſti Incarnationem, Paſſionem, mortem, gloriam, Chriſti Matrem, Sanctos omnes; peccata propria non ad pænitentiam ſed rabiem.

7. Imaginare quòd ſentias fætorem ex ambuſtis damnatorum cadaueribus. Caro enim verminans & putrida prunis impoſita quale thus redolebit!

8. Puta te videre damnatos arctè vinctos ſicut canes ac porcos fætidos, ſicut haleces in caniſtro, ſicut lateres ardentes in fornace, ſicut hædos jugulatos in macello, continuo conturbari, gemere, fremere propter Dæmones inſultantes, & vermem conſcientiæ eorum viſcera corrodentem, & illis continuò exprobrantem: En tanquàm beſtia, tanquàm canis putridus à DEO in hanc cloacam projectus es! en fruſtra pro te Chriſtus mortuus eſt!

9. Inquire nunc ex anima tua: an non millies jam pridem has flammas infernales, illa horrifica tormenta ſuis ſceleribus debita promeruit? quis continuit vltrices Chriſti manus, ne tua tam exoſa puniret ſcelera? quis obſtruxit os inferni patulum, ne excæcatus peccatis, eo præceps cum cæteris deſcenderes?

10. Elice actum agnitionis coram omnibus te viuente, in infernum detruſis, quòd majori te-

cum misericordiâ Dominus vsus sit, quàm cum illis omnibus, neq; cum illis damnari permisit. Demum postula indulgentiam, & spatium pænitentiæ.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

QVis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum, vt præueniam fletibus fletum, & stridorem dentium, & pedum dura vincula, & pondus catenarum prementium, stringentium, vrentium, nec consumentium? Heu me Mater mea, vt quid me genuisti filium doloris, filium amaritudinis, & plorationis æternæ? cur exceptus genibus, cur lactatus vberibus natus in combustionem, & cibus ignis?

Heu me! factus sum sicut Sodoma, combustus sum sicut Gomorra! Quis miserebitur cineri meo? O quàm acerbus est fructus peccati amarior felle, crudelior gladio!

Væ animæ meæ peccatrici! væ mihi quia tibi Domine soli peccaui nimis in vita mea & malum coram te feci: cui vni soli semper à me, & ab omnibus creaturis summa laus, honor, amor, & gloria debetur: omnibus autem creaturis à te tua benedictio, gratia, & miseratio: sed quia solus ego peccaui tibi, idcirco nulla mihi à te debetur venia, gratia, & miseratio, sed potiùs omnis tuus furor, ira, damnatio, & perditio. Idcirco infernus domus mea est, ego inferni incola & hæres sum.

Idcirco etiam omnes damnatos, reprobos, præ-

præſcitosq; ex inferno faceſſere, ac mihi locum meum cedere jubeo: quia præ me omnes illi innoxij ſunt, & præ omnibus illis mihi vni & ſoli infernus debetur: ego ſolus inferni pænas pænis meis exhaurio, & adhuc inferno dignus ſum alio atq; alio. Idcirco etiam infra omnes Luciperos, Aſmodæos, Beelzebubos, infra Cainos, Iudas, Pilatos deſcendo ac me demergo: omnibus enim ingratis, perfidis, abjectis, malignis, ego magis ingratus, perfidus, malitioſus.

At miſericordiſſime Domine, quamuis ego infelix commiſi multa nimis, vnde me juſtiſſimè damnare & abijcere in æternum debes: quia tamen tu miſericordiarum Pater non amiſiſti, vnde miſericordiſſimè ſaluare potes: propterea ego de profundiſſimis miſeriarum mearum abyſſis clamo ad te: Tibi ſoli peccaui & malum coram te feci, miſerere mei: Iſtud in me peccatisq; meis diſplicet, quia tibi ſoli peccaui. Amare cordialiſſimè & æſtimare te ſolum ſuper omnia debui, & tibi ſoli peccaui.

Non ergo Domine deprecor amiſſionem cæli, aut deprecor ſupplicium inferni, ſed deprecor offenſam tuam. Nec ardere metuo, ſed peccâſſe doleo. Nec me contriſtat damnum meum, ſed afficit & affligit injuria tua & iniquitas mea.

Actus Amoris DEI.

O DEVS meus! quanta mihi felicitas eueniret, ſi poſſem ego ſupplere defectum prauorum Angelorum, proſequendo te actibus illis

 amoris,

amoris, quibus ipsi prosequi te deberent, & non solùm ipsorum defectum, sed etiam hominum damnatorum, qui pro amore & laudibus execrabili contra te odio irâq; flagrant longè pejùs, quàm flammis inferni.

O si per meam ad inferos relegationem & condemnationem honori & gloriæ tuæ possem aliquid accedere, rogarem te hanc gratiam. Et si mihi in profundissimo inferni loco sedem præparares, in quem ego maximus totius orbis peccator & abominabilissimus recluderer, & tanquàm incus omnium carnificum malleis exposita, tormenta omnia, quæ sunt, fuerunt, & erunt, meo corpore excipere possem, quæ omnibus Dæmonibus & damnatis debentur, ego ex cordis mei intimo affectu offero me continuò ad has pænas subeundas, plùs inde capiens voluptatis, quòd inferno exhausto, nullæ ampliùs blasphemiæ in te DEVM meum erumperent, & ex tot animarum redemptione, quæ te DEVM meum æternis laudibus prosequerentur, quàm de mea vnius salute.

Amo te DEVS meus, quàm intensissimè possum, & opto supra id, quòd possum, omnes omnium creaturarum affectus & amorem transferre in te, odium peccatorum omnium & damnatorum in tui amorem, blasphemias eorum in laudem tui commutare, arenas omnes, & guttas, & atomos in ardentissimos Seraphinos.

Et quia te amo mi Domine! mallem ex voluntate tua acerbissimas inferni pænas sine fine tolerare, quàm sine te gaudijs perfrui sempiternis.

ternis. Ibi enim locus meus est, vbi est locus majoris gloriæ tuæ, paradisus sine majori gloria tua, infernus mihi esset, infernus autem mihi paradisus erit cum majori gloria tua.

FERIA QUINTA.
Meditatio Prima.
De Gloria Cælesti.

Præud. 1, Contemplare magnificentiam, altitudinem, & pulchritudinem illius ciuitatis supernæ, quæ margaritis & auro ornata constat; odores suauissimos spirat, radijsq; splendidissimis vndiq; illustratur.

Prælud. 2. Roga vt prægustatis interiori sensu istis paradisi cælestis delicijs, & Ægypti peponibus ac paludibus cænosis, mundi inanes siliquas ac sordes nauseabundus semper despuas.

Punctum 1. Finge animo te per ciuitatem cælestem ambulare: in eaq; palatia vicos, hortos, Reges, Cæsares, aliaq; similia, intueri. O Patriam desiderabilem!

2. Erige postea oculos ad altissimum hujus cælestis aulæ fastigium, ibiq; conspice SS. Trinitatem in coruscanti & splendidissimo throno gloriæ suæ innumeris Angelorum millibus cincto residentem.

3 Intuere ibidem gloriosam Christi Humanitatem, ac cicatrices ejus mirificè resplendentes. Ad latus Filij inspice Reginam cæli stellis coronatam,

natam, ac omnes Beatorum cætus velut lucidiſſimos ſoles.

4. Expende tecum, quomodò felices illæ cateruæ ſimul cum Angelis gaudeant, & in continuis cantibus & ſuauiſſimis ſymphonijs vitam jucundiſſimam viuant. Quàm flagrantia lilia! quàm odoriferæ roſæ videntur eſſe ſinguli!

5. Cogita quantâ felicitate delicijsq; Beati in ſingulis ſenſibus corporum & animæ potentijs perfruantur. O felicem æternitatem!

6. Gratulare Sanctis omnibus tantam gloriam & beatitudinem, tantam ſummi boni poſſeſſionem & æternam fruitionem.

7. Accendere fameliciſſimo deſiderio adnumerandi & adjungendi te Sanctis, cum illis DEVM videndi, DEVM poſſidendi, & cum SS. Angelis de illorum feliciſſima beatitudine participandi.

8. Concupiſce quàm plurimos Sanctos, quàm maximos, vt ab ijs DEVS laudetur, honoretur & exaltetur, & quibus viduata cæleſtis Hieruſalem inſtauretur.

9. Confunde te coram cælo & terra, quòd tantùm deuiaueris à via glorioſæ Sanctorum habitationis, & æternæ DEI viſionis, quòd pro voluptatibus tam ſordidis deſerueris æternas & infinitas cæli delicias.

10. Arguendo tuam ſtultitiam exclama: O magna domus DEI! ô patria deſiderabilis, quàm vilis mihi fuiſti, & quàm turpiter te pro nihilo toties contempſi!

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

OPeriat confusio faciem meam Domine DEVS meus, quia tam dissimilis factus sum fratribus meis & filijs matris meæ Ecclesiæ! Heu quomodo apparebo in conspectu tuo Domine, & in concilio justorum tanta charitate ardentium! Illi cum timore & tremore operabantur salutem suam. Alij castigabant corpus suum, & in seruitutem redigebant, cæteri non vestiebantur mollibus, sed de pilis camelorum tegebant lumbos suos.

Alij ludibria & verbera experti sunt, lapidati sunt, secti sunt. Ego autem vilis, exosus & ingratus peccator, non tantùm crucem propriam tollere & Sanctis tuis assimilari renuo, sed etiam, quod grauius est, te DEVM meum centrum omnium bonorum grauissimis peccatis offendere non desino.

Quomodo ergo tam exosus peccator dignus erit aliquandò DEO, qui offendit & contempsit DEVM? quomodo possidebit DEVM, qui eum abjecit? quomodo videbit intuitiuè DEVM, qui totum intellectum auertit à DEO? quâ fronte gratiam requiret, qui æterno odio est dignus? & cui pæna debetur, qua temeritate gloriam deposcet? Quid mi Pater dicam, merui mortem, & præsumam petere vitam? nonnè dulcem affectum Patris stultus exacerbat Filius, qui post illatas Patri contumelias adhuc contumax hæreditatis sibi vsurpat celsitudinem?

Ergo-

Ergonè mi Domine, & ego deinceps audebo te offendere & nihilominus petere regnum tuum? Ergonè deinceps audebo delicatus miles molli strato vti, indui splendidè & epulari? si beati qui lugent, eheu! quomodo felices erunt, quibus nil placet, nisi jocus, cibus, & ludus? Itanè me non pudebit sub spinoso capite membrum esse delicatum? Quomodo potero carni indulgere ac nihilominus petere regnum tuum, qui non habuisti mi IESV vbi caput tuum reclinares? qui & fame cruciatus fuisti & felle potatus?

Eruntnè fortiores ac prudentiores filij hujus sæculi, quàm serui tui? tolerabunt illi omnia pro supplicio, & ego nihil pro præmio æterno? An ad hoc veni ô bone IESV, vt ignauus sim miles in castris tuis?

O DEVS cordis mei! non vltra mihi sapiet mundus aut bona illius, quando gustaui & vidi, quàm suauis sis Domine! Imo etiam ignis, crux, bestiæ, contractio ossium, membrorum diuisio, & totius corporis contritio, & tota tormenta Diaboli in me veniant, tantùm te DEO meo fruar.

Aspirationes ad Cælestem Patriam.

O Domus DEI magna & spatiosa nimis, quando inhabitabo te! ô terra viuentium quando viuam in te! ô ingens locus habitationis DEI, quando capies me! ô vbertas domûs DEI, quando inebriabor abs te! ô terra lacte & melle fluens, quando perueniam ad te! ô tem-

templum Domini quando visitabo te! ô cæna magna, quando accumbam ad te! ô torrens voluptatis quando potabis me! ô fons vitæ, quando sitim extingues in me! ô gaudium super gaudium vincens omne gaudium, quando intrabo te, vt videam DEVM Deorum in te.

O IESV! ô IESV! quàm dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiscit & deficit anima mea in atria tua! sitiuit anima mea ad te DEVM fontem viuum. O quando induces me in purum, in excessiuum, in absorptiuum tui amorem? quando demittes me in abyssum amorosissimi cordis tui, vt omnium præter te solum oblitus, etiam me ipsum nunquam inueniam? quando in lumine tuo videbo lumen tuum?

O quando suauissime mi IESV licebit Sacros pedes tuos pro me perforatos osculari & lambere? os aperto lateri admouere? ad pedes tuos in æternum sedere?

O Si hoc gaudio! ô si te solo & vnico post aliquot miseros dies frui, & vocari possim ad cænam agni & DEI mei! O IESVM DEVM meum! ô omne desiderium meum! quemadmodum desiderat Ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te ô IESV. Quid enim mihi est in cælo & à te quid volui super terram? defecit Caro mea & Cor meum in salutare tuum DEVS cordis mei & pars mea DEVS in æternum!

Infelix ego homo quis me liberabit de corpore mortis hujus! cupio dissolui & esse tecum

mi bo-

mi bone IESV! Creasti nos Domine ad te, & inquietum est Cor nostrum, donec requiescat in te. Nam vbi Pater meus est, ibi Spes mea, & patria mea, portio mea in terra viuentium. Vade vade Cor meum, ad DEVM tuum, ad amorem tuum IESVM. Ecquid vis agere diutius in hujus pectoris mei cloaca? vade, vade Cor meum, vade ad DEVM tuum, tam dulcem, tam pium, tam amabilem! nonnè anima mea, ibi debet esse Cor tuum, vbi est thesaurus tuus?

O amor meus! ô DEVS meus! ô melli-fluum osculum & amplexus dulcissimus, ô indissolubilis conjunctio, ô pabulum suauissimum, ô inflammatio incentiua, non amplius, non amplius possum viuere sine te. O conflagrem! ô liquefiam amore DEI mei! ô vtinam nunc mori possem præ amore Domini mei IESV! ô anime mi quis te adeò beatum efficiet, vt confestim ex hac ærumnosâ vita, aut morte potiùs euoles in DEVM!

Age bone IESV dulcis amor cordis! educ vinctum amore tui animum debitum charitatis tuæ triumphum. Videant te oculi mei dulcis IESV, videant te, & hìc moriar, vt te fruar! Ne patiaris me diutius præ tui amore & desideriò languere & diu interire.

Eodem Die.
Meditatio Secunda.
De Æternitate.

Prælud. I. Statue te cum S, Dauide cogitante dies

dies antiquos & annos æternos in mente habente, atq; infige diligenter cordi tuo: quid sit æternitas,

Prælud. 2. Pete humiliter, vt felicem & beatam æternitatem promereri possis.

Punctum 1. Considera, quid sit æternitas! an duratio nunquam fluens, semper præsens, perpetuum aliquod hodie! an circulus cujus centrum semper & peripheria est nunquam! an rota quæ perpetuo voluitur & quiescit nunquam! an oceanus sine fundo, littore, termino & fine!

2. Cogita, quid sit damnatorum æternitas? an mors semper reuiuiscens, & vita semper moriens? an ignis viuacissimæ flammæ nunquam extinguendæ? an vorago profundissima aquarum semper ardentium? an triceps cerberus omni tempore latraturus! an vermis continuo rodens & nunquam moriens! an Basiliscus mortifero oculo! an Draco ignitis visceribus semper nocens & nunquam interimens.

3. Quære: quid æternitas vtrorumq;? O exoptata Beatorum æternitas! ô exoptata cælitum patria! ô detestandum exilium damnatorum! Quam placet ista Chanaan perpetim manans lacte & melle! quàm displicet illa Ægyptus repleta absynthio & felle! Euge euge fortunata ter & amplius filia Syon! Væ væ ter & amplius filia Babylonis misera.

4. Considera quam diu hi & illi? semper & nunquam! nunquam & semper! durabit

ignis in ſtygio ſepulchro ſemper, torquebit ſemper, extinguetur nunquam. Hi dilatato corde lætabuntur in cubilibus ſuis ſemper. Illi præ anguſtia Spiritus gementes latrabunt in antris ſuis ſemper. Verbo tam diu durabit æternitas, quàm diu DEVS erit DEVS.

5. Ingemiſce & defle maledictam damnatorum æternitatem, quorum vnica erit in tota æternitate occupatio, ſine fine, ſine termino ejulare, rugire, flere, in igne ſulphureo torqueri, dentium ſtridore concuti præ deſperatione finis malorum ſuorum, æternùm ardere.

6. Obi animo omnes miſeras animas, & damnatos omnes, illoſq; alloquere: quot ſæcula vobis hic cum alijs contubernalibus reſtant tranſigẽda? quamdiu erunt veſtri cruciatus? an non videbitis Dominũ in æternum in terra viuentium?

7. Interroga Dominũ IESVM, an non ſanguine ſuo has infernales flãmas mitigabit? an non Diuino ſuo cruore ardorem hunc ſempiternum poſt myriades ſæculorum extinguet? nunquid in æternum proijciet DEVS? reſpondebit tibi: In inferno nulla eſt redemptio. Damnatis jam non poſſunt prodeſſe vel integra lachrymarum effuſa Maria, nec ſanguis Martyrum, & ipſius Chriſti licet infiniti valoris in cruce effuſus.

8. Inquire ex anima tua, an non deteſtabitur vitam ſuam tam peſſimè traductam! an pro momentaneo, quod delectat, eliget æternum quod cruciat? an pro vnica gutta conſolationis præeliget mare ærumnarum & æternæ plorationis?

9. Computa vires tuas an poteris habitare

in

in æternum cum igne deuorante & ardoribus inferni sempiternis? an poteris exul esse à DEO, æternùm execrari cum damnatis DEVM, blasphemare Sanctos ejus?

10. Resolue te pro commissis peccatis tuis ad maximam pænitentiam. Desidera vt ex oculis tuis sanguineæ erumpant lacrymæ, vt cor tuum præ immani dolore scindatur, ita, vt hic vultum amantissimi Patris toties offensi deprecari possis.

Actus Contritionis.

IVstissime DEVS, quî fieri potest, vt æternitatem mihi mineris pænarum, neq; tamen justitiæ tuæ metum extorqueas à durissimo corde meo? an nondum apprehendo, tametsi fornacem videam æternùm arsuram, quantus peccati sis hostis, & quàm enorme sit delictum, te offendere Dominum vniuersorum?

Quî fieri potuit vt tanta insania nidularetur in corde meo, vt viuere auderem, vel momento duntaxat vnico tibi inimicus? neq; momento tantùm, sed & mensibus & annis integris perstiti in hoc miserabili statu, nihil interea immemor veterum mearum deliciarum; & quamuis tòt peccatorum grauatus pondere, somnum tamen capio quietissimum.

O insaniam omnium, quæ vnquam occupauêre hominis animum, insanissimam! merebar dudum plecti sententiâ, ad emendationem vsq; meam tam diu dilatâ, merebar equidem, fateor, sed tu Clementissime DEVS bonitate tua ma-

litiam meam superâsti; age igitur, ne dedignare, diutius etiam sufferre me. En vinctum me, & captiuum Diuinæ misericordiæ tuæ; qui me fugitiuum tanto labore quæsiuisti, ne repellas supplicem à pedibus tuis, ah! ne reijcias animam, tam carò tibi emptam.

Largire fortitudinem, vt fugiam peccatum, quod ducit ad damnationem, da gratiam, vt timeam infernum qui separat à te, timeam æternos cruciatus, dele sanguine tuo sententiam, quâ toties damnari debui ad infernum. Sic ergo his omnibus liber, velut viuum bonitatis tuæ trophæum, misericordias tuas in æternum cantabo.

Actus Deprecationis.

O Infinitè misericors DEVS! si tu me eijcis, quis me recipiet? si tu me despicis, quis me aspiciet? Et quid proderit mi dulcis IESV, Majestati tuæ pro me tam humiliter exinanitæ, si me in æternum à facie tua projectum & exclusum in abyssum inferni æternis trades cruciandum tortoribus?

Cujus vtilitatis erit ineffabile pretium tui sanguinis adeò pro me abundè effusi? & quomodo mors tua morte mortua erit, cum tartarus deglutiens imaginem tuam, simul in obliuionem absorbeat infinita merita tuæ durissimæ passionis, & animam igni inextinguibili destinatam à tua beatissima præsentia perpetuò separet.

Quomodo relinques ô Pastor bone ouiculam tuam solam in terra horroris & vastæ solitudinis, inter leones, vrsos, & tygrides infernales?

pote-

poterisnè vocem spernere balantis hujus miseræ ouiculæ & fugientis ad te?

Nunquid mi IESV cognoscentur in tenebris mirabilia tua, & justitia tua in terra obliuionis? Nunquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam? nunquid cum iratus fueris, misericordiæ nunquam recordaberis? nunquid hæreditatem tuam delebis, & claudes ora te canentium? nunquid facies hominem, quem creasti ad laudem tuam, gaudium sempiternum inimicis tuis?

O Pater misericordiarum! ô DEVS æternæ consolationis! qui non lætaris in perditione peccatorum, sed magis vis vt conuertantur, & viuant: en habes ad thronum misericordiæ tuæ prostratum supplicem, cui vnicum hoc, pro totius vitæ gemitu relictum est. Peccaui! & heu petulantissimè iram tuam. Tibi soli peccaui ô Pater benignissime! mereor mille infernos. Non habeo vnde soluam: mea satisfactio est tuus sanguis.

Non auertas bone IESV faciem tuam ab hac anima mortis æternæ affecta doloribus, quam non auertisti ab ijs, qui eam sputis & colaphis malè tractârunt. Noli benignissime IESV filij tui licet prodigi in æternum obliuisci, quia in manibus tuis descripsisti me. Noli in æternum à facie tua creaturam & opus manuum tuarum repellere: vtiq; Domine nihil horum odisti quæ fecisti. Hìc potiùs vre, hìc castiga, vt in æternum parcas.

FERIA SEXTA.
Meditatio Prima.
De Paſſione Domini.

Prælud. 1. Statue tibi ob oculos cordis IESVM totum liuidum, ſanguinolentum, vulneratum, dilaniatum, de cruce pendulum, & diſceptum in toto corpore.

Prælud. 2. Roga Dominum IESVM, vt ex ipſius laboribus, ſumptibus, & ſudoribus vbe-res fructus colligas.

Punctum I. CONſidera, quis & qualis pro te patitur? Dignitate DEVS & homo! Quid mirabilius! quid horribilius! quis vnquam cogitauit ſimile! potuitnè vitâ mori! DEVS flagellari! potentia DEI funibus ligari? imago æterni Patris conſpui! DEVS deniq; nudus inter duos latrones ſuſpendi!

2. Quære: quid & quanta patitur? Tam magna, tam multa, tam ignominioſa tormenta paſſus eſt, in vrbe Orbis principe, in oculis innumeræ multitudinis, poſt tot miracula, in tenerrima corporis conſtitutione, omni genere immaniſſimo ſuppliciorum. Fuêre tanta, vt Angeli pacis amarè planxerint: tanta vt rupes ſciſſæ, cælum, terra, omniaq; elementa trepidârint.

3. Pro quo patitur? Non pro diuiniſſimis illis Spiritibus Cherubinis aut Seraphinis, ſed pro hominibus viliſſimis: pro te in particulari luto & cinere: pro ſuo inimico: pro te abjectiſſimo

ſimo & ingratiſſimo homuncione: te damnationis æternæ reo: te nequam & prodigo filio.

4. Quo tempore incepit Chriſti paſſio? Duæ fuerunt Chriſti cruces, vna ſpiritualis, quæ à primo inſtanti conceptionis cæpit: altera corporalis, cui principium datum in præſepio. Spiritualis Crux conſiſtebat in continua triſtitia interna, quam cauſabat viua futurorum vulnerum & mortis crudeliſſimæ apprehenſio: priusq; Chriſtus ab amore, quàm ab odio crucifigi voluit.

5. Quare patitur? nulla illi patiendi neceſſitas; non quòd indigeat nobis, vt pote ſe ipſo feliciſſimus, non quòd accedat quidquam aut detrahatur, ſi vitam aut damnationem æternam incurramus. Patitur ergo ex ſolo amore, pietate, miſericordia, vltro, ſponte, alacriter.

6. Tunc demum dulce cum IESV tuo inſtitue colloquium: Quid facis bone IESV! nos mori debuimus, & tu ſoluis! nos peccauimus & tu luis! quæ non rapuiſti reddis! Opus ſine exemplo, gratia ſine merito, charitas ſine modo.

7. Deinde admirare effuſiſſimam ipſius in redemptione & paſſione liberalitatem & dic: Quæ tua mi IESV humanitas & liberalitas? vna guttula non dico cruoris ſed ſudoris, ad redimendum vniuerſum mundum, & mille alios, ſi extarent, ſufficeret, & tu non guttam, ſed torrentem ſanguinis tui effundis?

8. Reuoca tibi in memoriam illa verba amoris plena Chriſti Domini ad S. Gertrudem prolata:

prolata: Vide quomodo crucifixus sum amore vestri, quomodo pendeo nudus, despectus, toto corpore vulneratus, per singula membra distentus! & adhuc te ita amo, vt si aliter salutem consequi non posses, vellem iterum mori pro te. Et si fieri posset, vt toties morerer, quot sunt animæ in inferno, ego promptissima voluntate corpus meum traderem, eandemq; passionem pro qualibet anima sustinerem, quam sustinui pro omnibus.

9. Cogita nunc atq; delibera: Quo ille dignus sit? quid tu illi debeas? quid retribuisti Domino tuo pro omnibus quæ tribuit tibi!

10. Erubesce & confundere, quòd tanta, tamq; indigna mala pro tantis bonis & donis retribuas: quòd tantis ejus ærumnis, malitiâ tuâ & perditione causam dederis: quòd illi compati & crucem tuam tollere nolis.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

O IESV pro me crucifixe! quantorum ego tibi dolorum causa fui! verè languores meos tulisti bone IESV & dolores meos portasti! O IESV! ô amor! vix pro justo quis moritur, tu pro inimicis & pro injustis mortuus es? O ardentissima charitas! ô quàm suauiter vris! quàm fortiter trahis in funiculis Adæ & charitatis? vulnerasti Cor meum IESV mi, vulnerasti Cor meum: vtinam amore tui mori possem & viuere tibi!

O me

O me ingratum hominem! quid pro his omnibus reddidi tibi? pro tantis beneficijs tanta reddidi mala! pro his omnibus toties tam grauiter contra te benignissimum Patrem ego ingratissimus filius, contra te supremum Principem, ego rebellis Seruus: contra te DEVM & Redemptorem meum ego ingratissimus & vilissimus terræ vermiculus insurrexi: toties sanguinem tuum peccatis meis conculcaui: iterum, atq; iterum te in crucem adegi: tot animas tuis vehementissimis doloribus & pretioso Sanguine emptas occidi!

O Zelosissime & profusissime amator & Pater animæ meæ induo & superinduo sicut diploide faciem meam confusione peccatorum meorum. Sto pudore plenus ante te. Et non me mouet ad confusionem & dolorem horrendus infernus, quia offendi te, non me mouent, acerba vincula & æterni gehennæ cruciatus! Tu me moues mi DEVS! non me mouet cælum, quod propter peccata mea amisi. Mouet me, quòd videam te totum excarnificatum, & in toto corpore discerptum. Mouet me Caput tuum, Spinis coronatum. Mouet vultus tuus sputis, alapis, & liuore deformis. Mouent manus & pedes clauis saucij. Mouent me opprobria, & mors tua, & Sanguis tuus, & ita mouent, vt si non esset infernus vllus, & si nullum esset cælum, tamen peccata mea detestari & execrari amore tui vellem.

O si vel nunc tota abyssus ingentium aquarum recipiatur sinu cordis mei, illamq; effundam

in ſignum doloris mei! ô ſi præ acerbo dolore, omnes guttæ ſanguinis mei mutentur in lacrymas, aut lacrymæ mutentur, in ſanguinem, quia toties auſus ſum contemnere ô bone IESV pretium ſanguinis tui.

O ſi etiam daretur in me vnicum æterno priùs in te amore donatum, & in eo confirmatum omnium damnatorum & damnandorum pœnas colligi & aceruari, ſic vt cæteri omnes qui modò impiè calcant pedibus ſuis tuum ſanguinem, te Saluatorem ſuum laudarent, & nullus omnino non amaret, qui poteſt amare! profectò mi IESV non diceres ampliùs, juſtè conqueſtus, quæ vtilitas in ſanguine meo?

Actus Compaſſionis.

QVis mihi hoc tribuat, vt pro te moriar amantiſſime IESV? tuas anguſtias conſiderans in me ipſo deficio, & præ dolore, exanimis efficior, dum te pro me tanta mala ſuſtinere conſpicio. Quid feciſti Domine? quare pro me viliſſimo aſcendiſti crucem? & quid ſum ego putredo & vermis, pro quo tu Dominus omnium debeas ſic affligi?

Quare talem mi IESV commutationem feciſti, vt dares vitam pro morte, veritatem pro vanitate, gratiam pro malitia, & gloriam pro miſeria? Nonnè meliùs erat mi bone IESV, vt non eſſem, quàm vt factus te occiderem? & cur carnes meas non lacero præ dolore? aut quomodo me omnis Creatura non occidit, qui fui occaſio tuæ mortis?

Nonnè

Nonnè mirabile videtur me cogitare, te tam nobilissimum & benignissimum Dominum pro me vilissimo mortuum, & non statim deficere præ nimia tristitia? O Frater dilectissime & primogenite, tristitiâ nimiâ affecte, quomodo ego frater tuus, si hujus tristitiæ tuæ conscius non contristor! O IESV benignissime, qui pro me angustiatus & afflictus es, flagellis laceratus, & terribili morte peremptus, quomodo ego filius tuus, si hæc videns mærore non consumor! O Sponse dulcissime pro me tantâ amaritudine plene, quomodo ego Sponsa, si tuam amaritudinem non participo?

Morior mi IESV morior, nisi videro in manibus meis fixuram clauorum tuorum, & in pedibus meis cicatrices & vulnera pedum Sanctorum tuorum. Morior mi IESV, nisi videro pectus meum tuâ lanceâ transuerberatum, & Caput meum tuâ spinea coronâ redimitum. Certè mi dulcissime IESV nolo viuere sine vulnere, quia te totum pro me video vulneratum.

O cur crucis illius loco non fui, vt tu Domine mi fuisses manibus meis & pedibus con-clauatus! certè illi Ioseph ab Arimathæa dixissem: non auferas IESVM à me, sed mecum illum sepelias, & depónas in sepulchro.

Eodem Die.

Meditatio Secunda.

De Pænis Purgatorij.

Prælud. 1. Descende viuens in purgatorium, do-

mum flammarum ingentium, lacumq; intuere maximum & ardentissimum, ac ibidem intuere hominum myriades, & inter illos Principes, Prælatos, Sacerdotes, Religiosos, plebeios conspice.

Prælud. 2. Pete lumen, vt agnoscas, quàm sit intensus ignis purgatorij.

Punctum 1. Considera, quia pœnæ purgatorij tantæ sunt, vt S. Augustinus dicat: *Ignis durior est purgatorij, quam quidquam in hoc sæculo pœnarum videri, excogitari, aut sentiri potest.* Ser. 41. de Sanctis. Et S. Thomas 3. p. q. 46. a. 6. asserit pœnis martyrum omnium, imo ipsius Christi Saluatoris cruciatibus esse acerbiores pœnas purgatorij.

2. Quære ob quam causam, hæ animæ, creaturæ nobilissimæ, genus electum, gens Sancta, tantas & tam atroces patiantur pœnas? Ideo, *quia etiam stipula, etiam fœnum in iudicium & pœnam veniunt.* 2. Cor. 3. *Etiam de verbo otioso reddetur ratio in die iudicij* Mat. 12. *Etiam minutissima cogitatio, diuinis oculis discussa non placuit.* S. Gregor. 21. Homil.

3. Tunc demum imaginare, quòd videas ignea in flammis purgatorij corpora, lacrymas, quas fundunt, ignes esse.

4. Postea adorare sulphureum illum & teterrimum odorem, & gusta quàm amarus sit calix punientis DEI.

5. Deinde si quam illæ flammæ animam extulerint ad conspectum tuum, percunctare: cur

cur tot annis in igne deuorante & ardoribus sæuissimis misera permaneat? certè respondebit tibi, vt ille Paraliticus, qui 48. annis jacuit ad Piscinam Probaticam: *Domine hominem non habeo,* qui me è loco isto moueat.

6. Insuper inspice mentis oculo, quantus sit in animis illarum dolor & mæror. Vt clamant querulæ: Quia lumen cæli non video! quia à DEO meo centro & vltimo bono meo tam diu arceor & exulo!

7. Gratias age nomine animarum purgatorij, Diuinæ bonitati, quòd temporaliter in illas igne & pænis aduertat, ne in æternum igne gehennæ puniat.

8. Opta tibi tantam felicitatem. O si Diuina misericordia te etiam hoc igne purgatorij dignaretur! O si hic potiùs vreret, hic secaret, vt in æternum parcere possit.

9. Excita in te desiderium, quòd velis ex corde animas purgatorij, tanquam ardentes stipulas lateri Christi aperto admouere, vt ex illo aceu limpidissimo fonte guttæ Sanguinis, aut aquæ stillæ bullientes effluant ad extinguendum vel saltem mitigandum ardorem purgatorij.

10. Pete gratiam, vt totum vitæ tuæ tempus benè & fructuosè impendere possis, & pro peccatis hic satisfacias; ne cogaris ibi soluere vsq; ad nouissimum quadrantem.

Actus pro Defunctis.

RESpice pie Pater de sede magnitudinis tuæ, ad miseras animas in purgatorio detentas,

Respi-

Respice pænas & cruciatus, quibus tam miserabiliter torquentur. Considera gemitus & lacrymas quas ad te fundunt: audi preces & supplicationes, quibus misericordiam tuam implorant, & esto propitius peccatis eorum.

Offero tibi Pater Clementissime animam dulcissimi Filij tui IESV cum omnibus ejus actibus, & animas omnium Sanctorum & Sanctarum, vt è pænis liberentur electi tui.

Offero tibi pie Pater IESVM flagellatum & crucifixum, & Sanguinem ejus in terra effusum, IESVM morientem & lacrymantem pro omnibus peccatis animarum purgatorij, quæ vnquam perpetrârunt, ac pro illarum negligentijs offero tibi feruentissima ejus desideria: pro omissionibus bonorum operum, offero tibi ejusdem meritorum abundantiam.

Demum pro omnibus pænis, quibus obnoxiæ detinentur offero tibi omnes pænitentias, jejunia, vigilias, orationes, labores & afflictiones, vulnera, liuores, passionem & mortem, quam innocentissimè & promptissimè Filius tuus sustinuit.

Insuper offero tibi misericors DEVS venerabile SACRAMENTVM in omnibus templis per vniuersum mundum, omnia Sacrificia jam peracta, & ad finem seculi peragenda, omnia Martyria, omnia vota & obsequia justorum, quæ tibi dant gustum, vel quæ tibi placuerunt, & in æternum placebunt, omnem pænitentiam, mortificationem, jejunia, vigilias & omnia merita totius militantis Ecclesiæ. Et

offero

offero hæc omnia pro peccatis animarum purgatorij humiliter obſecrans, vt per hæc libertatem vel ſaltem leuamen pænarum conſequantur.

DIE SABBATHI.

Meditatio Prima.

De beneficio vocationis.

Prælud. 1. Conſtitue te coram DEO totaq; cæleſti Curia, & cogita quantâ tecum Dominus miſericordiâ vſus eſt, qui te cum paucis alijs, imò pauciſſimis reſpectu multorum ex prædeſtinatione, vt ſperas, vocauit ad Religionem Sacram.

Prælud. 2. Pete lumen cæleſte, quo clarè cognoſcas beneficium vocationis tuæ, & ad quem finem vocatus es.

Punctum 1. REuoca tibi in memoriam in quantis periculis verſabaris viuens in ſæculo commemorando peccata tua, occaſiones, & miſerias, in quibus ceu in limo profundi hærebas.

2. Perpende, quanto in periculo verſentur ij, qui ſceleribus implicati viuunt in ſæculo, vel qui gratiam ſimilis vocationis arreptam deſeruerunt. Quis hoc effecit, vt ab illis auulſus ad portum ſecuritatis peruenires?

3. Conſidera, quomodo ſingularem beneuolentiam, familiaritatem, & intimos amores SS. Trinitas exhibet caſtis & à mundo auulſis. Nam tota anima ſanctificante gratiâ nobilitatur,

Deiq;

Deiq; filia electa dulcissimis affectibus DEVM semper intra se complectitur. Deinde gaudent Religiosi, quia nomina illorum scripta sunt in libro vitæ. Imò jam corde in cælo fixi ea gaudia prægustant. Tanta hæc est exultatio, vt Xauerios exclamare cogat: *Satis est Domine satis est*. Et Antonijs Macarijs Bernardis breues dulcesq; reddat totas insomnes noctes cum DEO transactas. Verissimè S. Aug: *Iustis non subtrahuntur deliciæ, sed commutantur illicitæ in licitas, fluxæ in solidas, fadæ in puras.*

4. Commemora, quid S. Bernardus dicat de Cella Religiosi, ita ille: Cæli & cellæ Religiosi habitatio cognata est, à celando enim cælum & cella, nomen habere videntur, & quod geritur in cælis hoc in cellis. Quid enim aliud est hoc? vacare DEO & frui DEO? à cella sæpè in cælum ascenditur, rarò à cella in infernum descenditur.

5. Adora Dominum in illo loco in quo tibi primùm data gratia efficax ingressûs in Religionem. Item in loco, in quo vestem Religiosam assumpsisti: vota & Professionem fecisti.

6. Gratias age Sancto Religionis Fundatori, quòd te inter suos adlegerit, cùm tu millies indignus fueris hâc veste Religiosa, indignus omni gratiâ, & cælestibus inspirationibus.

7. Incusa & argue te coram cælo & terra: O si hoc medium salutis alij haberent, vocationis scilicet beneficium, quàm Sanctè illo vterentur!

8. Interroga te ipsum: quoties Religionem

Sacram

Sacram tuâ pessimâ vitâ diffamasti? quot à te neglectæ inspirationes Diuinæ? quot occasiones DEO seruiendi præteritæ? quàm exigua talentorum à DEO concessorum, temporis pretiosissimi, consiliorum piorum, & exemplorum bonorum cura?

9 Plange itaq; super te, quia te plangunt Angeli, te plangunt guttæ sanguineæ Christi, plangunt lacrymæ Sancti Patris tui, quia peccasti, & mali illius, quod commisisti pænitentiam non egisti, quinimò grauiùs in Religione deliquisti.

10. Protestare de tua fidelitate & emendatione, quòd velis in posterum sanctius in Religione viuere, & districtius vota emissa obseruare, continuò ad perfectionem debitam aspirare.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

OBstupesco Domine! quomodo ampliùs sustineas conspectum meum, cùm sim creatura tibi tam ingrata & rebellis. Profectò Domine ego sum vilior peccator omnibus reprobis, & credo neminem tàm longè vnquam à te recessisse, quàm ego recessi per mea flagitia. Imò credo, si maximi quiq; peccatores mundi habuissent talia auxilia, qualia ego à te accepi, majore sinceritate cordis & festinatione ad te redituros. Latrones ipsi & sacrilegi perfectiùs tibi Domine famularentur, si eos, tot vt me affecisses beneficijs & vocasses.

Ideo,

Ideo, prorſus me indignum reputo, mi Domine, vt tibi ſeruiam, tuq; exaudias orationes meas, indignus ſum hâc veſte Religioſa, indignus omni gratiâ. Indignus ſum etiam, cùm tibi ſim inobediens & refractarius, qui habitem inter tuos ſeruos à quibus ſi pro meritis me tractare vellent, nihil aliud audire me oporteret quàm contumelias & conuitia.

Quin etiam procul amandari me conueniret à conſortio tuorum ſeruorum, ne fortè putredo abominabilium vlcerum & vitiorum meorum quenquam illorum inficiat.

O IESV mi Clementiſſime! en grauiſſimus peccator, ſeruus tamen tibi mille votis mancipatus recurro cum fiducia ad pedes tuos, ſummoq; cum dolore animi meam ingratitudinem & malitiam accuſo, confitendo omnia peccata, & præcipuè in Religione commiſſa, quorum me ſummopere pænitet.

Nihil inferni, mi dulcis IESV, timor, neq; amittendi cæli metus in deteſtatione ſcelerum meorum loci habet. Solus ante oculos meos Tui amor obuerſatur. Non aliam doloribus oppreſſi cordis propter iniquitates meas reperio cauſam, quàm quia te IESVM amo.

Largire quæſo Domine vt omnia peccata in poſterum longè à me fiant: & quamuis ego naturâ non poſſim eſſe impeccabilis, ſaltem ô bonitas infinita fac mihi hanc gratiam, ne vnquam mortaliter peccem. Deinde fac Domine vt loco vitiorum in me imprimantur omnis generis

Sanctæ

Sanctæ virtutes, quod totum tibi cedat in gloriam, gratiarum actionem, & salutem animæ meæ.

Actus Amoris DEI.

O Fons amoris perpetui bone IESV, quid dicam de te? quomodo potero tui obliuisci, qui mei dignatus es recordari, etiam postquam perij? quis hoc misericordissime Domine effecit, vt cùm ego in peccatis mortuus & sepultus jacerem me tua gratia excitaret! Quid feci ego? quid merui? nihil; sed vox sanguinis tui ô IESV! ô IESV! clamauit ad Patrem, & inueni gratiam in oculis eius, & venisti, & sustulisti me, ex medijs periculis.

O altitudo judiciorum & magnitudo miserationum tuarum! quot homines interea in medio peccatorum suorum cursu subita morte sunt abrepti, qui nunc miserè torquentur in inferno! quid factum fuisset de me, si tu me tunc ad strictum euocasses tribunal? quis cùm ego dormiebam pro me deprecatus est?

Quid in me dulcissime IESV inuenisti obsequij, vt tantum rependeres præmij? quid in me vidisti amplius, quàm in alijs quos reprobasti? Toto vitæ meæ tempore te non cognoscebam, te non amabam, abyssus eram iniquitatis & tenebrarum; & tamen tu mi IESV super hujuscemodi peccatore dignum duxisti aperire oculos tuos.

Benedictus sis Domine IESV in illo primo intuitu ad peccatricem animam meam, & cum in

tota collectione animarum, nullam indigniorem haberes, quam respiceres, in eam tamen indignissimam respexisti. Benedictus sis Domine IESV in hoc triumpho bonitatis tuæ de Te ipso, in quo tam magnificè, & gloriosè triumphauit de te Bonitas & misericordia tua. Laudent te Domine omnes Sancti tui, quia respexisti super vnum canem mortuum.

Quomodo ergo mi bone IESV non exaltabit te anima mea pro tantis miserationibus tuis, omnibus diebus vitæ meæ? quomodo non tota se euiscerabit exinanietq; in dilectionem bonitatis & charitatis tuæ? O DEVS meus! ô dulcis amor meus! hoc tibi de me certum esse velim, quòd abhinc tam firmâ, tamq; constanti voluntate statuerim te diligere, vt etiamsi mihi nihil vnquam, neq; in hac, neq; in altera vita, boni conferre voles, imò si in hac vita omnibus ærumnis, pænis & cruciatibus, & in altera vita supplicijs æternis me afficeres, nihilominus amare te velim, & ex intimis cordis mei medullis tibi seruire,

Eodem Die.

Meditatio Secunda.

De Cultu magnæ DEI Matris.

Præld. 1. Statue te in conspectu Pretiosissimæ DEI Parentis Virginis MARIÆ,

Præld. 2, Petas vt pretiosissima DEI Parens, tibi sit Domina, tu autem illius sis Seruus, & mancipium,

Punctum I. GRatulare Beatissimæ, quòd sit arctis vinculis illigata affinitatis & consanguinitatis cum Diuinissima Trinitate. Est enim Filia Patris æterni: est Mater Filij DEI: est Sponsa Spiritûs Sancti: est templum SS. Trinitatis.

2. Gratulare ipsi de illo gustu & complacentia, quam habet SS. Trinitas de hoc singulari opere suo.

3. Exulta, quòd DEVS amet Beatissimam super omnia opera sua.

4. Gratias age DEO pro electione hujus Virginis in Matrem, pro conjunctione Virginitatis & Maternitatis.

5. Adora in B. Virgine relucentem DEI Puritatem, Sanctitatem, Sapientiam, Misericordiam &c.

6. Gratulare duo dona soli Beatissimæ propria: donum Virgineæ Maternitatis diuinæ, & donum Immaculatæ Conceptionis.

7. Congaude illi, quòd sit Domina & Regina totius vniuersi & omnium creaturarum: creaturas autem omnes & singulas illius esse subditas ejusq; mancipia. Quia enim Filius ejus est verus DEVS, & ideo absolutus rerum Dominus, omniaq; ei subjecta naturaliter fiunt: inde consequenter; Mater hujus DEI ac Domini omnium, est etiam naturaliter omnium Domina, & omnia sunt ejus mancipia.

8. Cum tota Ecclesia ages gratias DEO pro omnibus donis naturæ, gratiæ, & gloriæ, pro o-

mnibus fauoribus & priuilegijs, super omnes Sanctos Beatissimæ à DEO collatis.

9. Protestare coram DEO quòd gloriæ ipsius integritatem redimere, augmentumq; illius procurare cupias, etiam cum tui ipsius jacturâ, in quantum id gustui diuino conforme esset.

10. Exulta & gaude, quòd Beatissima (teste S. Anselmo) sit Aduocata, Patrona, & Mater nostra, *tam pia tam potens, Vt omnem ad eam conuersum & ab illa respectum impossibile sit perire. Imò nullus est, qui saluus fiat, nisi per hanc Sanctissimam: nemo est qui liberetur à malis, nisi per hanc purissimam: nemo cui cæleste donum conferatur nisi per hanc charissimam*, inquit S. Germanus.

Affectus varij erga B. Virginem.

EMinentissima DEI Mater & Virgo, adoro Te cultu Hyperduliæ, cum tota Ecclesia, tanquam Matrem DEI & Dominam mundi.

Saluto te in vnione amoris & per Cor dilecti Filij tui, atq; omnium te amantium dicens cum S. Mechtilde: Aue ex Omnipotentia Patris: ex Sapientia Filij: ex Clementia Spiritûs Sancti, dulcissima Virgo MARIA cælum & terram illuminans.

Saluto te eo affectu, quo salutat te Æternus Pater, tanquam Filiam suam: eo affectu quo te salutat verbum æternum, tanquam suam Matrem: eo affectu, quo te salutat Spiritus Sanctus tanquam suam Sponsam.

Saluto te, eo affectu, quo te salutârunt Sancti, qui

cti, qui ante nos fuerunt, quo te salutant nunc, & salutabunt ad tempora Antichristi. Saluto te & omnibus Salutationibus, Sanctorum omnium, tota æternitate duraturis.

Pretiosissima DEI Parens, amo te post DEVM super omnia: quia DEVS super omnem puram creaturam amauit & amat te: quia omnes ciues cæli amauerunt & amant te: quorum amore amo te.

Tantum te diligo, dulcissima DEI Mater, vt si ego solus possiderem omnium Electorum gratissima corda, libenter illa omnia amori tuo impenderem.

Agnosco te & recipio, dignissima DEI Mater, in Matrem & Dominam meam, meq; Tibi in filium & mancipium perpetuum offero.

Monstra, ô MARIA, te veram esse mihi Matrem, ama me vsq; in finem, & fac vt te redamare totis visceribus cordis mei contendam.

Accipe ô Serenissima Regina, & Domina mea, accipe jam ex hac hora possessionem absolutam, & perpetuam mei.

Tibi tuoq; seruitio, omne tempus, quantùm possum dedico: & opto momenta singula illius conuerti in æternitates, quibus Tibi inseruiam.

Doleo, quòd hactenus non seruierim Tibi vt debui. Pœnitet me, quòd tibi aliquando ingratus fuerim ô dulcissima Domina mea, confundor, quòd nihil dignum hucusq; honore tuo fecerim.

Vtinam, vtinam omnia momenta vitæ meæ pro maxima gloria tua impendissem, & seruiuissem Tibi corde perfecto.

O Mater dilectissima, de filijs tuis semper solicita, accende nostrum in te affectum, vt te Matrem nostram ex corde veneremur, diligamus, & colamus.

CAPVT VI.

De pænitentia vera salutis semita, quâ homo ex regione longinqua ad DEVM & salutis viam reuertitur.

ITinere trium dierum Israelitæ ad montem DEI Oreb profecti sunt, vt sacrificarent Domino DEO. Viator postquam reuertitur ad viam salutis æternæ, & vult contritioni operam dare, veluti quodam itinere tridui pergat in desertum ex Ægypto, & de Pharaone & exercitu ejus triumphabit. Hujus tridui spirituali intellectu dies primus est contritio, secundus confessio, tertius satisfactio.

Motiua ad maturam & seriam conuersionem Viatoris ad DEVM.

1. *Seria cogitatio æternitatis.*

O Viator! continuò veloci cursu pergis ad æternitatem nullo termino concludendam & finiendam, & audes vel vno momento manere in statu peccati mortalis? in quo si moriaris, in puncto descensurus es in infernum! cur non recogitas, quia, si in statu peccati decesseris, habitabis

tabis infelix in igne deuorante & ardoribus sempiternis? quia totus DEVS vacabit ad pœnas tuas, & vacabit per omnem æternitatem suam, vsq; ad inferni nouissima, vsq; dum compleat inebrietq; sagittas furoris sui justissimi in te. Computa vires tuas, num poteris sustinere irruentes super te montes vindictæ DEI!

Quod si nunc sub tuum conspectum ex infernali abysso (DEO ita jubente) infelix ille Christi discipulus (aut alius ob vnicum solum peccatum mortale damnatus) raptaretur, catenis oneratus igneis; quem si hujuscemodi compellares verbis: Expone Iuda, quinam & quam diu tui erunt cruciatus? quot sæcula tibi cum tuis contubernalibus pro diluendo tuo peccato restant ibidem transigenda? cruciatus nostri, reddet ille, sunt acerbissimi. Vos in plumis stertitis, nos in flammis æternas agimus vigilias, vos ridetis, nos dentibus stridemus, vos gulæ litatis, nobis pix & sulphur propinatur. Quid multis? Cruciatus nostri æterni sunt! vnica noxa, vnicum peccatum tota æternitate diluendum est.

2 *Incertitudo Mortis.*

DEVS pœnitentibus promisit veniam, sed peccantibus spatium pœnitendi non promisit. Quotidie efferuntur cadauera, cadunt juuenes & senes, audis & legis, ille hodie occubuit gladio, ille ceruicem fregit, ille somnum produxit in mortem, alius peste, fulmine, latrocinio interijt. Quid si & tuam hac nocte, hac die repetent animam à te? Quot millia hominū delusit

ista spes, aut potius stulta præsumptio? at nunc in inferno positi sunt, mors depascit eos; præcisa enim est velut à texente vita eorum, dum adhuc ordiri viderentur. Omnem ergo diem crede tibi diluxisse supremum & vltimum, & cum mane fueris, puta te ad vesperum non peruenturum.

3. *Passio Christi Domini.*

INspice vulnera pendentis, sanguinem morientis, pretium redimentis. Caput habet inclinatum ad osculandum, Cor apertum ad diligendum, brachia extensa ad amplectendum. Et his non moueris vt peccata deseras? Moueat te amor boni IESV, & ad eum reuertere. Crudelis es, si fructu laboris sui IESVM tuum defraudes, frustra pro te mortuus est. Sanguinem tuum serio de manu tua requiret, & tota passio Christi stabit contra te ad majorem damnationem tuam.

Quædam obseruanda ante Confessionem Sacramentalem.

1. DIspertire totum tempus à nouissima Confessione in certa spatia, tum menses, hebdomadas, & dies singulos percurre, qualibus cogitationibus, verbis, & operibus vsus fueris: quibus te peccatis contaminaueris: quibus cum personis, quo loco, tempore.

2. Postea institue comparationem inter DEVM & te ipsum, inter opera ejus & tua.

Quis peccauit? Ego quoddam phantasma, horror, & fætor, & pene nihilum. Ego fons

malitiæ, sentina prauæ concupiscentiæ. Ego vermis terræ vilissimus, damnationis æternæ pridem reus, Sponsa adultera.

In quem peccaui? In DEVM Creatorem, summum bonum, amorem infinitum. Peccaui filius rebellis in optimum Patrem. Seruus infidelis in benignissimum Dominum. Vilis & abjecta creatura in conditorem vniuersi. Peccaui in eum, cui Angeli seruiunt, cui omnes creaturæ obediunt, illi ego solus fui refractarius.

Quid peccando feci? Animam meam interemi, & ad infernum detrusi: Chirographum meæ fidelitatis conscripsi Dæmoni: ex corde meo Angelos exturbaui. Heu! quis vnquam crederet ipsum Spiritum Sanctum à me expuli & libellum repudij dedi DEO.

Cur peccaui? Ob res caducas & vilissimas, propter obscænam voluptatem, pro luto & cinere. Sine metu, sine horrore peccati, in præsentia DEI, ac si vnius idoli, quo tempore à DEO conseruabar, & beneficijs obruebar.

3. His peractis, imaginare tibi SS. Angelos te fugere, contra te instigare. Ipsam B. Virginem, te vltra pati non posse, SS. omnes te abominari.

4. Insuper concipe affectum adhuc majoris timoris, quia ipse DEVS te detestatur, ac iratus præcipit, ne coram eo vltra compareas, ne ipsius ampliùs creatura dicaris.

5. Deinde conuertere ad Cor tuum, illudq; de duritia sua increpa, quòd nihil tot considerationibus emolliatur. Inuoca contra illud in te-

stimo-

ſtimonium cælum, terram, Elementa, & Creaturas omnes. Sicq; coram illis conquerere Cor tibi eſſe lapideum.

6. Poſt hæc tunde pectus tuum perſeuerans in oratione & compunctione, brachia in modum crucis componens imaginem crucifixi intuere.

7. Adextremum humi proſtratus cum gemitu cordis plora clamans: O Domine pietatem, lacrymas, contritionem, miſericordiam, & veniam humiliter efflagito, qui veniam publicanis, meretricibus, latronibus, prædonibus non denegaſti. Ne patiaris me diutiùs præ contritionis deſiderio languere aut interire.

Ante Confeſſionem,

Actus Contritionis.

QVis dabit ô bone IESV! capiti meo aquam, & oculis meis fontes lacrymarum, vt diebus ac noctibus rigare poſſim ſtratum meum rugiens à gemitu cordis mei. Exitus aquarum deducite oculi mei, operiat confuſio faciem meam, deficiat in dolore vita mea & anni mei in gemitibus; quia offendi DEVM meum! Patrem meum! ego rebellis ſeruus.

O anima mea! dic mihi, quid tandem illa bonitas, illa Majeſtas, illa Miſericordia fecit tibi? aut in quo vnquam contriſtauit te reſponde mihi? Cur inebriaui te dulcis IESV abſynthio, qui mille benedictionibus dulcedinis præueniſti me?

me? Cur me tibi DEO meo ego improbus & rebellis opposui?

Fierinè potuit mi IESV, vt credens ego te ad iracundiam prouocarem in re vilissima & momentanea & pudenda, & despicerem te, & lacrymas, & vulnera, & Sanguinem tuum! O caput mille dignum inferis! si pro vno delicto infernum, pro tot, quot infernos promerui? Quot scelera tot onera, tot vincula, tot debita sunt, quibus dissoluendis, nec si memet ipsum vendam satis sum!

Cur terra tam diu sceleratum pondus portas tanti patiens flagitij? Cur non àër pro conditore tuo contra tam insensatum mille pugnas fulminabis? Cur mare non mille concitas tempestates in me Iona multo nocentiorem? Cur non omnis creatura in me armata peccatorem adeo impudentem in Orcum præcipitat?

Væ mihi quia peccaui! væ mihi quia DEVM, & Sanctos contra me prouocaui, iram tremendi Iudicis in me concitaui! Quis eruet me de manu potenti, & brachio extento contra me?

O quam bonum mihi erat, si natus non fuissem neq; enim vitam mihi dedisti, vt te offenderem DEVS meus. Vtinam prius repentina morte extinctus fuissem, quàm te ô IESV offendissem! Quanto suauiùs flammis infernalibus in gratia tua arderem, quàm extra gratiam paradiso gauderem!

Quid tamen grauissimus & ingratissimus peccator faciam? en ad tuos Sanctissime IESV pedes pronus confugio. Hi sunt afflicti & contriti

triti cordis mei ſolatium. Abhinc juro & ſtatuo cuſtodire judicia juſtitiæ tuæ Malo millies mori, quàm te offendere. Vtinam nunc omnia corda, omnium lacrymas haberem! omnium cordibus, omnium lacrymis peccata deflerem! cum neq; ſic ſufficerem, offero tibi Pater dolorem & lacrymas Filij tui. Aſpice in Filio, quod propitieris in ſeruo.

Effuſio contriti & humiliati cordis.

O Pater amantiſſime! cujus ego vnicum terræ monſtrum ob grauiſſima facinora mea non ſum dignus vocari filius, qui Patrem in inferis elegi ſceleribus meis; aperio tibi abyſſum peccatorum meorum.

Tentarem Domine flumine lacrymarum abluere ſcelera mea, ſed nonniſi cruor amantiſſimi mei IESV lixiuium peccatorum eſt. In inferno nequitiæ meæ deſcriptæ ſunt, ideo non guttam aquæ, vt ille diues à Patre Abraham, ſed guttam ſanguinis Chriſti poſtulo, ego diues & locupletiſſimus plenus omni iniquitate.

Hâc vero mea petitione ô Pater miſericordiæ! nolo fraudare juſtitiam tuam, ſed volo deprecari bonitatem & Majeſtatem tuam Non deprecor amiſſionem cæli, non deprecor ſupplicium inferni: ſed deprecor offenſam tuam, nec ardere metuo, ſed peccâſſe doleo.

Quin imo optarem in ipſum infernum deſcendere viuens, ne amplius vultus tuus horrendis peccatorum meorum ſpectaculis lædi poſſit.

Sed

Sed quanta arrogare audeo? an in profundo inferni sub pedibus Luciferi aut Iudæ collocabor? an sub pedibus eius, qui alapam IESV dedit? an expectabo præcipitium Antichristi? an ad januam inferni collocabor, vt omnes introeuntes me dilacerent & pessumdent? nihil horum! cum ego non infernū, sed nouos millies ac millies infernos cōmeritus sim! Ac proinde indignū me censeo etiā societate Dæmonū ac damnatorum, quia mihi soli infernus vilior & atrocior præparandus esset, quia ego omnium peccatorum maximus!

Ego sum opprobrium naturæ, pudor generis humani! si in te Creator dignissime verecundia aliqua cadere posset, nullius rei te puderet, nisi quod tam horrendum & abominabile monstrum conserues in mundo, vt meæ culpæ me fecerunt.

Quin & ipsis Dæmonibus dedecori sum, & à sua societate infernali meritò me repellerent. Nam licet illi peccauerunt, non tamen experti erant tantam misericordiam DEI: non peccauerunt contra DEVM, qui pro ipsis crucifixus fuit, qui se ipsum dedit in cibum. At ego peccaui! Ergo indignior & deterior sum Lucifero, indignior Iuda, qui nondum viderat IESVM pro se mortuum, indignior Antichristo, qui non toties experietur gratiam vt ego, indignior omnibus Dæmonibus, qui semel peccauerunt.

Quid igitur miser faciam? nunquid cum Cain præcurrere contendam laqueo desperationis senten-

tenti-

tentiam quam merui æternæ damnationis? Misericordia Domine Misericordia! Hoc solum verbum relictum mihi est: in reliquis os meum apud te sine voce, & silentium meum loquitur tibi: Ne proijcias me à facie tua misericors IESV, & propitius sis mihi maximo peccatori. Et cum præ multitudine iniquitatis meæ loqui non audeam, gemitus meos & lacrymas cordis mei intellige misericordissime Domine.

Breuiores Actus Contritionis.

1. HEu mihi! heu millies dicam! peccaui! super numerum arenæ maris multiplicatæ sunt iniquitates meæ! non est peccatum super peccatum meum! non est iniquus super iniquitatem meam. Indignus sum miserationibus tuis Domine, sed misericordia tua superat malitiam meam.

2. O IESV Fili DEI viui miserere mei, & propitius esto mihi peccatori, quia tibi nihil impossibile est, quàm miseris nolle misereri.

3. O Pater misericordiarum! patientiam habe in me, & omnia reddam tibi, non de meo sed de pretio sanguinis Filij tui.

4. O dulcis IESV, quia te amo, detestor omnia peccata mea supra quidquid detestabile & execrabile est, & si possem de illis infinito dolore semper dolerem.

5. O DEVS meus! summa bonitas omnium creaturarum, tuoq; ipsius amore infinitè digna; doleo quòd tam impudenter te offenderim: doleo, non quia timeo, sed quia amo. Si sangui-

Oratio ante Confessionem

Per Sanctor omnium Angelor Arhangelor Patri-
arhar Prophetar Apostolor Martir Confes-
sor atq Virginum, ipsiusq Sanctissimæ
Sanctor omnium Principis et Reginæ Fi-
lij Tui unigeniti Parentis optimæ merita
orationes, intercessiones, Passiones Sufra-
gia, infunde cordi meo Clementissime Deus
per gratiam Spiritus Sancti compunctio-
nem fontemq lahrimar ut possim reatum

Conscientiā meā, perfecte agnoscere et de:
licta scelerum meorum plenarie confiteri et de:
vote comissa accusare, et de omissis omni=
bus dignam pœnitentiam agere, et de his
Tua prestante misericordia Christiq Jesu
Filij Tui dilectissimi Passione, et morte p
fectam consequi remissionem, et veniam
per eundem Xtum Dnum Nrm Amen

O Deus meus, o misericordia

ni-
di-

ſanguine meo fieri poſſet, vt non ſis offenſus; ecce me, diſcerpe me, paratum cor meum. Si tormentis inferorum deleri poſſit, ecce me: nullum eſt, quod non merui; nullum quod amore tui non præeligo peccato, quod tantopere odiſti.

6. O ſi omnes præteritos dies, horas, momenta pro maxima gloria tua impendiſſem mi DEVS! ô ſi ex corde perfecto tibi toto vitæ meæ tempore ſeruijſſem, te intenſiſſimè amâſſem! ô pretioſum tempus non amplius rediturum!

His peractis omnibus perge cum omni compunctione ad pedes Confeſſarij, tanquam ad pedes ipſius Chriſti Domini. Erubeſce & confundere ad tanta facinora, quæ cum ſummo dolore confiteberis.

Ad quodcunq; peccatum, quod profers, puta te videre venenoſiſſimum bufonem egredi per os, ex viſceribus cordis tui.

Poſtea perſuade tibi, te cernere Angelos imo ipſam Angelorum Reginam tibi congratulantem & applaudentem.

E contrario aſpice aduerſariorum tuorum rabiem, qui tanquam maximâ clade affecti, & opimâ prædâ ſpoliati, præ inuidia, rabie & furore rumpuntur.

Actus poſt Confeſſionem.

O DEVS meus! ô miſericordia mea! quis ſum ego homo miſer & miſerabilis, vt memor ſis mei, imo vermis ſum ego & non homo, omnium malitioſiſſimus & ingratiſſimus. Et dignum

gnum ducis super hujuscemodi peccatore aperire oculos tuos, & vel semel respicere de summo cælorum? Quis hoc effecit ô Sponse animæ meæ, quia me ingratissimum homuncionem, me vilissimum terræ vermiculum tam benignè respexísti, ad pænitentiam vocasti, & in gratiam vt spero ac in dilectionem tuam recepisti.

Quoties vero ô inexhausta bonitas in ipsis peccatis morti me in spolium permittere potuisses, & æternum perdere, & hucusq; tamen conseruasti? Et nunquid millenæ animæ in igne inextinguibili jam ardent æternùmq; ardebunt, & minorum, & pauciorum, quàm ego scelerum reæ? & ego nondum ardeo toties læsæ reus Majestatis?

O Domine! quàm diu halitus erit in ore meo, misericordias tuas in æternum cantabo. Benedicam te Dominum meum in omni tempore, semper laus tua in ore meo, qui propitiaris omnibus iniquitatibus meis, & sanas omnes infirmitates meas, qui redimis de interitu vitam meam, & coronas me in misericordia & miserationibus.

Quis ergo me ampliùs separabit à te ô bone IESV! an Diabolus? an caro? an mundus? an tribulatio? an voluptas? an mors? nihil horum cum gratia tua mi DEVS! O vtinam nunc mi IESV, opere monstrare possim, quòd abhinc sincere te ex toto corde, ex tota anima, & ex totis viribus amem! vtinam meus amor in te adæquet omnium Seraphinorum, omniumq; Electorum in cælo & in terra ar-

tua
& n

Oratio post Confessionem.

O misericordissime Dñe mi Jesu Xte infini-
tam bonitatem tuã per merita Smæ Passionis tuæ
et Dilectissimæ Matris tuæ Omniumque SS. tuor. inter-
cessione rogo, ut Paternis visceribus confessionem
factam suscipias defectusque omnes illius, et quam
ante imperfectam, suppleas in contritione,
puritate atque integritate, et intercedente
pretiosissimo sanguine Tuo plenam per-
fectamque peccator. meor. indulgentiam ut
consequar ad gloriam Tuam salutemque
meam o Dñe mi Jesu Xte Salvator est

& o
nus
eam
pter

Redemptor meus, per merita Beatissimæ Virginis
Charissimæ Matris Tuæ, Omniumque Sanctorum oro
atque obsecro, ut grata et accepta sit Tibi ista
Confessio mea, atque in quocunque defecit Tua pie-
tas infinitaque misericordia suppleat, et se-
cundum magnam bonitatem tuam perfecte ab o-
mnibus me peccatis absolvere in Coelo digi
neris, qui vivis et regnas in saecula Saeculorum
O Jesu ardens amore si te nunquam offe-
dissem meo errore, o Jesu flamma cor-
dis miserere mei amen. amor vim patit

ra ardentissimum amorem. Vtinam prius moriar in gratia tua, quàm vel vnico iterum peccato te offendam.

Quod verò mi DEVS! ad dignos pænitentiæ & satisfactionis fructus faciendos ex mea parte vel intermissum, vel imperfectè peractum, obsecro mi IESV amantissime, suppleant tua vulnera, suppleat tuus Sanguis, tuæ lacrymæ, tua mors, suppleant merita totius triumphantis & militantis Ecclesiæ.

CAPVT VII.

Praxis Sacræ Communionis.

Ambulauit in fortitudine cibi illius vsque ad montem Dei *Oreb*. Exod. c. 3.

Obseruanda ante Sacram Communionem.

1. ERige primò mentis oculos ad cælum, & puta te videre DEVM Patrem innumeris cinctum Angelorum millibus, & ex ejus latere B. Virginem filium infantulum in gremio suo gestantem.

2. Prouolue te p[edi]bus Virginis Beatissimæ, & obsecra, vt pro te [s]upplicet, quatenus per manus ejus dulcissimum IESVM accipias. Puta eam primo quidem congressu repulsam pati propter peccata tua; at post multas preces tui gratia prolatas eum tandem placare.

3. Audi quomodo D E V S ob amorem Matris M A R I Æ & preces illius tibi polliceatur filium suum.

4. Exulta, & gratias age vtriq; quod Imperator totius vniuersi descensurus sit in pauperculam domum tuam, eamq, inhabitaturus.

5. Admirare tantum D E I erga te amorem, tam effusissimam humanitatem & liberalitatem.

6. Æstima Sacerdotem esse Angelum DEI, qui à manibus B. Virginis suscepturus sit speciosissimum Filium ejus, eumq; de cælo susceptum tibi porrecturus.

7. Eo puncto quo tibi communicandum est, puta tibi ab Angelis reserari cælos: Christum à throno siue manibus Beatissimæ Matris suæ plenum Majestate & gloriâ in occursum tuum descendere; his te alloquentem: En adsum anima dilecta! En ego ipse ad te venio! Quid desideras amplius? quid vltra requiris?

8. Eja summâ animi demissione inuita Christum Dominum & pete vt his modis ad te veniat. Veni Domine cum patientia vt sustineas grauissima facinora mea. Veni cum humilitate, quia homo inops & pauper sum ego. Veni cum liberalitate, vt me donis tuis munificentissimè dites. Veni cum dulcedine, vt corda nostra in imbres lacrymarum resoluas. Veni cum charitate & amore, vt nos totos ad tui amorem, accendas, inflammes, & comburas.

9. Dum tibi Sacerdos Angelico adjutus ministerio porrigit verum D E I Filium, imaginare te os applicare lateri Christi, & sanguinem

ejus

Resolutio Fiat mihi amor mi Jesu secundum verbū tuū ia veni Dn̄e Jesu ingredere Benedicte Dn̄i, q̄d foris stas et postas attollite portas Principes vestras et elevamini portæ æternales portæ cordis mei ecce enim introibit Rex Gloriæ hæc est porta Dn̄i, et Sanctus Sanctorum introibit per eam, paratū Tibi cor meū Jesu, paratū cor meū exurge igit gloria mea mi Jesu exurge psalterium, et cithara mea mi Jesu, iam veni mi Jesu, et noli tardare, Tibi dixit cor meū Dn̄e Jesu veni facies mea requirit Te et Vultum Tuū exquirit, aveo, et aveo Dulcissime Jesu recipere Te habere Te possidere Te vesci Te conjungi Tibi concorporari Tibi TCD Jun Usquequo Dn̄e Dulcissime amor mi Jesu tenes animam meam, et non venis ad eam, ecce iam tædet ipsam vitæ suæ, Dn̄e descende festina veni priusquam moriat vita mea in me, et antequam extinguat lucerna Spiritus mei, odiosa est mihi omnis quies sine Te, omnis dulcedo amara omnis consolatio insulta est longe est mihi omnis mora, aut tolle me aut veni ad me ubi est expectatio mea ubi est Dn̄us meus, ubi est qui dicebat, ecce venio cito o Dn̄e quisq modicum modicum expecta, qqq istud expecto ecce modicum iam transiit et Tu non compares

ades Dñe ades, desidero Te millies moriar sine
Te veni ostende mihi faciem Tuam, ades mi Je-
su ades ocius, et tædium cordis mei præsen-
tia Tua releva nolo angelos nolo qdquã tuũ
Te volo Tu veni <u>Fames</u> Caligant ecce oculi
mei præ inedia dulcissime Jesu, et non est Tibi
curæ fames oppressit animam meã, et Tu non
venis, o ubi es qui dicebas caro mea vere est ci-
bus et Sanguis meus vere est potus quomodo vere
est quando non est, aut si est cur, et non mihi
famesco et non cibas me, sitio et non inebrias
me, ecce ostendunt mihi cibi sed quia non Tu
non vere cibi nolo illos Tuum cibum Te cibum
volo aruerunt fauces meæ substantia
redacta est in nihilum, et Tu o cibus meus non
venis das escam omni carni in tempore oppor-
tuno et ego autem cur hic fame pereo num
quid Sanguinem Taurorum aut hircorum bibam
aut si esuriero cui dicam si non tibi, cujus est
orbis terræ o Deus qui pascis me a iuventute
mea da mihi panem hunc, vitæ supersub-
stantialem quotidianum ut mortem non gus-
tem in æternum. <u>Invitatio Xti</u> [illegible]
mei.

ejus pretiosum exsugere. Vel considera te videre puerum speciosissimum radijs splendidissimis circumfusum, vndiq; Angelis circumdatum. Cogita te fieri tunc templum Spiritûs Sancti, & tabernaculum totius SS. Trinitatis, præcipuè verò sacrarium quoddam Filij DEI.

Actus timoris & humilitatis ante Sacram Communionem.

O Amor vim patior responde pro me! quid dicam DEO vitæ meæ! ô amor quò tuam inclinas Majestatem! vnde mihi, vt tu venias de templo Sancto gloriæ tuæ? DEVS de DEO! & quo? ad me speluncam latronum, serpentum habitaculum, cloacam fætidam, vas contumeliæ toties fœdatum, licet toties in sanguine tuo lotum! ad me leprosam & fornicariam Sponsam, quæ pro dilectione odium pro beneficijs maleficia reddidit!

O amor quò ducis fontem sapientiæ! stupet cælum, mirantur Angeli, certè vsq; ad abyssum miseriæ & malitiæ! Quis credat mi IESV, eo te in amore progressum, vt mihi mortuo cani & prodigo filio ad te reuerso des carnem tuam & sanguinem vnde comedam & bibam? O flos campi! ô lilium Conuallium! ô panis Angelorum! quomodo factus es pabulum bestiarum! Ideone Domine venies ad me, quia te amorem summum toties peccatis meis calcaui, spreui, & crucifixi?

Quæ pars animæ meæ munda est, in qua te

potero sepelire? quid os meum nisi sepulchrum patens, de quo nihil præter fætores peccatorum meorum procedit? quid cor meum, nisi spelunca & abyssus iniquitatis? An fortè Domine vis iterum in stabulo nasci bestiarum? an denuo vis ad inferos descendere?

Non sum dignus Domine IESV! vt intres sub tectum meum. Cordialiter tibi dico, dico millies: vndequaq; mi IESV conspectu tuo sum indignissimus. Indignissimus, quia sum vas sordidum, esca vermium, putredo & cinis. Indignissimus sum ob execranda facinora, nequitiam, & malitiam meam. Indignissimus sum ob abusum naturæ & gratiæ, spretum sanguinem tuum, tuam diuinam Clementiam pessumdatam. Indignissimus sum ob peccata, quæ præuides DEVS meus me in posterum commissurum.

Ergo nec oculos, nec cor audeo leuare Pater Sancte quia peccaui nimis in cælum & coram te, quia omnibus peccatoribus, ac ipsis damnatis deterior sum. Exi à me Domine, quia homo peccator sum. Non expedit hanc pretiosam cæli gemmam ante porcum proijcere. Et non est Domine bonum sumere panem Angelorum, & mittere canibus.

Scio tamen mi IESV! quia etiam catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa Dominorum suorum: ideo & ego miser & indignus catellus tuus Domine, pedes tuos sacratos lambens, corpus tuum esuriens & sanguinem sitiens clamo post te: Da mihi dulcis IESV amor

amor meus micas panis viui, qui de cælo descendit, vt refocilletur anima mea.

Deuotæ aspirationes ad Christum suscipiendum.

O Mi suauissime IESV! anima mea ardet, æstuat, flammescit in te, tota se exerit, quanta quanta est, tota ignescit & ebullit in te, deficit in te vsq; ad languorem & deliquium.

O amoris dulcedo! ô vnicum centrum cordis mei! manducet te anima mea, & omnia interiora mea dulcissimo suauitatis tuæ liquore repleantur.

O vita & totum bonum meum! non possum viuere ampliùs sine te. Desidero te IESV mi intimè frui, da vt te comprehendam. Anima mea corpus tuum concupiscit, cor meum tibi vniri desiderat.

Quid dicam? quò vadam? vbi te mi IESV inueniam? quis renuntiabit dilecto, quia amore langueo? Ibo & ibo plorans quæram quem diligit anima mea. Vbi es dilecte mi? vbi requiescit cor tuum? vbi latet amor meus?

Vbi es ô speciosè IESV præ filijs hominum, odorem tuum haurio, te autem non video? cur faciem tuam abscondis? an ideo quia dicis: non videbit me homo & viuet? Eja Domine, moriar vt te videam, videam vt hîc moriar!

Pacifica mi bone IESV Spiritum meum ad inhærendum tibi jubilosis excessibus anhelantem, In te enim est totum, quod desiderare pos-

ſum, tu ſalus mea & redemptio, tu ſpes & fortitudo, tu decus & gloria, tu diuitiæ theſaurus & poſſeſſio.

Cupio te ſuauiſſime IESV cum tali affectu, amore, & honore ſuſcipere, cum tali fide, ſpe & puritate, ſicut te ſuſcepit Virgo Beatiſſima.

Deſidero ex corde te tractare & ſuſcipere cum tali deuotione, gratitudine, & amore, quemadmodum multi Sancti & deuotæ perſonæ te deſiderauerunt in communicando, qui tibi vnquam placuerunt.

Deſiderium & inuocatio Chriſti Domini.

O Pater amantiſſime! monſtra te eſſe Patrem! oſtende mihi Filium tuum & ſufficit mihi. Quid enim mihi eſt in cælo, & præter illum, quid volo in terra? ille DEVS cordis mei, & pars mea DEVS in æternum.

Adjuro te Mater miſericordiæ, & vos animæ Beatæ; nuntiate dilecto IESV meo, quia amore langueo, præ magno faciei ejus videndæ deſiderio.

O mi IESV ſuauiſſime, ſpes ſuſpirantis animæ, te quærunt piæ lacrymæ & clamor mentis intimæ. Deſidero te millies, mi IESV quando uenies, me lætum quando facies? Quemadmodum deſiderat Ceruus ad fontes aquarum, ita deſiderat anima mea ad te DEVS. O IESV! ne patiaris me diutiùs præ tui amore & deſiderio languere aut interire.

Alij

9° <u>Invitatio Xti.</u> O Sancti Dei omnes, o Sancti An=
geli o Divinissima Mater Maria nunc saltim
adeste, et operam vestrā non denegate, abi=
te ad Sanctissimum hoc Sacramentum et
Deum vestrum amorem meum qua scitis
et soletis reverentia pro me adorate et ad
cordis mei habitaculum invitate. adoro Te
dulcissime Jesu adorationib9 Sanctorum
et adorationibus Sanctor angelor, et ado=
rationib9 Beatissimæ Tuæ matris, et eas
in æternum continuo invito Te ad cordis
mei domunculam Tibi desideratam aptā
et pro paupertate mea paratam veni
ergo o Sanctissimum Sacramentum
veni amor mi Jesu, ad servum Tuum, ad domum
Tuam, en cor meum area est materia est, Tu
Architectus es omnipotens es, verbum omnia
creans es, vis palatium vis mundissimum
vis Te dignissimū ædifica illud et exst

veni mi Jesu veni millies veni euge dilec:
te mi formose mi veni unice mi columbule
mi veni, veni similis capreæ hinnuloq cervor,
veni saliens in montibq transiliens colles ve:
ni ascensor Cælor ascensor cherubinor qui
ambulas super pennas ventor. veni en te
desidero veni, Te concupisco veni Tui amo:
re langueo, veni mi Jesu, veni et deside:
rium meum imple, implendo auge, ut plq
Te appetat, Te habeat, Te habere in æ:
ternum gaudeat/ O anima mea etc

Alij alia quærant, te ſolum ego mi IESV quæro, te ſolum mi IESV deſidero. Hoc millies dicam, hoc millies repetam: DEVS meus & omnia! Quid enim poſſum extra te deſiderare cùm in te ſint omnia? nimis auarus eſt cui tu non ſufficis,

Veni obſecro Domine & noli tardare. Veni, deſcende priusquam moriar ô vita mea vt viuam. Deſidero te millies in quem deſiderant Angeli proſpicere, cujus pulchritudinem ſol & luna mirantur.

Veni Domine in domum tuam, templum tuum, animam meam, quam tibi millies dedicaui & dedico toto corde meo. Abſorbeat me vel nunc immenſa & melliflua vis amoris tui: vt amore amoris tui moriar, qui amore mei dignatus es mori.

Veni IESV mi dulciſſime! IESV ſuauiſſime! vt quieſcas & maneas in me, vt videam te, amem te, ardeam, liqueſcam, conſumar, & conſummer in te. Moriar mi IESV niſi videro te, moriar niſi guſtauero, quàm ſuauis ſis Domine.

Iam jam acceſſurus dic.

O Anima mea! en Sponſus tuus! en amor tuus! diuertit in pauperculum diuerſorium cordis tui! En cæleſtis medicus accedit ad ſanandum te! En amicus millies dilectiſſimus ditare vult extremam paupertatem tuam! En ſol amabiliſſimus illuminabit denſiſſimas tenebras tuas. O pietas! ô bonitas! ô miſericordia mea!

O vtinam mi IESV nunquam te offendissem! vtinam te semper & vnicum amassem.

Veni ergo bone IESV! Veni Sponse animæ meæ! Veni ad me & ne spernas paupercu-lam animam meam. Veni ô vnice amor meus! O IESV dono tibi cor meum, animam meam, corpus meum. Paratum cor meum DEVS, paratum cor meum.

Affectus in sumptione Corporis Christi mente & corde ardentissimo exercendi.

DOminus meus & DEVS meus! Quid mihi & tibi ô IESV Fili MARIÆ Virginis? O res mirabilis manducat Dominum pauper seruus & humilis!

Quis sum ego seruus tuus, quoniam respexisti super canem mortuum similem mei?

Iam quod quæsiui habeo, quod concupiui teneo, DEVM meum possideo, & summo bono gaudeo, cur jam corde non ardeo? Quàm panis hic dulcissimus, & verè suauissimus, plùs millies gratissimus, quàm dicere sufficimus.

O Pater dono tibi cor IESV! ô IESV dono tibi cor MARIÆ, dono tibi cor meum licet indignissimum! O IESV osculor vulnera tua, osculor pedes tuos! O IESV amo te ex toto corde, vtinam non meo sed amore ardentissimorum Seraphinorum.

Aue dulcissime IESV amor meus! aue dulcedo cordis mei. Auete venerabiles manus pro me cruci affixæ. Aue latus speciosum pro me vul-

Oratio ad Beatissimam. O Dulcissima Virgo Maria mater Dni mei Te humillime deprecor, et exoro ut mihi miserrimo peccatori assistere digneris in hac hora qua pretiosissimum filij Tui Corpus, et Sanguinem sum percepturus sicut adstitisti eidem unigenito, pro nobis in cruce morienti, Te obsecro nunc apud filium tuum pro me ut Tuo benignissimo auxilio qua dignus me illum ad meam æternam salutem suscipiam, o Maria flos Virginum contege me pallio misericordiæ tuæ, maculas cordis et animæ meæ, comitare me euntem in occursum filio Tuo, impetra mihi benedictionem ab ipso, ut illum cum omni Divina sua virtute decenter preparato sus[c]ipere [...] reclinatorium gratum ac dulce in anima mea prœbere possim Amen. Salve mar[...]
Salutare [...]

me vulneratum. Aue cor suauissimum mei IESV. Moriar mi IESV moriar inter desideratissimos & suauissimos amoris tui amplexus.

O IESV gaudeo de omni bono & gloria tua. O IESV omnia peccata mea & totius mundi commissa, quantùm possum detestor propter te. O IESV esto mihi IESVS & Saluator nunc & in hora mortis meæ. O Domine totus sum tuus eroq; in æternum, sicut tu totus meus esse voluisti.

Obseruanda post S. Communionem.

1. IMaginare quòd videas mentis oculis speciosissimum puerum in medio cordis tui radijs splendidissimis circumfusum.

2. Admirare tanti Hospitis apud te præsentiam: Ergonè putandum est, quòd verè DEVS habitet super terram? Quid! Ergonè corculum meum (ô amor meus) locus est tuus, tuum templum, tua sedes, tuum tribunal?

3. Gratias age, quas potes maximas, quia ad vnum stabulum, ad vnum grauissimum peccatorem Filius DEI descendit. Inuita omnes creaturas, ad gratias ei tecum referendas.

4. Considera postea, quæ fuerint loca minùs digna, quæ tamen Christus sponte ingressus est eaq; glorificauit. Itaq; his eum alloquere.

Æstimo Domine te hodie intrasse stabulum Bethleemiticum, in quo sunt bestiæ indomitæ & effrænatæ passionum mearum, conuerte obsecro illud in Sacrum tibi palatium. Persuadeo mihi te accubuisse in præsepi pleno stramine &

paleis sensualitatis: conuerte illud quæso in thronum gloriæ. Agnosco te DEVM meum intrasse infernum tot Dæmonibus plenum, quot anima mea inquinata est sceleribus, conuerte, illum obsecro in paradisum Angelorum.

5. Præterea exerce omnes actus, quos cogitatione concipere potes exercuisse S. Paulum raptum ad tertium cælum. Et S. Magdalenam, quando post tot annos pænitentiæ inter Angelorum melodias Sacrum hoc viaticum de manibus S. Maximini Aquensis Episcopi suscepit.

6. Considera attentè, quid fecerit & dixerit B Virgo, quanto cum feruore & ardore gratias DEO retulerit, quando sensit se grauidam DEI Filio.

7. Imaginare quòd videas SS. Angelos ante SS. Hostiam prostratos, & eam in corde tuo adorantes.

Actus Salutationis Christi.

SAlue mundi salutare, Salue Salue IESV Chare, cordi tuo me aptare vellem vere, tu scis quare. Ore meo te contingo, & ardenter ad me stringo, in te meum cor intingo. O quàm dulcis panis iste, qui te gustat IESV Christe tuo victus à dulcore, mori posset præ amore.

Salue Sacer Christi vultus, cæsus, consputus, incultus, qui mutasti tuum florem, pro me versus in pallorem. Salue caput venerandum totis votis amplexandum, quod diræ spinæ presserunt, & vndiq; confixerunt.

Aue caro delicata, flagris scissa, fatigata, quæ

pro

pro me pergens ad lethum gustasti fel & acetum. Aue latus fons dulcoris, in quo patet vis amoris, te saluto cor amænum, cor omnibus bonis plenum.

Manus, pedes perforatos, & cruore purpuratos, corde veneror & ore, interno ductus amore, Tuas mi IESV sacratas, & mirè vernantes plagas, nunc inscribe meo cordi, vt sim gratus tuo cordi.

Actus Adorationis.

SAluto & adoro te Augustissimum SACRAMENTVM, adorationibus omnium hominum & Angelorum vsq; ad diem judicij duraturis.

Adoro te adorationibus omnium animarum purgatorij, & omnium Sanctorum jam in cælo triumphantium, & omnium creaturarum, quæcunq; fuerunt, sunt, & erunt.

Saluto te Domine illâ præcipuè salutatione, quâ te SS. Mater Incarnatum, genitum, rediuiuum, in Eucharistia ad se venientem solita fuit salutare. Illâ, quâ te Sancti cùm primùm in cælum veniunt salutare solent. Illâ, quâ tu Patrem Cælestem, & quâ te Pater Cælestis vnaque omnes Angeli cælum ascendentem salutauêre.

Laudo & adoro te SS. SACRAMENTVM tot laudibus, quot ore proferri, quot corde omnium hominum excogitari vnquam potuêre vel possunt.

Laudo & adoro te SS. SACRAMENTVM tot laudibus, quot Sanctissima Trinitas

suâ

suâ potentiâ depromere, Sapientiâ concipere, bonitate optare potest.

Actus Gratiarum actionis.

QVid retribuam tibi Domine IESV pro omnibus quæ tu tribuisti mihi? quomodo te non amabo dulcissime Hospes amorq; mi IESV, aut potiùs quomodo amabo te?

Non est quidquam, in omnium rerum vniuersitate pretiosius temet ipso mi IESV. Itaq; te ipsum, cum tua diuinitate, humanitate, gratia, donis, meritis, gloria omnibusq; diuitijs tibi offero. Offero & omnium justorum ab origine mundi, vsq; ad ejus consummationem virtutes & merita, ac pios affectus erga te dulcissime IESV in venerabili SACRAMENTO existentem.

O quis etiam mihi det omnium Sanctorum triumphantium & militantium corda ad te mi IESV diligendum? ô vtinam haberem latitudinem cordis, sicut arena maris, sicut totus mundus, vt amare te possim latissimè mi IESV. Vtinam cor omnium hominū, cor omniū Angelorum meum esset, vtinā cor tuū, cor Mariæ meum esset, vt ardore succensus Seraphico & diuino igne inexstinguibilis charitatis tuæ ardeam, & totum me consumat, totum rapiat ignita vis amoris tui, ac me tecum vnum efficiat.

O quàm libenter te mi IESV excipio! ô quàm cupio dignè tractare te! ô vtinam ab initio semper fuissem secundùm cor tuum! vtinam nunquam te offendissem! confidentiùs irem in

tuos

tuos amplexus Sanctissime Amor. Nunc autem conscius pudor rejicit animam meam ad pedes tuos hærentem.

Actus Petitionis post S. Communionem.

O Diues Domine in misericordia & miserationibus, cujus sapientiæ & bonitatis infinitus est thesaurus, miserere tam magni mendici, cujus hodie pauperculam domum visitasti.

Extingue in me omnia terrena desideria, & succende me ignita vi amoris tui, vt sim tecum consummatus in vnum, omnino abstractus a me ipso, & ab omni creatura. Dirige me in via tua & doce me facere voluntatem tuam. Auge in me fidem, spem, charitatem, & reliquas virtutes statui meo necessarias. Da mihi veniam peccatorum meorum, quæ multiplicata sunt super numerum arenæ maris. Da vsum salutarem hujus Sacramenti, & concede, ne vnquam te in mortali peccato suscipiam, & ne sine hoc viatico decedam ex hac vita.

Miserere omnium pro quibꝰ orare debeo, præcipuè cõsaguineorũ, affinium, amicorum & N. Respice Domine omnes ægrotos, afflictos tentatos, agonizantes & in quacunq; necessitate vel periculo constitutos. Respice misericors DEVS, omnes Reges, Principes, & gentes Catholicas. Respice omnes Hæreticos, Schismaticos, Iudæos, & totum Ethnicismum, omnes gentes à fide alienas & omnes in peccato mortali existentes ac obstinatos peccatores, da illis gratiam

vt resipiſcant, & ad te conuertantur. Miſerere Domine omnium inimicorum meorum. Succurre omnibus qui ſe meis precibus commendauerunt, & pro quibus orare debeo. Da omnibus viuis gratiam & veniam, animabus fidelium defunctorum lucem & requiem ſempiternam.

Deprecatio pro felici morte.

O Corpus Domini mei IESV crucifixi cuſtodi migrantem animam meam in vitam æternam. O IESV eſto mihi IESVS in vita & in morte. O Sanguis pretioſe Domini mei, fac ne tuus infinitus valor & pretium pereat in me.

O mi dulcis IESV pro ſuprema illa neceſſitate ſupremam miſericordiam tuam imploro. Illam gratiam peto, per MARIÆ & omnium Electorum tuorum merita, cum qua vides gratum me fore tibi in æternum. Suggere Domine mi ijs, qui circa me tunc erunt, ſuggere illa, quæ maximè vis fieri à me.

Anticipatò benedic mihi miſericors Domine, benedic mihi morituro. Et dum Spiritus vitales deficient, mortuaq; lingua non poterit hoc tuum ſuauiſſimum nomen eloqui. Agnoſce tamen tunc creaturam tuam non à Dijs alienis creatam, ſed à te ſolo DEO viuo & vero. Non pereat in malitia ſua, quod operata eſt bonitas tua.

Pulſant ad oſtium tuum ô IESV crucifixe deſideria rugientium præcordiorum meorum, vt in æternum non auellar à te. Noli me ô DE-

VS!

VS! in æternitatem plenam ærumnarum condemnare, qui pro me ad crucem damnatus es. Non expedit vt hæc lingua mea, quæ tunc pretioso sanguine rubescit, in æternum cum Dæmonibus blasphemet te.

Ne patiaris mi IESV! Sanguinem tuum pretiosum perire in me, suoq; fructu priuari, quem pro salute nostra effudisti. Ne patiaris Saluator Clementissime tantos labores tuos, quos nostri causâ pertulisti fieri irritos, tantum pretium ne sustine inuanùm fuisse expensum: sed compleatur in nobis fructus Passionis tuæ, labor tuus in nobis proficiat, mors tua in nobis vitam operetur.

Ad B. Virginem & Sanctos.

RESpice in me gloriosissima Virgo MARIA, quia nunc habeo in corde meo amantissimum Filium tuum IESVM, illum ipsum hodie mihi dono datum tibi repræsento, & offero tuis brachijs constringendum, tuo ore exosculandum, tuo corde amandum, & vnâ mecum adorandum.

Sancti Angeli, Sancti Archangeli, Cherubim & Seraphim, aspicite primogenitum Patris æterni, quem introeuntem in orbem terrarum jussu Patris adorastis, adorate nunc eundem in corde meo, cantate illi pro me Sanctus, Sanctus.

Omnes Sancti & Sanctæ DEI vos præsertim Patroni mei amate in corde meo, laudate & magnificate mecum hunc Dominum meum, quia

quia esurientem impleuit bonis, & respexit super canem mortuum similem mei.

Conclude.

ANima Iesu sanctifica me. Sanguis Iesu laua me. Passio Iesu conforta me. Vulnera Iesu sanate me. Cor Iesu recipe me. Spiritus Iesu anima me. Bonitas Iesu reconcilia me. Pulchritudo Iesu attrahe me. Humilitas Iesu deprime me. Mansuetudo Iesu mitiga me. Pax Iesu pacifica me. Amor Iesu inflamma me. Gratia Iesu reple me. Misericordia Iesu salua me. Sanctitas Iesu consecra me. Puritas Iesu emunda me. Crux Iesu sustenta me. Claui Iesu configite me. Spinæ Iesu coronate me. Fel Iesu inebria me. Os Iesu benedic me, in vita & in morte, in tempore & in æternitate. Amen.

CAPVT VIII.

Praxis deuotè & reuerenter celebrandi Sacrificium Missæ.

Ante Celebrationem, considerandum, quanta sit Sacerdotum dignitas & quanta debeat esse Sanctitas.

DIgnitas Sacerdotum, omnium Principum, omnium Regum & Cæsarum fulgorem & potestatem superat ac excedit. *Ita de illa S. Augustinus in Psalm.* 37. O veneranda Sacerdotum dignitas, in quorum manibus DEI Filius, velut

in vte-

in vtero Virginis incarnatur. O felices Sacerdotes, si sacerdotaliter vixeritis. O magnum mysterium, quod per vos Sanctissima Trinitas operatur, Cælum miratur: horrescit infernus: contremiscit Diabolus: reueretur quàm plurimùm Angelica celsitudo. Ille enim, qui creauit me sine me (si fas est dicere) creatur mediante me. Et ille, qui ex nihilo cuncta creauit sine me, dedit mihi creare se. O Sacerdotes attendite: major est vobis dignitas collata, quàm Angelis, qui adorant, quod vos conficitis. Prouidete ergo vobis, vt nihil in vobis sit terrenum, nihil commune cum populo. Sit Angelica conuersatio vestra, vita diuina, mores illibati. Prouidete ne lingua loquendo, quæ vocat de cælo Filium DEI, contra Dominum loquatur: Et ne manus, quæ intinguntur sanguine Christi, polluantur sanguine peccatorum.

Præcognitio futuri Operis.

QVid facere aggredior? negotium omnium negotiorum maximum! introibo in Sancta Sanctorum, hominum ad DEVM mediatorem agam! In conspectu Curiæ cælestis, coram SS. Trinitate publicam totius mundi causam perorabo! Parum est, sed etiam quod non est concessum Angelis; quod omnis creaturæ merita excedit corpus & sanguinem IESV Christi veri DEI verbis producam, & cum SS. Trinitate operabor hoc magnum SACRAMENTVM! insuper etiam manibus tractabo! intuebor oculis! ore contingam! in viscera recondam!

O negotium omnium negotiorum maximum! Faceſſite quæuis alia negotia, omnes aliò auocantes cogitationes abite. Ruat mundus, pereant amici, quidquid pretioſiſſimum eſt vnius horæ inuoluatur damno. Majus præ omnibus negotium eſt. Ad hoc ſolum anima mea omnes potentiarum ſenſuumq; vires intende, hoc tracta. Cum illo jam inde occupari elige, cum quo beatiſſimè æternùm occupabere. Melior omnibus creaturis DEVS, huic omnia creata poſtpone.

Oblatio Sacrificij in quantum eſt Latreuticum ſeu Adoratiuum.

O Ter magne DEVS! in vnione primi & ſummi Sacrificij & Sacerdotis Chriſti: in vnione omnium Sacerdotum noui & veteris teſtamenti & ſacrificaturorum vſq; ad diem judicij. Toto corde & corpore proſtratus ego puluis & cinis, hodie offerre tibi intendo Sacrificium corporis & ſanguinis IESV Chriſti Domini noſtri. Et inprimis

In recognitionem Tuæ admirabilis in vnitate Trinitatis; Tuarum Perſonalitatum, DEI Patris, DEI Filij, DEI Spiritus Sancti.

In adorationem infinitarum Perfectionum, Attributorum, & Proprietatum Tuarum, Tuæ nimirum Sapientiæ, quâ comprehendis te ipſum, & omnia poſſibilia, præſentia, præterita, & futura. Tuæ immenſitatis, quâ cælum & terram imples. Tuæ æternitatis & immortalitatis, quâ ſemper idem es, & anni tui non deficient Tuæ

Omni-

Omnipotentiæ, Tuæ voluntatis, Pulchritudinis, Beatitudinis.

In adorationem tuorum actuum liberorum Tuæ Misericordiæ, quâ grauissimos quosq; toleras peccatores vt conuertantur. Tuæ Iustitiæ, quâ nullum peccatum impunitum relinquis. Tuæ Prædestinationis Electorum ac reprobationis præscitorum. Tuæ Prouidentiæ & dispositionis æternùm de nobis duraturæ. Tuæ liberalitatis in omnes creaturas diffusiuæ.

In cultum latriæ tibi soli debitum, ac in protestationem supremi tui dominij in omnes creaturas, & nostræ subjectionis, ac omnimodæ dependentiæ à te.

In recompensationem laudis & gloriæ tibi ab Angelis Apostatis & damnatis, item ab omnibus infidelibus & peccatoribus, denegatæ & non persoluendæ. In supplementum omnium blasphemiarum, quæ fiunt in terra & inferno contra Eucharistiam. In suppletionem omnium superstitionum & adorationum impensarum creaturis inanimatis & falsis Numinibus & subtractarum Tibi DEO viuo & vero.

In quantum est Gratiarum actiuum.

IN vnione gratiarum actionis, quam agit & egit ab initio creationis suæ Sanctissima anima Christi, B. Virgo MARIA & omnes Sancti ac Beati. Gratias tibi Domine hoc Sacrificio ago, pro immenso gratiarum, donorum & gloriæ thesauro, quem contulisti Humanitati Christi Domini in via & in Patria.

Gratias tibi pro beneficijs concessis Beatissimæ Virgini, præcipuè verò dono Virgineæ Maternitatis diuinæ & Immaculatæ Conceptionis, ac pro ipsius exaltatione in cælesti gloria supra omnes Angelos & Sanctos.

Gratias tibi pro beneficio creationis, conseruationis, cooperationis, concursûs exhibito & exhibendo omnibus & singulis creaturis. Pro Incarnatione verbi diuini. Pro vita, Passione, & morte IESV Christi. Pro doctrina ejus, consilijs, præceptis, exemplis, miraculis. Pro redemptione nostra, pro vsu & institutione Sacramentorum. Pro dilatatione per totum mundum Christianæ fidei, fundatione Religionum, extirpatione Hæresum.

Pro creatione omnium Angelorum ad gloriam tuam, & nostram custodiam. Pro prædestinatione, Vocatione, Iustificatione, Glorificatione omnium Electorum. Pro Conuersione omnium peccatorum.

Pro beneficijs concessis omnibus comprehensoribus & viatoribus, prædestinatis & reprobis, justis & peccatoribus, ingratis & infidelibus, Dæmonibus & damnatis: imò etiam pro beneficijs, omnibus creaturis irrationalibus, quæcunque fuerunt, sunt, & erunt, præstitis.

Gratias tibi Domine & pro beneficijs mihi indignissimo collatis. Præcipuè quia me creasti ad imaginem & similitudinem tuam, dono tuæ gratiæ per baptisma ditasti, Angelum ad mei custodiam deputasti, me pretioso Sanguine Filij tui redemisti, è sæculo nequam eripuisti, Sacerdotem

tem fecisti, donis tuis naturalibus & supernaturalibus ditasti, tot media ad Salutem æternam, & alia necessaria ad decentiam status, copiosè præbuisti: ac pro beneficijs omnibus notis & incognitis, præteritis, præsentibus, & futuris mihi præstitis & præstandis.

In quantum est Impetratorium.

O Pater misericordiarum & DEVS totius consolationis! quia me famulum tuum, licet grauissimâ flagitiorum meorum onustum sarcinâ, legatione fungi apud te voluisti pro omnibus hominibus viuis & defunctis. Offero tibi Sacrificium hoc.

Inprimis pro summo Pontifice Papa nostro, Cardinalibus, Patriarchis, Episcopis, Abbatibus, Parochis, Sacerdotibus, & vniuerso Clero, & omnibus alijs curam animarum gerentibus: vt omnes oues sibi commissas verbo & exemplo fideliter pascant

Pro statu Religionum omnium, & cunctis Religiosis præcipuè N. vt reducantur ad feruorem & perfectionem in qua fuerunt institutæ.

Pro Augustissimo Christianorum Imperatore, & cunctis Regibus & Principibus Catholicis, pro omnibus Magnatibus & Magistratibus, vt Ecclesiam venerentur, mandata tua custodiant, & de hostibus fidei triumphent.

Pro omnibus Benefactoribus, consanguineis, amicis, & inimicis. Pro omni statu Ecclesiæ. Pro Virginibus, conjugatis, viduis & orphanis, pauperibus, peregrinantibus, captiuis, ægrotis,

nauigantibus, incarceratis, afflictis, in quacunq; necessitate & periculo constitutis: vt illis dones auxilium, remedium & consolationem, prout expedit ad gloriam tuam, & salutem illorum.

Pro omnibus Infidelibus, Turcis, Mauris, Idololatris, Iudæis, Hæreticis, Schismaticis, & alijs dissidentibus, ac omnibus obstinatis peccatoribus, vt ad te conuertantur & resipiscant.

Pro me ipso tandem infelicissimo peccatore: da mihi Domine veniam & remissionem omnium peccatorum. Confirma me in gratia tua, nè vnquam mortaliter peccem. Da vitam plenam meritis, & tuo amore feruentem. Da mihi gratiam semper dignè celebrandi, communicandi, & viaticum in extremo agone sumendi. In particulari autem fructum quem possum & debeo illi N. principaliter applico, pro quo celebrare intendo.

In quantum est Propitiatorium.

QVis sum ego indignissimus terræ vermiculus, vt audeam faciem meam leuare ad te, & aspicere altitudinem cæli? Christi igitur Filij tui, clementissime Pater, pretioso Sanguine & meritis onustus, offero tibi infinitam hanc propitiationem Diuinissimi hujus Sacrificij, pro omnibus peccatis, quibus offensus es à creatione mundi & offenderis vsq; ad diem judicij.

Offero pro omnibus peccatis meis commissis, corde, ore, & opere. Accipe tremenda justitia DEI corpus & sanguinem Domini mei, & delicta mea, ac ignorantias meas ne memineris.

Offero

Offero tibi Sacrificium hoc & pro omnibus, cum majori Majestatis Tuæ indignatione perpetratis peccatis: Præcipuè per hæreses, superstitiones, idololatrias, Dæmonum inuocationes, errores, & magicas artes. Per Christicidium & Antichristi peccata.

Offero & pro animabus omnium fidelium defunctorum præcipuè N. implorans Clementiam tuam, cui proprium est misereri semper & parcere, vt extinguas earum ardorem optato rore misericordiæ tuæ, & citò purgatas in conspectum tuum admittas.

Actus diuersarum Virtutum,

Actus Fidei.

PErsuadeo mihi firmiter, mi dulcis abscondite IESV me sub candido specierum Sacramentalium velamine, millies desideratissimum & speciosissimum vultum tuū latentem agnoscere.

Persuadeo mihi, videre mentis oculis roseum corpus tuum, ex quo fontes saluberrimi quinq; vulnerum tuorum, fontes aquarum viuentium scaturiunt.

Et si non videam nunc in manibus tuis fixuram clauorum, & si non mittam manum meam in latus tuum, credo tamen, quia tu es Dominus meus & DEVS meus.

Et quia Te DEVM meum in SS. Sacramento hìc latentem firmiter confiteor, ideo nomine omnium infidelium te non credentium & scire nolentiū, nomine omniū. Hæreticorum & Schismaticorum te blasphemantium, nomine omnium

Dæmonum & damnatorum te non adorantium, ego credo, adoro, ante te procido, tibi nomine terrestrium & infernorum inclamo: Centies millies laudetur SS. SACRAMENTVM.

Actus Spei.

SCio mi Domine: quia propter peccata mea indignus sum áére quem respiro, indignus cælo quod aspicio, dignus mille inferis. Et quomodo præsumam accedere ad te sub his Eucharisticis speciebus verè præsentem? Ibi enim adest corpus tuum sole splendidius electum ex millibus. Ibi est sanguis pro nostra salute effusus. Ibi deniq; latet diuinitas tua.

Abyssus tamen malitiæ, nequitiæ, & nihili mei, abyssum inuocat misericordiæ & bonitatis tuæ Domine. Nam licet plures sint arenâ maris iniquitates meæ, spero tamen quia non repelles me à te, spero in pretio Sanguinis tui, vtique Domine nihil horum odisti quæ fecisti. Vtique & catelli edunt de mensis Dominorum suorum.

Actus Charitatis.

QVid retribuam tibi Domine IESV, quia transiturus de hoc mundo ad Patrem, reliquisti nobis pignus amoris immensi donans nobis pretiosissimi corporis & sanguinis tui Sacramentum?

Cur non mille habeo corda mi IESV? quæ ad tantam tui viui incendij flammam resoluantur in cineres dilectionis tui? quomodo anima mea

mea tota se non euiscerabit exinanietq; in charitatem bonitatis & misericordiæ tuæ ?

O si quantus quantus sum, totus nunc consumar, totus liquescam, totus suspensus de te deficiam à me, & transeam in te, totus vitali amoris tui morte moriar !

Actus Humilitatis.

QVis sum ego eminentissime DEVS, vt tantum opus aggredi audeam ? quis ego sum & quis tu es ? Tu DEVS magnus & grandis nimis ! DEVS Majestatis ! DEVS cui cogitatio nulla par ! DEVS nihil horum omnium, quæ cogitantur aut sunt, sed super illa omnia !

Ego autem quis sum ? ego conceptus & educatus tot⁹ in peccatis ! ego peccator major & vilior, quam putem, & quàm cogitare possim ! ego labijs & toto corpore pollutus ! ego mille titulis debitum inferno caput ! ego terræ exosum pondus & cæli odium ! ego tantò vilior, quantò plurium peccatorum constringor reatu ! ego vilissimorum omnium vilissimus !

Tantusnè DEVS tantillo homini incorporabitur ? O Sacramentum ! ô Mysterium ! ô arcanum abditum ! quis vnquam id beneficij genus ausus est optare ? nunquam in cor hominis descendit dignatio tanta.

O Domine ! si tu ob immensitatem non agnoscis te, sine saltem, vt mea vilitas cognoscat se, & quidem merito formidet conjungi tibi.

O Cor meum, quàm audax & temerarium es, quòd vel cogitare audes accedere ad hoc Sacramen-

mentum. Eſtnè tibi Seraphica illa cryſtallo nitidior puritas? Inſtar miraculi Eccleſia prædicat, quòd Filius DEI non horruerit Virginis vterum, qui tamen à Spiritu Sancto pulcherrimo gratiarum donorum ac virtutum omnium apparatu fuerat inſtructus. Quomodo igitur te cubile Draconum, te proſtibulum, immundities, te ſentina ſcelerum non exhorreſcat? &c.

Actus Contritionis.

O Quantâ contritione ac lacrymarum fonte, quantâ reuerentiâ, & tremore, quantâ corporis & animæ puritate hoc diuinum ac cæleſte Sacrificium eſt celebrandum mihi Domine; vbi caro tua in veritate ſumitur, vbi Sanguis tuus in veritate bibitur, vbi adeſt SS. Angelorum tuorum præſentia: vbi tu Sacerdos & Sacrificium mirabiliter & ineffabiliter es conſtitutus!

O vtinam & millies vtinam, nunc totum mare verſum in ſanguinem, vel potiùs lacrymas ducere poſſem per caput meum, vt vel ſic mundaretur ſentina extremæ vilitatis & peccatorum meorum, quam tu inexcogitabilis dignitatis Domine mi IESV. inhabitare elegiſti.

O vtinam & millies vtinam cor meum extractum à corpore daretur mihi candentibus carbonibus fruſtatim adeo examinandum, vt decoctâ ad purum ſcoriâ ejus, ſaltem & ſi non dignam, non tamen tam nimis indignam tibi præbere poſſem manſionem.

O vtinam mi IESV nunquam te offendiſſem! ô vtinam te ſolum & vnicum ſemper amaſſem!

ſem! Pænitet me peccaſſe ideo ſolùm quia amo te, ſemperq; pænitebit: & ſi poſſem infinito dolore nunc dolerem quòd offenderim te. Non ampliùs tamen mi IESV! non ampliùs. Hic ſit terminus delictorum meorum. Priùs à Dæmone obſidear, aut pænas inferni patiar, quàm peccem; & te amorem meum offendam.

Commemoratio Dominicæ Paſſionis.

OMnes Sancti Patres, Commemorationem Dominicæ Paſſionis Sacrificium celebranti ſuper omnia neceſſariam eſſe affirmāt, præcipiente Apoſtolo: *Quotieſcunq; manducabitis panem hunc & Calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis donec veniat.* Quæ verba expendens Seraphicus Doctor dicit: *Timeo nequaquam ſine remorſu conſcientiæ ac præiudicio animæ ad Sacrificium poſſe accedere, niſi præmemoratâ ipſius inſtituentis charitate, ac eius paſsione & morte, in cuius memoriam perpetuò recolendam illud Sacramentum debere confici & percipi ipſe præclarè aſſeruit & iniunxit.*

PRAXIS.

SAluete delicata membra Domini mei IESV Chriſti, pro ſalute noſtra diuerſis pænis in paſſione cruciata. Salue reuerendum caput pro nobis ſpinis coronatum & arundine percuſſum. Salue pretioſiſſima facies pro nobis conſputa & alapis cæſa. Saluete benigniſſimi Saluatoris noſtri oculi pro nobis lacrymis perfuſi. Salue ſacrum os, gutturq; ſuauiſſimum pro nobis felle

& aceto

& aceto potatum. Saluete aures nobilissimæ pro nobis opprobrijs & cōtumelijs afflictæ.

Salue collum regium pro nobis colaphizatum, dorsumq; Sanctissimum pro nobis flagellatum. Saluete venerabiles manus & brachia pro nobis in cruce extensa. Salue pectus diuinissimum pro nobis in passione conturbatum & contusum. Saluete pedes adorandi pro nobis clauis confixi. Salue latus gloriosum pro nobis lanceâ militis perforatum. Salue corpus IESV totum pro nobis in cruce suspensum, vulneratum, mortuum, ac sepultum.

Salue cor mellifluum summæ Trinitatis gazophylacium pro nobis in cruce disruptum. Salue ter Sanctissima IESV Christi anima ad mortem vsq; contristata. Salue Sanguis pretiosissime è vulneribus Christi copiosè effuse. Saluete adoranda Saluatoris nostri vulnera, monimenta charitatis & pretia Redemptionis humanæ. Per hæc vulnera tua mi bone IESV sana animam meam, & esto propitius mihi indignissimo peccatori.

Pia desideria & affectus immediatè ante Sacrum eliciendi.

O IESV millies desideratissime! ecce jam appropinquat hora, hora inquā felicissima, quâ te DEVM meum in animam meam suscepturus sum. Extende igitur Sacratissimas manus tuas mi dulcis IESV ad amplexandam animam meam, & ne proijcias me à facie tua, licet id peccatis meis millies meruerim.

O vti-

O vtinam nunc talem ac tantam deuotionem, talem ac tantum amorem, talem ac tantam munditiem, quâ vllum vnquam humanum cor ornatum fuit, in me haberem!

Vtinam & millies vtinam, omni virtute, omni desiderio repletus essem!

O vtinam & millies vtinam omnium Angelorum puritatem, omnium Apostolorum charitatem, omnium Martyrum merita, omnium Confessorum Sanctitatem, omnium Virginum haberem puritatem & munditiem.

Vtinam tali reuerentiâ, deuotione, & amore te possem suscipere, sicut Beatissima Mater tua in tua Incarnatione & postmodum in Sacramento suscepit.

O quàm ego illo tempore, quo Sanctissimam Hostiam sumam, cuperem esse Cherubin & Seraphin, non propter meam sensualitatem, sed propter tuam dignitatem mi DEVS!

O vtinam & millies vtinam tuum Sacratissimum & Diuinissimum cor haberem mi IESV! vt Te in illud ipsum, tali quo dignus es modo, suscipere possem.

Vtinam me dulcis IESV totaliter ex tua præsentia accendas, comburas, & in te transmutes, vt vnus tecum efficiar Spiritus per gratiam intimæ vnionis, & liquefactionem ardentis amoris.

O si vel ad vnicum momentum transferar in te, absorbearq; à te, vt te DEO meo quantus quantus es in te, fruar & satier, poter & inebrier, hauriar & obruar, tenendo atq; fruendo, amando atq; innatando.

O Vir-

O Virgo Beatissima Mater misericordiæ! ô SS. Angeli Sancti DEI omnes præcipuè Patroni mei N. N. ad vos clamo pauper, nudus, & humilis me euntem ad altare, ad immolandum corpus & sanguinem IESV Christi ornate vestris virtutibus, fulcite meritis vestris.

O Pater da mihi filium tuum IESVM! ô IESV! da mihi te ipsum! O Diuinissime Spiritus da mihi corpus & sanguinem Domini mei, O IESV sis mihi IESVS.

De proxima dispositione ad Missam.

Antequam Sacras Vestes induas breuiter tacita mente institue colloquium. Et inprimis.

INterroga te ipsum: Quid facere aggrederis peccator & vilis homuncio? tunè hodie apud SS. Trinitatem in conspectu Curiæ cælestis habebis audientiam? tunè introibis in Sancta Sanctorum?

Postea alloquere DEVM Patrem: O Pater! egonè mancipium tuum indignum, repræsentabo hodie Filium tuum in ara crucis tibi immolatum? Egonè labijs sordidioribus ipsius inferni faucibus, & manibus Luciferi, manibus quodammodo inquinatioribus præsumam attrectare dilectum filium tuum? Egonè linguâ meâ fædis contaminatâ sceleribus è sinu tuo in terram sub species Sacramentales vnigenitum tuum euocabo?

Interroga Clementiam Diuinam, qui fieri poterit vt pro tanto ausu & temeritate ipsi

Dæmo-

Dæmones tuorum ſcelerum conſcij te è veſtigio altaris abreptum in oculis hominum non ſtrangulent?

Dum Sacras Veſtes induis, velut lupum te in veſtimentis ouium eſſe æſtima: & Dæmones tuorum ſcelerum conſcios videaris audire per irriſum exprobrantes: En Saul inter Prophetas!

Poſtea ſingula ſacri cultûs ornamenta cum contumelioſo Chriſti amictu compara. Porro Amictus velamen illud ſignificat, quo facies Chriſti velata eſt, cum percutiebant eum, illudentes. Alba, veſtem albam denotat, quâ ab Herode velut ſtultus indutus fuit. Cingulum, funes quibus in horto vinxerunt eum, ſiue flagella quibus columnæ alligatum crudeliſſimè ceciderunt. Manipulus, vincula Stola, funes collo ejus injectos, ſiue crucis pat[illegible]ulum humeris ejus impoſitum. Planeta, veſtem purpuream.

Ad altare procedens, mente intueberis Chriſtum quaſi cruce onuſtum ante oculos tuos ad montem Caluariæ incedentem.

Cum perueneris ad altare, cælum tibi deſuper velut apertum contemplare, & effuſam innumerabilem Angelorum & Sanctorum omnium multitudinem te intueri cogita. Admirare tunc, eſſe tibi homuncioni indigniſſimo, & exuli cantanda cantica Domini in terra aliena, & cantica Angelorum.

Epiſtolam & Euangelium lecturus dic intra te: Egonè in Eccleſia DEI depromam oracula, qui tamdiu ſedi in Cathedra peſtilentiæ? Egonè

gonè Euangelium promulgabo, qui factis & exemplis Euangelium impugnaui ?

Ante tempus oblationis erubesce & confundere, tecum serio versans; quidnam animi gerere velis, qui vnicum & percarum Patri Filium, quem non semel peccatis tuis enecasti, præsumas offerre ?

Quando patenam cum hostia accipis, repone simul in ea cor tuum, cor omnium circumstantium & fidelium. Dum vinum Calici infundis, gratias ages DEO, quòd sub his speciebus se occultare voluerit, vel elicies desiderium te totum immergendi in abyssum meritorum Christi.

Dum manus lauas desidera vt erumpant sanguineæ lacrymæ ex oculis tuis, vel pretiosissimæ guttæ aquæ & sanguinis ex latere Christi ad diluenda peccata tua.

Cum dicis ante consecrationem, memento Domine famulorum famularumq; tuarum : statue tibi ob oculos cordis IESVM recenter cruci affixum, totum sanguinolentum, dilaniatum, & discerptum in toto corpore eumq; cum lacrymis pro omnibus nobis Patri supplicantem.

Memento igitur viuorum junges cum memento Christi in cruce pendentis, ac in ipsius vulneribus depones omnes ac immerges, pro quibus orabis.

Ante Consecrationem cum summo timore & horrore Christi verba tibi ad aurem dici existima : *Ecce appropinquat hora, & filius hominis tradetur in manus peccatoris.* Dum accipis panem, puta te videre splendidissimos & lucidissimos

refera-

referari cælos, Angelos omnes effundi, ipsum Filium DEI in Diuinis splendoribus supra panem consecrandum descendere.

Verba consecrationis prolaturus, considera te ipsius Christi personam gerere, & verba enuntiatiuè in persona ipsius proferre. Proinde tunc vel maximè mentaliter intentionem actualem breuiter formare poteris. Volo in persona Christi & Ecclesiæ conficere corpus & sanguinem Christi. Vel: sicut ego conuerto mi DEVS substantiam panis in substantiam corporis tui, & vini substantiam in sanguinem tuum, ita desidero conuerti cor meum in amorem tui perpetuum.

Prolatis verbis consecrationis cum summa admiratione, amore, & timore, puta te videre aut infantulum IESVM eumq; speciosissimum formá præ filijs hominum, ad quem adorandum eumq; custodiendum innumerabiles Angeli de cælo lapsi sunt: aut IESVM in manibus tuis quasi in cruce recens extensum. Proinde tunc cordialissimos mente affectus elice.

Dominus n. us & DEVS meus: vel IESV Fili Dauid miserere mei vel: ô Pater! dono tibi Iesum. Vel: non dimittam te Domine Iesu donec benedixeris mihi & toti mundo, Vel: voces cælestium terrestrium & infernorum dicite eleuato Domino: Laudetur SS. Sacramentum. Vel: Amo te DEVS meus pro omnibus & in omnibus & in æternum amare volo. Vel: O Iesu crucifixe parce mihi & omnibus peccatoribus. Vel: O Pater dilectissime respice in me quia in manibus meis habeo dulcissimum Filium tuum.

Vel: O si exulcerationem illam sentire nunc possem, quæ te Dominum, dum crux attolleretur, totum excruciauit! Vel: O MARIA! en dilectus Filius tuus.

Dum Calicem eleuas dic in corde: O Pretiose Sanguis Domini mei ablue me. Vel: O IESV in sanguine tuo depono & demergo peccata mea & totius mundi. Vel: Quis mihi det vt moriar etiam pro te mi IESV? ô si meum scatenrem in venis cruorem pro te effundere possem! Vel: O Pater! en Sanguis Filij tui clamat ad te pro nobis non vindictam sed misericordiam.

In memento Defunctorum primò commendabis animam, pro qua specialiter offers Sacrificium. Postea sine præjudicio illius commendabis animas consanguineorum, benefactorum, Religiosorum, deuotorum ad Beatissimam, fame, peste, bello sublatorum, animas quæ suis carent suffragijs. Animas, quarum corpora in hac Ecclesia & in omnibus alijs per totum mundum requiescunt. &c.

Ante Communionem post verba: Domine non sum dignus. Imaginare Sanctos Angelos cum summa alacritate aperire penetralia cordis tui, & illuc introducere optatissimum Hospitem tuum dulcem IESVM.

Admirabundus ad tanti hospitis præsentiam clama ardentissimo corde: vnde mihi vt veniat Dominus meus ad me? Exi à me Domine quia peccator sum, & ipsis damnatis deterior. Cur tantum te mi IESV humilias? Credo, spero,

ſpero, diligo. O Ieſu dono tibi cor meum. Paratum cor meum DEVS, paratum cor meum. Doleo mi IESV quòd vnquam offenderim te. Miſericordias tuas in æternum cantabo. Non dimittam te Domine, donec benedixeris mihi.

Ante Euangelium daturus benedictionem populo eleuatis *in Chriſtum crucifixum oculis dic:* O mi Ieſu tu ipſe auulſis à cruce *manibus benedic mihi*, benedic circumſtantibus, benedic Patriæ noſtræ, & omnibus Fidelibus.

Actus poſt Miſſam.

CRedo quia tu es Chriſtus Filius DEI viui, qui ad me deſcendiſti. Viuo ego jam non ego, viuit verò in me Chriſtus. Quid ſunt plagæ iſtæ in medio manuum tuarum mi IESV? Cor meum & caro mea exultauerunt in DEO meo. Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEVS Sabaoth. Pleni ſunt cæli & terra gloriâ tuâ. Per viſcera miſericordiæ DEI noſtri viſitauit nos Oriens ex alto. Gloria in excelſis Deo. Quid mihi jam eſt in cælo & à te quid volui ſuper terram? defecit caro mea & cor meum Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum. Nunc dimittis ſeruum tuum Domine ſecundùm verbum tuum in pace, quia viderunt oculi mei ſalutare tuum, quod paraſti ante faciem omnium populorum. Domine Ieſu nouerim me, nouerim te, nec aliud cupiam niſi Te. Magnificat anima mea Dominum, & exultauit Spiritus meus in Deo ſalutari meo. Miſericordias Domini in æternum cantabo,

Actus admirationis & gaudij de DEO.

EN coram te ſuauiſſime Ieſu ſe ſiſtit anima mea miſerijs plena! vt quid permiſiſti à me indigniſſimo peccatore te hodie tractari: & in latrinam corporis mei ſceleribus multis labefactatam deponi? Quomodo tuliſti vt hanc tibi execrandam injuriam irrogarem? Anni lacrymarum & pænitentiæ mille non ſufficerent ad Sacramentum tam excellens ſemel dignè ſuſcipiendum, quanto minùs ego indignus aptus eſſe poſſum, qui peccare quotidie non ceſſo, incorrigibilis perſeuero, & imparatus accedo?

Pro admirando habetur, quòd ad imperium Ioſue Sol in cælo ſteterit, ſed nunquid non magìs eſt ſtupendum, quòd ad vocem Sacerdotis, velut vocem meam hominis nequiſſimi & malitioſiſſimi, Deus cum tota ſua im̃enſa ac infinita Deitate ſub ſpecies Sacramentales deſcendit, & ibi non rarò indigniſſimè tractatur?

Quid eſt hoc mi dulcis Ieſu? Quid inquam eſt hoc? Tu qui adeò immenſus es, vt cuncta creata te capere non valeant à paruula contentus Hoſtia in mea intraſti viſcera fæda? vnde mihi Domine vt tu venias ad Publicanum & peccatorem? An neſcis quis ſim ego puluis vtique & cinis, vas ſordium, eſca vermium, & ad hunc tu de cælo venis? O DEVS & Dominus noſter quàm admirabile eſt nomen tuum! Quid retribuam tibi Domine pro omnibus his, quæ retribuiſti mihi.

O ſa

O ſi te nunc non meo indigniſſimo, ſed Seraphico, ſed Mariano, ſed tuo corde, mi Ieſu intenſiſſimè amare poſſem! ô ſi omnia creata corda omniumq; cordium affectus & amores in meum cor immergere & includere poſſem, quàm vellem te amare dulcis amor meus!

Tibi laudes concinant, tibi mecum gratias agant, te pro me mi Ieſu ignitiſſimè ament Beatiſſima Virgo Mater SS. Angeli, ac omnes Beati, vniuerſi populi, tribus & linguæ. Iubilent tibi pro me omnes creaturæ, & miſericordias tuas in æternum concinant.

Actus adorationis.

AVe auguſtiſſimum Sacramentum. Aue dulciſſime & gratiſſime hoſpes amorq; mi Ieſu: Saluto te ſalutationibus omnium creaturarum, quæcunq; fuerunt ſunt & erunt.

Aue mi bone Ieſu, delitioſiſſimum cordis mei centrum, recipe me in ſuauiſſimos amoris tui amplexus, Transfer me in te.

Oſculor mi Ieſu venerabiles manus tuas pro me cruci affixas. Oſculor pedes tuos pro me clauis confixos. Oſculor latus glorioſum pro me vulneratum.

Aue tremendum Saluatoris mei caput coronâ ſpineâ redimitum. Aue frons ſole ſerenior cruentata & in lapſu percuſſa. Auete oculi pro me velati, contuſi, liuore pleni. Auete aures contumelijs ſauciatæ. Aue dulce os pro me ſiti & aceto cruciatum.

Petitiones post Missam.

O Domine! cujus viscera misericordiæ patent omnibus, qui neminem vis perire, ideoq; pro omnibus hominibus mortem subijsti & hoc Sacramentum instituisti. Respice in me oculis misericordiæ tuæ, succende me ignita vi amoris tui. Dirige me in veritate tua, & da finalem in gratia tua perseuerantiam &c.

Obsecro etiam Domine, ne ob respectum fæditatis meæ & peccatorum meorum illos negligas vel non exaudias, qui se per me tibi in hoc Sacrificio commendauerunt. Succurre itaq; & esto propitius benefactoribus, consanguineis &c.

Effunde miserationes tuas Domine Princeps Regum terræ in omnes Reges & Catholicos Principes, & in omnes gentes quæ te non nouerunt, Turcas, Idololatras, Hæreticos &c.

Defende omnes fideles tuos à fame peste & bello, à cunctis aduersitatibus & periculis. Memento tot miserabilium peccatorum in peccatis mortalibus existentium. Ne sinas eos labi, qui in periculo & occasione peccandi versantur.

Succurre summo Pontifici nostro, cunctisq; Prælatis & Presbyteris. Dissipa consilia impiorum ne quicquam Ecclesiæ tuæ, Regno huic & propagationi gloriæ tuæ officiant. Da huic congregationi ad quam me vocare dignatus es, bona spiritualia & temporalia. Da superioribus omnibus zelum disciplinæ, subditis obedientiam.

Succurre omnibus afflictis, pauperibus, ægrotis, agonizantibus, tentatis, incarceratis, & vni-

uerſo omnium ſtatuum populo tuo. Succurre animabus purgatorij, vt refrigerium, quietem, & lucem æternam obtineant.

Actus alij ſuperius videantur poſt Communionem, fol. 231.

Ad B. Virginem & Sanctos.

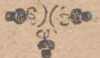
RESpice me ô Domina, quoniam vnitus ſum Filio tuo Ieſu, & cum vnitus ſim Filio tuo, ego quoq; filius tuus ſum.

O Domina mea! ô Mater mea! doce me Filium tuũ amare, vt tu illum amaſti, doce me cum illo deliciari.

Omnes Sancti Angeli & Patroni mei, vos amate, vos adorate, vos laudate meum dulciſſimum Ieſum, quia ego neſcio, quid dicam DEO vitæ meæ.

Conclude poſt Miſſam.

ANima Chriſti Sanctifica me: Corpus Chriſti ſalua me: Aqua lateris Chriſti laua me: Paſſio Chriſti conforta me: O bone Ieſu exaudi me: Intra vulnera tua abſconde me: ne permittas me ſeparari à te: Ab hoſte maligno defende me: In hora mortis meæ voca me: & jube me venire ad te: vt cum Sanctis tuis laudem te, in ſæcula ſæculorum.

CAPVT IX.

Proponuntur quædam Praxes seu Exercitia colendi per annum Festa Christi Domini.

Viator DEVS.

In Aduentu Domini.

1. O Quando factus Viator DEVS cæli exultabit vt Gigas ad currendam viam! ô quando procedet tanquam Sponsus de thalamo suo?

2. O Pater misericordiarum! num in perpetuum obliuisceris nostri? derelinques nos in longitudinem dierum? operi manuum tuarum non porriges dexteram? Excita Domine potentiam tuam & veni, vt saluos facias nos.

3. Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea, vt te videre possit in ergastulo carnis natum sine contagio carnis.

4. O nos felices! quid audio! propter miseriam inopum & gemitum pauperum nunc exurgam dicit Dominus. Læsus est peccato DEVS; satisfaciat Deus, factus est homo reus, fiat homo Deus, vt liberetur reus. Peccauit caro, mundet caro

5 O ingenium amoris diuini! vt redimeretur homo, factus est Deus homo. 6. Ec-

6. Ecce jam Rex noster aduenit de cælis, lætentur cæli & exultet terra ante faciem Domini quia venit: quoniam venit saluare nos & dare se nobis.

7. Salue dies tot ætatibus exoptata, quâ Deus pro nobis factus est homo. Salue Gabriel Archangele tantum nobis annuntians gaudium. Salue Virgo gloriosa in cujus vtero castissimo carnem assumpsit Deus!

8. O quàm potens est amor, qui ad tam infima abijcis Deum! ô quàm Diuino est dissimilis amor meus!

9. O bonitas infinita! ô admiranda dignatio tua Domine, vt seruum redimeres Filium tradidisti!

10. Ama, amplectere Virgo Beatissima pro me dulcissimum Filium tuum in claustro vteri tui Virginalis latentem.

11. O Sancti Angeli adorate pro me primogenitum Patris æterni, quem ad nos traxit amor, rapuit charitas, reclinauit in vtero Virginis misericordia, amate illum pro me, cantate illi Sanctus.

12. Tu qui in Sancto habitas excita potentiam tuam, & veni ex vtero: tædet animam meam vitæ meæ, quia non video te Deum Deorum in Syon.

13. O vtinam mi Domine citiùs disrumperes cælum vteri Virginalis, & ad nos descenderes! ô longa mora! ô tædiosa dilatio!

14. Tibi dicit Domine Iesu cor meum, exquirit te facies mea, faciem tuam ardentissimè videre

dere

dere concupiſco: ſonet vox tua Diuine Puſio in auribus meis, vox enim tua dulcis & facies tua decora.

In Vigilia Natiuitatis Domini.

1. NAſcere tandem aliquando poſt tot ſæculorum luctum atq; ſquallorem ô parue Deus! ô magne puer! tam impatienter expectate, quàm vehementer expetite.

2. Naſcere Domine, expectat te Mater tua, vt te oſculetur oſculo oris ſui, ac pannis inuoluat: expectat te Ioſephus, vt te Deum in carne adoret: expectat te bos vt cognoſcat te poſſeſſorem ſuum; aſinus, vt cognoſcat præſepe Domini ſui.

3. Natiuitas tua Infans Diuine, gaudium annuntiabit vniuerſo mundo, tu enim es Sol juſtitiæ, & gaudium vniuerſæ terræ.

4. Egredere Domine de terra tua; euocat te militia cæleſtis, vt euangelizet gaudium magnum: Paſtores vt te ſalutent: Magi vt munera offerant; Symeon vt te excipiat in vlnas ſuas.

5. Veni Domine propter miſeriam inopum & gemitum pauperum: expectant te cæci vt videant; claudi vt ambulent, leproſi vt mundentur; mortui vt reſurgant.

6. Age, perge Rex magne, ab ætheris palatio ad pauperrimam caſam, à ſtellis ad paleas, ab Angelis ad jumenta, à Diuina Numinis tui forma, ad humanam Chriſti ſpeciem delabere.

7. Dic mihi Virgo Mater vbi naſcetur Filius tuus? num in ſtabulo? ô inaudita amoris pro-

digia dilecti mei Cubile stabulum est, lectus Sponsi mei fænum, puluillus stramen, aula vilis spelunca!

8. O puelle Diuine! Amor magne & parue! Tu es, qui Seraphinos tuis dulcissimis ignibus inflammas, cur non stipulam & fænum, in quibus jacebis infantulus accendes?

9. O Diuinitas tremenda! ô Humanitas amanda! ô Deus: ô Homo! ibi magnus in cælis es! & hìc paruus in terris! ibi regis sydera, hìc suges vbera! ibi sedes inter Angelos, hìc jacebis inter bestias! ibi diues in throno, hîc pauper in fæno!

10. Vtinam mi Iesu tuæ natiuitati præsens adesse possem, dignusq; habitus, qui te halitu meo, pro brutis animalibus calefacerem!

11. At miserebuntur tui mi Iesu ipsa jumenta, quæ te suo halitu calefacient. Cognoscet bos Possessorem suum, & asinus præsepe Domini sui.

12. Veni ergo Domine & noli tardare, veni Iesu pulcherrime, clarissima gemma nata in mari diuinitatis paternæ, cujus originem nullus intellectus creatus potest indagare.

13. O puer! ô Deus! ô hominum & Angelorum amor! ô Rex cordis mei! ô Imperator animæ meæ, te videre concupisco, te desidero amplecti, osculari, tuos pedes, quia catellus tuus, lambere volo.

Media nocte Natiuitatis Domini.

1. NVm, quem diligit anima mea vidistis, vobis loquor Angeli Sancti? dicite mihi de

Iesu.

Iesu meo, cui nunc ceciniſtis? indicate mihi quem diligit anima mea.

2. Pijſſima Ieſu Mater aperi mihi oſtium dilecti mei: vadam & videbo hunc puerum natum antequam moriar.

3. Ieſu Fili Dei, oſtende quæſo te animæ quærenti, & vultum tuum cernere cupienti: quare enim dignatus es naſci, niſi velles etiam agnoſci?

4. Omnes Reges terræ deſiderabant videre faciem Salomonis, & audire ſapientiam ejus, & ecce pluſquam Salomon hic: ſinite ergo Paſtores me introire ad Regem natum, vt oſculer ſcabellum pedum ejus, & ſtabulum ejus.

5. Iam quod quæſiui habeo, Ieſum meum inuenio, & ſummo bono gaudeo, cur jam corde non ardeo?

6. Gaudens hodie gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in Deo Ieſu meo: inueni quem diligit anima mea, tenebo pedes ejus, nec dimittam, donec benedixerit mihi.

7. Salue millies deſideratiſſime Hoſpes, ſalue dulcis puelle Ieſu, ô Ieſu Nazarene, Rex ſæculorum, Rex cordium, deliciarum omnium, primæ ac ſummæ deliciæ, feliciſſima beati amoris æternitas. Salue viuificans gemma diuinæ nobilitatis. Salue immarceſcibilis flos humanæ dignitatis Ieſu amantiſſime.

8. Salue Ieſu, dominator omnium, ſpecioſus formâ præ filijs hominum, te agnoſcimus & veneramur noſtrum Clementiſſimum Dominum.

Salue

Salue Iesu decus Angelicum, fons viuus, lumen mentium, excedens omne gaudium, & omne desiderium.

9. O Mater! ecce Filius tuus. En pallent illius labella corallina: marcent roseæ genæ; vbertim stillant geminæ ocellorum gemulæ; crebrò gemit os formosulum; alternis singultit pectusculum lacteum; miserè tremunt frigidulæ manus; vndiq; titubat mollicela caro; tenerè palpitant paruula cum corculo viscera; toti trepidant infantiles artus.

10. O verè beatissima nox clarior omnibus sæculi noctibus, quæ scire meruit tempus & horam, quando de Virginali vtero egressus est Dei Filius nostræ fragilitatis corpore indutus.

11. O benedicta nox, & laudent eam omnes filij lucis, quia natus est in ea Christus Filius Dei lux æternæ lucis.

12. Sed quomodo mi Deus! pusillus vagis in duro præsepio, & jaces mutus inter animalia!

13. O prodigium! en Viator Iesus cæli terrarumq; amor, procumbit inter bestias, quia non est, vbi reclinet caput suum in diuersorio, & fessus est ab itineribus æternitatis!

14. Angelus dicit: Euangelizo vobis gaudium magnum, natus est Saluator, at, quale mihi gaudium, dum plorat contemptus nec diuersorio receptus Amor?

15. O prodigium gaudij simul & doloris! Salue, inquit Deipara, Fili mi, & osculabatur eum, sed lacrymando, quia præsagiebat illud: Aue Rabbi, Ecce Deus, & canitur: Gloria in altissimis!

tiſſimis! ſed quid illud? Ecce homo, & clamabitur: Crucifige eum. O quàm diuerſa ſors; hîc in ſtramine, ibi cum arundine: hîc in faſcijs, ibi in vinculis: hîc tenero vagitu vitam inchoat, ibi clamore valido & lacrymis vitam finiet.

16. O Virgo beatiſſima, præbe lambenti Ieſulo mamillam, vt ipſe pro te præbeat percutienti maxillam.

17. O mi Ieſu humillime & altiſſime plantulis tuis pronus accido, oſculor pedes tuos intra præſepis anguſtias arctatos, oſculor pro me clauis perforandos. Adoro in paruo corpuſculo tuo tuam immenſitatem, in paupertate tuas diuitias, in muta infantia tuam Sapientiam, in tenella ætate tuam æternitatem, in carne mortali tuam immortalitatem.

Die Natiuitatis Domini.

1. O Felix! ô ter beata hora! quâ hodie ſecus viam cecidit verbum caro factum.

2. Cur non ardet cor meum tenerrimo tui amore infans formoſiſſime, qui ſalutem meam in ipſo tui ortu operari cæpiſti? quomodo non amabo te mi Domine ita amantem me?

3. O homo, quantum magnificatus es, & quantum Deus benigniſſimus appoſuit cor ſuum erga te! an non clamabis vsq; & vsq;! Quid retribuam Domino pro omnibus, quæ tribuit mihi?

4. Non miſit Deus Angelum, non Archangelum, non Patriarcham, non Prophetam, ſed ipſe venit Rex Angelorum & Dominus Prophetarum ad liberandum me.

5. O De-

5. O Deus bonitatis! nunquam magìs te reddidisti amabilem, quàm cùm te exhibuisti miserabilem. Nunquam clariùs resplenduit bonitas tua, quàm cùm annihilata videbatur Majestas tua.

6. Vulnerasti cor meum tuo aduentu mi Iesu, vulnerasti cor meum, vtinam exnunc mori possem & viuere tibi.

7. Quis te adduxit mi Iesu nisi amor? & quis de cælo te traxit, & ad me inclinauit nisi amor? O amor & amor, quàm dulcis & fortis est hic amor! O etiam in me tam vehemens nascatur ardor, cui nihil sapiat, nisi Iesus æternus amor.

8. Meis affectibus paruule Iesu careo: offero tibi affectus Matris, affectus Angelorum psallentium, & Pastorum te adorantium.

9. Repræsento tibi terra puerum natum, tibi datus, tibi natus ex intacta Virgine.

10. Non audebam ob peccata mea accedere ad te mi Iesu, nunc accedam, quia vinctus es & ligatus. Quis enim posset timere hunc paruulum? quem non succendent amore calentes Iesuli lacrymæ?

11. O dulcissime Fili Mariæ! ô dilecte mi Iesu candide & rubicunde! ô desiderate cunctis gentibus! en pauperculus seruus accedo ad te. Veni intra brachia mea. Requiesce supra cor meum. Irriga me lacrymis tuis. Inflamma me amore tuo. Benedic mihi paruulis manibus tuis. Osculare me suauissimis labellis tuis.

12. Tu es mi Iesu Pater pauperum, dator mune-

munerum, da mihi obſecro ſtrenam, ſtrenam gratiæ & amoris tui. Quid enim nobis denegare poteris, qui te ipſum nobis dediſti?

13. Quam verò & ego tibi mi Domine hodie ſtrenam offeram? dono tibi mi Ieſu cor meum, dono me totum, diſpone de me, ſicut de jumento tuo in tempore & æternitate. O Domine ego ſeruus tuus, & mancipium perpetuum Matris tuæ Mariæ.

In Circumciſione Domini.

1. DEus eras paruule Ieſu, & eras innocens Filius Virginis innocentis; vnde ergo opus tibi circumciſione?

2. O lapſus Adæ, quàm amarus es Domino meo! ego peccaui, & tu Domine pænam exoluis? ego in concupiſcentia conceptus & natus ſum, & tu ſuſcipis in te vltionem? Agnoſce ô homo, quàm grauia ſint tua vulnera, pro quibus neceſſe eſt, hunc Diuinum infantulum vulnerari.

3. Sponſus ſanguinum tu mihi es, qui cùm voce nondum poſſis, ipſo cruore tuo clamas ad Patrem, & infantulus, quem vix dum habes, ſanguinem profundis.

4. Propter primitias ſanguinis Ieſu, ô Pater! benedic mihi, benedic Eccleſiæ, huic Regno, Religioni, benedic coronæ anni, & toti mundo.

5. O verbum incarnatum! ô Fili Virginis Matris æterniq; Patris! gaudeo & exulto, quia vocatum eſt nomen tuum Ieſus.

6. O Ieſu! adoro te, vt Nomen Majeſtatis, Amo te, vt Nomen ſuauitatis, Inuoco te vt Nomen

men Poteſtatis. Opto ſanguinem profundere, vt ſaluus fiam; quoniam & tu ſanguinem tuum dediſti, vt Saluator eſſes.

7. Nomen tuum Sanctum & terribile mi Ieſu! in perſona omnium cæleſtium, terreſtrium, & infernorum adoro, adoratumq; volo ab omnibus, ſuper omnia, in æternum.

8. O Ieſu nomen dulciſſimum, eſto mihi ſalus & redemptio: non enim eſt aliud nomen hominibus datum, in quo oporteat nos ſaluos fieri. Eſto mihi Ieſu, id quod diceris. Eſto mihi turris fortitudinis à facie inimici.

9. O Ieſu! pone te vt ſignaculum ſuper cor meum, vt ſignaculum ſuper os meum, vt ſignaculum ſuper brachium meum; vt non cogitem niſi de te, vt non loquar niſi de te, vt non laborem niſi propter te.

10. Impetra mihi S. Bernarde, vt hoc nomen ſuauiſſimum & dulciſſimum Ieſus, ſemper dulceſcat in corde & ore meo. Sit Ieſus mel in ore meo, in aure melos, in corde jubilus.

11. Hoc ſit mi Domine tecum in æternum pactum: ſiue quidpiam vnquam ſcripſero, non ſapiet mihi, niſi legero ibi Ieſum. Siue vnquam diſputauero, non ſapiet mihi, niſi ſonuerit ibi Ieſus.

12. O vtinam hoc ſuauiſſimum nomen Ieſus, vel ſaltem in extremo mortis meæ articulo, corde ardentiſſimo & deuotiſſimo pronuntiare poſſem! O Ieſu ſis mihi Ieſus in morte. ſi quid commiſi, vnde damnari poſſim, tu non perdidiſti, vnde me ſaluare poſſis.

13. Nihil habeo quod offeram tibi, paruule Iesu! præter lacrymas contriti & amantis cordis, suscipe eas & misce sanguini tuo.

14. Quia dignus es Domine, semper accipere laudem, gloriam, & honorem; ideo desidero singulis hujus anni momentis, quolibet ictu oculi, respirio, millies ac millies Seraphicè, Marianè, Theandrice, te adorare, te diligere, te appretiare, tibi gratias agere, gaudere & congratulari de bonis tuis & de gloria tua.

15. Omnes actus meritorios, omnes cultus, omnia Sacrificia tibi impendenda, anticipatò tibi offero, approbo, ratifico. Omnia instantia & momenta actionum peccaminosarum, quæcunq; erunt, desidero implere actibus Christi Domini, Beatissimæ Virginis, & Sanctorum omnium. Omnes cruces, morbos, afflictiones à me tolerandas libenter accepto. Omnia, quæcunq; cogitaturus, dicturus, & facturus sum, aspergo sanguine Domini Iesu, vnio meritis Iesu, Mariæ, & omnium Sanctorum.

16. Si vides Domine me aliquando hoc anno deliberatè contra te grauiter peccaturum, fac vt pro illo momento à Dæmone obsidear, antequam peccem, & tamdiu patiar, donec pertranseat momentum, quo peccaturus eram.

In Epiphania Domini.

1. QVid facitis ô Magi, quid facitis? infantulum pauperem adoratis in tugurio vili, in vilibus pannis? Ergonè Deus est iste?

2. Quid facitis ô Reges quod & aurum offertis?

tis? Ergo Rex ipse? vbi aula Regia? vbi thronus? nunquid aula est stabulum, thronus præsepium, curiæ frequentia Ioseph & Maria, serui bos & asinus?

3. O Iesu Rex meus & Deus meus, hoc Theophaniæ tuæ die, à sapientibus tribus Regibus adorate, à Ioanne baptizate, à Patre laudate; cum Matre ad nuptias inuitate, ac ibi ejus rogatu, aquâ in bonum vinum conuersâ, primo miraculo gloriose, cum summa humilitate plantis tuis accido, & cum tribus Regibus procido ante te.

4. Diuine Puer! turbetur licet Herodes, & omnis Hierosolyma cum illo, meus eris Rex, isq; vnicus.

5. Condoleo tibi mi Iesu, quia in propria venisti, & tui te non receperunt, quinimo vix es natus, & statim morti destinatus.

6. Crudelis Herodes expecta paulisper, quod nato Domino facere cupis, hoc lancea feri militis faciet.

7. Gratias tibi mi Deus, pro primitijs Gentium, & earum illuminatione admirabili.

8. Gratulor oculis vestris ô Magi! quibus vidistis Regem natum.

9. Apertis thesauris suis Reges obtulerunt tibi mi Domine munera. Aperi tibi thesaurum meum optimum, cor meum, tu habes clauem, claude illud alijs, tibi pateat soli.

10. Orere super tenebras cordis mei ô gloria Domini, ô Iesu gloria Patris & Matris. Expergefac illud, dic animæ meæ: surge illuminare Ierusalem; quia venit lumen tuum.

11. Da mihi Domine, vt cum Abele, & cum his Regibus, optima optimè dem tibi optimo Deo meo. Accipe si quid boni habeo, vt illud amore tuo perficias, imò accipe etiam quicquid habui vel habeo mali; vt illud amore tuo exuras, & è pessimo facias optimum: vt vbi abundauit delictum, superabundet gratia.

12. Amor tuus mi Domine, præparet pænitentiæ meæ myrrham primam in munus gratum tibi, ille me faciat thus tuũ dolore contritum: ille me faciat aurum tuum, aurum ignitum: vt omnia opera mea sint è puro amoris tui metallo; & oratio mea ascendat vt virgula ex aromatibus myrrhæ & thuris, tibi Regi opera mea dedicans.

13. O Iesu stella splendida & matutina in Mariæ sinu, tanquam in firmamento splendens, fac, vt cum his Regibus, in splendore ortûs tui, ambulet cor meum; ac singulæ cogitationes & actiones meæ, sicut stellæ manentes in ordine suo, sint discipulæ tuæ.

14. O mi Deus! vtinam omnes gentes, omnes tribus & populi, omnes Reges terræ & Principes cum his tribus magis venirent, teq; adorarent, ante te Deum prociderent, te solum mi Iesu fide viua cognoscerent, te solum amarent, tibi fideliter seruirent: tunc videndo afflueret & dilataretur cor nostrum cum gaudio magno valde.

15. Quia tibi Regi sæculorum ac Domino dominantium debetur summa laus, honor, & gloria; ideo omnium Regum, omnium Principum, tam Catholicorum quàm infidelium, etiam

oppo-

oppositum volentium colla & corda tibi subijcio, in persona illorum ante te procido, te adoro, adoratumq; volo & desidero ab omnibus, quicunque futuri sunt.

Die Cinerum.

1. VIs Domine me flere, jubes me flere, peccata mea & meorum? Ad Sacros tuos pedes velut ad asylum reus accurro, & ante illos toto corde prostratus clamo: Eheu! peccaui Domino. Tibi soli peccaui, quem solum amare debui.

2. Tu dixisti Domine: nolo mortem peccatoris, sed magìs vt conuertatur & viuat; ideo adrepo cinere aspersus ad te, cum sim puluis & cinis, qui tuum altare olim cinere mundari jussisti: Iobum tuum cinere coopertum amasti; Dauidi cinerem tanquam panem manducanti pepercisti.

3. Ne reminiscaris Domine delicta nostra, vel Parentum, Fratrum &c. neq; vindictam sumas de peccatis nostris.

4. Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, mi Domine, citò anticipent nos misericordiæ tuæ, quia pauperes facti sumus nimis.

5. Adjuua nos Deus salutatis noster, & propter gloriam nominis tui Domine libera nos: & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum.

6. Nonnè dixisti Domine: gaudium esse in cælo super vno peccatore pænitentiam agente? exple igitur hoc gaudium in cælis de me. Pæni-

tet me peccasse, semperq; pœnitebit: & si possem infinito dolore dolerem, quòd offenderim te.

7. Detestor & execror omnia peccata mea, supra quidquid detestabile & execrabile est, & propono me nunquam ampliùs te offensurum.

8, O Iesu! ô Maria! ambo quidem offensi estis, sed ambo estis abyssus misericordiæ, & dulcedinis, parce ergo misericordissime Iesu, parce seruo Matris tuæ, misericordissima Mater Maria, parce mancipio Filij tui.

9. Et quia mi Domine amore tui solius detestor omnia peccata mea, en etiam omnia & singula mea jejunia offero & dedico tibi in sacrificium amoris tui, cujus imperio volo tibi, ea per Ecclesiam imperanti, obedire, quæ conjungo cum omnibus tuis, Mariæ ac omnium Electorum jejunijs & meritis omnibus, ut tibi placeant.

10. Eo etiam fine mi Deus hoc jejunium instituo. Vt nimirum subtraham materiam vitiorum. Vt tuear castitatem meo statui conuenientem. Vt seruem sanitatem virtuti impendendam. Vt animum aptem inspirationibus tuis. Vt imiter jejunium tuum & Sanctorum. Vt me comparem ad orationem & venerabilem Eucharistiam. Vt satisfaciam pro excessu in cibo & potu.

Tempore Passionis.

1. SI vnquam aliàs, nunc certè tempus est exhibendi te mihi Deum misericordiæ ac benignitatis, Iesu mi amantissime, Conditor ac Redem-

demptor! atq; omne bonum meum. Ecce! monstrum ingratitudinis ac perfidiæ sistit se diuino conspectui tuo.

2. Quid facere poteras ampliùs in gratiam mei, quàm mori in cruce? poterasne majori pretium regnum tuum ac potestatem mercari, quàm quo salutem meam redemisti?

3. Quid dixerint Seraphini, cum Deum viderent inter duos latrones cruci affixum? mori Deum & mori quidem inter tormenta tam immania, inter opprobria tam nefanda, fluctibus doloris obrutum decumanis? nunquid par erat, vt excelsæ illæ mentes attonitæ obstupescerent tam inexpectato caritatis excessu, cujus capax non erat cor aliud, quàm diuinum?

4. Sed en! noua admirandi materies! en prodigium ingratitudinis, supra bonitatis excessum nouum atq; insolens! post tot perpessiones, post tantum sanguinis prodigè effusum, quos fructus refers mi Deus? nondum expugnare potuisti ingratum hoc cor meum?

5. O dedecus abominandum! post mortem mei causâ exantlatam, potui contemnere te, potui renouare vulnera tua, nouisq; sceleribus tuum conculcare sanguinem?

6. Ah! vt nunc saltem parem ingratitudini meæ sentirem dolorem, vt pænitentiam saltem pro amore, pro sanguine lacrymas redderem! Sed & istic deficio miser, neq; aliud mihi restat, quàm vt ad te confugiam mi Deus! & desiderem hunc dolorem, & ex toto corde flagitem.

7. Vides Domine & scis me dolorem non mereri,

reri, ſed & ſcis, conſequi me eum non poſſe absq; te; ex me cadere poſſum, at non reſurgere, auerti à te, ſed non redire ad te, peccare ſed non pænitere.

8. Tu Amator animæ hujus fideliſſime, reliquis miſerationibus tuis etiam hanc adde, vt operi manuum tuarum porrigas dexteram, meq; miſerum ſubleues atq; ſuſtentes; ego amori tuo victas do manus, æſtimo te & amo ſuper omne bonum, & propter hunc ſolum amorem tui abominor peccatum ſuper omne malum, deteſtor illud & execror, velut cauſam perpeſſionum tuarum, tuæq; mortis vnicam originem.

9. Patrocinentur ergo mihi mi Ieſu vulnera tua, pro mea ſalute clament ad Patrem, impetrent mihi miſericordiam, gratiamq; abundantem, vt moriar priùs, quàm te rurſus offendam.

Die Cœnæ Domini.

1. O Mi Ieſu! dum te video ad pedes Iudæ hodie proſtratum, timor & tremor veniunt ſuper me! & dum conſidero opera tua expaueſco!

2. Amabiliſſimam hanc charitatem tuam ô mi Deus, admiror & veneror, æſtimo & laudo, magnifico & benedico, quantùm poſſum: neq; poſſum quantùm volo: neq; velle valeo, quantùm debeo.

3. Exoſculor mi Ieſu illas tuas diuinas manus, quibus lauiſti pedes diſcipulorum, & ipſius proditoris tui.

4. O ſi & ego hodie in toto mundo omnium ege-

um egenorum, omnium pauperum pedes in terra prostratus lauare possem! quia id præstare non valeo, offero tibi Domine lotiones pedum vbicunq; factas à deuotis tuis seruis & faciendas vsq; ad finem judicij.

5. Exosculor mi Iesu tuas sacras manus, quibus sub speciebus panis & vini, hodie pretiosissimi corporis & sanguinis tui Sacramentum discipulis tuis tradidisti,

6. O anima Christiana! vide & considera, quomodo memoriam fecit mirabilium suorum, misericors & miserator Dominus, & fecit cænam magnam.

7. O prodigium! ecce homo quìdam fecit cænam magnam. Magnam, quia à magno Deo, magnâ charitate propositam. Magnam, quia magno prodigio elaboratam. Magnam, quia magnis ferculis instructam, corpore Christi, animâ Christi, Diuinitate Christi.

8. O mi Iesu! si me totum debeo pro me facto, quid dabo pro refecto hoc modo?

9. Vicisti Domine vicisti misericordiâ & bonitate tua omnia exempla, omnia ingenia, omnes amores, omnium amorum gradus, & omnem expectationem omnium creaturarum superasti.

10. O si possem mi Deus! reparare omnes irreuerentias, profanationes, impietates contra tuam Majestatem in hoc Sacramento verè contentam, præcipuè hodie à Iudæis, hæreticis & sagis commissas & committendas.

11. O si possem nunc tantum tibi exhibere honorem, quantum tibi dedissent darentq; omnes

simul

ſimul Athei, infideles, hæretici, Turcæ, idololatræ, & omnes blaſphemi, ſi eſſent vel fuiſſent fideles, teq; totâ vitâ ſuâ debito cultu & recognitione honoraſſent.

12. Pro omnibus contemptibus & irreuerentijs, quas aliquando mi Domine tuliſti & feres vſq; ad tempora Antichriſti innouo tibi & offero primum ſacrum à te, & primam communionem à Beatiſſima, Apoſtolis, & omnibus alijs factam, cum illa adoratione & honore qualem Spiritus Sanctus illis inſpirauit.

Die Paraſceues.

1. O Anima Chriſtiana! reſpice in faciem Chriſti tui & intuere ſpecioſum formâ præ filijs hominum opprobrijs, injurijs, verberibus, liuoribus, contuſionibus pro te ita deformatum, vt non ſit ei ſpecies neq; decor.

2. Vide caput nobiliſſimum ſpinarum punctionibus transfoſſum & percuſſionibus attritum. Vide genas modeſtiſſimas ſputis fœdatas, alapis cæſas, ſanguine cruentatas. Vide oculos benigniſſimos lacrymis perfuſos, & ad ignominiam velatos. Vide os ſuauiſſimū ſiti ardentiſſima cruciatum & felle atq; aceto potatum.

3. Vide dorſum, ſupra quod fabricauerunt peccatores verberibus dilaniatum & humeros crucis pondere oppreſſos. Vide brachia amabiliſſima funibus deuincta, & in cruce crudeliter extenſa; Vide manus innocentiſſimas duriſſimis clauis perforatas. Vide pedes delicatos tot itineribus defatigatos, ac cruci tandem affixos.

4. Vide

4. Vide corpus venerabile pro nobis in cruce ſuſpenſum, vulneratum, mortuum, & ſepultum. Vide ſanguinem pretioſiſſimum vsq; ad minimam guttam pro noſtra ſalute misericorditer effuſum.

5. O Pater! quàm ſtupendâ, quàm inauditâ charitate dilexiſti me! vt ſeruum redimeres Filium tuum tradidiſti.

6. O mi Ieſu ſuauiſſime! abyſſus bonitatis, tantanè res erat ſalus peccatricis animæ meæ vt ei expiandæ tantum ſacrificium ab æterno deſtinares? adeonè non taurorum aut vitulorum ſanguine, non corruptibilibus auro vel argento redemptus ſum, ſed tui ipſius pretioſo ſanguine quaſi Agni immaculati?

7. Quid retribuam tibi Domine mi Ieſu pro omnibus his quæ tu tribuiſti mihi? quomodo amabo te, vel potiùs quomodo redamabo te ita amantem me?

8. O ſi inceſſanter eâ flamma amoris arderem, amando te, quâ ardes Tu, quâ ardet Mater tua, quâ ardent Seraphini! quâ ardent omnes Sancti tui!

9. O ſi inceſſanter tot millenis vicibus te adorare, & benedicere, te ſalutare, & amare poſſem, quot ſuſpiria mi Ieſu emiſiſti, quot lacrymas fudiſti, quot dolores ſuſtinuiſti, quot lapſibus cecidiſti, quot pænoſis greſſibus ambulaſti!

10. O ſi tot millenis vicibus, amore tui ſanguinem meum effundere poſſem, quot vulneribus in flagellatione conciſus, quot ſpinis in coronatione vulneratus, quot fætentibus ſputis es

macula-

maculatus, quot funibus ligatus, quot iniquis judicijs es condemnatus!

In Solennitate Sancti Sepulchri.

1. O Angeli! ô cæli! ô elementa! ô creaturæ omnes! adeste! En jam Dominus Iesus mortuus est!

2. Venite omnes ad Sacrum hoc depositum jam sepulchro conditum, & mecum flete, nam pupilli facti sumus absq; Patre. Cecidit corona capitis nostri.

3. O anima Christiana! Ecce quomodo bonus Iesus amauit te! Dedit pro te genas vellentibus; faciem conspuentibus; capillos extrahentibus; corpus percutientibus; caput coronantibus; manus pedesq; perforantibus.

4. Ecce quomodo amauit te! Quando vnicâ guttâ sudoris, vnicâ lacrymulâ, gressu, gemitu, ictu oculi, voluntatis actu te redimere potuisset: ah! quot guttas sanguinis, quot lacrymas, gressus, gemitus, horas, dies annos impendit!

5. O dulcedo mea, quot amaritudinibus; ô gaudium meum, quot lacrymis! ô sanitas mea, quot vulneribus! ô vita mea, quot mortibus pro me obruta es!

6. O mi Creator ô mi Redemptor quantum tibi debeo! quomodo tam exilis amor meus respondebit diuino affectui & amori tuo!

7. O si cor meum esset Salamandra, & continuò ardens viueret in flamma amoris diuini! ô si audiente toto cælo & terrâ semper & vbiq; clamare possem: Millies ac centies millies dignus est

est Agnus qui occisus est, accipere virtutem, & Diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem.

8. O si incessanter mi dulcis Iesu! tuum reuerendum caput pro nobis spinis coronatum, tuam faciem pro nobis consputam, tuos oculos lacrymis perfusos, tuas manus & pedes clauis confixos, cum gemitu & lacrymis osculari possem!

In Resurrectione Domini.

1. EXurge Domine! exurge de tenebris, & vmbra mortis, non decet Sanctum Domini videre corruptionem.

2. O anima mea! en dilectus tuus candidus & rubicundus loquitur tibi, surge propera amica mea & veni: jam enim hyems transijt doloris, imber abijt sanguinis, flores renascuntur lætitiæ,

3. O Pater! annuntio tibi gaudium magnum, Iesus Filius tuus viuit! quem fera pessima deuorare voluit, & ipse dominabitur in cælo & in terra.

4. Consurge, consurge Maria, induere vestimentis gloriæ tuæ Virgo gloriosa. Surge & illuminare, quia venit lumen tuum, & gloria Domini Iesu, gloria Filij tui resurgentis super te orta est.

5. O Angeli pacis! gaudete in Domino, iterum dico gaudete, en ille nuper despectus Rex vester, iterum speciosus formâ præ filijs hominum factus est.

6. Quàm

6. Quàm magna multitudo dulcedinis vestræ ô SS. Apostoli! quam habuistis videndo & amplectendo Dominum vestrum è mortuis rediuiuum.

7. O si possem velocissimè totam peragrare terram, & clamore valido vbiq; vociferari: Viuit Iesus! viuit Iesus!

8. Lætare & exulta anima mea! en cui nuper non erat aspectus neq; decor, nunc resplenduit facies ejus sicut sol, vestimenta autem illius facta sunt alba sicut nix.

9. Infelix Synagoga, vidisti nuper Regem tuum & fecisti tanquam leprosum, & nouissimum virorum, en cerne! vt pulchritudinem illius sol & luna mirantur.

10. Ostende etiam mihi mi dulcis Iesu faciem tuam gloriosam! sufficit mihi illam videre antequam moriar. O si citiùs venirem & apparerem ante te! tunc cum lætitia exclamarem: Dominus meus & Deus meus.

11. Sancte Iesu per Sanctam Resurrectionem tuam te rogo fac me Sanctum: resuscita me cum Sanctis illis de quibus dicitur: Multa corpora Sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Duc me in Sanctam ciuitatem tuam, in qua tu es: fac me ita viuere, sicut sancti illi, à te resuscitati vixerunt tecum.

12. O vere Agne, qui abstulisti peccata mundi! aufer & mea, qui mortem nostram moriendo destruxisti, destrue & meam; qui vitam resurgendo reparasti, repara & meam.

13. Quid verò sunt plagæ istæ in medio manuum

nuum tuarum? in medio pedum tuorum, in medio cordis tui? O verè ſunt æterni teſtes amoris; diuinæ monumenta pietatis; cruentæ trophæa victoriæ; nimiæ ſymbola charitatis; verè ſunt januæ cælorum; ſunt clauſtra inferorum; ſunt fodinæ gratiarum; ſunt deliciæ hominum, & Angelorum.

14. Exoſculor mi Ieſu hæc roſea vulnera, ac cicatrices tuas ſplendidiores ſole, exoſculor tuum Deificatum cor, quod in morte tua tam vehemens rupit amor & dolor.

15. O vtinam mergar & abſorbear pelago pietatis iſtius: abyſſo miſerationum iſtarum: vtinam inter vulnera illa intra viſcera illa abſcondar ibiq; perpetuo ſtupore defixus, exclamem æternitate totâ: Deus meus & Amor meus!

16. Imprime mihi mi dulcis Ieſu! cicatrices iſtas, & lancinent cor meum altiſſimo vulnere, & vulnere ſempiterno: vt tui vnius deſiderio langueat cor meum, tui vnius amore moriatur, & moriens reſurgat, & te diligat in æternum.

In Aſcenſione Domini.

1. ABijſti Domine in cælum, quia malè tibi in terra à nobis peccatoribus fuit.

2. O Domine! ideonè tot annis quæſitus, tot ſæculis expectatus, tot votis expetitus, tot ſuſpirijs exoptatus, tot lacrymis quæſitus fuiſti, vt breui nobiſcum conuerſatus redires? quid diſplicuit tibi in nobis?

3. Quomodo mi Domine potes dicere: de-

liciæ meæ eſſe cum filijs hominum, cùm in altiſſimis habites, nos autem relinquas in infimis?

4. O Pater! quid facis nobis ſic? omnes dolentes amittimus Saluatorem noſtrum, & non eſt tibi curæ, quòd nos deſolatos relinquat?

5. Vtinam mi Domine! diſrumperes terram hujus corporis mei, & irem ad te. Quid enim mihi eſt in cælo, & præter te quid volo in terra?

6. O ſi citiùs de cuſtodia corporis mei educeretur anima mea, quod videndo Deo meo officit! O ſi darentur mihi pennæ ſicut columbæ, volarem & requieſcerem ſub vmbra illius, quem deſiderat anima mea!

7. Super flumina tantiſper Babylonis hujus ſedebo & flebo, quamdiu recordabor tui Syon, non quidem propter te, ſed propter eum, qui habet ſolium ſuum in te.

8. Dic ergo jam anime mi vltimum vale Saluatori tuo. Vale mi Redemptor, vale mi dulcis Amor, ſed memento mei dum veneris in Regnum tuum. Vale Frater amabilis nimis! vale Sponſe animarum noſtrarum! ſed prius ante diſceſſum da Ieſu benedictionem; da Frater amplexum; da ſponſe dilecte amoris ſuauium.

9. Intelligis tu Domine & ſuperintelligis omnia. Intellige ſuper me egenum & pauperem, ac me deſolatum redde Matri tuæ: ne derelinquas me orphanum, da mihi dulciſſimam hanc Matrem, qui dona das hominibus.

10. O qui aſcendens in altum captiuam duxiſti captiuitatem! gratulor tuæ magnificentiæ ſuper cælos eleuatæ! Fac me magnificum in ſan-

ctitate.

ctitate. Tu ſcis quid me captiuum teneat, ne liber amem te, hanc meam captiuitatem captiuam ducas in triumpho tuo.

11. Omnis pulchritudo tua eleuata eſt ſuper ſidera: da vt omnis amor meus habitet ibi tecum, in amore veræ pulchritudinis occupatus. Vtinam ſemper ibi ſit cor meum, vbi eſt theſaurus meus!

12. O Ieſu, qui es pluſquam Elias curru igneo hinc abreptus: fiat ſuper me Spiritus tuus duplex; timoris quo timeam Deum tuum & Deum noſtrum; amoris quo amplectar Patrem tuum & Patrem noſtrum ad quem aſcendis.

13. Dixiſti Domine: Ego ſi exaltatus fuero à terra omnia traham ad me ipſum. Trahe me obſecro poſt te, & educ in altum; vt mihi quotidie aſcenſiones in corde diſponenti, hæc infima, minora ſemper & minora videantur.

14. O glorioſe triumphator, qui hodie ſuper omnes cælos aſcendiſti & jam veniſti in regnum tuum, obſecro, memento noſtri, memento quòd ſis os de oſſibus noſtris & caro de carne noſtra. Vtiq; & in manibus tuis deſcripſiſti nos, lege ſcripturam iſtam & ſalua nos.

15. Iam non poſſum triſtari, quia Chriſtum Aduocatum habemus in cælis: ille pro nobis exhibebit Patri latus & vulnera, Mater Filio pectus & vbera, certè non poterit eſſe repulſa, vbi tot concurrent charitatis teſtimonia.

Die Pentecoſtes.

1. QVod munus pro Saluatore noſtro dabis

cælum nobis? emitte obſecro Spiritum tuum, & renouabis faciem terræ.

2. Vtinam Diuiniſſime Spiritus diſrumperes cælos, & ad me deſcenderes, quia anima mea velut terra ſine aqua tibi.

3. Quemadmodum deſiderat ceruus ad fontes aquarum ita anima mea Te deſiderat, deſiderijs Virginis Matris & Apoſtolorum.

4. Veni Creator Spiritus, & emitte cælitus lucis tuæ radium: Veni Pater pauperum, veni dator munerum, veni lumen cordium. Conſolator optime dulcis hoſpes animæ dulce refrigerium. In labore requies, in æſtu temperies, in fletu ſolatium.

5. O lux beatiſſima reple cordis intima tuorum fidelium. Sine tuo numine, nihil eſt in homine, nihil eſt innoxium. Laua quod eſt ſordidū, ſana quod eſt ſaucium, flecte quod eſt rigidum, foue quod eſt frigidum, rege quod eſt deuiū.

6. Da tuis fidelibus in te confidentibus ſacrum ſeptenarium. Da virtutis meritum, da ſalutis exitum, da perenne gaudium.

7. Recipe me (ô Sponſe) inter ſuauiſſimos amoris tui amplexus, quibus conſtrictus Spiritus meus totus ardeat & comburatur.

8. Accende cor meum frigidiſſimum igne tuo Deus meus; tu enim ignis comburens es, & facis miniſtros tuos ignem vrentem.

9. Produc diuiniſſime Hoſpes auſtrum ardentiſſimæ dilectionis tuæ, qui me tam valido impetu à mundo impellat in te, vt à me ipſo translatus deinceps Spiritum non habeam extra te.

10. O ſi

10. O si vulnerares mi Deus hanc animam meam peccatricem igneo & potentissimo telo tuæ nimiæ charitatis, vt ex ipso vulnere amoris tui vberrimæ fluant lacrymæ die ac nocte.

11. Meis affectibus careo optatissime ac desideratissime Hospes! ideo offero tibi affectus & amoris æstus, quibus ardebat cor Virginis Matris & Apostolorum in tuo aduentu.

12. O si linguis omnium hominum & Angelorum loqui possem, irem per vniuersum mundum, & annuntiarem hoc gaudium magnum: Spiritus Domini repleuit orbem terrarum.

13. O Patris ô Filij amor æterne SS. Spiritus: gratulor quòd sis Deus! Gratulor quòd infinita illa pulchritudo & bonitas ametur à se ipsa tantùm, quantùm est ipsa.

14. Quicquid boni accepit vllus à te, gratias ago tibi! Quicquid boni fecit vllus gratulor tibi & illi! Opto vt ameris tot Seraphicorum chororum cordibus, quot tu mente tua infinitâ potes concipere. Opto vt omnes homines tuo amore semper ardeant, & nullus non amet, qui potest amare.

15. Displicet mihi quidquid mali fit, aut vnquam factum est contra te. Vtinam prohibere possem mala omnia; & bona quæ fiunt augere omnia, ac omnium cordibus amare te, singulisq; momentis vitæ meæ tantum facere boni, quantum factum est ab omnibus vnquam!

16. Vtinam mea & omnia omnium peccata possem in pretiosissimos tibiq; gratissimos excelsæ & ardentissimæ erga te charitatis actus, adeoq;

ipſas inferni flammas (ſi id tibi placeret) in æternum tui amoris ignem conuertere, ac omnia corda frigida linguis igneis tibi accendere!

In Feſto SS. Trinitatis.

1. CRedo te Deum Patrem ingenitum, Filium vnigenitum, Spiritum Sanctum ab vtroque procedentem. O credam & fruar ſemper, quia tu Deus meus es principium meum & finis vltimus, & mea æterna beatitudo.

2. O Deus immenſæ majeſtatis! in omni loco cæli àëris, terræ, aquæ, purgatorij, inferni, in omni loco dominationis tuæ ante te procido, tibi genu flecto, te vbiq; præſentem adoro.

3. O Pater, principium absq; principio! gaudeo, quòd intra te verbum æternum concipias, Filiumq; generes, adeo tibi ſimilem, vt ſit vnum & idem tecum in eſſentia.

4. O Deus infinite qui es trinus in perſonis, ſed vnus in eſſentia; & ita Diuinitatem communicas, vt vnitas non lædatur, communica mihi copioſam gratiam, vt ſim vnus tecum charitate perfecta.

5. O Deus vnitas! ô Deus Trinitas! Credo, adoro, & laudo te, pro omnibus, qui te ignorant, vel blaſphemant, ſiue in terris, ſiue in inferno.

6. O ſi fidem annunciare poſſem in vniuerſo mundo, & omnes infideles ad te Deum conuertere! quàm libenter id facerem, etſi propterea omnia tormenta omnes cruciatus ſuſtinere deberem.

7. Vti-

7. Vtinam possem Deus meus omnium infidelium intellectibus in te credere, omnium affectibus te amare, omnium viribus tibi seruire! vtinam possem blasphemias omnium damnatorum in laudem tui commutare!

8. Detestor mi Deus contra te trinum & vnum omnes errores, & irreuerentias vbicunq; in toto mundo factas, ac omnes blasphemias anathematizo.

9. Pro omnibus & in omnibus creaturis, quæcunq; fuerunt, sunt, & erunt siue rationales illæ, siue non, te adoro, te laudo, tibi gratias ago, tibi inclamo: Benedicite omnia opera Domini Domino: Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth: Gloria Patri &c.

10. Desidero vt quæuis creatura rationalis tibi seruiat, te laudet, te amet, propter solam & maximam gloriam tuam, ob amorem & beneplacitum tuum, ob tuæ voluntatis impletionem, ac in adorationem & latriam tibi debitam.

11. Desidero per quamlibet creaturæ rationalis actionem, exhiberi tibi, quicquid vnquam te dignum cogitari & exhiberi tibi debet potestq; à quocunq; & omnibus in toto mundo.

12. Opto per quamlibet actionem meam reproduci, approbari, & ratificari omnes actus sanctissimos, siue in cælo, siue in terra elicitos & eliciendos ad gloriam tuam.

13. Quicquid boni de te scriptum habent bibliothecæ omnes; quicquid boni de te scripsit vel cogitauit vllus; quicquid in thesauro scien-

tiæ tuæ eſt, quod tibi offerri à me poſſit, id omne tibi offero.

14. Quicquid vnquam per totam vitam meam cogitauero, dixero, vel fecero, id totum offero tibi & conſecro, in gratulationem de bonis tuis, in gratiarum actionem pro donis tuis, in ſatisfactionem pro malis meis, in impetrationem amoris, quo te magis ac magis amare velim ſemper.

15. Quotieſcunq; ad te ſuſtulero animum meum, atq; de te cogitauero, audiero; toties cordialiter cupio diſſolui & videre te in cælo: toties omnes & ſingulos omnium actus peccaminoſos deſidero per intenſiſſimos ac elici poſſibiles, amoris, doloris, & appretiationis affectus compenſare: toties cupio in perſona omnium peccatorum reſtituere honorem Excellentiæ dignitati & Immenſitati tuæ Diuinæ.

In Feſto Corporis Christi.

1. VEnite omnes audite, & narrabo vobis, qui timetis Deum, qui amatis Dominum Ieſum, quanta fecit animæ noſtræ! En Deus & homo fecit nobis cænam magnam! fecit conuiuium magnum!

2. O res mirabilis, manducat Dominum pauper ſeruus & humilis! ô prodigium! en catelli non tam de micis edunt, quæ cadunt de menſa Domini, ſed panem Angelorum manducat homo catellus Domini.

3. O quàm ſuauis eſt Domine Spiritus tuus; qui vt dulcedinem tuam in filios demonſtrares, panē

pane ſuauiſſimo de cælo præſtito eſurientes re-ples, & diuites dimittis inanes.

4. Viciſti Domine viciſti miſericordiâ & bo-nitate tua, omnia exempla, omnia ingenia, omnes amores, & omnem expectationem omnium crea-turarum ſuperaſti.

5. Vtinam hodie replicari poſſem, & in o-mnibus Eccleſijs, quæ ſunt in toto mundo, tibi mi Deus Euchariſticè exiſtenti offerrem & inno-uarem omnes actus adorationis, ſalutationis, re-cognitionis, impenſos & impendendos!

6. Vtinam cor meum extractum à corpore in tot minutiſſimas diuidi poſſet particulas, quot pulueris pyrij grana in cineres hodie redigentur, vt totum redactum in cineres, in cultum Eucha-riſtiæ conſumeretur!

7. Vtinam in omnibus Eccleſijs, in omni-bus plateis, proceſſionibus, loco lampadum & candelarum ante Euchariſtiam ſuſpendere poſ-ſem in venis cor meum, vt arderet continuò, & totum combureretur, totum conſumeretur, totum abiret in cineres amoris diuini!

8. Gaudeo & exulto mi Ieſu! quòd tibi in Sacramento latenti publicus per totum mundum honor deferatur in templis, proceſſionibus. Quòd omnes Reges & Principes tibi Regi po-tentiſſimo cum ſumma humilitate & reuerentia genu flectant, ante te procidant, te agnoſcant, & venerentur.

9. Deſidero in locum omnium idolorum & falſorum Numinum, quæ ſunt inter Ethnici-ſmum & infideles omnes, introduci SS. Euchari-

ſtiam, ipſiusq́; cultum vbiq; promoueri & celebrari.

10. Doleo mi Deus, doleo cordialiſſimè, ob infinitam Majeſtatis & bonitatis tuæ excellentiam de omnibus ſacrilegijs, hæreſibus, blaſphemijs, irreuerentijs, abuſu Euchariſtiæ, contemptibus, quibus vnquam à ſagis, hæreticis, malis Catholicis, in hoc Sacramento verè præſens, offenſus es & offenderis.

11. Deſidero, vt ab omnibus creaturis rationalibus adoreris & glorificeris in hoc Sacramento & dignè ſuſcipiaris.

12. Effundo tibi mi Domine in hoc Sacramento præſenti mare illud affectuum, adorationum, & ſalutationum, quas Virgo Beatiſſima, quas Angeli; quas omnes deuotiſſimi ſerui tui elicuerunt, eliciunt, & elicient ad tempora Antichriſti.

13. Deſidero mi Ieſu exhibere tibi tantum honoris, laudis, & benedictionis, quantum damnati tibi exhibent contumeliarum toto tempore ſuppliciorum ſuorum, & quoniam ipſi te adorare & benedicere nolunt, ego nomine ipſorum te adoro, laudo & benedico.

14. Gratias tibi Domine pro omnibus Communionibus ſumptis & ſumendis à me & à quocunq; in toto mundo, itemq; à me accipienda (vt ſpero in gratia tua) communione viatici.

15. Deſidero potius mi Ieſu millies mori, quàm te vnquam indignè, in Euchariſtia præſentem ſuſcipere, te tractare.

16. O ſi ſemper mi Deus! Communionem ſumen-

ſumendo, illos omnes amoris æſtus concentrare poſſem in cor meum, quibus ardebat cor Virginis Matris, cor maximi Sancti tui!

CAPVT X.

Breues Meditationes de Paſsione Domini.

Siue peregrinatio Viatoris cum Chriſto patiente,

O vos omnes qui tranſitis per viam, attendite & videte, ſi eſt dolor ſimilis, ſicut dolor meus. Thr. 1.

PErge Viator plorans, quò trahent funes, quò raptabunt catenæ, quò crudelis feritas incitabit. Perge quò rapit dolor & amor. Sequere Ieſum, qui doloris paſſibus, immenſum noſtrorum ſcelerum, & infinitæ ſuæ bonitatis campum dimetitur. Defluit ex vulneribus Chriſti Sanguis pro te ô Viator, ſed non in te, niſi tu facias eum per gratitudinem recurrere ad principium ſuum.

Amor SS. Trinitatis totus conſiſtit in Paſſione & vulneribus Chriſti, illa enim mouent Deum ad fundenda liberaliter in nos beneficia, vt docent Doctores, qui ajunt, omnia dona gratiæ effectus eſſe & præmia meritorum ac vulnerum Chriſti. Si cupis à Deo diligi, ama vulnera

nera Christi, commorare in illis sacris cauernis. Tota tua occupatio sit cum S. Comite Elseario in vulneribus Domini. Sic ille ad conjugem suam scribit: Si me videre cupis, quære me in vulnere lateris Christi: ibi enim habito, & ibi me poteris inuenire.

Vnde exclamat S. Bonau: *O cæcitas filiorum Adæ, qui per hæc vulnera in Christum nesciunt intrare. Ecce apertus est thesaurus diuinæ sapientiæ & charitatis æternæ. Intra per vulnerum aperturam & delicias obtinebis. Certa enim & secura expectatio promissæ beatitudinis* (inquit S. Leo) *vbi est participatio Dominicæ Passionis.*

Christus S. Gertrudi dixit: Filia qui amanter crucifixum in vita intuetur, eum amanter Crucifixus in hora mortis respicere dignabitur.

Virgo quædam Crucifixum fixè intuens amore æstuans exclamabat: O Deus! ô amor! ô excessus amoris da mihi tantam vocem, quæ audiatur ab Oriente ad occidentem, à cælo vsq; ad infernum, vt te Amorem meum omnibus inclamem, vt ab omnibus agnoscaris & ameris.

S. Edmundus Episc. Cant. Dæmonem in virtute sanguinis Christi adegit ad significandum sibi, quo potissimum modo superari potest. Adjuro te, inquit, per aspersionem sanguinis Christi, in quo faciliùs te vincere possum. Respondit Dæmon: Deo sic ordinante, in eo quod nominasti, illius sanguinis virtute facile vincor.

Simplex recordatio Passionis Christi (teste B. Alberto magno) multò plùs valet, quàm si quis integrum annum in pane & aqua jejunaret; vel

vel ſi quotidie virgis & flagellis cæderetur vsq; ad effuſionem ſanguinis; vel ſi quotidie legeret integrum Pſalterium, Apud Diſcipul. Ser. 1. in die Paraſceues.

Cuidam Viro eximiæ Sanctitatis inter precandum, medium efficaciſſimum pro excitando in ſe amore diuino flagitanti, reſpondit Chriſtus: exerce te in humanitate mea paſſionata & vulnerata, nam in ea maximè lucet mea charitas non aliter, quàm ſol in ſuo ſplendore, roſa rutilans in ſuo odore, ignis vehemens in ſuo æſtu & ardore.

Chriſtus in horto ſudat.

1. EGredere Viator ac plorans comitare Ieſum euntem in hortum Oliuarum, vel potius in montem myrrhæ & collem thuris. Primus Viatori Deo ad hortum erit paſſus, non vt flos campi transplantetur in amæniorem locum, ſed vt lilium collocetur inter ſpinas acerbiſſimorum cruciatuum.

2. Cogita, dum jam egreditur Chriſtus ad montem Oliuarum, cum quanto dolore vniuerſa Matri ſuæ, quæ ſibi in paſſione euentura erant, prædicit: quia omnino oportet Filium hominis conſpui, flagellari, crucifigi.

3. Vide quomodo mæſta Mater ad tantum nuntium exanimata in brachia Filij ſui procidit. O dolorem cruentum Matris!

4. Penetra hîc viſcera Filij & Matris! & quomodo vberrimæ ex oculis vtriusq; erumpunt lacrymæ!

5. Aspice, quàm triste spectaculum sit hoc, Matrem DEI & Filium lacrymis diffluere! Eheu! quò vadit dilectus tuus ô Noëmi, ô pulcherrima mulierum, quò vadit? ad hortum vbi sudabit sanguinem; ad Annam vbi alapis cruentabitur; ad Herodem vbi illudetur vt demens; ad Prætorium vbi cædetur vt reus; ad montem vbi suspendetur vt latro.

6. Cogita, quem putas eum dolorem sensisse in egressu portæ ciuitatis, dum intra se diceret: Non sum vltra transiturus per portam hanc, nisi vinculis & catenis constrictus.

7. Cum lacrymis inspice, quantis angustijs prematur bonus Iesus in hortum veniens. O triste spectaculum! en protinus Dei Filius geniorum cælestium voluptas expallescit, submittit genua, procumbit humi, diuinum os solo adsternit, cum morte luctatur.

8. Imaginare, quòd videas per poros & venas, sanguineas erumpere guttas. Heu qualis hortus hic est Gethsemani! in hortis alijs sunt deliciæ, in hoc mæror & dolor.

9. Interroga Dominum Iesum: cur tam præmaturè ex illius corpore erumpit sanguis, sudant pori, stillant venæ, ora lacrymis rigant oculi, pluunt cuncta membra?

10. Cogita, si primo in passu Viator sanguinem sudat, quis sperandus est tam atrocis transitûs ac itineris progressus?

Affectus.

O Mi bone Iesu! quò tua demum in nos abibit

bibit liberalitas? paulo ante sub extremæ cænæ finem, tuum nobis in calice sanguinem propinasti, jam illum iterum in tuo corpore, in veste, in horti pauimento propinas?

Cur ita ô amor meus, ipse tormenta præcipitas? nondum adsunt carnifices, nondum te flagella lacerant, nondum aculeatæ spinæ diuinum verticem perfodiunt, nondum prægrandes claui manus pedesq; configunt, & tamen jam nunc, tam vberes cruoris fonticuli fluunt? Quid cras tecum fiet, cùm totum corpus vnus erit liuor, vulnus vnum?

O nimium amorem istum, cui explendo mors vna satis non fuit, sed ante mortem vitam hanc nostram mori coegit! ita vt nostri amantissimus Dominus membratim interire, guttatim contabescere, & per lenta sanguinis stillicidia, diuersis vijs animam abire voluerit.

O felicem te terram! quæ Domini tui cruorem combibisti, nunquam tam pretioso rore irrigata. Quis mihi det, vt sexcentis osculis fatigem & amplectar locum, quem Saluatoris mei presserunt vestigia, genua contigerunt.

Quid verò purpureum hunc & tam copiosum sudorem è corpore Iesu eliquauit? Eheu! peccata & scelera mea. Hoc prælum fuit, hoc torcular, quo hortus succo plenus fuit expressus! sub isto culparum mearum onere bonus Iesus ingemiscit, mæret, plorat, fatiscit, sudat largiter.

Tantanè res erat salus nostra mi Domine! vt eam tanti æstimares, & perditam tantis impendijs sarcires? Tam pretiosæ in oculis tuis erant animæ

animæ nostræ, vt eis redimendis tantum & tam copiosum destinares pretium? Adeonè diligens me, tradidisti temetipsum pro me, ne perennibus traderer flammis? Ergo non diligam te, sed tradam me concupiscentijs meis, tradam me iuratis hostibus tuis?

Meliora Deus meus meliora! Potius trado me tibi, vel nunc, vt disponas de me in tempore & æternitate, vt cantem miserationes tuas stupendas, & magnas in æternum & vltra.

Christus in horto comprehenditur.

1. PEnetra cor Saluatoris: vide cum qua promptitudine & charitate morti se se offerat, cum qua alacritate obuiam procedat proditori Iudæ & Carnificibus.

Iuda quid agis? amoris signo vulnus infligis? mellis oblatione venenum propinas? charitatis officio sanguinem fundis? instrumento pacis mortem irrogas?

2. Vide, quomodo vnico verbo omnes satellites strauerit in terram, ne prosterneret in inferno.

3. Considera duritiam satellitum, qui nec horrore mortis perterriti, nec blandimento charitatis commoti, quem noluerunt propitium habere Saluatorem, sibi elegerunt Iudicem seuerissimum.

4. Obstupesce, quomodo viles & barbari nebulones in Agnum innocentem cum ingenti clamore irruunt: alij caput benedictum pugnis, alij fustibus cædunt: brachia cæteri funibus

tam

tam arctè stringunt, vt sanguis prosilire debeat è venis.

5. Intuere, quàm immanem catenam ferream (vt multi volunt) Carnifex inijciat collo ejus. O miserabile spectaculum, onustum videre catenis & funibus Creatorem cæli & terræ! Quis vnquam publicus latro, quis prædo tanta cum rabie tractatus?

6. Comitare vlterius Christum, quem ad impiam pertrahunt ciuitatem. O quot anteriùs hastis & calcibus te propellunt mi Iesu! quot à tergo te lapidibus, luto, & puluere impellunt! Eheu! nulla fera tam malè fuit habita à canibus venaticis.

7 Interea mente concipe Christum appropinquare torrenti Cedron. Intuere illos gradientes per pontem, Christum verò, tanquam indomitam bestiam raptari per gelidas aquas.

8 Inspice cum lacrymis, quomodo lapides præacuti illius torrentis calcaneos Domini vulnerant, & ita cruentant, vt per totam viam sanguinis vestigia relinquat.

9. Insuper comitare Christum raptatum ad Tribunal Annæ, capite discooperto, facie liuida, manibus post tergum vinctis pedibus sanguinolentis.

O prodigium! en innocentissimus sol justitiæ ad iniquitatis Tribunalia consistit. Stat sine Aduocato Innocentia, sine Patrono veritas, sine voce verbum. Quid enim loqueretur, cui jam nuper ferale Herodis imperium, ad saltatriculæ votum, ipsam vocem eripuerat?

10. Conſidera, quàm toruis & ardentibus oculis Baſiliſcus ille aſpiciat Saluatorem! quàm ſuperbè interroget & ſciſcitetur ab eo de doctrina & diſcipulis.

Eheu! obſtupeſce, vt mox ad primam æternæ ſapientiæ vocem, à quopiam miniſtrorum, armatâ manu, tam crudeliſſima alapa ei infligitur, vt dentes excuſſerit, & ex labijs ſanguinem elicuerit.

Exhorreſcat Cælum ad tam inauditum facinus! contremiſcat terra! alapâ Deus percuti potuit! ô Angeli, quomodo manus continere poteſtis? an attonitos vos tenet facti inſolentia?

Loquitur interim ad focum Petrus, eliquatis ad prunas verbis, cui antea pauor ora congelauerat. Loquitur ſed mendacium, quia veritas poſt crudelem ictum conticuerat. Loquitur ſed inſipienter, quia Sapientia obmutuerat.

Affectus.

QVid retribuam tibi Domine Ieſu pro omnibus ludibrijs, percuſſionibus, vilipendijs, deriſionibus, & pro innumeris opprobrijs, quibus pro me ſaturatus fuiſti?

Heu mæſtiſſime, heu dulciſſime Ieſu! Cur adeo ferreum ac lapideum cor habeo, quod compaſſione ac dolore non ſcinditur? cur præ dolore non tabeſcit anima mea, quandoquidem tam immanium dolorum & cruciatuum cauſa eſt peſſima vita mea?

Potuitnè fieri, vt pro me viliſſimo vermiculo talia Deus pateretur? Eheu patitur! quia

pro me conculcatur, pro me Deus ligatur, irridetur, à satellitibus nefarijs, nunc pugnis, nunc calcibus tunditur.

O amor infinite! quid retribuam tibi, qui pro me seruo nequam tantum, & innocentissimus, & amabilissimus luis? Fundam sanguinem! sed nocentissimus est, dignissimus, quem canes lingant, & porci spurcissimi conculcent. Fundam lacrymas, sed peccatrices sunt, immundæ sunt.

O æterna Sapientia dulcis Iesu! pro hisce contumelijs, injurijs, irrisionibus, insanisq; clamoribus, te honorent, te glorificent, & extollant omnium Beatorum mentium agmina. Vel in solo tuo nomine benedicte Iesu, omne genu flectatur, cælestium, terrestrium, & infernorum.

Christus apud Caipham.

1. COgita, qualiter Dominus noster, Rex Regum & Dominus dominantium, sub vilissima specie pessimi serui, ab Anna ductus fuit ad Caipham Pontificem illius anni.

2. Considera, quomodo crudelissimi satellites, magis Dæmoniorum inferni naturam gerentes, quàm hominum, non sinentes illum pedibus incedere, vi (catenâ collo circumligatâ) raptabant per terram, conculcantes & percutientes illum.

3. Attende, quia ibi juramento Christus adstrictus apertè se dixit esse Filium Dei. Caiphas scidit vestimenta sua, dicens coram omnibus eum blasphemasse.

4. Vide nunc, quomodo eâdem omnes, quâ scelestus ille Pontifex rabie in satellites in Iesum insiliunt! Vnus te Domine pugnis cædit, alter conuellit capillos, hic te impellit calcibus, ille calcaribus vulnerat.

5. Insuper obstupesce. En expuunt in faciem Domini! ô nouum & inauditum in terris spectaculum! ô faciem Domini alapis liuidam! ô faciem fædis sputis maculatam!

6. Considera homines spuere volentes ad sordidos domûs angulos se conuertere. Scilicet impij illi sordidius nihil æstimarunt facie Saluatoris, in quam desiderant Angeli prospicere.

O Pater respice in faciem Christi tui, & miserere nostri, pro quibus sic fædatur. O si vel modò incipiant oculi mei vbertim flere, vt vel ita eluant faciem Saluatoris mei!

O Mater! nunc soluis cum vsura, quod in partu non habuisti à natura, Filium pariendo, dolorem non sensisti, quem millies replicatum, Filio sic patiente, passa fuisti.

7. Vlterius obstupesce immanium bestiarum, non hominum truculentiam, quomodo hâc non contenti carnificinâ, in profundissimum carcerem, præter tenebras densissimas, plenum fætore & horrore protrudunt Dominum ferreis constrictum compedibus.

8. Ingredere cum Domino tuo carcerem; quid ibi non tentat Carnificum rabies? en tota nox in crudelissima paupertatis Christi, & innocentiæ supplicia extenditur.

9. Considera anima mea celsitudinem Domini Dei

ni Dei tui adeo profundè exinanitam, vt verè nunc non homo, sed vermis, & opprobrium hominum ac abjectio plebis nunc dici debeat.

Affectus.

O Nox, quam meus Iesus habuit vltimam in carne mortali, quale tu spectaculum exhibuisti mundo & Angelis & hominibus! Ecce dum medium silentium tenent omnia, en Deus & homo! ab homine & pro homine à gehennæ circumdatur doloribus! en lamentabiles Domini preces audiuntur ad Patrem!

O horror cæli! ô scelus mundi! ô dolor & amor Dei mei! ô luna, quæ tam luctuoso spectaculo testis sola assistis, quando tu demum obscuraberis, si luces? quando conuerteris in sanguinem, si serena es?

Quid tibi mi Iesu cum terra? quid tibi cum homine? quis audiuit vnquam tale? vt redimeres seruum Te ipsum seruo illudendum tradidisti?

O quàm indebita miseratio, quàm gratuita & probata dilectio, quàm inopinata dignatio, quàm stupenda dulcedo! Regem gloriæ pro vilissimis mancipijs, ijsq; suis inimicis assumere formam serui, tot suscipere labores & dolores!

Quis vnquam parens simile quid fecit pro liberando filio, aut filius pro parente, aut amicus pro amico, quale fecit Deus pro homine, Creator pro creatura suprema Majestas pro vermiculo?

O Cor meum plusquam lapideum, cur non

accenderis amore tui Iesu? lapis calore solutus in cinerem vertitur, & tu ad tantum calorem immutabilis perseueras? O vtinam mi dulcis Iesu! mille amoribus amem te! mille obsequijs seruiam tibi, mille millenis laudibus prosequar te, omnibus diebus ac noctibus vitæ meæ; ac deinde totâ, quâ patet, æternitate.

Christus apud Pilatum & Herodem.

1. Vide, quòd necdum dies illuxerit, & jam rumor captiuitatis Dominicæ per totam ciuitatem increbuerat: itaq; omnes certatim currunt ad palatium justitiæ: vbi à senioribus populus aduersus Christum concitatur.

2. Obserua, quomodo Christum decernunt offerre Pilato præsidi morti condemnandum. O bone Deus! quantis cum ludibrijs improperijs per mediam ciuitatem rapitur!

3. Inspice præsidem Pontium prodire ad solium plenum arrogantiâ; Christum verò plenum confusione, catenis ligatum coram eo consistere.

4. Audi, quomodo reprobi illi satellites aduersus Dominum, tanquam canes effrænes latrant, falsò Iesum insimulantes, quod se Deum faceret & Regem, & subuerteret populum.

5. Considera, quòd cum in multis Iesus accusaretur, nec in eo præses causam mortis inueniret, remisit Christum ad Herodem, sub cujus erat potestate.

Eheu miserandum spectaculum! vix se Christus commouere poterat, & tamen barbari milites

tes per mediam vrbem Iesum trahunt, multis probris & sannis afficiunt.

6 Cogita, quòd cum videret eum Herodes, putans eum mente captum spreuerit cum exercitu suo; ac illudens remiserit iterum ad Pilatum. Ô bone Iesu! quàm ignominiosè ex conspectu Herodis abstractus sis! quantis ludibrijs à tanto militum numero exceptus! quot sordibus petitus! nec enim stulti aliter tractari solent.

7. Contemplare hîc cum deuotione & compassione, quartam Domini raptationem ad Pilatum. Quousq; tandem ô Domine hæc barbara mancipia te protrudent, colaphis cædent, comas euellent?

8. Obserua. quòd Pilatus volens illum liberare dederit sortem ejus cum Barabba homicida scelestissimo, & concesserit populo, vt peteret ex his duobus, quem vellet dimitti.

9. Obstupesce incredibilem Christi patientiam! qui cum esset Deus verus de Deo vero, passus est non modò se cum Barabba, infami nebulone comparari, sed etiam, quod indignissimum est, illi postponi.

Affectus.

O Admiranda mi dulcis Iesu, tuæ circa nos pietatis dilectio! Quomodo tu, qui tribus digitis appendis terræ molem, qui sedes super Cherubim & intueris abyssos, tam crudeliter, tam immaniter torqueri à reprobis permisisti?

Quid commisisti Domine, vt sic judicareris?

quid fecisti mi dulcis Iesu, vt adeo crudeliter tractareris? quod scelus tuum? quæ noxa tua?

O glacies non cor! cur non liquescis ad calorem hunc? nullum prope fingi potest, quod auribus non percepit conuitium, nullum quod corpore pro te Iesus non excepit supplicium. Vinctus est vt fur, consputus vt blasphemator, derisus vt sacrilegus in Deum.

O mirabilis misterij dispositio! peccat iniquus & punitur justus, offendit impius & damnatur pius, quod perpetrat seruus exoluit Dominus, quod commisit homo sustinet Deus.

Quid ad hæc ô anima mea? vtinam nunc saltem amem te mi Deus! sed amem ex toto corde, amem ex tota anima, amem ex omnibus viribus meis.

Vtinam obuerseris semper menti meæ ô vita mea! ô amor meus! vtinam ad te semper suspirem ô desiderium; ad te semper confugiam ô asylum meum; semper aduoluar pedibus tuis ô mi Deus; semper exosculer manus tuas ô mi Domine, semper inuolem in amplexus tuos ô mi Sponse!

Christus flagellatur.

I. VIde, vt agnum mansuetum impius Præses ad sedandum populi furorem, prædæ Tigrium & Pantherarum tradit, vt eum flagellis cædant.

Ah quantâ cum rabie te mi Iesu adoriuntur! vestibus violenter spoliant, & eas proijciunt humi! Quis ausit te denudare ô Rex Regum? Ah! quan-

quanto cum rubore nudus consistis coram illa maledicta multitudine, Virgo Virginum Sponse.

O execrandum seræ posteritati facinus! nudatur Deus, & Virginea illa candidissimi corporis membra deteguntur! Quo vno scelere, tot mortes Deo inferri crediderim, quot sunt oculi spectatorum.

2. Inspice cum qua ferocitate Christus alligatur columnæ, alijs manus vincientibus, alijs brachia contorquentibus. Et ne multis ita Dominum stringunt, vt carnes disrumpi, & foras sanguinem prosilire compulerint.

3. Admirare nunc cum lacrymis, Iesum feriri crudelissimè, cutem dilaniari, viscera denudari, partes carnis in àéra exilire.

4. Vide in tenerrima carne Domini sulcos, vide sanguinem defluentem in terram instar riuulorum.

5. Respice humeros, brachia, pectus, ventrem, & totum corpus tui Saluatoris dilaniatum, totum corpus discerptum.

O quantum prodigium! amor cruciat, fundit sanguinem, dilacerat, & nisi ipse sibi obstitisset, interemisset.

6. Interroga Dominum Iesum, quî fit, vt post tot flagellationes, quæ ad numerum peruenerunt sex millium sexcentarum sexaginta sex, etiamnum vitâ frui possit, cum decem tam immanium percussionum suffecissent ad te occidendum?

7. Meditare hîc, quomodo lictores percutiendo lassi sunt, & Christus necdum fatigatus est

pro te feriri. Quare cùm ampliùs non possent crudelitatem suam in ipsum exercere, illum à columna soluunt.

8. Vide, vt agnus innocens volutatur in suo sanguine propter nimiam debilitatem, & animi deliquium non valens vltra pedibus insistere. Ah! vt truculentæ illæ bestiæ calcibus eum protrudunt clamantes: surge seductor: surge Rex Israel.

9. Inspice, quòd doloribus plenus, totus dilaceratus præ frigore tremat, nudus, dilaniatus, & sanguine madidus, vbicunq; firmat pedes, vestigia sanguinis relinquat.

Affectus.

OBstupescite cæli super hoc, & portæ ejus desolamini vehementer. Iesus Dei Filius in flagella nudatus est. Iesus meus Dominus in flagella paratus est. Nudatus, qui etiam omnia lilia agri sic vestit. Nudatus est, qui sub vmbra alarum suarum nos protegit. Vides hoc sol nec obscuraris? Aspicitis Angeli, nec mortalium omnium oculos percutitis cæcitate?

Si hoc corpus templum Domini est, vbi nebula? si Sanctum Sanctorum vbi velum? si tuus est Filius Virgo Mater, vbi tunica inconsutilis? si hic Filius tuus dilectus Pater æterne, vbi nubes lucida est?

O mæstissima Virgo, quos fontes lacrymarum dicam erupisse de pudicissimis oculis tuis, cum cerneres Filium tuum coram te ligari, flagella-

gellari, & carnem de carne tua tam crudeliter & immaniter dissecari!

O Virgo dolorosa, quomodo viuere poteras, quando in tuo conspectu, tot rabidi canes in teneram damulam: tot sanguinarij lupi in innocentissimum agnum, tot carniuori accipitres in simplicem columbam vngues ac dentes exacuebant?

Quo obsecro Nate Dei, quò tua descendit humilitas? quò processit pietas? quò tua flagrauit charitas? Ego crimen edidi, tu torturæ subijceris; ego fruor delicijs; tu ad columnam in sanguine natas; ego pomi dulcedinem, tu fellis gustabis amaritudinem? Quid est hoc? quid fecisti Rex meus & Deus meus? quid retribuam tibi pro omnibus, quæ tu tribuisti mihi?

Benedicant te Domine millia millium, & decies centena millia Angelorum. Non hoc satis. Benedicat te benignissime Iesu, multitudo miserationum tuarum, & amoris tui melliflui suauissima viscera, in quibus visitasti nos oriens ex alto, in quibus redemisti nos, & lauisti nos à peccatis nostris in sanguine tuo, & vulneribus tuis.

Christus Spinis coronatur.

1. Vide nouam truculentiam, & immanitatem nefariorum satellitum, qui horridam coronam de spinis, & acutissimis juncis marinis capiti jam satis cruentato infigunt & imponunt.

2. Considera (vt dicit S. Bernardus) illas spinas, non solùm carnes & neruos perforasse, verùm etiam ipsa ossa, necnon ipsum cerebrum penetrasse.

3. Imaginare, quòd videas ſanguinem cerebri humore miſtum ex omni parte per capillos & faciem defluere.

4. Dic ex corde: O Pater! jam iſtud caput non ſemel ſudauit ſanguinem! cur ſpinis eundem elicit juſtitia tua?

O ſacratæ ſpinæ parcite, parcite ſacro illi & innocuo capiti, venite potius & vertite aculeum contra me, pungite cor meum puncturis pænitentiæ, vt ſi non ſanguinem, ſaltem vel lacrymam poſſitis è corde duro elicere. Dilatare corona, vt inter iſtas ſpinas caput quoq; meum inferam.

5. Vlteriùs mente progredere, & vide, quomodo velant faciem Domini turpiſſimâ vittâ, & percutientes faciem & caput ejus alapis, illudunt ei.

6. Cogita, cur velat faciem Domini hæc barbara Tenebrionum turba? An quia oculis diuinis ſua videri ſcelera pertimeſcebant? an quia, qui vno ejus aſpectu emollitam in lacrymas petram conſpexerant, ſuam quoq; mitigandam crudelitatem metuebant?

7. Conſiſte hîc parumper, & accuratè perſpice factum Pilati, qui rabiem infernalis turbæ volens ſedare, Chriſtum totum deformatum, deturpatum, & tam crudeliter dilaniatum ad propyleum juſſit duci.

8. Auſculta verba Pilati Chriſtum plebi monſtrantis: Ecce Homo. Acſi diceret: veniat vobis in mentem hunc eſſe hominem non beſti-

am; satis immaniter in eum sæuitum, immanius quolibet latrone.

9. Conuerte tu hæc verba Pilati ad Patrem: O Pater! Ecce Homo! ecce Filius tuus dilectus, tam crudeliter dilaniatus! ecce Homo plusquam barbarâ, plusquam belluinâ Iudæorum sæuitiâ tractatus.

O Mater! ecce Homo! vide an hæc non tunica, sed caro Filij tui sit? verè fera pessima deuorauit eum. O Angeli pacis! ô anima Christiana! ecce Homo! sed eheu! jam verè exclamare poteris, quia non noui hominem, nam non est ei species neq; decor.

O peccator! Ecce Homo! ecce caput pro te spinis coronatum! ecce facies pro te sputis & alapis liuida! ecce oculi in lacrymis & morte natantes! ecce os & labia mox felle replenda!

Affectus.

O Anima mea, non diffluis lacrymis! amore non conflagras! Ecce tuus Homo! en vide nouum crudelitatis inuentum dolorosissimum! en furore quanto! nisu quanto! dolore quanto! sæuissimi lanienæ immanis ministri, coronam spinis, sentibus hispidam, visu horrendam solo, capiti Saluatoris imponunt, & ipsum penetrant cranium!

Ah dolorosissime Iesu! viuis! natura non succumbit adeo læsa? miraculis opus est, vt grauiora pro me patiaris.

Egredere nunc filia Syon, egredere ô Virgo Mater, & vide Filium tuum Iesum in diademate, quo

te, quo coronauit eum Mater ſua, Mater improba Synagoga. O Rex mundi! ô gloria cæli! hoccine eſt regnum tuum, in quod natus es?

O innocentiſſimi, & diuini corporis benedicta terra, rigata non jam rore tantùm, ſed ſanguine, quomodo ſpinarum & tribulorum communi maledicto obnoxia facta es?

Ergonè, qui me gloriâ & honore coronauit, dolore ipſemet & dedecore coronatur? Qui dedit ornamenta aurea capiti meo ſeruauit tegumenta ſpinea capiti ſuo? qui coronat me in miſericordia & miſerationibus, ſpinis ipſe & ſentibus non renuit coronari? qui mihi repoſitam habet coronam juſtitiæ, ſolam ſibi coronam patientiæ reſeruauit?

O patientiſſime Ieſu! quis tibi animus? quem ſummâ humilitâte juſſu Patris adorant omnes Angeli, hunc coronatum ſummo ludibrio adorant caculæ viliſſimi? O quale amantiſſimi Ieſu oppobrium! irrident, inſultant, blaſphemant, alapas ingeminant, & ſputa fætentiſſima agglomerant vsq; & vsq;.

O mi Creator, ô mi Redemptor, quantum tibi debeo! ô ſi mille corda & linguas haberem, quibus miſericordias tuas in æternum concinerem! ô ſi nunquam è memoria mea excideret amor tuus! ô ſi die noctuq; clamare poſſem cum omni creatura, quæ in cælo eſt & in terra: Sanctus, Sanctus Dominus Deus.

Chriſtus crucem bajulat.

1. INſpice cum lacrymis, quomodo humeris mitiſſi-

mitissimi Agni eneruatis & confractis imponunt ponderosam illam crucis molem, cæteris omnibus hoc lignum ferre recusantibus. Eheu! eheu! quid facies bone Iesu, quia viribus es destitutus?

2. Cogita tecum, quis vnquam vidit reum ferre crucem suam & patibulum, cui affigendus? contra commune jus gentium est; portare tamen innocentissimus Iesus cogitur.

3. Contemplare Dominum vnâ manu ligatâ, alterâ crucem bajulantem. Heu quàm illa inhumaniter ô Iesu corrodit, & conquassat humeros tuos, quàm profundè carni vsq; ad ossa infigitur. Quid vltra facies mi Iesu?

Perge tamen, perge mi Redemptor, constanter progredere, erige te mi Iesu, nouas assume vires, deducat te Pater tuus cælestis & confortet, stipent latus tuum Angelici Spiritus & solentur.

Proficiscere mi bone Viator proficiscere, vt nos redimas, peccata nostra te ligarunt, & in miserias has adduxerunt.

4. Considera, quoties ob nimiam lassitudinem & Carnificum furiam, sub crucis pondere in medio plateæ Christus corruit; quoties nefarij satellites è vestigio in eum insiliunt, capillis trahunt, calcibus protrudunt, à tergo luto & lapidibus impetunt.

O prodigium! en cadit Verbum Dei secus viam, & conculcatur ab hominibus. En cadit, per quem cuncti stant, infirmatur, per quem omnes roborantur, in terra Deus jacet, per quem homines eriguntur in cælum.

5. Intu-

5. Intuere, vt occurrit & mæſta Mater in montem Caluariæ eunti Filio. Quo pergis ô Virgo Mater, inter militum armatorum cateruas? Ergonè dilectum Filium tuum extremo ſupplicio affici conſpicies?

6. Vide, quomodo ſubſiſtit Dominus fatigatus ſaxo cuidam inſidens, vltimo Matri inter amplexus valedicens.

7. Meditare nunc, quo cum ardore, quibus lacrymis inuicem ſe ſe complexi ſunt. Quoties ingemuiſſe putas tunc mæſtam Matrem lugendo Filium & dixiſſe: Fili mi Ieſu, Ieſu Fili mi! quis mihi det, vt tecum & pro te moriar, Fili mi dulcis Ieſu?

8. Contemplare, cum qua rabie, canes illi, inhumano quodam impulſu improperantes ei, Matrem à Filio repellunt, & eum ſemimortuum protrudunt.

9. Vide ô homo! quomodo patiuntur & lacrymis diffluunt pro te Ieſus & Maria! cur ergo tu ferreum cor non commoueris? cur nos fles pro te ipſo?

Affectus.

TVus ô Domine ingreſſus in mundum, & egreſſus è mundo, quàm diſpar eſt! cantantibus Angelis ingreſſus es, Angelis pacis amarè flentibus egreſſus es. Ingredientem te Virgo Mater vtero brachijsq; portauit, egredienti tibi grauis crux, ingens illud & infame tormentum, portanda imponitur.

O potentia æterni Patris, quàm imbecillis facta

facta es! ô virtus mundi, quàm infirma effecta es! ô sustentator vniuersæ terræ, quàm infra omnia abjectus es!

Tu æthera firmasti sursum, & nemo te confirmat, tu appendisti fundamenta terræ & nemo te sustentat, tu cum ceciderit è nobis aliquis supponis manum tuam; tibi postquam tam dirè collapsus, imò collisus es, nemo ex omnibus adhibet in auxilium vltimum manum suam?

O manus ita vinctæ! quid mali patrastis? num quem fortè occidistis aut vulnerastis? nunquid fortè rapuistis, quod furum & prædonum instar, constrictas funibus vos intueor? absit! illæ, illæ manus sunt, quæ omnibus benefecerunt.

Quis ergo mihi nunc dabit aquas, imò quis omnes venas, arterias, neruos, ossa, & vniuersa membra corporis mei vertet in Oceanum lacrymarum, vt plangam in amaritudine animæ meæ. Iesum meum sanguine decoloratum, sputis fædatum, post sanguineum sudorem, post dura vincula, post crudelem flagellationem, post horridam coronationem crucifigendum?

O Angeli! ô creaturæ omnes lugentes lamentemini, currite abundanter, currite, quia ecce Filius Dei in extremis est Ecce mundi salus extinguitur. Ecce Saluator noster ad atrocia tormenta, ad vestium spoliationem; ad vulnerum innouationem; ad fellis potum; ad acerbissimam fossis manibus pedibusq; lanienam; ad infame suspendium; ad nouos gemitus, ad

clamo-

clamorem validum & lacrymas, & amariſſimam mortem pergit.

Chriſtus crucifigitur.

1. SVbſiſte jam cum Chriſto in monte Caluariæ, & diligenter inſpice, quomodo Carnifices detrahant cum immani violentia veſtes Chriſti, vulneribus ob ſanguinem concretum adhærentes.

2. Audi cum lacrymis, quomodo mæſtiſſimæ Matri illas veſtes oſtendant, horribili cum blaſphemia dicentes: Aſpice ô improba mulier, num hæc ſint veſtimenta ſceleratiſſimi Filij tui?

3. Intuere Chriſtum præ ſummo frigore, toto corpore trementem, cum nudus vento & âëri aſperrimæ hyemis tempore exponatur.

4. Cogita, quàm ingens confuſio ejus fuit, cum videret ſe nudatum in præſentia tantæ multitudinis conſiſtere.

5. Vide cum lacrymis, quomodo Miniſtri illi infernalibus furijs agitati, inſtar pantherarum rabie percitarum adoriuntur Chriſtum, calcibus impetunt, & primo ictu atrociſſimè in terram ſubſternunt, horribili clamore vociferantes: Adesdum ô ſeductor populi; ocyus ſuper hoc lignum te extende, expande brachia, & manus porrige.

6 Deinceps finge animo te coram intueri vnum Carnificum, Chriſtum capillis tenere, ne ſe commoueat, alterum pedibus, tertium infigere clauos, & manus extendere,

7. Pene-

7. Penetra hîc, si potes, cor benedictæ Matris, quod exanimabatur ex auditu ad tam diros, ictus. Ah! cur vnus horum ictuum non dirumpit & emollit pectus meum adamantinum? Eheu! dimittite claui istas innocentissimas manus, configite cor meum, illudq; compassione vulnerate.

8. Vlterius inspice quâ immanitate Carnifices fune pedes constringunt, & tantâ cum rabie trahunt, vt ossa omnia laxent ac loco moueant, & omnia vulnera dilatent, propter manuum & pedum extensionem.

9. Obstupesce, quàm largi sanguinis riui per brachia, corpus, & crucem diffluunt, lacusq; roseos efficiunt humi! ô Deus! quàm lacrymabile & inauditum tormentum, & necdum Christus moritur!

10. Vide, quot machinis, quot funibus satellites illi vtantur, qui Christum in cruce pendentem nunc in hanc nunc in aliam partem impellunt: demum crucem erigunt, & in excaueatum scrobem immenso cum sonitu cadere permittunt.

O quantâ cum angustia ad terribilem hanc concussionem disjuncta sunt Christi membra, conturbata interiora ejus, & cuncta ossa, cum incredibili dolore loco mota.

Quæsisti sæpe ô anima Christiana à Domino tuo Iesu, & dixisti: Indica mihi, quem diligit anima mea, vbi pascas, vbi cubes in meridie? Ecce cubat in monte Caluariæ, medius in-

ter latrones, nudus, liuidus, cruentatus, illic iacet exporrectus in duro lecto crucis.

Affectus.

O Spectaculum ab orbe condito luctuosissimum! Deus suspenditur! Deus occiditur! laxentur in gemitus ora, mergantur oculi nostri lacrymarum pelago.

Veni, accurre, Oriens, occidens, Septemtrio, Meridies. Ecce panditur terra Sancta, beati pedes, venerandæ manus, benigna brachia, amabile pectus.

Aspice nunc ô Pater caput Filij tui propter tot canales sanguineos defecisse! intuere ceruicem, olim instar niuis candidissimam, nunc inclinatam & exsanguem.

Defige oculos ô mæsta Mater in faciem dilecti Filij tui, & in membra conquassata Christi tui! vide quàm obscurata sit pulchritudo oculorum! quantùm palleat color regij vultus!

O Deus! ô Iesu mi! adoro te in hoc throno doloris & ignominiæ. O Si mihi liceret per te, vt sacram tuorum pedum aram millies exosculer, manantemq; inde cruorem lacrymarum imbre diluam.

O si submitteres tantisper verendum cælo & terris caput, vultum miserabilem, sanguine innatantem suo, ora illa plumbeo mortis calore pallentia, amoris roseo igne purpurascentia.

O anima mea! dic saltem a longè vltimum vale Saluatori tuo. Vale ergo mi Redemptor! Vale ô Frater amabilis nimis! vale ô Sponse animæ

nimarum nostrarum. Sed priùs ante discessum da benedictionem, da Frater amplexum. Da crucifixoribus tuis orationis affectum, latroni paradisum, Matri filium, filio Matrem, mortuis vitam, toti mundo sanguinem tuum.

Christus clamans voce magnâ exspirat.

1. Intuere anima mea, quia jam tandem exacto tormentorum itinere, se se durissimum in lectum fessus Viator quieturus reponit: & audi quid loquatur ad te de lectulo crucis.

2. Audio, clamat Iesus: Pater dimitte illis. Quid est hoc? Iesus flagellis cæsus est, spinis coronatus, affixus patibulo, omnium tamen dolorum immemor ait ignosce illis. Cygnea verba! is, qui hactenus in propria causa tacuit, nunc causâ inimicorum disertus est.

3. Deus Deus meus vt quid dereliquisti me. Derelictus es mi Iesu, sed propter me, quia ego sæpius dereliqui Deum meum, fontem aquæ viuæ & recessi à Deo salutari meo.

4. Sitio clamas mi Iesu! Attendite animæ, quantùm diligat vos, tot dolores perpessus Iesus propter vos, adhuc tamen dolores propter vos sitit, sitit sanguinem effundere, quem adhuc celauit in corde.

5. Domine memento mei. Hiccinè nudus ô latro, sanguine perfusus socius ac particeps patibuli tui Dominus est? hæccinæ spinæ sunt diadema Regis? Beatus es latro, quia caro & sanguis non reuelauit tibi, sed Pater qui in cælo

eſt. Memento & noſtri Domine, dum veneris in regnum tuum.

6. Ecce Mater tua. Breue teſtamentum, paruum peculium facilè diſpenſatur. Nihil ſibi ex ſuo reſtabat præter Matrem, & hanc tradidit diſcipulo.

7. Ecce Filius tuus. O voces miras, mortaliumq; cordibus optatiſſimas. Filium effici Virginis, quid dulcius? Matrem habere Mariam, quid ſecurius? O Mater non dedignare nos filios, quoniam Deus non eſt dedignatus te Matrem.

8. Conſummatum eſt. Quod conſummatum eſt Domine Ieſu? dolores tui, paſſio tua, charitas tua? ita ſanè. Omnia tranſierunt, conſummata ſunt, perfecta ſunt, præcipuè autem charitas tua, quâ cum dilexiſſes nos, vsq; in finem dilexiſti.

9. In manus tuas Domine commendo Spiritum meum. O ſi & meum mi dulcis Ieſu in agone egredientem de corpore Spiritum in manus tuas ſuſciperes! ô ſi me reciperes & omnes mecum agonizaturos in lateris tui aperti patentem aulam, miſerorum arcem, pænitentium triclinium!

10. Et inclinato capite emiſit Spiritum. Ergonè meus Ieſus clamans voce magna, inclinato capite, vt mihi amplexum, mihi det oſculum reconciliationis, inclinato capite, vt mihi dicat ad aurem cordis mei: morior, & libenter morior amore tui; inclinato capite, vt inſpiret in faciem

ciem meam ſpiraculum vitæ, inclinato capite tradidit ſpiritum?

Affectus.

O Anima mea! tradidit pro me Ieſus Spiritum & ego ſpiro? verbum æternum pro me ſiluit & ego loquor? Deus meus pro me mortuus eſt, & pulcherrimus ille nexus puriſſimæ carnis cum Sanctiſſima anima diſſolutus eſt, & ego viuo?

Cur non venies ô hora, vt & ego moriar, ſi & Dominus meus Ieſus mortuus eſt? cur non ſaltem compaſſione morior ego, cum jam exſpirauerit in cruce vita mea?

Etſi non habeam mi Ieſu puritatem & ſanctitatem tuæ Matris, vt digne tibi compatiar, latronis tamen prauitatem habeo, vt ad latus tuum crucifigi debeam. Etſi non ſum tanquam velum nobiliſſimum templi, vt in morte tua ſcindar, ſum tamen monumentum fætidiſſimum, vt ad apertionem tui lateris aperiri debeam.

Quid in me quæris dulciſſime Ieſu? ſi in morte tua petræ ſciſſæ ſunt, & ego durior ſum petrâ. Si terra mota eſt, & ego terreniſſimus ſum. Ipſum etiam ferrum voluiſti tuum corpus vulnerando intrare, & me intrare per facta jam vulnera non permittes? Nunquid cor meum eſt durius omni ferro?

Et ſi cæleſtis non ſim in compatiendo tibi, nec queam cum ſole obſcurari, tamen infernalis conuerſationis ſum, vt ſaltem in triduo mortis tuæ à te debeam viſitari.

Cur enim me fecisti Domine, si non debeo esse tibi conjunctus? aut si tibi sum conjunctus, quare pariter tecum non sum vulneratus? Nolo mi Iesu viuere sine vulnere, quia te pro me video vulneratum.

CAPVT XI.

Proponuntur Praxes colendi Deiparam Virginem & quosdam Sanctos in Festis Ipsorum.

In Festo Conceptionis Beatissimæ.

1. QVæ est ista, quæ progreditur quasi aurora consurgens, pulchra vt luna, electa vt sol, terribilis vt castrorum acies ordinata.

2. Aue ex omnipotentia Patris; aue ex sapientia Filij; aue ex dulcissima bonitate Spiritus Sancti Maria cælum & terram illuminans.

3. Aue candidum lilium fulgidæ semperq; tranquillæ Trinitatis, rosaq; præfulgida cælicæ amænitatis, de qua nasci & de cujus lacte pasci Rex cælorum voluit.

4. Salue consecratum Regis palatium. Salue thalame, in quo Humanitas Christi desponsabitur. Salue electa Deo, antequam nata fueris. Salue diuina cum hominibus reconciliatio.

5. Saluto & veneror Animam tuam gratiâ plenam; Tuum intellectum tam scientiâ in in-

stanti

ſtanti Conceptionis infusâ, quàm Lumine gloriæ & viſione Dei illuminatiſſimum. Tuam voluntatem impeccabilem, omnibus habitibus & actibus virtutum ab ipſa Conceptione tua ornatiſſimam.

6. Saluto & veneror tuum corpus ſacratiſſimum Deo-Homini in primo gradu conſanguineum. Tuum cor ſemper immaculatum, ſemper amore Dei ardentiſſimum. Tua omnia Sanctiſſima & puriſſima membra.

7. Gaudeo de omnibus virtutibus tuis, quòd eas habueris origine Maternitatis altiſſimas, in gradu perfectiſſimas, in inſtanti tuæ Conceptionis infuſas, ſingulis vitæ mortalis momentis creſcentes, heroïcas, Angelicas.

8. Gaudeo de tua Puritate, quòd ſis præſeruata ex meritis Chriſti non ſolùm à peccato originali, ſed etiam à debito proximo illud contrahendi; quòd ſis ſemper libera ab omni peccato actuali etiam veniali.

9. O feliciſſima & beatiſſima mulierum, jam præuenio omnium generationum benedictiones, & loco earum omnium te millies & infinities beatam prædico, & eſſe gaudeo, plusquam dicere poſſim.

10. O puella ſine macula concepta, tu ſola eris gloria Hieruſalem, tu honorificentia populi noſtri.

11. O Auguſtiſſima Mater Dei! fiat cor meum immaculatum; vt plùs amet te, honoret te, apud omnes extollat te, plùs quàm vlla vnquam creatura poſſit inhonoratâ vita ſuâ offendere te!

12. Tu inchoasti Virgo, ora vt ego finiam, vitam sine macula. Impetra cordi meo, illam, quæ ad benè videndum Deum requiritur munditiem. Habeam cor, quod cordis tui Sancti amores omnes offerat pro te Filio tuo, Deo Iesu! doceat me cor tuum amores immaculatos, æternos!

13. Vtinam possim esse totus Virgineus, totus diuinus, vt cor meum totum, sit amor Virgineus, sit amor diuinus.

14. O Sancta Mater Dei! vtinam Filius tuus, in morte mea intuens animam meam dicere posset: Tota pulchra es amica mea & macula non est in te.

In Purificatione.

1. O Mater Domini mei monstra te esse Matrem, depone Filium tuum in manibus meis, sufficit mihi vt videam & exosculer, quem diligit anima mea, antequam moriar.

2. O bone Iesu? apud te os meum sine voce, & silentium meum loquitur tibi; vsque quo tardat venire Dominus meus ad me? quando videbunt oculi mei ô Pater salutare tuum, quod parasti ante faciem omnium populorum?

3. Diuine paruule, in sinum meum licet angustissimum, amore tamen tuo, & tui diuini cordis dilatandum aduola, requiesce in sinu meo, vt sic amore tui moriens in amplexibus tuis cantem: nunc dimittis Domine seruum tuum in pace.

4. Suscipio hodie in medio templi misericordi-

cordiam, & amorem meum, gaudium & vitam meam, Iesum & Deum meum. O delicium sine deliquio! ô exultationem sine supplicio! ô lætitiam sine fastidio!

5. Intelligis tu paruule Iesu superintelligis omnia: intellige super egenum me & pauperem, maximè in occasu meo.

6. O Purissima Domina mea, dulcissimum, amarissimi agonis solatium! da mihi Iesum morienti, & dimitte cum Symeone me seruum tuum in æterna pace.

7. Festina ô Mater misericordiæ, & monstra te esse mihi Matrem in hora mortis meæ, veni & fac, vt in occasu meo oriatur mihi sol non tam justitiæ, quàm misericordiæ.

8. Non recuso horrendos ignes, longum illum diem purificationis meæ, Mallem tamen, illos Dei amore, quàm pro pæna culparum pati.

9 Sim ego ô Iesu ô Maria, sim candidus vester cereus, consumar, absumar amore vestri lucens & ardens, vsq; dum hîc felici vos amantium morte extinctus immortaliter apud vos ardeam igne illo, cujus flammæ, sunt linguæ amoris Dei.

10, Respice paruule mi Iesu, respice in templo, & accende me ac mea omnia illis tuis oculis, quos tanquam flammam ignis vidit postea Ioannes tuus. Illi tui ignei oculi faciant me alis flammeis auolare illuc, vbi est templum amoris æterni, ad quod euocare soles dilectos Virginis Matris tuæ.

11. O mi Iesu! rogo te per Patrem tuum,

cui

cui hodie oblatus es, per te ipsum qui oblatus es, per Spiritum Sanctum, cujus instinctu oblatus es, per Virginem Matrem tuam & S. Iosephum à quibus oblatus es; fac vt ego & omnes tuo diuino ac Matris tuæ amori addicti, simus candelæ tuæ, quas tu (quod hodie petit Ecclesia) lumine supernæ benedictionis accendere digneris, vt corda nostra inuisibili igne, id est S. Spiritus illustrata, omni vitiorum cæcitate careant.

12. Tibi me hodie sisto paruule Iesu, quem Patri hodie in templo sistit Mater; vt cum ante te mihi ad vltimam sententiam percipiendam sistendum erit, ad dexteram Electorum me sistere velis.

13. O Maria dulcissima Mater mea amantissima! quid obsecro dabis nobis in hoc festo? Purifica me Virgo Sancta, purifica totum mundum. Benedic Filio tuo mihi, quem gestas in manibus, & toti mundo. Accende me igne tuo, vt cor meum flammis amoris diuini semper ardeat.

In Festo S. Benedicti Abbatis.

1. BEnedictus sis Domine Deus in æternum in firmamento cæli, quia Benedictum tuum Patrem multarum Religionum constituisti, filijs ejus benedixisti, & multiplicasti eos sicut stellas cæli.

2. O dilecte Domini Benedicte! cujus hodie solenne festum omnes filij tui (quorum numerus vni Deo cognitus est) sub Sanctissimis legibus tuis militantes concelebrant. Iuua me preci-

precibus ac meritis tuis; vt ego nunc & æternum ſim dilectus & benedictus à Domino, ac diligens & benedicens Dominum.

3. Seraphine terreſtris! qui in materno vtero exultare & pſallere es auditus. Non potui Deum amare & illum benedicere antè, quàm naſcerer, fac vt ſaltem nunc, & in æternum totus dulcedine diuini amoris plenus, totus flammâ diuinæ charitatis incenſus diligam Deum ex toto corde, totisq; medullis præcordiorum meorum miſericordias ejus concinam.

4. Cæleſtis inter homines Angele! qui è viſæ à te olim fæminæ recordatione, immundum Spiritum fœdis tibi cogitationibus importunum inter vrticas & ſpinas volutatus repuliſti & tam diu corpus tuum ſenticeti aculeis laceraviſti, donec neſciret inſidiator, lilijs an roſis iraſceretur; cum innoxia inter ſpinas lilia effloreſcere frendens conſpiceret; impetra mihi cor totum candidum, totum lilium, impetra mihi victoriam de mundo, carne, & Diabolo.

5. O feliciſſimi & flammei cordis vir! qui diſcipulorum quendam orationis tempore, mente ſpontè vagum, per fimbriam veſtis è templo foras à nigro puero trahi vidiſti, eidemq; orationis Spiritum impetraſti, impetra, ne me vnquam irretire poſſit Dæmon; vt deniq; non tradat beſtijs meam hanc animam confitentem ſibi Deus meus.

6. O Thaumaturge! cujus imperio aquas pede ſicco calcauit tuus diſcipulus Maurus. Qui bibiturus, facto, pro more, ſuper vaſculum Cru-

cis ſigno, illud vi diuinâ fractum, ne venenum bi beres, vidiſti. Qui rogatu cujusdam parentis, filium ejus mortuum reſuſcitaſti. Roga obſé- cro Ieſum, vt lætitiam Angelis Dei creet mea mors non verò Dæmonibus: vt in templo Sancto gloriæ Deum meum vnà tecum benedicam, æternùm benedictus.

7. Sancte mi! & in altiſſimo gloriæ throno à Deo collocate Vir! qui Sanctæ Scholaſticæ ſororis tuæ, & poſtea S. Germani Epiſcopi animam in cælum abeuntem aſpexiſti; aſſume animam meam, vt in morte à corde meo abeat ad te itinere Sancto!

8. Martyr amoris Dei! qui ſcriptis diuinâ ſapientiâ pleniſſimis legibus, miraculorum gloriâ celeberrimus, vatidico Spiritu multa præſagiens, ſumpto ſacro Viatico, præmortua corporis per auſteritates exhauſti membra in parato tumulo inter manus & lacrymas diſcipulorum, placidiſſimè compoſuiſti. Veris pænitentiæ ac amoris lacrymis cor meum imbue, vt Sanctâ verè amantium morte moriar. Impetra mihi Spiritum veri amoris Dei, qui corpus meum mortificatione aſſidua & animam oratione perpetuâ Deo ſacrificet.

9. O dilecte Domini Benedicte! cuius anima fulgentibus circum lampadibus, pretioſiſſimo pallio velut Sponſa ornata viſa eſt abire in cælum; & vox audita eſt: Hæc eſt via, quâ dilectus Domini Benedictus aſcendit. Qui hoc tuo die, Sanctæ tuæ filiæ Gertrudi apparuiſti, totus efflorescentibus ex te roſis vndiq; corpore toto

vernans.

vernans. Ora pro pigro hoc, & ad dura pro æternitate sustinenda, delicato nimis corpore meo. Patiatur nunc ne patiatur æternùm. Currat, quò anima, quò Deus vult; vt cælum non infernum comprehendat.

10. Idem etiam nunc oro, quod hodie in solenni oratione ad te clamant alumni tui: vt excites in me Spiritum illum excellentissimum, quo tu calcare mundum, mortificare carnem, subjugare infernum didicisti, ac docuisti: vt eodem repletus, Sanctissimam Regulam tuam fideliter obseruem, virtutes tuas imitari studeam, Dæmonum insidijs viriliter resistam; & te juuante feliciter moriar.

In Annuntiatione.

1. ECce Angelus Domini nuntiat tibi Virgo Beata, quia tu gratiâ plena, concipies & paries Filium, Deum videlicet & Hominem.

2. Audisti Virgo, quòd concipies & paries Filium exspectat Angelus responsum, tempus est, vt reuertatur ad Deum, qui misit illum. Exspectamus & nos ô Domina verbum miserationis, quos miserabiliter premit Sententia damnationis.

3. Responde Domina per Angelum Domino verbum, & suscipe Verbum, profer tuum & concipe Diuinum, emitte transitorium & amplectere Diuinum. Da Virgo responsum, quod terra, quod inferi, quod exspectant & superi.

4. O Archangele Dei, qui legatione funge-

ris pro verbo increato, fortiter & ſuauiter age pro Domino tuo.

5. Deo gratias. Iam vtrinq; conſenſus datus eſt; jam Verbum caro factum eſt, & habitat in ſacro Virginis vtero; jam puer Ieſus vocatur.

6. O Mater Dei mei, quibus tibi affectibus gratulabor Maternitatem tuam diuinam? ô ſi omnium mihi corda eſſent! ô ſi cor ipſe totus eſſem, quantum eſt totum vniuerſum, vellem Te toto me, gratulari æterno Deo! toto me Tibi gratulari Filium Deum.

7. Benedicta & Venerabilis es Virgo Maria, quæ ſine tactu pudoris inuenta es Mater Saluatoris, & quem totus non capit orbis in tua ſe clauſit viſcera factus Homo.

8. Benedicta ſis tota ô dulciſſima Virgo, in corpore tuo puriſſimo, & anima Sanctiſſima.

9. Benedico beatiſſimum vterum tuum, in quo Dominum cæli & terræ portaſti. Benedico beatiſſimum cor tuum, quo feruenter Filium tuum dilexiſti. Benedico beatiſſima vbera tua, quibus eum lactaſti. Benedico os & labia tua, quibus ei dulciſſima oſcula dediſti &c.

10. Benedictus ſit Deus Pater qui te in ſuam Filiam adoptauit. Benedictus ſit Filius, qui te in Matrem ſuam elegit. Benedictus ſit Spiritus Sanctus, qui te in Sponſam ſibi aſſumpſit.

11. Sancte Gabriel Archangele Mariane benedic & ſaluta mecum, & pro me Mariam, & doce me illam ſalutare; vt oret pro me, oret nunc dum viuo; nunc dum oro; nunc dum in pericu-

periculo damnationis æternæ; & in agone mortis meæ.

12. O Virgo gratiâ plena, esto mihi Maria, impetra, vt in gratia moriar, vt Dominus sit mecum & ego cum Domino in æternum.

13. O benedicta in mulieribus, ora, vt benedictus fructus ventris tui Iesus, sit mihi viuenti & morienti Iesus. Ita fiat ô Maria Mater Dei, viuentium & morientium, ac prædestinatorum Mater.

14. O Virgo Beatissima, quæ cum esses paruula, placuisti Altissimo, tantum te & ego diligo, vt si ego solus possiderem omnium Electorum gratissima corda, libenter illa omnia amori tuo impenderem.

15. Si essem ô Domina Christus, in te, non in aliam, flumina grátiarum deriuarem. Si essem Maria, relinquerem esse Maria, vt tu sola esses Maria. Si essem supremus Angelus te non aliam, nomine omnium Angelorum optarem Reginam.

16. Si in me voluntates omnium hominum positæ essent, te non aliam Mediatricem redemptionis humanæ precárer. Si cordibus & linguis omnium loquerer, te, non aliam Dominam mundi vocarem.

In Visitatione.

1. EXurge Domina, surge amica mea, Dei Mater & Virgo, gratiosa mea & veni: ostende mihi faciem tuam; sonet vox tua in auri-

bus

bus meis: vox enim tua dulcis, vox salutis est, nuntia Saluatoris.

2. Loquere Mater, & exultabit præ gaudio cor meum. Dic verbum & sanabitur anima mea. Tu enim habes intra te Verbum Dei, quod dat vitam mundo.

3. O Domina mea! vt facta est vox tua in auribus meis, cor meum & caro mea, exultant in Deum viuum. Gaudebo in Domino semper, iterum dico gaudebo, & exultabo in Deo Iesu meo.

4. O Virgo Beatissima! ad cujus hodie Elisabetham visitantis vocem infans Ioannes in Matris vtero, præ gaudio exultauit! non te potui amare ante, quàm nascerer, ora, vt saltem nunc, & in hora mortis, & per omnes beatitatis felices æternitates, sim in numero seruorum & filiorum tuorum lætantium in te, & amantium te.

5. Visita me cum tuo Iesu ô Maria, ita vt nunc & in hora mortis meæ visitatio tua custodiat Spiritum meum, hinc migrantem; vt in æternum vnà tecum, magnificet anima mea Dominum, & exultet Spiritus meus in Deo salutari meo.

6. O quàm beati, quos respexerint illi tui misericordes oculi ô Maria! hos etiam oculos ad me conuerte, & Filio tuo benignè me reconcilia, & in æternum conjunge.

7. Gaudeo Virgo Beata, quòd sis inuentrix gratiæ, quòd sis thesauraria & dispensatrix gratiarum, ita vt nulla gratia de cælo in terram veniat, nisi transeat per manus tuas.

8. Gau-

8. Gaudeo & exulto ô SS. Virgo, quòd Deus te amet ſuper omnia opera ſua, & de hac re ſuper omnia delector.

9. Gaudeo, quòd ſis Sponſa Dei, Mater verbi, miniſtra Incarnationis, omnium gratiarum mare, verè illuminata Maria, Angelorum Regina, Mediatrix noſtra & omnium Domina.

10. Exulto de illo amore, quo te amat Deus Pater, Deus Filius, Deus Spiritus Sanctus: & de illo amore & honore, quo te amant & colunt omnes Angeli & omnes Beati in cælo, & omnes juſti in vniuerſa terra.

11. Inueniſti Virgo gratiam apud Deum: Quid non impetrabit tanta Filia à Patre, Mater à Filio, Sponſa à Spiritu Sancto?

12. Per te acceſſum habeamus ad Deum ô benedicta inuentrix gratiæ, genitrix vitæ, Mater ſalutis.

13. Sis mihi ô Maria pia ſemper Mediatrix apud Filium: ſis de me tanquam de filio tuo ſolicita: ſuccurre erranti: deduc me in ſemitas juſtitiæ: miſericordes oculos ad me ſemper conuerte: & mihi in morte ſuccurre vt pia Mater cum feſtinatione.

In Aſſumptione.

1. VBi eſt mors victoria tua? vbi eſt mors ſtimulus tuus? Non tu vitam aufers Virgini, ſed ad Deum transfers, non mortalitati ſubijcis, ſed donas immortalitati.

2. Verè fortis eſt mors, ſed fortior dilectio

Mariæ in Deum, quæ valido impetu animam Virginis à corpore separauit.

3. Non nobis Domine Iesu, non nobis, sed Mariæ Matri tuæ da gloriam! eleuetur hodie magnificentia ejus super cælos, vbi tu Rex regum, stellato sedes solio.

4. O quis mihi daret, vt omnia membra mea, verterentur in linguas, tunc non aliud prædicarem nisi hoc: viuat, regnet, & triumphet Maria!

5. Si linguis hominum & Angelorum hodie loquerer, adhuc celsitudinis tuæ dignitatem & gloriam ô Virgo pulcherrima, ne adumbrare quidem, nedum effari possem.

6. Benedictus sis tu Deus, qui corpus & animam Mariæ Virginis Matris tuæ in cælum assumpsisti, & super omnes Angelos juxta Deitatem tuam honorificè collocasti.

7. Gaude Maria Virgo, quia omnes Sanctos superas tuo honore. Gaude quia totum cælum & orbem illuminas tuo splendore.

8. Gaude quia ad tuum nutum, tota tibi obedit cælestis curia. Gaude quia ad tuum votum à Deo impetras omnia.

9. Gaude quia sola es SS. Trinitati proxima. Gaude quia seruis tuis dantur à Deo præmia maxima.

10. O Maria pulchra vt luna, electa vt sol, fac me videre pulchritudinem tuam, & ob eam adorare & laudare diuinam Majestatem in æternum.

11. Sitiuit anima mea ad te Dei Matrem viuen-

uiuentem & regnantem in cælis! quando veniam & videbo lucidiorem ſole faciem tuam?

12. Speciosa facta es in delicijs tuis dulciſſima Dei Genitrix, quis non diliget te? ô Regina cordium & Mater Sancti amoris, quis non amabit te?

13. Amo te Virgo Beata, & deſidero amare tantùm, quantùm te omnes beatæ animæ in cælo, quantùm te amant omnes nouem Chori Angelorum, quantùm te amat ipſum cor & anima vnigeniti Filij tui.

14 Saluto te ô Regina cæli & terræ! ô Mater gratiæ & miſericordiæ! vita mea & ſpes mea poſt Deum! Saluto te & veneror in throno gloriæ, ad quem Deus te extulit. Video te jam in portu, dum nos jactamur procellis. Video te in patria, dum nos gemimus in exilio. O potentiſſima Mater memento noſtri, dum tibi bene eſt, & ne obliuiſcaris inopiæ noſtræ & tribulationis noſtræ.

15. Scimus quòd pulchra ſis mulier, dic (obſecro) quòd ſoror noſtra ſis, vt benè ſit nobis propter te, & viuat anima noſtra ob gratiam tui.

16. Fratres tui ſumus ô Virgo, os tuum, caro tua, ſanguis tuus. Obſecra Filium, vt miſereatur fratrum tuorum, filiorum tuorum, ac proinde fratrum ſuorum.

In Feſto S. Patris. N. Bernardi Abbatis.

1. SAncte mi Ieſu! Maria Dei Ieſu Mater!

 gratias

gratias vobis pro donis bonisq; omnibus in Sanctissimum vestrum ac meum Bernardum largè effusis.

2. O cordis felicissimi & flammei Bernarde, tot candidorum filiorum Pater, candidum me faciat non tam vestium, quàm animi candor. Fac vt cygneam ac candidam puritatem in moribus & cogitationibus meis præferam.

3. Melliflua Iesu & Mariæ ac cordium deuotorum apis! fac me verum Iesu & Mariæ seruum, impetra mihi hoc vnum, hoc Sanctum, vt non aliter velim viuere, nec mori velim aliter, quàm, tanquam natus ad hoc, vt viuam & moriar Iesu & Mariæ humillimus seruus & filius.

4. Felicissime nascentis Iesuli amator & spectator! qui puer vidisti natali Dei nocte nascentem Iesum; ora, vt cor meum viuat in Iesu ac vicissim in corde meo nascatur, adolescat, delectetur, & nunquam moriatur Iesus.

5. Triumphator mundi, carnis, & Dæmonis; qui turpes ignes aquâ gelidâ extinxisti, & nocte latronem pudicitiæ fugasti victor; arce à me machinas immundi Spiritûs, ne quid in carnem meam, vel in Spiritum meum, dolis suis possit.

6 Martyr amoris diuini! cui fratres tuos ad Religionem pellicienti, visa est adesse non semel olim extincta Mater tua, quæ tibi arridens gratulabatur de consilio tam felici; alias quoq; à te conspecta in gloria; fac vt per te discam Deum amare, ita vt tu amasti, Dei matri seruire, ita vt tu seruiuisti, alta fugere, vti tu fugisti.

7. O cordium dulcis magnes! qui ad vale mundo

mundo & ſalue cælo dicendum triginta ſocios vnà tecum traxiſti, tot animas ad Deum, voce, calamo, exemplo, oratione rapuiſti. Ora vt tales hîc ſocios amem, qui me ducant, vel quos ducam illuc, vbi tu es. Iuua me, vt hîc, & in cælo, tuorum cætu dignus inueniar.

8. Seraphine terreſtris! è cujus orantis ore viſus eſt ignis erumpere; quem hoc tuo die, glorioſum vidit S. Gertrudis, mirifico quodam ſplendore de tuo pectore, ad omnia eorum pectora erumpente, qui per tua merita feruentem Dei amorem obtinere deſiderant. Ecce me vnum ex illis deſiderantibus, deſidero amorem illum, quo cor tuum, os tuum, tuus calamus abundauit.

9. Cæleſtis inter homines Angele! qui ſingulis tuis orantibus, ſingulos Angelos adeſſe, ac nullâ omiſsâ ſyllabâ, quicquid orando dicebant, auro, argento, vel aquâ (prout quiſq; flagrans erat vel tepidus in orando) adnotare vidiſti. Fac vt nomen meum quotidie libro vitæ, frequentibus puriſſimi erga Deum amoris & laudis actibus velut aureo charactere, inſcribam.

10. Potentiſſime apud Ieſum & Mariam Orator! qui ſæpiùs viſus es in altum cum Cathedra eleuari, Eleua Sanctiſſimis precibus tuis frigidas, arentes, & diſtractionum pondere prægraues orationes meas, vt conſtanter aſſueſcam eleuato ad Ieſum & Mariam corde, ignea hæc jacula in cælum pleno affectu euibrare.

11. Feliciſſime Ieſu collactanee! quem Virgo Beatiſſima dicentem ſibi: Monſtra te eſſe Matrem, puriſſimo ſui pectoris lacte in os tuum immiſ-

immiſſo recreauit. Clamo & ego: Monſtra te eſſe Patrem, quod melius non præſtabis, quàm ſi propitiam mihi reddideris clementiſſimam miſericordiæ Matrem. Irriga cor meum igneo hoc lacte, fac vt corde toto rationabile, diuiniq; amoris plenum ſine dolo lac concupiſcam.

12. Sanctiſſime Pater! in cujus amplexus, ſolutis de cruce brachijs, ſe ſe demiſit Chriſtus, ac tantâ dulcedinis copiâ cor tuum inundauit; vt tunc verè cantare didiceris ſolenne illud tuum. *Expertus poteſt credere, quid ſit Ieſum diligere.* Inebria aridum cor meum de illa ſupereffluente gratiarum plenitudine, quam è fonte mellifluo Chriſti vulnerum bibiſti. Fac vt reſiduum annorum meorum ſit jugis meditatio dolentis & amantis Ieſu: nec priùs dolere & amare deſinam, quàm viuere.

13. Mariæ Deiparæ cliens intime, qui moriens cuidam apparuiſti dicens te velle ad montem aſcendere ad diſcendum; hìc enim nullam, ibi omnem veri ſcientiam reperiri: qui deniq; à Maria ſanatus illam ſpei tuæ fiduciam, & ad cælum ſcalam eſſe dixiſti, & cælum per illam moriens aſcendiſti. Commenda me Mariæ: vt quamuis oculi mei vitijs corrupti non ſint digni illam in hac lacrymarum valle ſpectare, illius tamen auxilio purgati non excludantur à conſpectu ejus in cælo gloriæ.

14. S. Bernarde, ad quem, cum Spiræ ad ſalutationem pijſſimam, ſalue Regina à te (vt multi non dubitant) inuentam, deuotam illam clauſulam addidiſſes; *O clemens, ô pia, ô dulcis Virgo Maria*:

Maria: ex ejusdem Icone, audiente omni populo dulcis echo insonuit: *Salue Bernarde*. Liceat & mihi te alloqui.

Salue Bernarde mellifiue Pater & spes te amantium Salue. Ad te clamamus exules filij tui ad te in cælis regnantem suspiramus gementes & flentes peccata nostra in hac lacrymarum valle. Eja ergo aduocate miserorum, illos tuos amabiles oculos ad nos clientes tuos conuerte. Et Iesum solutis de cruce brachijs tibi constrictum, nobis post hoc exilium ostende placabilem. O clemens ô pie ô dulcis Bernarde.

In Natiuitate Beatissime.

1. NOn possum tristari, quia nata est nobis puella Sancta, Mater Domini mei, & ipse fundauit eam Altissimus.

2. O Sancta felicissimorum Ioachim & Annæ filiola, natiuitas tua gaudium annuntiauit vniuerso mundo; quæ nata es vt ex te nascatur Deus.

3. Ad beatissimas cunas tuas supplex accurro ô paruula Beatissima, annuntio tibi gaudium magnum: Ecce concipies & paries Filium & vocabis nomen ejus Iesum.

4. Nescio quid dicam tibi puella Sancta Virgo Maria, Regina mundi, quomodo te salutabo, dicam tibi quod per Angelum auditura es: Aue gratiâ plena, Dominus tecum.

5. Vtinam omnium creaturarum corda haberem, vt ex affectu & viribus omnium te dulcissima Virgo salutarem inquiens: Aue Filia

Dei Patris. Aue Mater Filij Dei. Aue Sponsa Spiritus Sancti. Aue templum SS. Trinitatis.

6. Quot maris sunt guttæ, cæli stellæ, quot beatorum Spirituum agmina, toties ex intimo cordis mei affectu te saluto Virgo Beata, tibi inclamo: Viuat Maria, cæli Regina, Domina mundi.

7. Te saluto cum Ecclesia Sancta Catholica: Aue maris Stella, Dei Mater Alma, atq; semper Virgo, felix cæli porta. Salue Regina cælorum, aue Domina Angelorum.

8. Te saluto cum S. Bonauentura: Aue Domina mea, Mater mea, imò cor meum, & anima mea Virgo Maria & Maria mea.

9. Te saluto cum S. Chrisostomo. Aue animatum Dei templum. Aue cæli terræq; pariter domicilium. Aue naturæ illius, quæ comprehendi non potest amplissimum habitaculum.

10. Æstimo te pretiosissima Dei Mater supra cor & animam meam, super omnia solo Deo minora, quia tu es honos totius creaturæ, (& præcipuè generis nostri,) quæ nec primam similem visa est nec habere sequentem.

11. Toto cordis mei affectu, & quantùm possum amo te amabilissima Virgo Maria, super omnia amabilia creata.

12. Amo te decus Angelorum, honor, gaudium Sanctorum, vniuersis imperans. Amo te nostra Mediatrix, afflictorum consolatrix, nostri semper miserans.

13. Trado me tibi in seruum perpetuum, in manci-

mancipium, te autem mihi eligo & assumo in Dominam & Reginam.

14. En corpus & animam meam, Spes & omnes res meas Tibi deuoueo & mancipo in æternum, vt tibi viuam, moriar, Tibi æternùm tuus. Tibi tuoq; seruitio omne tempus, quantùm possum dedico: & opto momenta singula illius conuerti in æternitates, quibus tibi inseruiam.

15. Monstra ô Maria, te veram esse mihi Matrem, ama me vsq; in finem, & fac, vt te redamare totis visceribus cordis mei contendam.

In Festo Nominis Beatissimæ.

1. BEnedic anima mea Dominæ nostræ, Virgini Dei Genitrici Mariæ, & omnia quæ intra me sunt nomini Sancto ejus.

2. Per singulos dies benedicam tibi ô Maria Virgo & Mater Dei Sanctissima, & laudabo nomen tuum dulcissimum in sæcula.

3. Adhæreat lingua mea ori meo, si non proposuero te ô Maria in principio lætitiæ meæ: si non meminero nominis tui, obliuioni detur dextera mea.

4. Magnificate omnes Dominam mecum & exaltemus nomen Mariæ in æternum, nam nomen Mariæ, nomen Sanctissimum, nomen dignissimum, nomen potentissimum.

5. O MARIA esto mihi MARIA! ô dulcis Maria! recognosce, quod Iesu Christi Filij tui in me est, & absterge quod mundi & amoris proprij in me est.

6. O no-

6. O nomen Mariæ nomen dulce; nomen Mariæ nomen delectabile; nomen Mariæ nomen gloriosum & salutiferum. Quid est enim Maria nisi Stella maris? ergo ô Maria, propter nomen Sanctum tuum luceas mihi in procelloso mari hujus mundi nauigan ti.

7. Protege me dulcissima Virgo Maria sub vmbra alarum tuarum: & non recedat in æternum mellifluum Nomen tuum ab ore & à corde meo.

8. O Virgo dulcissima & suauissima fac vt mori nequeam, nisi inuocato hoc jucundissimo, hoc mellifluo, hoc salutifero nomine tuo Maria, Maria.

9. Gloriosum ô Maria & admirabile est Nomen tuum: qui illud retinent & inuocant, non expauescent in puncto mortis. Inuocabo & ego semper nomen tuum, vt me tuearis in morte â rugientibus præparatis ad escam; vt me Stella maris deducas ad portum salutis.

10. Data est tibi ô Virgo Sanctissima, omnis potestas in cælo & in terra, & in manu tua est vita & salus nostra, loquere ergo pro me bona, loquere Filio tuo dulcissimo, impetra mihi gratiam & veniam.

11. O Maria! monstra te esse Matrem, & respice filium inter adoptiuos infimum. Respice & non despiciet Filius tuus; recipe & non seducet inimicus. Quod vt à te impetrem viuus, & obtineam mortuus, per illud tibi charissimum, & mihi dulcissimum Nomen Matris supplico.

In

In Festo Omnium Sanctorum.

1. O Ter magne Deus, ſupreme infinitarum perfectionum Author, gratias tibi pro bonis donisq omnibus naturæ, gratiæ, & gloriæ, quæ in Sanctos tuos effudiſti & effundes.

2. O Sancti Sanctæq; omnes fideles Sponſæ Chriſti ſaluto & veneror vos, gratias ago Deo meo, quòd vos elegerit & in ſublimi gloria collocauerit.

3. O Sanctiſſima Ieſu ac prædeſtinatorum omnium Mater! monſtra te eſſe Matrem, illos tuos miſericordes oculos de ſummo cælorum habitaculo ad nos conuerte, & Ieſum benedictum Filium tuum nobis poſt hoc exilium oſtende placabilem.

4. Sancti Patriarchæ & Prophetæ, qui Dominum noſtrum dictis prophetaſtis, & ardentiſſimis deſiderijs è cælo ad terram traxiſtis, ſuccendite me illo igne, quem Dominus miſit in terram, & voluit vehementer accendi. Feliciter ardebo, ſi corde ita ſuccendar.

5. Sancti Apoſtoli & Euangeliſtæ, impetrate obſecro mihi, vt totus dulcedine amoris diuini plenus, totus flammâ diuinæ charitatis incenſus diligam Deum ex toto corde meo, totisq; medullis præcordiorum meorum, habeam Deum in corde, in ore, & præ oculis ſemper & vbiq; !

6. Sancti Martyres, gratulor vobis, quia Saluatori veſtro vitam pro vita, ſanguinem pro ſanguine reddidiſtis. Vtinam & ego, ſicut vos, effundere poſſem ſanguinem, & fieri victima in holo-

holocausto fidei, spei, charitatis! Orate, vt sim saltem Deo meo amoris victima incruenta, si cruenta non ero.

7. Sancti Pontifices & Confessores, fideles dominici gregis Pastores, ad me respicite adhuc peregrinantem in hoc exilio, & mittite de cælo opem, eleuate me ab hac sordida terra, vt mihi mundus crucifixus sit & ego mundo.

8. Sancti Monachi & Eremitæ, illibatam mihi mentis & corporis puritatem obtinete, vt hujus vitæ cursu peracto mundus ab omni labe in conspectu Domini merear præsentari!

9. Adjuro vos Sanctæ Virgines & Viduæ filiæ Ierusalem, habitantesq; in ea animæ beatæ, si inueneritis dilectum meum, vt nuntietis ei, quia amore langueo, præ magno faciei ejus videndæ desiderio.

10 Omnes Sancti pænitentes, innocentes, item conjugati olim, impetrate mihi frequentissimos ac pretiosissimos excellentissimi erga Deum amoris actus, nunc ac potissimùm vltimo die atq; momento; vt sit pretiosa in conspectu dilecti Dei, vita mea, mors mea, æternitas mea.

11. Omnes Sancti, qui SS. Trinitati, Crucifixo Iesu, SS. Eucharistiæ Sacramento, Virgini SS. singulari pietate addicti fuistis in hac vita, impetrate mihi duo hæc præsidia, Crucifixi vulnera & Mariam, vt viuam & moriar in osculo Domini sicut Moyses.

12. Omnes Sancti meæ nationis: omnes Sancti, qui inter prædestinatos omnes Deo estis proximi

-limi atq; chariſſimi: omnes Sancti & Sanctæ Dei, quorum nomina ſunt in libro vitæ: impetrate mihi, juuate me vt Deum vobiſcum videam; vt in templo Sancto gloriæ ſuæ Deum meum vnâ vobiſcum benedicam, æternùm benedictus.

In Feſto Præſentationis Beatiſſimæ.

1. O Deo, Angelis, hominibusq; amabilis Paruula, triennis Maria, quam Ioachim & Anna, parentes feliciſſimi, trimulam hodie in Sanctis Sanctorum victuram Deo, præſentârunt in templo, munus præ omnibus hactenus datis majus! offer me nunc, & in agone meo munus Sanctis Sanctorum æternis!

2. O templum Dei! ô Sancta Sanctorum! ego me tibi præſento in ſeruum. Ad te ô Domina vnicè id pertinet curare, vt ita viuam, ita moriar, ſicut decet tuum, & à te in templum gloriæ in Sancta Sanctorum præſentandum.

3. Maternæ tuæ curæ Virgo Sancta hoc ipſum tranſcribo, ne me aliter, quàm tibi dedicatum, & prædeſtinatum decet, viuere permittas.

4. Fac me pia Mater viuum templum gratiæ Dei. Offer me templo gloriæ; vt ſim ædificatio Dei, pone in corde meo altare aureum, cujus Sacerdos ſit amor Dei qui ei, alendo diuino igni, ligna ſuggerat per ſingulos dies.

5. Impetra mihi ô dulciſſima Paruula, vt ſim inter ignitos lapides in illa vrbe amoris Dei, cujus turres gemmis ædificabuntur, id eſt amoris actibus pretioſis!

6. Omi

6. O mi Deus! ſint obſecro oculi tui & cor tuum in hoc templo tuo, quod tibi millies dedicaui; vt oculos meos & cor meum cuſtodiant, & faciant, vt ſemper te geram in oculis, & in corde. Ita cor meum erit domus orationis aſſiduæ, locus Sanctus, inæſtimabile Sacramentum.

7. De viuis & electis virtutum, tibi maximè placentium lapidibus, architecto amore tuo, in me obſecro æternum Majeſtati tuæ præpara mi Deus habitaculum: vt cor meum ſit aurea domus tua, quies tua, deliciæ tuæ.

8. Nec Salomonis templum fuit adeo ſumptuoſum, quàm hoc meum, ſeu tuum in me, cujus ædificatio, expiatio, dedicatio conſtitit pretio magno valde ſanguine Filij tui Deus! veſtias ergo illud cedris Dei. Cogitationes meæ ſint in illo tibi Sancta Sanctorum. Pone in medio ejus tuæ voluntatis oraculum, & arcam fæderis æterni. Sacratiſſimam Virginem Matrem, quæ eſt fæderis arca.

9. Nihil erat in illo templo quod non auro tegeretur. Tege, imò imbue, intùs & foris, quicquid cogito, dico, ago, illo tuo auro ignito, quod naſcitur in montibus Sanctis, in corde tuo Deus! vt nihil in me ſit, quod amore illo ſolido coopertum non ſit.

10. Pone in me mi Deus! auro tectos Cherubinos, qui me doceant ſcientiam Sanctorum, id eſt amoris tui, adde Seraphinos, qui me pretioſo illo tui altaris igne perpurgent, illuminent, ac inflamment. Vt ita igneis & aureis Seraphinorum

ꝛorum ac Cherubinorum alis, ope tua, ad te ſub-
uectus intellectus meus, & voluntas mea videat
te, amet te, ac immortaliter viuat in te, in tem-
plo Sancto gloriæ tuæ.

In Feſto Sancti tui Nominis.

1. SAncte N. cujus nomine ac patrocinio me,
jam inde ab ipſa baptiſmi mei hora, muni-
uit optimus Deus meus; commenda me Deo,
diuinæ Matri, ac Sanctis omnibus; illis potiſſi-
mùm omnibus Electis Dei, quicunq; hoc tuum,
ac meum, nomen in terris olim magna virtute or-
nârunt.

2. Reſpice ô Sancte Patrone, ex illa æternæ
ſecuritatis ac lætitiæ vrbe, me tibi cognominem,
hîc adhuc inter quotidiana æternùm pereundi
pericula exulem ac timentem.

3. Effice Sancte & Electe Dei, vt ſicut idem
tecum nomen gero, ita tuo & nomini & exem-
plo, Sanctâ heroicorum tuorum factorum imita-
tione reſpondeam.

4. Suggere cordi meo, quæ Deus vult; &
tardi cordis mei duritiem ac ſurditatem vince.

5. Senſus meos omnes, & cor meum guber-
na, Mariam Reginam noſtram & Sanctos omnes,
ac Sanctas Dei, tibi pro auxilio adjunge: totum
me Sacratiſſimæ Trinitati, per IESV ſangui-
nem, & Mariæ manus, ex toto dedica, in holo-
cauſtum æternum: omnes omnino (etiam quas
indifferentes dicimus) actiones meas ad majorem
Dei gloriam, offer ad thronum gratiæ ejus, &
gloriæ.

6. Ope

6. Ope tua obſecro aſſiſte mihi cum ſocij tuis Sanctis, nunc, & in hora mortis, vt omnia ac ſingula momenta vitæ ac mortis meæ, ſint mihi, tibiq; æterno ſolatio; Ieſu & Mariæ, æterno honori & amori, in felici Sanctorum omnium æternitate, ad quam, quòd Deus te prædeſtinauerit, & dotibus ad illam neceſſarijs decorauerit, gratulor tibi.

CAPVT XII.

Aſpirationes Viatoris pro felici morte ad Chriſtum.

NOn intres in judicium cum ſeruo tuo Domine Ieſu! quia non juſtificabitur in conſpectu tuo omnis viuens.

Ne memineris, bone Ieſu, iniquitatum n[illegible]arum: citò anticipent me miſericordiæ tuæ, quia pauper factus ſum nimis.

Ne tradas Domine Ieſu, beſtijs animam confidentem tibi, & animam pauperis tui ne obliuiſcaris in finem.

Illumina manſuetiſſime Ieſu! oculos meos, ne vnquam obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus meus, præualui aduerſus eum.

Tuus ſum ego ſaluum me fac Domine, & ne perdas cum impijs Deus animam meam.

Saluum fac ſeruum tuum, Domine Deus, ſperantem in te.

O Ieſu eſto mihi Ieſus! & ſalua me. Iube me

'e me venire ad te, vt cum Sanctis tuis laudem te & in æternum fruar te.

O mi dulcis Iesu! quando corpus meum morietur. fac vt animæ donetur paradisi gloria.

In te Domine Iesu speraui non confundar in æternum.

Alij affectus ad Iesum agonizantem.

IEsu agonizans & in cruce moriens pro me; immitte, quæso Spiritum tuum in cor meum, illoq; animam meam viuifica, quoniam Tuo solo Spiritu viuere volo, tam in hujus præsentis vitæ meæ tempore, quàm in mortis meæ articulo.

Iesu in cruce agonizans & moriens pro me; adoro te adoratione Latriæ debita Majestati tuæ diuinæ, insuperq; mori totis viribus cupio, vt morte mea quàm citissimè, & condignissimè agonizantem morientemq; Te pro me in Cruce venerer, ac morte mea quoad possum, compensem mortem tuam.

Iesu in Cruce agonizans, & moriens pro me; per hunc agonem tuum, & per Spiritum, quem in manus Patris æterni commendasti, obtestor te, vt instans mortis tuæ influat in mortis meæ instans; illudq; dignificet, & in conspectu SS. Trinitatis gratum atq; pretiosum reddat. Instanti igitur mortis tuæ, agoniq; tuo pretioso, instans mortis meæ agonemq; meum humillimè repræsento, recommendo, vnio, consecro.

Iesu agonizans & moriens in Cruce pro me; ibidemq; orans pro crucifixoribus tuis Patrem; obsecro vt ores quoq; eundem pro me crucifixo-

 re tuo,

re tuo, impetresq; mihi mortem Sanctam, & charitate perfecta consummatam.

Iesu agonizans & moriens in Cruce pro me; stillantem tepentemq; amore mei sanguinem Tuum colligo, & lambo deuotus, optans simul ac petens à Te; vt in hora mortis meæ adesse mihi præsens, cum gloriosa Matre tua, Sanctisq; tuis digneris, adnumeresq; me saltem vltimis redemptis, & electis Tuis, & in illo decretorio agonis meæ momento, secundùm magnam misericordiam, copiosamq; redemptionem Tuam miserearis mei.

Iesu agonizans & in Cruce moriens pro me; cupio, propono, & à te peto, vt instans vltimum vitæ mortisq; meæ consummatiuum, sit ardentissimus Tui amor, quo cor meum & accensum ignescat, & vulneratum immoriatur, & consumptum incineretur, & concrematum fauillescat.

Iesu agonizans & in Cruce moriens pro me, amo te quàm possum ignitissimè, & æstuosissimè, quomodo etiam amare te volo, statuoq; in mortis meæ agone, in quo vt cor meum amoris Tui ignibus Seraphicis Marianisq; ac insuper Tuis æstuet, palpitet, concutiatur, eorumq; actu & æstu conficiatur, ac emoriatur, Tu mi Iesu propter agonis mortisq; tuæ instans, misericordissimè facito.

Ad Beatissimam Virginem.

MAter Dei memento mei nunc & in hora mortis.

Adsis

Adſis mihi Domina in omnibus actionibus meis, nec me deſeras in hora mortis.

O Sanctiſſima Virgo, per pretioſiſſimam mortem tuam, & illos actus amoris Dei, quos tunc elicuiſti; per omnem miſericordiam, quâ vlli ſuccurriſti, memento mei nunc & tunc. Gere curam mei finis, vt tua defenſione munitus ingrediar beatam æternitatem. Experiar te Matrem pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & Sanctæ ſpei.

Per te accepi gratias pia Mater, per tuas etiam manus commendo & offero Spiritum meum Deo meo; vt illum videam, videam, videam; amem, amem, amem æternùm.

O Ieſu rogo te per Mariam, ô Maria rogo te per Ieſum: ô Ieſu & Maria rogo vos per SS. Trinitatem: ô SS. Trinitas rogo te per amorem quo te amas; miſerere mei, vt felix moriar ad majorem tuam gloriam & amorem: vt vos amem æternùm.

Ad SS. Angelos & omnes Sanctos.

SVccurrite ſubuenite ô vos omnes beatiſſimi Spiritus, Sancti Angeli Dei: & cum in extremis veſtram opem non ampliùs implorare potero, ne me deſerite.

Sancte Angele Cuſtos, defende me in hoc prælio, vt non peream in tremendo judicio.

Sancti Dei omnes intercedere dignemini pro animæ meæ ſalute.

Moriatur anima mea morte Iuſtorum, ſed viuat prius vitâ Iuſtorum. Amen.

HOMAGIA

In Vita & Morte Deo præſtanda.

Reddite quæ ſunt Dei Deo. Mat. 22.

1. AGnoſco te ô mi Deus! vt ſupremum Dominum meum, Primum Principium, & vltimum Finem meum, Authorem naturæ, gratiæ, & gloriæ: & profundiſſima cum humilitate te adoro Dominum vitæ & mortis tibiq; ſponte ſacrifico vitam meam.

2. Credo te mi Deus vnum in eſſentia & Trinum in Perſonis, Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum. Credo, teneo, ac profiteor fidem illam, quam Chriſtus docuit, quam prædicauerunt Apoſtoli, quam Sancta Romana Dei Eccleſia docet ac profitetur, & ſingulos Catholicæ fidei articulos paratus ſum ſanguine meo ſubſignare, & morte mea confirmare.

3. Doleo Domine & quidem ex animo, quòd non merui vitam meam alio modo pro obſequio tuo amittere, ſanguinem ſcilicet fundendo cum SS. Martyribus pro nominis tui confeſſione, ſed quia his indignus ſum, en etiam hanc mortem meam lubens amplector in incruentum amoris tui ſacrificium.

4. Spero miſericors Domine, per ſanguinem & merita Ieſu Chriſti, ab infinita bonitate tua ac clementia remiſſionem peccatorum, quibus te ſummum

ſummum Bonum meum grauiſſimè offendi. Spero firmiſſimè me à paterna liberalitate tua obtenturum gratiam copioſam, & gloriam ſempiternam.

5. Amo te amabiliſſime Deus ex toto corde meo, ſuper omnia, propter infinitam Bonitatem tuam. Vellem ſi poſſem, amare te illo amore, quo te amant omnes Sancti, & Ieſus Chriſtus Filius tuus; & quo te ipſum infinitè amas. Fac vt in æternum amem te in regno amoris & beatitudinis.

6. Gratulor tibi de te. Gaudeo de infinita gloria tua. Gaudeo de diuinitatis tuæ theſauris infinitis. Vtinam Cherubinorum, Seraphinorum, Angelorum omnium, Sanctorum omnium, Beatiſſimæ Virginis Matris, ac deniq; ipſius Ieſu corde poſſem amare ac laudare te, gaudere de te, & gratulari tibi.

7. Veneror, approbo, laudo, & ab omnibus laudari cupio judicia tua omnia occulta, horrenda; tuam de nobis & quidem æternùm duraturam diſpoſitionem.

8. Doleo, doleo, doleo! quod vnquam vllo modo Te maximum, dulciſſimum, optimum Deum meum offenderim. Doleo! non propter infernum, vel purgatorium, quæ tamen credo & timeo. Doleo! non propter cæleſtem gloriam: quam tamen credo & ſpero, ſed doleo propter te, optime ſuper omnia, pulcherrime ſuper pulchra omnia, digniſſime ſuper omnia Deus.

9. Doleo! quòd vllum temporis momentum perdiderim, quo te mi Deus non amaui. Vti-

nam possem redimere & excellentissimis excellentissimæ charitatis actibus implere omnes horas illas, ô Deus, qui charitas,qui ignis consumens es!

10. Detestor omnia peccata in toto mundo quomodocunq; commissa & committenda contra te mi Deus! vtinam potuissem, ac possem omnia impedire, ac in totidem bona conuertere! vtinam possem omnia instantia & momenta actionum peccaminosarum, bonis ac heroicis actibus implere,

11. Detestor omnes cogitationes præsumptuosas, & magnificacientes merita mea, quas Spiritus malignus in mortis meæ articulo posset inspirare, humiliterq; confiteor, me non posse habere ex me ipso, nisi nihilum, nisi peccatum, nisi damnationem æternam. Ac proinde Domine Deus te solum & vnicum Authorem salutis & felicitatis meæ agnosco.

12. Rata nunc habeo mi Deus bona omnia, quæcunq; in tota vita mea, ex Te, circa Te, propter Te habui; ratos habeo pios motus ac sensus & actus meos omnes sub omni latitudine illorum ac sublimitate, eosdem nunc elicitos à me volo, imò illos, quà possum elicio. Approprio mihi merita Filij tui, & facio illa mea, illisq; vnio & dignifico omnia bona mea. Approprio mihi omnes actus bonos à quocunq; elicitos & eliciendos, eosq; tibi mi Deus, quasi meos offero. Omnia opera totius vitæ meæ, quanta quanta sunt mala & imperfecta retracto, & corrigo ad tuum placitum,

13. Statum Religiosum (si est Religiosus) quem

quem tot annis tenui, approbo, amplector, & ex-nunc ingredior, totiusq; mundi res & spes pro tuo amore & seruitio calco.

14. Approbo omnia bona opera omnium hominum & Angelorum. Approbo quidquid boni vnquam factum vel futurum est: & vtinam augere bona illa possem in infinitum.

15. Pro omnibus, & singulis beneficijs tuis mihi quomodocunq; in tota vita mea & ante vitam præstitis & post vitam præstandis, gratias ago tibi mi Deus, quantas possum, ago quantas debeo, ago quantas Christus pro suis obtulit & Beatissima Virgo, quantas omnes Sancti obtulerunt & offerrent. Deinde ago tibi gratias pro omnibus proximorum, atq; adeò creaturarum omnium, bonis.

16. Volo voluntatem meam tuæ dare in victimam. Quidquid vis, quantum vis, quomodo vis & ego volo. Visnè Domine vt hoc anno moriar? hoc mense? hac die? hac horâ? hoc momento? an lenta morte? an inopinata? volo & ego, visnè vt in inferno omnes cruciatus & omnes damnatorum pænas æternùm sustineam? lubens hoc faciam, quoniam sic placitum est ante te.

17. Nolo, quidquid non vis ô Deus meus! volo quidquid vis. Doleo quòd fuerit tempus, in quo nolui, quæ volebas; & volui quæ nolebas.

18. Decretum mortis à tua diuina manu, eo animo excipio, quo animo excepit Christus Iesus Filius tuus, decretum mortis suæ pro me, in-

instanti Conceptionis suæ & in crucis morte. Item eo animo amplector, quo animo excepit nuntium Incarnationis, expressitq; illis verbis; Fiat mihi &c. Pretiosissima Parens Virgo Maria.

19. Spiritum meum non alibi, quàm in suauissima tua voluntate, Iesu Christi latere, Pretiosissimæ Parentis meæ manibus, Ecclesiæ Romanæ Catholicæ fide (in Religione mea) emittere atq; deponere exeuntem ex hoc corpore volo atq; cupio.

20. Non merui quidem te mi Deus videre beatificè, nec merebor in æternum: cupio tamen æstuantissimis desiderijs videre, quia tu me ad hunc finem condidisti, sanguine Filij tui redemisti, gratiam largiris, & merendi per Christi sanguinem, facultatem.

Desiderium bonæ Mortis.

Cupio dissolui & esse cum Christo
Rom. 7. 24.

OPto mori quia mortalis sum naturâ meâ: & Dei Creatoris mei sic factus sum voluntate, fiat ergo voluntas ejus.

Opto mori: in testimonium & protestationem, tum supremæ potestatis, dominijq; in me diuini: tum totalis meæ rerumq; omnium à Deo dependentiæ.

Opto mori: vt primi originalis peccati pænam etiam mihi justo judicio Dei inflictam exoluam morte, tandemq; illud finaliter expiem.

Opto

Opto mori: vt ſim extra periculum omne peccandi, vel in minimo, contra dignitatem, Maieſtatem, Sanctitatem, Bonitatem Dei mei.

Opto mori: vt mea morte mortem Ieſu Chriſti Domini mei, quâ me ille ab æterna morte redemit, honorem, imiter, eiq; mortuo, & ipſe mortuus aſſimiler.

Opto mori: vt ſequar exemplum Pretioſiſſimæ Dei Matris Mariæ Dominæ meæ: quæ carens alioqui moriendi debito mori tamen voluit & ipſa, vt ſua morte mortem Filij honoraret.

Opto mori: vt in articulo mortis meæ, omnes Dei mei voluntates circa me abſolutiſſimè impleantur.

Opto mori: vt citiùs finem vltimum, ad quem creatus ſum, aſſequar.

Opto mori: ex deſiderio quàm primùm accedendi ad Sanctos eosq; videndi: tum pretioſiſſimam Dei Matrem. Verbi quoq; Incarnati ſacratiſſimam Humanitatem: præ omnibus autem Vni Trinam Beatiſſimi Dei Eſſentiam; vt mediante morte mea, tandem Deo æternaliter ac beatificè conjungar in gloria conſummata.

Opto mori: ne amplius exosa vitâ mea alios ſcandalizem.

Opto mori: vt in Eccleſia ſepultus nunquam ampliùs auellar & recedam à præſentia Auguſtiſſimi Sacramenti.

Opto mori: vt exhilarem Cor Beatiſſimæ Virginis, vel Sancti Patris N. quando poſt mortem gaudebo in Domino, & miſericordias Domini cum Sanctis omnibus in æternum cantabo.

Opto

Opto mori: vt finaliter de Thesauro Ecclesiæ Sanctorumq; communione participem.

Aspirationes Morientis.

1. PAter in manus tuas commendo Spiritum meum. *Psal, 39.*

2. Cupio dissolui & esse cum Christo. Infelix ego quis me liberabit de corpore mortis hujus. *Rom. 7. 24.*

3. Educ de custodia animam meam Domine ad confitendum nomini tuo: me expectant justi, donec retribuas mihi. *Psal. 141.*

4. Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus. *Psal 121.*

5. Paratum Cor meum Deus, paratum cor meum Tibi & ad Te. *Psal. 56.*

6. Ecce sponsus venit exeamus obuiam ei *Mat. 25.*

7. Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te ô Deus. *Psal 41.*

8. Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum, quando veniam & apparebo ante faciem Domini. *Psal 41.*

9. Misericordias Domini in æternum cantabo. *Ps. 88.*

10. Adjuro vos Filiæ Ierusalem, vt nuntietis Dilecto meo, quia amore langueo *Cant. 5.*

11. Tædet animam meam vitæ meæ, quia non video Deum Deorum in Syon.

12. O quando vacabimus & videbimus, vide-

bimus

bimus & amabimus, amabimus & laudabimus? ô quando erit finis sine fine? *S. August.*

13. O Fons vitæ perennis, quando sitim meam extingues in me! ô beata æternitas, & æterna beatitudo quando perennabo in te!

14. Iesus & Maria dulcissimi mei Amores, patiar ego, moriar ego Amore vestri: totus sim vester, nullus meus in æternum.

15. Æterna Sapientia dulcissime Iesu, absorbeat quæso medullas, & viscera animæ meæ ignita & melliflua vis amoris tui: vt amore amoris tui moriar, qui dignatus es pro me indigno in ligno Crucis mori. *S. Aug.*

16 Iesu nostra redemptio, Amor & desiderium, Deus Creator omnium, Homo in fine temporum. Quæ te vicit Clementia vt ferres nostra crimina? *Hymn. Eccl.*

17. Desidero te millies, mi Iesu quando venies? me lætum quando facies? me de te quando saties? S. *Bernardus.*

18. Mori desidero, vt videam Christum, viuere renuo vt viuam cum Christo. *S. Aug.*

19. Eja Domine moriar vt te videam, videam vt hîc moriar. *Ibidem.*

20. Veni Domine & noli tardare, veni Domine Iesu, & visita me in pace. Veni & educ vinctum de carcere &c.

Suspiria coram Christi crucifixi effigie.

AGnosce ô Domine creaturam tuam non à dijs alienis creatam, sed à te solo Deo viuo & vero.

& Vero. Ne me perdat Domine iniquitas mea quem fecit omnipotens bonitas tua.

Respice Domine Sancte Pater de excelso cælorum habitaculo. Ecce vox sanguinis Fratris nostri pro nobis clamat ad te de Cruce. Audi Pater vocem sanguinis Filij tui.

Respice pie Pater innocentes manus Filij tui, quæ distillant pretiosum sanguinem, vt dimittas iniquitatem meam. Intuere illud lanceâ perfossum pectus, & amore mei apertum Cor, meq; ex sacro illo fonte renoua. Defige oculos ô Pater cælestis in faciem hanc dilecti Filij tui, & in membra conquassata Christi tui, & per miserias, quas ille amore mei sustinuit, miserere mei.

Eia dulcissime Redemptor Domine Iesu, per illas lacrymabiles voces, quas in Cruce moriturus edidisti: Deus Deus meus quare me dereliquisti? ne quæso derelinquas me in hora mortis meæ.

En suauissime Iesu in manibus, in pedibus, & in toto Corpore descripsisti me. Cernitur in toto Corpore sculptus amor: lege scripturam tuam hic & salua me.

Respice in me oculis misericordiæ tuæ Domine Iesu, Rex æterne, Deus & homo, Crucifixus propter hominem. Exaudi me sperantem in te: miserere mei pleni miserijs & peccatis, tu qui fontem miserationis nunquam manare cessabis.

Recordare Domine creaturæ tuæ, quam tuo Sanguine redemisti. Illa ouis amissa ad Pastorem meum redeo: Vocem tuam noui non alienorũ.

Potesne

Potésne vocem spernere balantis ouiculæ tuæ & fugientis ad te?

Scio equidem me conspectum tuum non mereri; quia dum vitam meam considero, confusio est mihi potius appellanda quàm vita. Sed in Spiritu humilitatis, & in animo contrito suscipe me ô bone Iesu salus & vita mea. Suscipe me secundùm magnam misericordiam tuam, & non confundas me ab expectatione mea. Aperi mihi properanti ianuam vitæ, & principes tenebrarum non occurrant mihi. Tua me manus inducat in locum refrigerij, & vel in vltimam mansionem ex ijs, quas parasti seruis tuis timentibus te.

Quando moribundus animi territi signa ostendit inculcandum est ei illud de S. Bernardo Abbate, qui in ægritudine extrema grauissimis & aureis planè verbis Inimicum accusantem confudit; ita habet Author vitæ, qui tunc præsens aderat.

Cumque extremum iam Spiritum trahere videretur, in excessu mentis suæ ante Tribunal Domini visus est præsentari. Adfuit autem & Satan ex aduerso, improbis eum accusationibus pulsans: Vbi verò omnia ille fuerat prosecutus: & Viro Dei esset pro sua parte dicendum, nihil territus aut turbatus ait. Fateor non sum dignus ego; nec proprijs possum meritis regnum cælorum obtinere. Cæterum duplici illud iure obtinens Dominus meus, hereditate scilicet Patris, & merito passionis, altero ipse contentus, alterum mihi donat; ex cuius dono, iure illud mihi vendicans non con-

non confundor. In hoc verbo confusus inimicus, l. 1. c. 12.

Quædam clarâ voce moribundo suggerenda.

PRotestor, quòd morior verus Catholi[illegible] in Fide, Spe, & Charitate in Deum. Protestor, quòd volo mori mancipium Iesu & Mariæ. Protestor, quòd exnunc & pro reliquo vitæ meæ tempore nolo consentire vlli tentationi Dæmonis.

In manus tuas Domine commendo spiritum meum. Iesu Fili Dauid miserere mei. Deus in adiutorium meum intende. Domine ad adiuuandum me festina. Bone Iesu dic animæ meæ salus tua ego sum. Bone Iesu qui venisti perditum redimere, noli redemptum d[illegible]mnare. Domine Iesu suscipe spiritum meum. Fiat voluntas tua.

Addantur hæc [illegible] aurem.

ABrenuncio tibi Satana. Vade Satana, Domine vi[illegible] patior responde pro me, ne derelinquas me [illegible]omine Deus, ne discesseris à me.

Bone Iesu in quem credidi miserere mei. Bone Iesu in quo speraui miserere mei. Bone Iesu quem dilexi miserere mei. Recordare Iesu pie, quòd [illegible] causa tuæ viæ, ne me perdas illâ die.

O Mater Dei memento mei. Maria Mater gratiæ, Mater misericordiæ, tu nos ab hoste protege, & hora mortis suscipe. Eia bona Mater & Aduocata nostra illos tuos misericordes

oculos

oculos ad nos conuerte. O clemens, ô pia, ô dulcis Virgo Marìa. Angele Dei sit tibi cura mei.

O Iesu & Maria dono vobis cor meum, animam meam. Iesu Maria, amores mei, patiar, moriar amore vestri. O Iesu, esto mihi Iesus & Saluator. Iesu agonizans, morti tuæ mortem meam vnio. Iesu pro me mortue, mors tua sit vita mea. O bone Iesu exaudi me, intra Vulnera tua absconde me, & ne permittas me separari à te. Domine Iesu suscipe spiritum meum. Tu es Christus Filius Dei Viui, Dominus meus & Deus meus.

O Maria sis mihi propitia.
Amore tui morior mi dulcis Iesu.
O Iesu, IESV, IESV, esto mihi Iesus.

Cum [illegible] in agone sui exitûs anima anxiatur, dicuntur sequentes orationes.

PRoficiscere anima Christiana de hoc mundo; In Nomine Dei Patris Omnipotentis, qui te creauit: in nomine Iesu Christi Filij Dei Viui, qui pro te passus est: in nomine Spiritûs Sancti, qui in te effusus est. In nomine Angelorum & Archangelorum. In nomine Thronorum, Principatuum, & Potestatum. In nomine Cherubim & Seraphim. In nomine Patriarcharum & Prophetarum. In nomine Sanctorum Apostolorum & Euangelistarum. In nomine Sanctorum Martyrum & Confessorum. In nomine SS. Monachorum & Eremitarum. In nomine Virginum & omnium Sanctorum ac Sanctarum

Dei:

Dei: hodie sit in pace locus tuus, & habitatio tua sit in Sancta Syon. Per eundem &c.

DEus Misericors, Deus Clemens, Deus qui secundùm multitudinem miserationum tuarum peccata pænitentium deles & præteritorum criminum culpas veniâ remissionis euacuas; respice propitius super hunc famulum tuum N. & remissionem sibi omnium peccatorum suorũ totâ cordis confessione poscentem deprecatus exaudi Renoua in eo pijssime Pater, quidquid terrena fragilitate corruptum, vel quidquid diabolica fraude violatum est; & vnitati corporis Ecclesiæ membrum redemptionis annecte. Miserere Domine gemituum, miserere lacrymarum ejus, & non habentem fiduciam, nisi in misericordia tua, ad tuæ Sacramentum reconciliationis admitte. Per Christum Dominum nostrum Amen.

COmmendamus tibi Domine animam famuli tui N. precamurq; te Domine Iesu Christe Saluator mundi, vt propter quam ad terram misericorditer descendisti, Patriarcharum tuorum sinibus insinuare non renuas. Agnosce Domine creaturam tuam, non à dijs alienis creatam, sed à te solo Deo Viuo & vero: quia non est alius Deus præter te, & non est secundùm opera tua Lætifica Domine animam eius in conspectu tuo: & ne memineris iniquitatum eius antiquarum, & ebrietatum quas suscitauit furor siue feruor mali desiderij. Licet enim peccauerit, tamen Patrem & Filium & Spiritum

San-

Sanctum non negauit, sed credidit, & Zelum Dei in se habuit, & Deum qui fecit omnia adorauit. Amen.

Oratio ad Beatam Virginem.

INtemerata & in æternum benedicta Virgo Maria, famulo tuo in hoc extremæ necessitatis articulo subueni, illos tuos misericordes oculos ad illum conuerte: ostende illi dulcissimam faciem tuam, & in virtute Sanctæ Crucis inimicos ejus omnes disperde. Libera eum ex omni angustia vt tecum & cum beatis Spiritibus Redemptor suo æternas gratiarum referat actiones. Reminiscere misericordiarum tuarum, ô Mater Misericordiæ, & secundùm multitudinem miserationum tuarum animæ illius succurre.

Post expirationem.

SVbvenite Sancti Dei, occurrite Angeli Domini, suscipientes animam ejus, offerentes eam in conspectu Altissimi.

℣. Suscipiat te Christus qui vocauit te, & in sinum Abrahæ Angeli deducant te. ℟. Suscipientes animam ejus offerentes eam in conspectu Altissimi. ℣. Requiem æternam dona ei Domine. ℟. Et lux perpetua luceat ei. Kyrie eleys. Christe el, Kyrie eleyson. Et ne nos inducas &c.

℣. A porta inferi. ℟. Erue animam ejus. ℣. Requiescat in pace. ℟. Amen. Domine exaudi &c.

Oremus.

TIbi Domine commendamus animam famuli

tui N. vt defunctus sæculo, tibi viuat, & quæ per fragilitatem humanæ conuersationis peccata commisit, tu veniâ misericordissimæ pietatis absterge. Per Christum Dominum nostrum.

DEVS cui proprium est misereri semper & parcere, te supplices exoramus pro anima famuli tui N. quam hodie de hoc sæculo migrare jussisti; vt non tradas eam in manus inimici, neq; obliuiscaris in finem, sed jubeas eam à SS. Angelis suscipi, & ad patriam paradisi perduci, quia in te sperauit & credidit non pœnas inferni sustineat, sed gaudia sempiterna possideat. Per Christum Dominum nostrum. Amen. Requiem æternam &c.

Orationes pro omnibus Christi fidelibus vbicunq; agonizantibus.

O [illegible] S V Crucifixe per mer[illegible] [illegible] citrici[illegible] æ, per merita & i[illegible] [illegible] S. Angelorum, Patriarcharum, [illegible]rum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum, & Viduarum, itemq; dilectæ Sponsæ tuæ Ecclesiæ te supplices exoramus, vt miserearis omnium illorum, qui in hora mortis constituti turbantur, & propter vehementiam hostilis impetus vacillant.

A morte perpetua & æterna, libera eos Domine. A terrificis visionibus inimici, libera &c. A regione gelidissima & feruentissima: libera &c. Ne audiant in regione vmbræ mortis & tenebrarum blasphemari nomen tuum. Ne tradantur

tur in manus bestiæ infernalis, libera &c. Ab inani fiducia & securitate non in te fundata, libera. A corde obstinato & in peccatis obdurato, libera. Per mysterium Sanctæ Incarnationis tuæ, per Natiuitatem tuam, per catenas, funes, vulnera, plagas, sputa, spinas, crucem, & mortem tuam, libera. Per gloriam resurrectionis tuæ, & per triumphum tuæ in cælum ascensionis, libera eos Domine.

℣. Ne tradas Domine bestijs animas confitentes tibi. ℟. Et animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem.

Oremus.

C[illegible]sime IESV inuocamus Cl[illegible]n[illegible] per charitatem illam infinitam quæ [illegible] um pro genere humano impulit, v[illegible] ium agonizantium, & ijs condo[illegible] tos cogitatione, verbo, & op[illegible] & vt suppleas, quod in eis desideratur, a[illegible] illis infinita merit[illegible] passionis, & preti[illegible] nguinis tui, quem pro nobis effudisti.

Assi[illegible] illis S. Michael Archangelus & per manus [illegible] Angelorum deportentur ad paradisum tuo[illegible] lectorum: vt liberati de principe tenebrarum, & abysso pænarum in consortium veniant Sanctorum tuorum resuscitati cum gloria, vt filij & heredes regni tui. Amen.

Qui-

Quidam Religiosus, vt refert Cæsarius, impetrauit sibi gratiam ex hac vita migrandi sine purgatorio ad Cælum hac præcatiuncula.

DOmine IESV per illam amaritudi[illegible] quam sustinuisti propter me in Cruce, maximè quando Anima tua benedicta [illegible]gredi, batur de corpore tuo: miserere anim[illegible] tæ in egressu [illegible]o. *Vel.* Domine Iesu, instanti mortis tuæ, & [illegible]stanti mortis Matris tuæ, omniumq; Electo[illegible]um tuorum instans mortis meæ commendo: bene[illegible]ic isti propter illa.

CONCLVDO

[illegible]ellislui Doctoris S. [illegible]di Verbis [illegible]

DIgnus est morte qu[illegible] recusat viuere ([illegible] de[illegible] te lau[illegible] te g[illegible]are) & mortuus est [illegible]ter temetipsum Deus[illegible] ti omnia, & qui v[illegible]t esse sibi & non [illegible]bi, nih[illegible] [illegible]ncipit inter omnia.

A. M. D. G. B. V. I. C. H.

FINIS.

INDEX.

Depre-

A 3 ki

corrige

Pag pias i . leg in tẽ. P ris effec tus affectu adem pag. . abso tam leg a bere n gutta 23. istas fer leg ipsas infe v. 12. mors, lege d
P. 8. ibud. 7. Mart. Mart. I , v. 9. innumera dam extin alis ignis, hæc verba sunt 14. v. 7 quo opitiens lege Pagina 327. asc vei Verbum.

Omi

Pag. 10. v. 27. qui latum, lege ... al-
latum. Pag. 19. v. 3. Qui plasmasti me ... lege
qui plasmasti me miser ... ag. 77. v. 2 ...
die ... imæ ejus, leg ... tia gau...
ejus venis ... 8 ...

